

ရင်ဖူး

ဆေးတက္ကသိုလ်

မင်းကြည်

BURMESE
CLASSIC

ရှင်မိုး (ဆေးတက္ကသိုလ်)

မဝေးကြရဖို့

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၈၉/၂၀၀၄ (၁)

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၁၇၆/၂၀၀၄ (၂)

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၊

ပထမအကြိမ်

တန်ဖိုး - ၃၀/-

အုပ်ရေ - ၅၀၀အုပ်

ထုတ်ဝေသူ . . . ဝေါ်ခင်ခင်စိန်(၀၁၈၁၉) ချစ်မင်းလှံစာပေ

အမှတ်-၄၃/က၊မလိခလမ်း၊ ၇-မိုင်း

မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။

ပုံနှိပ်သူ . . . ဦးကျော်လှိုင်(၅၅၇၃) စေတနာOFFSET

အမှတ်(၅၉) (၁၉)လမ်း၊ ရန်ကုန်။

ရှင်မိုး (ဆေးတက္ကသိုလ်)

မဝေးကြရဖို့

စီစဉ်သူ
မောင်ကျော်လှိုင်
စေတနာစာပေ

ဒီတာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး
အမျှတအခြားအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒီအရေး
ဒီအရေး
ဒီအရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား တုံ့ရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ဈေးနှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံစဉ် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရုပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး
- အမျိုးသား ပြန်လည် စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- နိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြေခံစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ်၊ ဝိပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ စိတ်ဝင်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော် စီးပွားရေး တစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တပြင်ပေးရေး
- အမျိုးကုသိ၊ ဓာတ်ကုသိဖြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက်ျာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေး
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်တက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင်စားရေး

အဝင်ဝတ်ခါးသည် အပြင်မှ တစ်ယောက်ယောက် တွန်းဖွင့်ဝင်လာလျှင် မြည်နေကျအသံအတိုင်း ခြုံသံနှင့် ခေါင်းလောင်းသံများ တချွင်ချွင် ဆူညံသွားသောအခါ အလုပ်လုပ်နေဆဲ ဖေဖေရော သူပါ ခဏတုဖြုတ် ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

ဝင်လာသူကို မြင်လျှင်မြင်ချင်းပဲ ဖေဖေက သူ့ဘက်ပြန်ကြည့်ကာ ...
“မင်းဆီ လာတာ”

ဟု လှမ်းပြောသည်။

သူသည် ဒီနှစ်ယောက်သော လူကြားမှာ နေရတိုင်း
ဖြစ်မြဲ ဖြစ်နေကျ မသက်မသာ ခံစားမှုနဲ့အတူ ထိုင်လာသူကို
ပြီးပြလိုက်သည်နှင့် ...

“သားပြည်”

ဟု သူ ဘာမှ စကားမစခင် ခေါ်လိုက်ပြီးသား
မေမေအသံကို စကြားရသည်။

“မေမေ စကားခဏပြောချင်လို့”

“ဟုတ်ကဲ့”

“သားပြည် ငြိတော့မှာလား”

“ငြိတော့မှာပါ။ နောက်ငါ့မိနစ်ဆို ပြီးပါပြီ”

“ဒါဆို မေမေ”

မေမေက ဆိုင်အတွင်းမှာရှိသည့် ဧည့်သည်ခုံတွေ
မှာပဲ ဝင်ထိုင်စောင့်လိုဟန် အမူအရာ ရှိနေပေမဲ့ မေမေကိုတော့
တစ်ချက် အကဲခတ်လိုက်လေသည်။

ဖေဖေက သူမထံ လှမ်းလည်း မကြည့်သော်ငြား
မျက်မှောင်ကြီး တွန့်ချိုးနေတော့လျှင် မေမေမှာ ဝင်ထိုင်စောင့်စီ
မရဲတော့ဟန်ဖြင့် သက်ပြင်းချလျက် ...

“မေမေ ဘေးက ကော်ဖီဆိုင်လေးမှာ စောင့်နေမယ်နော်”

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ သား လာခဲ့ပါ့မယ်”

သူသည် မျက်နှာလေး ခပ်ညှိုးညှိုးနဲ့ ဆိုင်ထဲက
ပြန်ထွက်သွားသော မေမေကိုတစ်ချက်ကြည့်ပြီး သူ့အလုပ်သူ
ဆက်အာရုံစိုက်လိုက်ပါသည်။

သူ့အတွက်တော့ မေမေ မျက်နှာညှိုးသည်ကို တွေ့ဖူး
တာဟာ မကြာခဏမို့ သိပ်တော့မထူးဆန်း။

မိဘနှစ်ပါးဟာ သူ ဆယ်နှစ်သား အရွယ်ကျမှ
လမ်းခွဲကြတာမို့ သူဟာ ဒီအခြေအနေကို အခုအသက်နှစ်ဆယ်
အရွယ်မှာတော့ ရင့်ကျက်စွာ ရင်ဆိုင်နိုင်လေပြီ။

သူ့သဘောနဲ့သူ ဖေဖေနဲ့ နေရစ်ခဲ့ပေမဲ့ မေမေ သူ့
ကို တွေ့ချင်၍ လာခေါ်တိုင်း (ထိုအချိန်မှာ ဖေဖေ သူ့အနားမှာ
ရှိနေခဲ့လျှင်) သူ့မှာ တစ်ယောက်ယောက်အပေါ် တာဝန်မကျေ
သလို ခံစားရသော ခံစားချက်က ဖြစ်စမြဲ။ ဖေဖေ အနားမှာ မရှိ
ခဲ့လျှင်တောင် သူ့ကို တွေ့လို၍ လာတွေ့တတ်သော မေမေကို
သူ အလိုလို အားနာနေတတ်ပြန်သေးသည်။

www.burmeseclassic.com

သူ ဖေဖေနဲ့ ကျန်နေခဲ့သည့် အကြောင်းအရာအတွက် မေမေဟာ အပြစ်တင်စကား တစ်ခွန်းမျှပင် မဟုတ်ပါဘဲ။ သူက မေမေ့ကို သူ့ဘက်မှာ အပြစ်ကျူးလွန်မိသလို ခုချိန်ထိ ခံစားနေ ရစေမိ။

“ဟော့ကောင် ... အာရုံမများနဲ့၊ အလုပ်ကို ဂရုစိုက်ဦး။ ငါ တို့က ဈေးသည်မဟုတ်ဘူးနော်။ ဈေးသည်တွေက သူတို့ ရောင်းတဲ့ပစ္စည်း ပျက်နေရင် ကောင်းတာနဲ့ ပြန်လဲပေးလို့ ရတယ်။ ဆံမိုင်ညှပ်သမားကတော့ ကိုယ်ညှပ်လိုက်တဲ့ခေါင်း ပုံပျက်သွားရင် အကောင်းနဲ့ ပြန်လဲပေးလို့ မရဘူး။”

ဖေဖေကတော့ သူ့ကို မေမေ လာခေါ်တိုင်း သူ လိုက်သွားတိုင်း ဖြစ်နေကျဒေါသ ပီပြင်စွာပင် သူ့ကိုမဲပြီး ဆူပူ တော့လေပြီ။

“ကိုနေမင်းတို့ သားအဖ လက်ရာတော့ ယုံပါတယ် ဗျာ”

သူ ညှပ်ပေးနေသော အန်ကယ်လ်က ရယ်မောရင်း ဝင်ပြောပါသည်။

“ပြီးပြီ အန်ကယ်လ်၊ ဒီမှာ ကြည့်ပါဦး။”

သူက ဆံပင်အညှပ်ခံသော အန်ကယ်လ်ကြီး သူ့ ခေါင်းပုံစံ သူပြန်မြင်ရအောင် စားပွဲတင်မှန်ဝိုင်းဖြင့် လိုက်ထိုးပြ ပေးပါသည်။

“အနေတော်ပဲ၊ ရပြီ မောင်ပြည့်”

ကျသင့်ငွေကို လက်ခံယူပြီးလျှင် သူက ဖေဖေဆိုင် ထဲကို ဝေဝဲကြည့်ကာ ...

“ဖေဖေ Customer (ကက်စတန်မာ) သိပ်မရှိတဲ့အချိန် သား ခဏအပြင်ထွက်မယ်နော်”

မေမေ လာခေါ်မှန်း မေမေ့ကို သွားတွေ့မယ်မှန်း ဖေဖေ သိပေမဲ့ သူ ထုတ်မပြောရဲ။ ဖေဖေရှေ့မှာ ဖေမေနဲ့ သွားတွေ့မည်ဆိုတာ သူ လုံးဝ မပြောရဲသေးပါ။ သိပင် သိသော် ငြား သိသိကြီးနဲ့ မပြောရဲသော အဖြစ်ပင်။

“သိပ်မကြာနဲ့၊ နှစ်နာရီခွဲမှာ မင်းနဲ့ ဆံပင်လျှော်မယ်၊ ညှပ်မယ်၊ ပါးမြိုင်းမွေး ပုံအလှပြင်ပါမယ်လို့ ချိန်းထားတဲ့ ဗီဒီယိုမင်းသားသစ် ကောင်လေး ရောက်လာလိမ့်မယ်၊ ကိုယ့် appointment (အပွိုင့်မင့်) ကိုယ် မေ့မနေနဲ့။”

“သား မှတ်မိပါတယ်။”

“ဒါဖြင့် သွား”

ဖေဖေ ဆူဆူအောင်အောင်ဖြင့် ခွင့်ပေးလိုက်လေသည်။

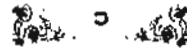
သူ ဖေဖေ စကားသံအဆုံးမှာ ဆိုင်တံခါးကို ဆွဲဖွင့်ပြီး ဖြစ်နေပါသည်။

အင်း ... ဖေဖေနဲ့ မေမေမှာ ဘယ်သူ့ပိုချစ်သလဲလို့ ချိန်မေးရင်လည်း သူ့မှာ အဖြေမရှိပါ။ ဖေဖေနဲ့ နေခဲ့လို့ ဖေဖေကို ပိုချစ်တာလား ဆိုတော့လည်း မဟုတ်ပြန်။ မေမေ လာတွေ့တိုင်း အပြေးအလွှား သွားတွေ့တာကလည်း မေမေကို ပိုချစ်လို့ ရယ် မဟုတ်။ တကယ်တော့ သူက ဧဝေဧဝါဖြစ်နေဆဲ သားတစ်ယောက်ပါ။

BURMESE CLASSIC

မျှင် အဲဒီလူကို ကြည့်နေတာ ကြာပြီ။ သူ့ရုပ်က
သိပ်အချောကြီး မဟုတ်လှပေမဲ့ အသားဖြူဖြူမှာ မျက်ခုံးမည်းမည်း
နှုတ်ခမ်းတွေက နီထွေးလှတာနို့ ကြည့်ကောင်းနေကာ သူက
စီးကရက်တွေ တစ်လိပ်ပြီးတစ်လိပ် စွတ်သောက်နေလွန်းလို့
ကြည့်နေမိတာ။

သူ့ပုံစံကြည့်တော့လည်း စီးကရက်ကို သိပ်ကြိုက်ပုံလည်း မရ။ ဖွာရှိုက်တာက နည်းနည်း။ လက်ထဲမှာ အကြာကြီး ညှပ်ထားပြီး အတွေးလွန်နေတာ များများမို့ စီးကရက်က တစ်လိပ်ဆိုတစ်လိပ် ချက်ချင်း ပြာဖြစ်ပြီး ကြွေတာမြန်နေခြင်းပင်။

မျှင် သိထားတာကတော့ စီးကရက်ဆေးပေါ့လိပ်သောက်နေကျလူဟာ နှုတ်ခမ်းတော့ ပန်းသွေးရောင် မလွမ်းပါဘူး။ သူကတော့ ယောက်ျားတန်မဲ့ နှုတ်ခမ်းက ဒီလောက် နီထွေးနေတာမို့ စီးကရက် အမြဲသောက်သူလည်း ဟုတ်ပုံ မရ။

မျှင်ကား အသားလည်းမဖြူ၊ ခပ်ညိုညိုနဲ့ မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး နှုတ်ခမ်းကလည်း ပန်းရောင်သိပ်မထင်လှတာမို့ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေး အရောင်ပျော့ပျော့တွေကို အမြဲဆိုးထားရသူပါ။

“ဟိတ် ... ငွေမျှင် ... အမျှင်မ ... ငေးလှချည့်လား၊ ဘယ်သူမို့လို့လဲ”

ယမင်းက အအေးပုလင်းတွေဖြင့် ပြန်ရောက်လာသည်။

“သိပ်မချောပါဘူးဟယ်၊ ဒါပေမဲ့ နင်က အသားဖြူရင်ပဲ အလကားနေရင်း အမှတ်ပေးနေတာ ဆိုတော့”

“သဘောကျလို့ ကြည့်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါ သူ့ကို တွေ့ဖူးသလိုပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဘယ်မှာတွေ့ဖူးမှန်း စဉ်းစားမရလို့”

“ရုပ်ရှင်ထဲမှာ ဖြစ်မှာပေါ့ ... ဟား ဟား”

“သူက ယောက်ျားဖြစ်ပြီး နှုတ်ခမ်းက ပန်းသွေးရောင်လွမ်းနေတယ်နော်”

“အသားဖြူလို့ပါဟယ်”

“အေး ... ဟုတ်မှာပေါ့”

ယမင်းက ပြုံးစိစိ လုပ်နေသည်။ မျှင်က မျက်စောင်းထိုးရင်း ...

“လာစ၊မနေနဲ့၊ ငါ ဘာမှမဖြစ်ဘူးနော်၊ ကြိုလိုကြည့်မိတာ။ စိတ်ထဲမှာ ဘာမှ မှထားဘူး”

“အေးပါ၊ ငါသိပါတယ်၊ နင် သူ့ကို ကြည့်ကြည့်နေလို့ ထင်တယ်၊ ဟိုကလည်း နင်ကို ပြန်သတိထားမိသလိုပဲ”

“ဟယ် ... ဟုတ်လား”

“ပြန်ကြည့်နေပြီလေ”

အမှန်ပဲ ပြည်လျှံ ပြန်ကြည့်နေမိတာ မဟုတ်။ စိတ်ထဲမှာ ကိုယ့်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က စောင့်ကြည့်နေသည်ဟု ခံစားရကာ ဘေးဘီအို ဝေဝဲကြည့်လျှင် သူ့ မျက်ဝန်းထဲမှာ မြင်ဖူး နေကျ မျက်နှာလေးလိုလို၊ တွေ့လိုက်ရ၍ သေချာအောင် ခဏ ခဏ ပြန်ကြည့်နေမိခြင်း ဖြစ်သည်။

အသားညိုညို မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းနဲ့ အရပ်တစ်ရပ်လိုပဲ ချစ်စရာကောင်းသောရုပ်မျိုး သူ ဘယ်မှာတွေ့ဖူးပါလိမ့်။ ကောင် မလေးက အခုခေတ်စားနေသော ဆံပင်အဖြောင့်သိမ်းထဲဝင်ပြီး ဆံပင်ပန်းထိ အရှည်လေးကို ဖြောင့်စင်းနေအောင် ပြင်ထားပါ သည်။ သို့သော် ငယ်ထိပ်လောက် နေရာမှာရှိတဲ့ ဆံပင်သား လက်ညှိုးတစ်ချောင်းစာလောက်ရှိ အကန့်တစ်လွှာကိုတော့ ရွှေရောင် ဆိုးထားပါသည်။ ဆံပင်နုတနုကတွေကြားမှာ ငယ်ထိပ်မှ အောက် ဘက်ပန်းထိ အရှည်ရှိ တစ်လွှာလုံးကိုတော့ ရွှေရောင်ဆံပင် လုပ် ထားသည်မှာ ဘယ်မိန်းကလေးမှ သိပ်မထွင်သေးသော ဆံပင် ဖက်ရှင်ပဲ။

ဖြည့်လျှံက ဆံပင်ညှပ်သမားမို့ ဆံပင်ဆိုးထားပုံလေး လှပြီး ကြည့်ကောင်းတာကို အမှတ်ပေးမိသည်။

ကောင်မလေးက သူ ပြန်ကြည့်တာကို ဆီသွားဟန် ဖြင့် ရှက်သလို ခေါင်းငုံ့ပြီး ပြုံးလေသည်။ ပြုံးလိုက်တော့ပါးချိုင့် တစ်ဖက်က ခွက်ဝင်သွားရာ ပြည့်လျှံ ခေါင်းထဲမှာ ဘာကိုသတိ ရမှန်းမသိ သတိရသွားပါသည်။

မြင်ဖူးသလိုပဲ၊ တို့ အသိမိတ်ဆွေတွေ ထင်တယ် နော်။ အဲဒီလို သွားပြောကြည့်ရင် ကောင်းမလား။

သူကလည်း ခေတ်လူငယ် အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ် ကောင်လေးမို့ ခပ်ရဲရဲပင် ဒီစိတ်ကူးကို အကောင်အထည် ဖော် လိုက်ပါသည်။

သူ လျှောက်လာတော့ ကောင်မလေးတွေ ငြိမ်ပြီး မျက်နှာပိုး သေနေလေသည်။

“မြင်ဖူးသလိုပဲ”

ဖြည့်လျှံ စားပွဲဘေးမှာရပ်ပြီး စ၊ ပြောလိုက်ပါသည်။ ဘော့(ပ)ဟဲဟား ဆံပင်တိုလေးနဲ့ ရုပ်ချောချော ကောင်မလေး က ...

“ဘယ်သူ့ကို ပြောတာလဲ”

ဟု ပြန်မေးသည်။

“သူ့ကိုပေါ့”

ပြည့်လျှံ ကောင်မလေးကို ညွှန်ပြလိုက်တော့ ကောင်မလေးက ခပ်ဖြိုးဖြိုး လုပ်လျက် ...

“အရင်ဘဝက ဖြစ်မှာပေါ့”

“အရင်ဘဝဆိုတာ၊ ဘာလဲ၊ တကယ်ရှိလား”

“ဟေ့ ... လာမရောနဲ့နော်၊ တို့က လူတိုင်းနဲ့ အလွယ်တကူ မိတ်ဆွေ အဖြစ်မခံဘူး”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် ရိုးရိုးသားသား ပြောတာပါ။ သူ့ကို တွေ့ဖူးသလို ထင်လို့ လာပြောတာပါ။ သူ့နရာ ... ကျွန်တော့်ကို သိလား”

“အို ... ကြံကြံဖန်ဖန် မသိပါဘူး”

“ဟုတ်ပြီလေ ... ဒါဆိုလည်း အရင်ဘဝက သိဖူးခဲ့လို့ ဖြစ်မှာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ထင်ပါတယ်၊ ကျွန်တော့် မှတ်ဉာဏ်က အရင်ဘဝကနေ အခုဘဝ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ် ကြာတဲ့အထိအောင် လူတစ်ယောက်ကို မှတ်မိသလိုလို ခံစားရလောက်အောင် မကောင်းပါဘူး”

“အသက် လာကြော်ငြာနေတာကိုး”

“ဆိုင်ပါ ကြော်ငြာချင်တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ဆိုင်က အမျိုးသားတွေသာ သီးသန့်အလှပြင်ပေးတဲ့ဆိုင် ဆိုတော့ မိန်းကလေးတွေ စိတ်ဝင်စားမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ နီးစပ်ရာလူတွေကို သတိရလို့ လမ်းညွှန်နိုင်အောင် ဒီမှာ ကြော်ငြာကတ်လေး ယူထားလိုက်ပါ”

ပြည့်လျှံက သူ့ရဲ့အိတ်တွေ တစ်ပုံတစ်ခေါင်းပါသော ဘောင်းဘီပွပွရဲ့ အိတ်တွေထဲက တစ်အိတ်ကိုနှိုက်ပြီး ကတ်ပြားလေးနှစ်ခုကို စားပွဲပေါ် တင်ပေးထားခဲ့ပါသည်။

သူ ဆိုင်ထဲက အပြင်ထွက်လာတော့ ကောင်မလေးတွေ သူ တင်ပေးခဲ့သည့်ကတ်ကို ကိုယ်စီ ကောက်ယူပြီး ကြည့်နေပြီဖြစ်ကြောင်း ပြန်လှည့်ကြည့်လျှင် သိလိုက်ရပါသည်။

သူတို့ ဘာကို တွေ့မလဲ။

“KINGS”(ဘုရင်များ)

BEAUTY SALOON FOR MEN

“အမျိုးသားသီးသန့် အလှပြင်ဆိုင်”

ဟူသော အင်္ဂလိပ်လိုရာ မြန်မာလိုပါ ရေးသားထားသည့် စာလုံးများကို တွေ့ကြရမှာ ဖြစ်သည်။

အဲဒီအခါ သူတို့ ဘာပြောကြမလဲ။ ဘာများဝေဖန်ကြမလဲ။ ယောက်ျားတွေက ဆံပင်ညှပ်ရုံ ခေါင်းအလျှော်ခံရုံကလွဲရင် ဘာတွေများ ထပ်ပြီး အလှပြင်မှာမို့လို့၊ အမျိုးသားအလှပြင်ဆိုင်လို့ ကြော်ငြာတာပါလိမ့်လို့ တွေးချင်လည်း တွေးမည်မတွေးဘဲနဲ့ ဒီလို ခေတ်ဆန်ဆန် Hip-Hop စတိုင်လ် နေထိုင်ပြင်ဆင် ဝတ်စားထားတဲ့ ကောင်လေးက ဆံပင်ညှပ်ဆိုင် ဖွင့်ထားသလား၊ ဆံပင်ညှပ်တတ်သလားလို့ သူတို့ချင်းချင်း ငြင်းခုန်ပြောဆိုချင် ပြောဆိုနေလိမ့်မည်။

ပြည့်လျှံကတော့ အိမ်ကို မြန်မြန်ပြန်လာကာ ခုနက မြင်ဖူးသလိုလို ဖြစ်ခဲ့သော မျက်နှာပိုင်ရှင်နှင့် ပတ်သက်သည်တို့ကို ရှာဖွေဖို့ တွေးတောပြီး စိတ်လှုပ်ရှားနေပါသည်။

ပြည့်လျှံ အယ်လ်ဘမ်လေးကို ထုတ်ပြီး တစ်ရွက်ချင်း လှန်ကာ ရှာပါသည်။ အလယ်နားလောက် ရောက်တော့ အုပ်စုလိုက်ပုံတစ်ပုံကို သေချာစွာ စိုက်ကြည့်မိပါသည်။

နောက်တန်းမှာတော့ ယောက်ျား၊ မိန်းမ (ထိုအထဲမှာ ဖေဖေနဲ့ မေမေလည်း ပါနေသည်)တွေ တသီတတန်းကြီး ရပ်ပြီး၊ ရယ်မောနေကြသည်။

ရှေ့တန်းမှာတော့ ထိုယောက်ျားများ မိန်းမများ (အမှန်တော့ စုံတွဲများ)၏ သက်ဆိုင်ရာ ကလေးအုပ်စု ဘုစုရတွေက စုပြုံထိုင်နေသည်။ ကလေးပီပီ ကင်မရာဘက် ကြည့်သူကြည့်၊ မကြည့်ဘဲ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် တွန်းဆိုး၍

www.burmeseclassic.com

ဆော့သူဆော့၊ ငိုသူငို၊ ကင်မရာကြည့်ပြီး ပြုံးရယ်အိုက်တင်လုပ်
ကတ်သူလုပ်နှင့် အမျိုးစုံ အရွယ်စုံ ဆိုက်စုံသော ကလေးများ
ထိုကလေးတွေထဲမှာ ပြည့်လျှံလည်း ပါသည်။ ပြည့်လျှံက သူ
နံဘေးမှာ အိုက်တင်ထုတ်ပြီး ကင်မရာကို တည့်တည့်ကြည့်
ပြီးနေသော သူနဲ့ရွယ်တူ ကောင်မလေး၏ ခေါင်းပေါ် စက္ကူစတော့
တိတ်တိတ် ခိုးတင်နေလေသည်။

အဲဒီ ကောင်မလေးပေါ့။ အား ... ဟုတ်ပြီ။ သူပဲ။
မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်း နှုတ်ခမ်းခပ်လန်လန်နဲ့ ကောင်မလေး ငယ်ငယ်
ကတော့ တော်တော် အရပ်ဆိုးတာပဲ။ အခု ပြန်တွေ့တော့
မျက်လုံးဝိုင်းလေးတွေက တောက်ပ အရည်လဲဖြာလို့။ နှုတ်ခမ်း
ထော်ထော်လန်လန် ပုံစံလေးကတော့ အခုချိန်မှာ တစ်မျိုးလေး
ဆွဲဆောင်မှုနဲ့ လှကိုလှနေတာ။ စကားပြောလိုက်တိုင်း အသံ
သွားတွေ အကုန်ပေါ်တဲ့ ပုံစံမျိုးဟာ ဟောလီဝုဒ်က မင်းသမီး
Angelina Jolie (အင်နဂျလီနား ဂျီလီ) တို့လို ပုံစံမျိုးပဲ။

သူ့နာမည် ...။ ဟာ ... မှတ်မိပြီ။ သူ့နာမည်
မျှင်ပဲ။ မျှင်ငါးပိပဲ။ ငါ နောက်နောက်ခေါ်တဲ့ နာမည် မျှင်ငါး
တကယ့် နာမည်ရင်းက ငွေချည်မျှင်တဲ့။ ဩော် ... သူနဲ့မတွေ့

ဖြစ်တာတောင် ဆယ်နှစ်ကျော်ပြီ။ ဒါကြောင့် ပြန်တွေ့ကြတော့
တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မမှတ်မိကြဘဲ မြင်ဖူးသလိုလိုပဲ
ခံစားရတာ

“သား ပြည့် ... ဘာလုပ်နေလဲ”

ဖေဖေ သူ့အခန်းတံခါး ဖေထားပေမဲ့ တွန်းဝင်
လာ။ စည်းကမ်းရှိစွာပင် တံခါးကို အပြင်ကအရင်ခေါက်ပြီး
အော်မေးလိုက်ပါသည်။

“ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး ဖေဖေ”

“ငါ ဝင်လာမလို့”

“ရတယ် ဖေဖေ၊ ဝင်လာပါ”

ပြည့်လျှံ အယ်လ်ဘမ်ကို သူ့ခုတင်ဘေး စားပွဲပေါ်
အသာတင်လိုက်စဉ် ဖေဖေ ဝင်လာသည်။

“အယ်လ်ဘမ် ကြည့်နေတာလား”

“ဟုတ်တယ် ဖေဖေ၊ သား မြင်ဖူးတဲ့ရုပ်မျိုး ခုလေးတင်
တွေ့ခဲ့လို့ ဘယ်သူများ ဖြစ်မလဲ ဆိုပြီး ပြန်ရှာနေတာပါ”

“တွေ့လား”

“တွေ့တယ် ဖေဖေ၊ သူက ငွေချည်မျှင်ပါ။ မျှင်ငါးပိလေး”

“ဘယ်သူ”

“ငွေချည်မျှင်”

“ဟိုကောင့် သမီးပဲ”

“ဘယ်သူလဲ၊ သား မျှင်ငါးပိရဲ့ အဖေတော့ မမှတ်မိဘူး”

“ငါနဲ့ ပြိုင်ဘက်၊ ကျော်ငွေ သမီးပေါ့”

အဲဒီနာမည် ကြားလိုက်ရတော့ ပြည့်လျှံ ပါးစပ်ပိတ်
သွားပါသည်။ ကျော်ငွေ ... ဦးကျော်ငွေ ဆိုတာ ဖေဖေ သက်တမ်း
တစ်လျှောက်လုံးမှာ ပြိုင်လာခဲ့တဲ့ ဖေဖေရဲ့ ပြိုင်ဘက်ကြီးပဲ။

သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေလည်း ဖြစ်သလို ပြိုင်ဘက်
ရန်သူတော်တွေလည်း ဖြစ်သေးသည့် ဦးကျော်ငွေ။

ဦးကျော်ငွေ ဆိုလျှင် ဖေဖေနဲ့ စိတ်သဘောချင်း
မတိုက်ဆိုင်တော့လို့ လမ်းခွဲသွားသည့် မေမေကပင် ဖေဖေနည်းတူ
မုန်းနေသေးတာ။

“မင်းတို့ ပြန်တွေ့တာလည်း တွေ့ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ရှေ့ဆက်
မတိုးနဲ့။ မပတ်သက်ပါနဲ့။ မတော်တဆ ဆုံရတာကလွဲရင်
မင်းဘက်က တမင်သက်သက် ပြန်ဆုံရအောင်တော့ မဖန်
တီးပါနဲ့။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် သွားမချစ်မိစေနဲ့။ ငါလည်း

သဘောမတူသလို ကျော်ငွေကလည်း ငါ့ထက်တောင်
ပိုဆိုးဦးမယ်။ သူကတော့ အလှကုန်ပစ္စည်းကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်
သူဌေးကြီး ဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ ငါတို့ကလည်း နာမည်
ကြီး ယောက်ျားသီးသန့် အလှပြင်ဆိုင်၊ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနာတွေ
ဆိုပေမဲ့ ကျော်ငွေ ဆိုတဲ့ကောင်က ဒီအလုပ်ကို အထင်မကြီး
ဘူး။ ရှုတ်ချတယ်၊ ကဲ့ရဲ့တယ်၊ မိန်းမလျာ အလုပ်လို့
ထင်ကိုထင်တယ်။ အလှပြင်ဆိုင်နဲ့ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနာ အလုပ်
လုပ်တဲ့လူဟာ သူ့လောက် မချမ်းသာဘူးလို့ အမြဲယူဆ
တယ်”

ဖေဖေက စကားရှည်နေ၍ ခဏရပ်လိုက်လေသည်။
အိမ်မှ ဆက်ပြောပါသည်။

“သူ ဝေဖန်တာလည်း ဟုတ်ပါတယ်၊ ငါ မငြင်းပါဘူး။
ငါတို့ သူ့လောက် မချမ်းသာလာဘူး။ ပဲရာဒီတွေ ဟွန်ဒါ
စီအာရ်ဗီတွေ မစီးနိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ဘဝကိုယ်တော့
ပျော်တာပဲ၊ ကိုယ် ဝါသနာပါတဲ့အလုပ် လုပ်ရတာ စိတ်
ချမ်းသာတာပဲ။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ ဘယ်လောက်ပဲ
ရုပ်ဆိုးဆိုး အသားမည်းမည်း ကိုယ် ပြင်ဆင်ညှပ်ပြုလေ

လိုက်လို့ တော်တော်ကြီးကို ကြည့်ကောင်းသွားရင် သူ့ကို ကြည့်ပြီး သူလည်း ပျော်သွားတာကိုကြည့်ပြီး ကိုယ့်ပါ လိုက်ပျော်တာပဲ မဟုတ်လား၊ မော်ဒယ်လ်ပေါက်စကောင် လေးတွေ၊ အဆိုတော်အသစ်လေးတွေ၊ မင်းသားသစ်လုပ် တော့မဲ့ ကောင်လေးတွေ သူတို့ကိုယ်သူတို့ လှဖို့လိုလာပြီ၊ ဖက်ရှင်ကျကျ ဝတ်စားဖို့ လိုလာပြီ ဆိုရင် Kings ကို ချက်ချင်း ပြေးသတိရကြတယ်၊ Kings ကလွဲပြီး ဘယ် နေရာကမှ ယောက်ျားတစ်ယောက် အဆင့်မြင့်မြင့်နဲ့ တင့် တယ်ကြည့်ကောင်းလာအောင် မလုပ်ပေးနိုင်ဘူးလို့ နာမည် ထွက်တာကိုက ငါတို့ရဲ့ ပညာပဲ၊ ငါသား ဒါကို ကျေနပ် ဂုဏ်ယူတတ်တီရမယ်။ မရှက်ဘူး ...

အလှပြင်ဆေးမား၊ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနာမို့ မိန်းမလျာလို့ အပြောခံရလည်း ဂရုမစိုက်နဲ့။ ကိုယ် တကယ်မဟုတ်ရင် ပြီးတာပဲ”

အမှန်တော့ ဖေဖေက ပြည့်လျှံ စိတ်ထဲမှာ ကိန်း အောင်းနေသည့် ခံစားချက်ကွေ့ကိုပါ ဦးတည်ဆုံးမလိုက်တာ ဖြစ်ပါသည်။

* ပြည့်လျှံသည် လူငယ်ပီပီ ဖေဖေ အလုပ်ကို ရှက် ချင်သည်။ ဖေဖေ အတင်းသင်ပေးပြီး သူ့အလုပ်ထဲ စိတ်ပါအောင် လက်ဆွဲခေါ်ခဲ့သည် ဖြစ်ပေမဲ့ အမှန်တော့ သူ မလုပ်ချင်။ စိတ် မပါ။ ဝါသနာ မပါတာတော့ မဟုတ်။ ဖေဖေ ဗီဒီယိုပေးပါ၍ ဝါသနာတော့ ပါပေမဲ့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ဆုံရင်၊ ဘာလုပ်သလဲ ပြောရရင်တော့ ရှက်ချင် ရှက်နေသေးသည်။

ကိုယ့်ကို မိန်းမလျာလို့ ဝိုင်းဟားခံရမှာ အလွန် အမင်း စိုးရိမ်ပူပန် ကြောင့်ကြလျက်နဲ့ ဒီအလုပ်ထဲ ဝင်ပါနေရ တာ ဖြစ်ပါသည်။

ပြည့်လျှံ ဆယ်သုံးနှစ်လောက်ကတည်းက ဆံပင်စ ညှပ်တတ်လာတာဖြစ်သည်။ ဆယ်တန်းအောင်ပြီးတော့ Day ဆက်မတက်ဘဲ၊ အဝေးသင်စာကူသိုလ် ဆက်တက်ကာ ဖေဖေရဲ့ အလှပြင်ဆိုင်ကြီးမှာ လုံးလုံးလျားလျား ဝင်ကူရသောအခါမှာ တော့ ယောက်ျားတွေကို အလှပြင်ဆင်ပေးခြင်း၊ အင်္ကျီအဝတ်အစား ဖိနပ်၊ မျက်မှန်ကအစ ဖက်ရှင်ထွင်ပေးခြင်းတွေပါ ဖေဖေက တွဲသင်ပေးခဲ့၍ အခုတော့ တော်တော်ကို ကျွမ်းကျင်နေပြီ။

ဖေဖေကတော့ ...

www.burmeseclassic.com

“ငါဆိုမှာချည်း တပည့်ခဲနေလို့မဖြစ်ဘူး၊ မင်းကို ဗန်ကောက် လွှတ်ပြီး ဆက်တက်ခိုင်းရဦးမယ်၊ အဲဒါ ကျောင်းကဘယ် တော့ ခေါ်မလဲ စောင့်ရုံပဲ၊ ငါ အကုန်စီစဉ်ပေးပြီးပြီ”

ဟုလည်း မှာထားပါသည်။

ဖေဖေ ကိုယ်တိုင်လည်း သူ့ခေတ် သူ့အခါတုန်းက တောင် ဗန်ကောက်မှာ သင်တန်းသွားတက်လာခဲ့သလို အဲဒီသင် တန်းကျောင်းမှာလည်း အတော်ဆုံး ကျောင်းသားဆုပင် ရခဲ့သူ ပုံစံပါသည်။

မြည့်လျှံရဲ့ ဖေဖေ ဦးနေမင်းကို ကြည့်လျှင် အသက် လေးဆယ်ရှစ်ဟာ မထင်ရအောင် အမြဲနုပျိုလန်းဆန်းနေမိသည်။

ကိုယ်တိုင်က အလှပြင်ဆင်ပေးသူမို့ သူ့အသားအရေကအစ သက်သည်၊ ခြေသည်အဆုံး လတ်ဆတ်သန့်ရှင်းနေပြီး ဆံပင် ပုံစံကလည်း သူ့ကိုယ်တိုင် စိတ်တိုင်းကျ ပြည့်လျှံကို ပုံပေးပြီး ပုံပိုင်းထားသော ပုံစံပင်။

“ဘယ်လောက်ပဲ အရုပ်ဆိုးနေနေ၊ အဲဒီလူကို သူ့နဲ့အလိုက် ဖက်ဆုံးဆံပင် ညှပ်ပေးလိုက်ကြည့် Before and after ပုံစံ က သိသိသာသာ ကွာခြားသွားတယ်၊ အဲဒါ ပညာပဲ၊ လူ

တစ်ယောက်ရဲ့ ရုပ်ရည်အပြောင်းအလဲဟာ ဆံပင်ပုံနဲ့လည်း ဆိုင်တယ်၊ ဆံပင်အရောင်နဲ့လည်း ဆိုင်တယ်၊ နှုတ်ခမ်းမွေး ပါးမြိုင်းမွေး ထားတတ်တဲ့လူဆိုလည်း အဲဒါတွေကပါ ရုပ်အပြောင်းအလဲကို စကားပြောလာပြီ”

ဖေဖေကတော့ သူ့မျက်နှာနဲ့ အလိုက်ဖက်ဆုံး ဆံပင်ပုံစံမျိုးကို ထားကာ အမြဲတစေ အဆင့်အတန်းမြင့်မြင့် ရုပ် ရည်နဲ့ ကြော့မော့ သပ်ရပ်နေသည်။

ပြည့်လျှံကသာ လူငယ်ပီပီ ဟိုဆံပင်ပုံပြောင်း၊ ဒီ ဆံပင်ပုံပြောင်း၊ အရောင်ဆိုးချင်ဆိုးလိုက်၊ ပါးမြိုင်းမွေးရိပ်ရိပ် ထားချင်ထားလိုက်၊ ဖျောက်ချင်ဖျောက်လိုက်နဲ့ ပုံစံအမျိုးစုံ မကြာ ခဏ ပြောင်းနေတတ်တာ။

“မိန်းမတွေ လက်သည်း ခြေသည်း အလှပြင် အရောင်တင် သလို ယောက်ျားတွေလည်း လုပ်ကြတာပဲ။ ယောက်ျား ပုံစံကတော့ ယောက်ျားပီပီ လှဖို့မလိုဘူး၊ အရောင်လက်ဖို့ ကြွေရောင်တောက်ဖို့ မလိုဘူးပေါ့။ သပ်ရပ်ညီညာသန့်ရှင်း ပြီး ပုံစံကျကျ ပြင်ဆင်ပေးရတာပေါ့ သားရယ်။ ဝက်ခြံ သိပ်ပေါက်တဲ့ ကောင်လေးကလည်း သူ့မျက်နှာက ဝက်ခြံ

တွေ ဖျောက်ချင်မှာပဲ။ အဲဒါကြောင့် သူ့မျက်နှာ လာပြင်ရင် ပြင်မှာပဲ။ ဘော်ဒီ အဆီချချင်တဲ့လူကလည်း အလှပြင် ဆိုင်က ဘာများလုပ်ပေးနိုင်မလဲ၊ အဆီကျအောင် ဆေးနဲ့ နှိပ်ပေးနိုင်မလား ဆိုပြီး လာကြမှာပဲ။ လူတွေက ယောက်ျား တွေရော အလှပြင်သလားဆိုပြီး အံ့ဩရင် အံ့ဩမယ်။ တကယ်တော့ ယောက်ျားလည်း လူပဲကွ။ ဘယ်သူမဆို နေ့တိုင်း မှန်ထဲမှာ မြင်နေရတဲ့ ကိုယ့်ရုပ်ကြီးကိုယ်တော့ လှတာ ကြည့်ကောင်းတာမျိုးပဲ မြင်ချင်မှာပေါ့။”

ဖေဖေက အခွင့်အခါကြိုတိုင်းလည်း ပြည့်လျှံကို စိတ်လိုလက်ရ ပြောပြတတ်လေသည်။

ဖေဖေ ပြောတာလည်း မှန်တာပဲ။ အဲဒါကြောင့် ဖေဖေရဲ့ KINGS-ဟာ အလှပြင်ဆိုင်လောကမှာ နာမည်ရနေတာ ပင်။ ဖေဖေနဲ့ ပြည့်လျှံလည်း ခေတ်မီတိုက်ခန်းကျယ်ကြီး ပိုင် လာကာ သားအဖ ကိုယ့်ကားနဲ့ကိုယ် သွားနိုင် လာနိုင် သုံးနိုင် ဖြန့်နိုင်လောက်အောင် ဝင်ငွေက ကောင်းနေတော့တာ ဖြစ်သည်။

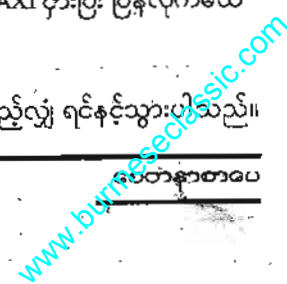
မေမေ့ကို ဆေးခန်းပြပြီးလျှင် ပြည့်လျှံ ဆိုင်ကို တန်းပြန်ရမှာ ဖြစ်သည်။ ဆိုင်မှာ သူနဲ့ပြင်မည့် သတို့သားလောင်းက ရောက်လာမည်။

သတို့သားက ဥရောပဝတ်စုံ ဝတ်မည်။ ဝတ်စုံကို ဖေဖေဆီမှာ အပ်ထားပြီး ဆံပင်ပုံကိုတော့ ပြည့်လျှံက ပြင်ပေးရ မှာ ဖြစ်သည်။ မေမေက အလိုက်သိစွာ ...

“သား ပြည့် ... အလုပ်ကိစ္စ ရှိနေတယ်၊ မေမေ့ကို အိမ် လိုက်ပို့ပေးမနေနဲ့တော့ကွယ်၊ TAXI ငှားပြီး ပြန်လိုက်မယ်”

ဟဲ့ စပြောပါသည်။

မေမေ ဒီလိုပြောတော့ ပြည့်လျှံ ရင်နင့်သွားပါသည်။

“ဟာ ... မေမေကလည်း၊ သား လိုက်ပို့မှာပါ”

“ဒီဆေးခန်းကနေ ဆိုင်ကို မောင်းသွားရင် ခဏနဲ့ရောက်မှာ။ မေမေ့ကို လိုက်ပို့ပေးပြီးမှ ပြန်ရင် ...”

“မဟုတ်ဘူး၊ မိပါတယ် မေမေရယ်၊ ဒီခရီးလောက်လေးကို၊ ကံပါ ... တက်ပါ သားလိုက်ပို့မှာပါ”

“ကားကို မေမေ မပါတာနဲ့ မြန်မြန်ကြီး ပြန်မောင်းပြီး ဆိုင်ကို မသွားနဲ့နော်”

“စိတ်ချပါ မေမေရဲ့”

သားအမိနှစ်ယောက် အချေအတင် လုပ်နေစဉ် ပြည့်လျှံ၏ ကားနံဘေးသို့ တခြားကားတစ်စီး ပါကင်ဝင်ရပ်လိုက်ပါသည်။

Honda CRV (ဟွန်ဒါစီအာရ်ဗီ)ကားကြီး အတွင်းမှ အသံတစ်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

“ကြည်ဖြူ ... မကြည်ဖြူ မဟုတ်လား”

မေမေ ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်ပါသည်။ ထိုသူက လှပသော နေကာမျက်မှန်ကို ချွတ်ရင်း ကားပေါ်မှ ဆင်းလာသည်။

“ကျွန်တော်လေ ကျော်ငွေလေ”

ကျော်ငွေ ဆိုတာနဲ့ မေမေမျက်နှာ နည်းနည်းမာသွား

သည်။ ပြည့်လျှံ ကတော့ ကျော်ငွေ ဆိုတာနဲ့ တစ်ဖက်မှဆင်းလာသူကို အာရုံစိုက်လိုက်မိလေပြီ။ အင်း ... မျှော်လင့်တဲ့ အတိုင်းပဲ။ မျှင်ငါးပိကို ပြန်တွေ့ရပြီ။

“ဟိုတစ်လောကတောင် စူပါဝမ်း ကုန်တိုက်မှာ တွေ့သေးတယ်၊ မကြည်ဖြူ ဒီလောက် မပိန်သွားပါဘူး ထင်နေတာ၊ မတွေ့တာ တစ်လကျော်လေးအတွင်း အရမ်းပိန်သွားတယ်နော်”

မေမေ မျက်နှာ ပိုပျက်သွားပါသည်။ ပြည့်လျှံသည် မေမေ့ကို အားပေးသလိုဖြင့် လက်မောင်းကို အသာတွဲခေါ်လိုက်မိသည်။

“သားလား ... အား ... မှတ်မိပြီ၊ ဒီရုပ်လေးက နေမင်းရုပ်ပဲ၊ နေမင်း၊ သားပဲ၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား”

မျှင်က အံ့သြသလို နှုတ်ခမ်းလေးဟာ ပြီးစိုက်ကြည့်နေသည်။

“ကျွန်တော် နေမင်းပြည့်လျှံပါ အန်ကယ်လ်”

“အေး ... သတင်းတွေတော့ ကြားပါတယ်ကွာ၊ မင်းတို့ သားအဖ ယောက်ျားအလှပြင်ဆိုင် သီးသန့်နဲ့ နာမည်ကြီး နေတယ်ဆိုတာ။ နေမင်း ကတော့ ဖြစ်ချင်တာကို ရအောင် လုပ်ယူတဲ့ကောင်ပါပဲ”

ဦးကျော်ငွေ စကားက ဘယ်လို အဓိပ္ပာယ်မှန်း မသိပါ။ သို့သော် ... မေမေကတော့ မကြိုက်သလို လုပ်နေသည်။ အလှပြင်ဆိုင် လုပ်တာနဲ့ပဲ နှိမ့်ချင်သလိုများ ပြောသလား မသိ။ ပြည့်လျှံကတော့ လူငယ်မို့ လူကြီးတွေလို မတွေ့တတ်။ အတွေး မခေါင်ပါပေ။

“ဆေးခန်းလာတာလား”

“ဟုတ်တယ်”

“နေ့မကောင်းဘူးလား မကြည်ဖြူ”

“ကောင်းပါတယ်၊ ဒီလိုပါပဲ သွေးလေး ဘာလေး လာစစ် တဲ့ သဘောပါ”

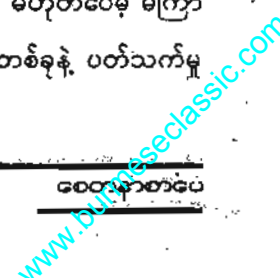
ပြည့်လျှံ မေမေ စကားကို အံ့သြသွားပါသည်။ ကင်ဆာဖြစ်နေပြီ ဆိုတာ ဦးကျော်ငွေကို ဘာကြောင့် ပေးမသိ တာလဲ။

“သမီး လေးလေး ငွေချည်မျှင်ပေါ့၊ မကြည်ဖြူ မှတ်မိလား”

“မှတ်မိတယ်ရယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ သေသေချာချာ ကြည့်မှ ငယ်ရုပ်လေး ပေါ်လာလို့ တဖြည်းဖြည်း သိလာ တာပါ”

“အန်တီကိုလည်း မျှင် သိနေပါတယ်၊ မှတ်မိလို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ အန်တီကလည်း နာမည်ကြီး ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနာ မဟုတ်လား၊ ဖေဖေက နာမည်ခေါ် နှုတ်ဆက်လိုက်တာနဲ့ ချက်ချင်း သိသွားတယ်၊ ငယ်ငယ်တုန်းက တွေ့ကြဖူးတယ် ဆိုတာတော့ မျှင် သိပ်စဉ်းစားလို့ မရဘူး”

မျှင်က ပြည့်လျှံကိုပါ ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်ပြီး ပြောတာ ဖြစ်ပါသည်။ တွေ့ခါစကတော့ မြင်ဖူးသလိုလိုမို့ သေ သေချာချာ ကြည့်မိနေပေမဲ့ ဘယ်သူမှန်း စဉ်းစားလို့ကို မရခဲ့။ အခုတစ်ခါ ပြန်တွေ့တော့မှပဲ ငယ်ငယ်က ဆုံဖူးတယ်၊ အတူတူ ကစားဖူးတယ်၊ သိပ်အခင်မင် အရင်းနှီးကြီး မဟုတ်ပေမဲ့ မကြာ ခဏ ဆုံဖြစ်သလိုမျိုး ဟူသော အခြေအနေတစ်ခုနဲ့ ပတ်သက်မှု ကို မှတ်မိလာပါသည်။

သို့သော် မျှင်က မှတ်ဉာဏ်မကောင်းတာပဲလား မသိ။ သိပ်ပြီး စဉ်းစားလို့ မရ။ သူနဲ့ ဘယ်လိုကစားခဲ့သလဲ၊ ဘယ်လောက်ကြာကြာ ဆုံကြဖူးသလဲ။

“ဪ... မောင်ပြည့် အဖေကို သတင်းတစ်ခု ပေးလိုက်ပါဦး”

ဦးကျော်ဌေးက ပြည့်လျှံကို ဦးတည်ပြောလာသည်။

“အန်ကယ်လ်က အလှကုန်ပစ္စည်းနဲ့ ဆေးပစ္စည်းတွေ ကိုယ်စားလှယ်ယူတဲ့ ကုမ္ပဏီကြီးဆိုတော့ အခုဝင်မဲ့ အလှကုန်ပစ္စည်း promotion (ပရိုမိုးရှင်း)အတွက် sponser (စပွန်ဆာ)တချို့နဲ့ပေါင်းပြီး ထူးခြားတဲ့ ပြိုင်ပွဲတစ်ခု လုပ်ဖြစ်ဖို့ ရှိတယ်ပေါ့၊ သူ စိတ်ဝင်စားမှာပါ”

“ဘာများလဲ ကိုကျော်ဌေးရဲ့၊ ကိုနေမင်းက သူ့ရဲ့ဖက်ရှင် ဒီဇိုင်းတွေ ပြိုင်ပွဲမှာပြိုင်တောင် ဘယ်သူလှာဖိတ်ဖိတ်ပါကို မပါတာ။ သူ စိတ်ပါမယ် မထင်ဘူး”

မေမေက ရယ်တော့ ရယ်ရသည်။ ဖေဖေနဲ့သာ လမ်းခွဲထားတယ်။ အခုထိ ဖေဖေ စိတ်သဘောနဲ့ ဖေဖေ ခံယူချက်တို့ကို သူမပဲ ဝင်ပါနေဆဲ။ အဆုံးအဖြတ် ပေးလိုဆဲ ဖြစ်နေ

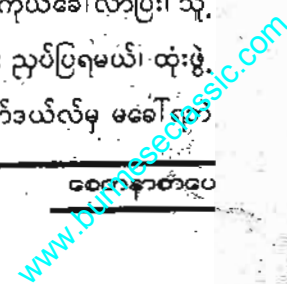
ပါသည်။ ပြည့်လျှံက မေမေ ရင်ထဲမှာရှိသည့် အချစ်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ တိတ်တဆိတ်သုံးသပ်မိပါသည်။

ဖေဖေနဲ့ မေမေ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အခုထိ ရင်ထဲမှာ ချစ်နေကြရက်နဲ့များ ဘယ်လို အကြောင်းကြောင့် လမ်းခွဲဖြစ်သွားကြတာလဲ။

“ဒီတစ်ခါက ပြိုင်ပွဲကို သုံးမျိုးလုပ်မှာ။ တစ်ရက်ကို တစ်မျိုးစီပါ၊ ဒါပေမဲ့ ဥပမာ ပြောရရင်ဗျာ ... ကိုနေမင်းရယ်၊ မကြည်ဖြူရယ်၊ မောင်ပြည့်ရယ်က KINGS နာမည်နဲ့ group တစ်ခုဖွဲ့ပြီး ပြိုင်မယ်ဆိုရင် အဲဒီသုံးရက်မှာ သုံးယောက်က သုံးမျိုးဝင်ပြိုင်မှုအပေါ် ရတဲ့အမှတ်ကို ပေါင်းပြီး အဆင့်သတ်မှတ်မှာမျိုးပဲ”

မေမေအသံတိတ်နေသည်။ ပြည့်လျှံနဲ့ မျှင်တို့က တော့ လူကြီးတွေ အလစ်မှာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အပြုံးချင်း ဖလှယ်နေမိကြပြီ။

“ပထမတစ်ရက် ကိုယ့်မော်ဒယ်လ် ကိုယ်ခေါ်လာပြီး၊ သူ့ဆံပင်ပုံကို ပုံစံတစ်မျိုး ဆန်းသစ်ပြီး ညှပ်ပြရမယ်၊ ထုံးဖွဲ့ပြရမယ်၊ ဒုတိယတစ်ရက် ဘယ်မော်ဒယ်လ်မှ မခေါ်လာ

အကဲဖြတ်တွေ့ရှေ့မှာ မဲနှိုက်ရမယ်။ မဲကျတဲ့လူကို လက်
တန်းဆံပင်ပုံစံအသစ် ညှပ်ပြရမယ်။ အဲဒီ ကိုယ်မဲကျတဲ့လူ
ဟာ လုံးဝ မော်ဒယ်လ် မဟုတ်ဘူး။ အပြင်လူတွေပေါ့။
လူတန်းစားပေါင်းစုံ ပါမယ်။ ကလေးလည်း ဖြစ်ရင်ဖြစ်
မယ်။ အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော် အဘိုးကြီးလည်း ဖြစ်ရင်
ဖြစ်မယ် ...

ဪ ... မေ့လို့ ပြောရဦးမယ်။ ပထမတစ်ရက်
မော်ဒယ်လ်ကို ဆံပင်ပြင်ထုံးဖွဲ့ရမှာက မိန်းကလေးတွေကို
ညှပ်ပေးရမှာမျိုးပဲ။ ဒုတိယတစ်ရက်ကတော့ ယောက်ျားတွေ
ပဲ။ ယောက်ျားတွေကို ညှပ်ပေးရမှာဆိုတော့ ကိုနေမင်း
စိတ်ဝင်စားမှာပေါ့....

နောက်ဆုံး တစ်ရက်ကတော့ ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်
နောက်ထပ် မော်ဒယ်လ်အသစ် တစ်ယောက်ကို ခေါ်လာ
ပြီး မျက်နှာပြင်ဆင်၊ ဆံပင်ထုံးဖွဲ့၊ အဝတ်အစား၊ ဖိနပ်
ဖက်ရှင်ကအစ ဆင်ယင်ပြီး ပြိုင်ခိုင်းမှာပဲ။ နောက်ဆုံးတစ်
ရက်ကတော့ မိန်းကလေးမော်ဒယ်လ်ပုံဖြစ်ဖြစ် ယောက်ျား
လေး မော်ဒယ်လ်ပုံဖြစ်ဖြစ် သုံးလို့ရမယ်”

ဦးကျော်ငွေဟာ ဒီပြိုင်ပွဲကြီးအကြောင်းကို အားတက်
သရော ရှင်းလင်းပြောပြနေသည်။ သူ့သဘောက ဖေဖေကိုပါ
ခင်ပြိုင်ရဲလား၊ မင်းတို့မိသားစုရဲ့ ပညာကို ပြရဲလား ဆိုတဲ့သဘော
နဲ့ စိန်ခေါ်ဟန်ပါ ပါနေပါသည်။ မေမေက သူ့ စကားအဆုံးမှာ ...

“စိတ်ဝင်စားစရာပဲ”

ဟု ဝန်ခံသလို ပြောပါသည်။

“ဒါပေမဲ့ မလုပ်နဲ့ မကြည့်ဖူးရဲ့။ နိုင်တဲ့အုပ်စုကို ကုမ္ပဏီတွေ
စုပြီး ဒီတစ်နှစ်လုံးအတွက် အတော်ဆုံး Beautician
(ဗျူတီရှင်း)ဘွဲ့ ဒီခိုင်နာဘွဲ့ ပေးမှာလေ။ ရတဲ့ဆုငွေကတော့
မကြည့်ဖူးတို့လို ဝင်ငွေကောင်းတဲ့သူတွေ အနေနဲ့ မက်မော
စရာ မဟုတ်ပေမဲ့ မြန်မာတစ်ပြည်လုံးမှာ အတော်ဆုံးလို့
အသိအမှတ်ပြုခံရတဲ့ဘွဲ့က အရမ်းတန်ဖိုးရှိပါတယ်။ ကျွန်
တော်ကတော့ ကိုယ့်စိတ်ဆွေရင်းတွေကို ဝင်ပြိုင်စေချင်တယ်။
ဒီအကြောင်းကို နီးစပ်ရာတွေကတစ်ဆင့် အလှပြင်ဆင်သူ
တွေ၊ ဒီခိုင်နာတွေ တော်တော်များများတောင် သတင်းရပြီး
လို့ ကိုယ့်အုပ်စုကိုယ်ဖွဲ့ပြီး ကျိတ်လေ့ကျင့်ပြင်ဆင်နေကြပြီ။
ပြိုင်ပွဲအကြောင်း အသေးစိတ်ကတော့ အတိအလင်း မကြေ
ညာရသေးဘူး”

မျှင်က ဘုမသိဘမသိဖြင့် ...

“အန်တီတို့ ဝင်ပြိုင်လိုက်ပါလား၊ ပျော်စရာ ကောင်းပါတယ်”

ဟု ဝင်ပြောနေသေးသည်။

“သမီးက မော်ဒယ်လ်တော့ မဟုတ်ပေမဲ့ သူ့အသားအရေ အရပ်အမောင်းနဲ့ ဆံပင်သားတွေကို သဘောကျပြီး၊ ခဏ မော်ဒယ်လ်ဝင်လုပ်ပေးဖို့တောင် လာကမ်းလှမ်းနေကြပြီ မကြည်ဖြူ။ ကိုနေမင်းတို့ မကြည်ဖြူတို့သာ ဝင်ပြိုင်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်သမီးကို ဘယ်သူ့ဆီမှာမှ မော်ဒယ်လ်အနေနဲ့ ဝင်သရုပ်ပြမခိုင်းတော့ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ KING အုပ်စုထဲပဲ ထည့်မှာလို့တောင် စိတ်ကူးထားလို့ ခုထိ ဘယ်သူ့ကိုမှ အကြောင်းမပြန်သေးဘူး”

“ကျွန်မ စဉ်းစားလိုက်ပါဦးမယ်၊ အခုတော့ ခွင့်ပြုပါဦးသားလည်း ကျွန်မကို အိမ်ပို့ပြီးရင် သတို့သားတစ်ယောက်ကို ဆံပင်ပြင်ပေးဖို့ အပျိုမင်္ဂလာ ရှိနေတယ်။ သားပြည့်သား နောက်ကျနေပြီလား”

မျှင်က သားပြည့်ဟု ခေါ်သံကို သဘောကျစွာ တိတ်တဆိတ် လိုက်ခေါ်နေမိသည်။ ပြည့်လျှံလို့ ခေါ်ရမလား၊ ကိုပြည့်လို့ ခေါ်ရမလား၊ ပြည့်လို့ပဲ ခပ်နဲ့နဲ့ခေါ်ရမလား စဉ်းစားနေချိန်မှာ ဒီသားပြည့် ဆိုတဲ့ အခေါ်အဝေါ်က မျှင့် စိတ်နှလုံးအိမ်ထဲ ညင်သာစွာ ဝင်ရောက်နေရာယူလာတော့လေပြီတည်း။

သူတို့သားအမိ လက်ပြပြီး နှုတ်ဆက်သွားသော အခါ၊ ဖေဖေမှာတော့ အဲဒီဒီသားစုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မျှင့်ကို ပြောစရာတွေ အများကြီး ရှိနေဟန်တွေ တွေ့လိုက်ရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

“အင်း ... ဟုတ်တယ်၊ မျှင် ကြားဖူးပါတယ်၊ ယောက်ျား
လေးတွေက အဲဒီလိုပါပဲ၊ ဝတ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်
ပေါင်းလည်း ဖောင်းကြ၊ ရန်ဖြစ် ထိုးကြိတ်ကြပေမဲ့ မိန်း
ကလေးတွေလို မဟုတ်ဘူး၊ အတေးအမှတ် မထားဘဲ
ဆက်ခင်ကြတာပဲတဲ့”

“ဟား ဟား ... နေမင်း ကတော့ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး၊
သိပ်တေးမှတ်ထားတာကွ၊ မိန်းမဆန်စာယ်၊ ဝါကြောင့်လည်း
သူက မိန်းမဆန်တဲ့ အလုပ်ကို ရွေးလုပ်တာပေါ့”

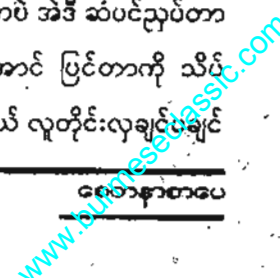
ဖေဖေက ခပ်နီနီမိမိ ပြောပါသည်။ မျှင်ကား
ကိုယ့်အဖေပေမဲ့ ဖေဖေ အဲဒီလို ဝေဖန်တာတော့ မကြိုက်လှ။
ဖေဖေသဘောက တစ်မျိုး။ သူလုပ်တဲ့ အလုပ်မှ
အကောင်း၊ သူပြောတာပဲ အမှန်ဆိုသည့် စိတ်ထားမျိုး ရှိသူပင်။
ပြီးတော့ သူများလုပ်တဲ့အလုပ် ဆိုရင်တော့ မဆီမဆိုင် နှိမ်စရာမရှိ
ရှာကြိုနှိမ်တတ်လေသည်။

“သူက ရှစ်တန်းလောက်ကတည်းကပဲ အဲဒီ ဆံပင်ညှပ်တာ
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကြည့်ကောင်းအောင် ပြင်တာကို သိပ်
ဂရုစိုက်တယ်ကွ။ လူပျိုပေါက်အရွယ် လူတိုင်းလှချင်ပဲချင်

“နေမင်းနဲ့ ဖေဖေက အလယ်တန်းကျောင်းသား ဘဝကနေ
အထက်တန်းအောင်တဲ့အထိ တော်တော်ခင်ကြတာပေါ့၊
သူငယ်ချင်းအုပ်စုထဲမှာ သူနဲ့ ဖေဖေကတော့ ပိုခင်ကြတယ်”

မျှင်က ခေါင်းလေးညိတ်ရင်း နားစွင့်နေပါသည်။

“ဒါပေမဲ့ မတည့်အတူနေလို့ ပြောရမလိုဘဲ။ အတူတူတွဲသာ
တွဲတယ်၊ စိတ်သဘောချင်းက အမြဲညှိမရဖြစ်ပြီး စကားနိုင်
လှကြ၊ တစ်ခါတစ်ရံ ထထိုးချင်ထိုးကြနဲ့ ပေါင်းလာတာ
လေ”

ပေမဲ့ နေမင်း ကျတော့ တစ်မျိုးပဲ။ သူ့ကိုယ်သူတင် မက
ဘူး။ သူများကိုပါ ဘယ်လိုပုံ ဆံပင်ညှပ်လိုက်ပါလားလို့
ဘာဝတ်ပါလားလို့ ဘာနဲ့ဘာတွဲဝတ်ရင် မိုက်တယ်တို့လိုက်
အကြံပေးတတ်တယ်။ တစ်ခါတလေ တချို့ကောင်တွေက
ငါ့အတွေးလိုပဲ။ သူ့ဆီက အကြံတောင်းရင် သူက စိတ်ပါ
လက်ပါ အိမ်တိုင်ရာရောက် လိုက်ကူတတ်တယ်။ ဖေဖေက
အဲဒါကို လုံးဝကြည့်မရဘူး။ ယောက်ျားပဲ ပြင်စရာလိုလား။
လှစရာ လိုလား။ ယောက်ျားဆိုတာ လှချင်စရာ မလိုဘူးပေါ့။
ယောက်ျားဖြစ်ပြီး သိပ်လှချင်ရင် အခြောက်ဖြစ်နေပြီဆို
ပြီး အမြဲဝေဖန်တော့ သူနဲ့က အမြဲထိပ်တိုက် ရန်ဖြစ်တော့
တာပဲပေါ့။”

မျှင်ကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တော်တော်လေး
သ၊ထားဟန်တူသော ယောက်ျားပီသစွာ ဖြောင့်ဖြူကြည့်ကောင်း
နေသည့် ရုပ်ရည်နဲ့ အပြင်အဆင်နဲ့ တွေ့ခဲ့ရသော ပြည့်လျှံကို
မြင်ယောင်ကြည့်မိပါသည်။

ယောက်ျားဆိုတာ လှအောင်ပြင်စရာ မလိုဘူး ဆိုပေမဲ့
တော်ရုံသင့်ရုံ ပုံစံရှိသော ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ အပြင်အဆင်

သေသပ်ရှင်းသန့်နေသော ယောက်ျားပီသတဲ့ ပုံစံအပြည့်နဲ့ ယောက်ျား
တစ်ယောက်တို့ကို ယှဉ်တွဲအမှတ်ပေးလျှင် ဘယ်သူက အမှတ်ပို
ရမလဲ ဆိုတာ မေးကြည့်စရာပင် မလိုပါ။

ဒါကြောင့် အခုတော့ ယောက်ျားတွေလည်း သူတို့
နဲ့ လိုက်ဖက်အောင် ယောက်ျားပီသစွာ ပြင်ဆင်ထားဖို့လိုတယ်
ဟူ၍ မျှင်က လက်ခံချင်လာသည်။

“သူက ဖေဖေကိုခွဲပြီး တမင်ပဲ ဆံပင်ညှပ်သင်တန်းတွေ
လျှောက်တက်ပြတယ်။ ဆယ်တန်းအောင်ပြီးတော့ သူက
အဲဒီခေတ်ကတော့ Day မတက်ရင် စာပေးစာယူလို့ခေါ်
တဲ့ သင်တန်းရှိတယ်။ အဲဒီစာပေးစာယူပဲ သူ တက်ပြီး
ဆံပင်ညှပ် အလှပြင်ပညာ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနာပညာတွေ အပတ်
တကုတ် လေ့လာသင်ယူတော့တာပဲ။ ဗန်ကောက်မှာလည်း
ကျောင်းသွားတက်လိုက်သေးတယ်။ အဲဒီ အလှပြင်ပညာနဲ့
ပတ်သက်တာပဲပေါ့။ သူက အတော်ဆုံးကျောင်းသားဆု
တောင် ရလာတယ်လို့ သတင်းကြားတယ်။ သူလည်း သူ
အလုပ်သူ ကြိုးစားပြနေချိန်မှာ ဖေဖေကလည်း ယောက်ျား
ဆိုတာ ယောက်ျားပီသစွာ စီးပွားရှာပြုရမယ်၊ စီးပွားရေး

www.burmeseclassic.com

လုပ်ငန်းတွေမှာ အောင်မြင်အောင် လုပ်ပြနိုင်ရမယ်ဆိုပြီး လုပ်ပြတော့တာပဲပေါ့။ အဲဒီလိုနည်းနဲ့ မကြေညာဘဲ ကျိတ် ပြိုင်လာကြတယ်လေ ...

အခု သူဟာ လမ်းအရွေးမှားလို့ ဖေဖေလောက် မချမ်းသာပေမဲ့ သူ့နာမည်ကလည်း မသေးပါဘူး၊ အဲဒါ ကြောင့် လက်မထောင်နေတာပေါ့။”

မျှင်က သိချင်တာလေး ရှိသဖြင့် ဝင်မေးလိုက်ပါ

သည်။

“အန်တီဒေါ်ကြည်ဖြူကရော”

“ကြည်ဖြူက အရင်ကတော့ မိန်းကလေး အလှပြင်ဆိုင်ရဲ့ ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနာလုပ်သေးတယ်။ ကိုနေမင်းနဲ့ အိမ်ထောင်ကျ တော့ ဘာကြောင့်လဲ မသိဘူး။ သူ့အလှပြင်ဆိုင်လုပ်ငန်း ကို ရပ်လိုက်ပြီး၊ ဒီဇိုင်းနာဘဝနဲ့ လုံးလုံးရပ်တည်တော့တာ ပဲ။ သူတို့ လမ်းခွဲကြတဲ့သတင်းတော့ ကြားတယ်။ စိတ် သဘောချင်း မတိုက်ဆိုင်လို့ဆိုပြီး သတင်းလွှင့်တာပဲ။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတာတော့ ဖေဖေ သေသေချာချာ မသိ ပါဘူး။”

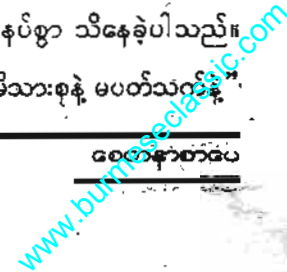
“အန်တီဒေါ်ကြည်ဖြူက ရောဂါတစ်ခုခု ခံစားနေရသလိုပဲ နော်၊ ဒါပေမဲ့ ချောတော့ တော်တော်ချောတယ်။ သူ့သား ပြည့်လျှံကတော့ အန်တီလောက် မချောဘူး။”

“အဖေနဲ့ တူတာလေ။ ကိုနေမင်းက လူချောတစ်ယောက် မဟုတ်ပေမဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကြည့်မကောင်း၊ကောင်း အောင် ကြိဖန်ပြင်နေတတ်တော့ နဂိုသင့်တင့်တဲ့ရုပ်ရည်က ထွက်လာတာပေါ့။”

မျှင်က ဖေဖေကို အကဲခတ်နေသည်။ ဖေဖေက တော့ မျှင်လိုပဲ အသားညိုညိုပေမဲ့ ဖေဖေရုပ်က ချောသည်။ တကယ့်ကို လူချောတစ်ယောက်ရုပ်ထွက်နေတာ။ မျှင်ကသာ ဖေဖေဆီက အသားညိုကိုရလျက် မေမေရုပ်ရည်မျိုး ပိုင်ဆိုင်ထား တာမို့ နှစ်ယောက်ပုံပေါင်းပြီး ဟိုလိုလို ဒီလိုလိုရုပ် ဖြစ်နေသည်။

သို့သော် ကိုယ့်ရုပ်က အဆိုးကြီး မဟုတ်တဲ့အပြင် လူကြားထဲမှာ ပျောက်မနေအောင် ဆွဲဆောင်မှုတစ်မျိုးတော့ ပိုင် ဆိုင်ထားမှန်း ကိုယ့်ဘာသာလည်း ကျေနပ်စွာ သိနေခဲ့ပါသည်။

“သမီးကို ကြိုမှာထားမယ်။ သူတို့ မိသားစုနဲ့ မပတ်သက်နဲ့။”

“ဟင် ... ဖေဖေပဲ သူတို့ဝင်ပြိုင်ရင် မျှင့်ကို မော်ဒယ်လ် အဖြစ်တောင် ပေးသုံးဦးမယ်ဆို”

“တကယ်ထင်မနေနဲ့၊ ဒီလိုပဲ ဟန်လုပ်ပြောရတာ။ သူတို့ လည်း ဖေဖေကို မကြည်တော့ ဒီပွဲကို ပြိုင်မှာမဟုတ်သလို၊ ဝင်ပြိုင်ခဲ့ရင်လည်း ဖေဖေသမီးကို သုံးမှာမဟုတ်ဘူး။ သူတို့ ရဲ့အောင်မြင်မှုဟာ ကျော်ငွေနဲ့ ပတ်သက်မှု တစ်စုံတစ်ရာ မပါဘူး ဆိုတာမျိုး ပြချင်လိမ့်မယ်”

မေမေက မျှင်တို့ အနား လာထိုင်ရင်း ဗန်းနဲ့သယ်

လာသည်တို့ကို ကမ်းပေးကာ ...

“ကိုကျော်ရယ် ... ရှင်မလဲ အဲဒီ နေမင်း အုပ်စုနဲ့ ဒီတစ် သက် တည့်မယ်မထင်ဘူး”

ဟု ရယ်မောပြီး ပြောပါသည်။

“ဘာလဲ ... မေမေ၊ ဒါ ဘာစားစရာလဲ၊ ice cream(အိုက် စကရင်)လည်း မဟုတ်ဘူး”

“အဲဒါ Sundae (ဆန်းဒေး)တဲ့၊ မေမေ သူငယ်ချင်း တစ် ယောက် အင်္ဂလန်က ပြန်လာတော့ Jamie Oliver (ဂျေမီ အော်လစ်ဗာ)ဆိုတဲ့ Chef (စားဖိုမျိုး)ရေးတဲ့ ချက်ပြုတ်နည်း

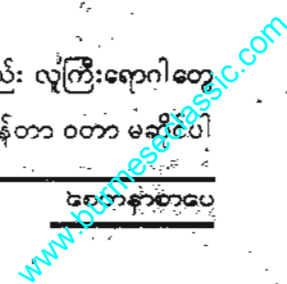
စာအုပ် ဝယ်လာပြီး လက်ဆောင်ပေးတယ်။ အဲဒီထဲက စားစရာလေးတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု စမ်းပြီးလျှောက်လုပ်ကြည့် နေတာလေ”

“ဒေါ်မွန်မွန် ... ခင်ဗျားမလဲ အဲဒီ ချက်နည်းပြုတ်နည်း စာအုပ်တွေ စု၊ ချက်စားနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်လည်း ဘောလုံးဖြစ် နေပြီ”

“အို ... ဝချင်ဝ စားမှာပဲ။ သမီးပဲ အသက်နှစ်ဆယ်ရှိနေ ပြီ လှဖို့မလိုတော့ပါဘူး”

“ငါပြောတာက လှဖို့မဟုတ်ဘူး။ ဝလွန်းရင် မကောင်းဘူး။ အဆီများပြီး ရောဂါတွေ တစ်မျိုးမဟုတ် တစ်မျိုး ဝင်မှာ စိုးလို့ကွ။ အခုတောင် မင့်မှာ သွေးတိုး ဆီးချို စဖြစ်နေပြီ။ ဆင်ခြင်ဖို့ ပြောတာ။ မကြည်ဖြူကတော့ မင်းနဲ့ရွယ်တူပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကြည့်လိုက်ရင် ပိန်လည်းမပိန်၊ ဝလည်းမဝ ဒီပုံစံပဲ အမြဲတွေ့ရတယ်။ ခုတလောတွေ့မှ တော်တော်ကို ပိန်လာတယ်”

“ဆေးခန်း လာတာဆိုတော့ သူလည်း လူကြီးရောဂါတွေ ထဲက တစ်ခုခုဖြစ်လို့ နေမှာပေါ့။ ပိန်တာ ဝတာ မဆိုပေါ့

ဘူးလေ၊ အိုလာရင် လူက စက်စုစည်းလိုပဲ၊ ဆော်ဒီထဲက ကိရိယာတန်ဆာပလာတွေကပါ အိုလာတော့ ကျန်းမာရေး တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ချွတ်ယွင်းလာတော့တာပေါ့”

မျှင်က မေမေလက်ရာ စားစရာတစ်မျိုးကို နှစ်ခြိုက်စွာ စားနေရင်း ဟိုဘက်မိသားစုအကြောင်းကို တွေးနေခဲ့သည်။

ဖေဖေ ဘာသာ မတည့်ချင် မတည့်ပေမဲ့ မေမေက လည်း ခါးခါးသီးသီး မဟုတ်တာမို့ မျှင်လည်း ခါးခါးသီးသီး မဖြစ်ပေါင်။

ပြည့်လျှံကသာ စိတ်လိုလက်ရ ထပ်ဆက်သွယ်လာမယ်ဆိုရင် ပြန်ခေါ်ဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ။

“မင်း၊ သမီးကို ကျိတ်မှာထားဦး၊ ဟိုကောင်သားက တကြည့်ကြည့်နဲ့ ညနေတာ၊ ပါသွားဦးမယ်၊ ငါတော့ သဘောကို မတူဘူး”

“ဟာ ... ဖေဖေကလည်း မညာပါဘူး”

“အဲမာ ... ငါ လူကြီးပါ၊ အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ် ကောင်လေးတစ်ယောက်က ကောင်မလေး တစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုကြည့်သလဲဆိုတာတော့ သရုပ်ခွဲတတ်ပါတယ်”

မျှင်က ရှက်ပြီး ရယ်နေသည်။ မေမေကတော့ စိတ်ရှုပ်သလိုဖြင့် ...

“ရှင်နဲ့ ကိုနေမင်းဟာ ဘာပြဿနာမှလဲ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မရှိဘဲနဲ့။ အလကားနေရင်း ဒေါသထွက်စရာရာကြုံပြီး တွေးမနေပါနဲ့။ မွန်ကတော့ ကလေးတွေကို မချုပ်ချယ်ဘူး။ သူ့ဘာသာ စိတ်ကြိုက် သူ့လမ်းသူရွေးပေါ့။ ကိုယ်ဖြစ် ကိုယ်ခံရမှာပဲလို့ ပြောထားတယ်၊ နေမင်း၊ သားမို့ မယူနဲ့ မကြိုက်နဲ့ သီးသန့်ကြီး လိုက်မထားဘူး။ အဲဒီလိုပဲ ဘယ်သူ့သားက ကောင်းတယ်၊ ဘယ်ဝါ့သားက လိမ္မာတယ်နဲ့ ပြောပြီးတော့လည်း စပ်ဟပ်တာမျိုး မလုပ်ချင်ဘူး”

မျှင်သည် မေမေစကားကို ကျိတ်ပြီး ထောက်ခံနေမိပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် စကားဝိုင်းရှိရာကို မျှင်မောင်လေး ရောက်လာသည်။ မောင်လေး ငွေမောင်း ကတော့ အသက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ် ဆယ်တန်းကျောင်းသားလေး ဖြစ်သည်။

“မေမေ ဘာလဲ ဘာစားနေတာလဲ၊ သားအတွက်ရွေး

www.burmeseclassic.com

“သား ပြန်လာမှ လုပ်ပေးမယ်ဆိုပြီး အခု လုပ်မထားဘူး။

စားရင် သွားလုပ်လိုက်မယ်”

“အိုခေ ... မမ ငါ Play Station 2 (ပလေးစတေးရှင်းတူး)

ရလာတယ်၊ ကစားမလား”

“အေး ... ကစားမယ်”

မောင်လေးက ကွန်ပျူတာဂိမ်းကစားနည်း အသစ်
ကို ရလာ၍ မောင်နှမနှစ်ယောက် ကစားဖို့ ထလိုက်ပါသည်။
ဖေဖေကတော့ ပြောဖြစ်အောင် ပြောလိုက်သေးသည်။

“မေမေ ဘာပြောပြော၊ ဖေဖေကတော့ နေမင်း သားကို
လုံးဝလက်မခံဘူးနော် သမီးကြီး”

ဒီတစ်ခါ မျက်နှာချင်းဆိုင် ပြန်ဆုံတော့ နှစ်ယောက်
စလုံး မတိုင်ပင်ထားပါဘဲ ပြိုင်တူလိုလို ပြုံးပြပြီး ဖြစ်နေသည်။

ပြည့်လျှက် ...

“မျှင် ဘယ်လာတာလဲ”

ဟု စပြီး မေးပါသည်။

“မျှင်ငါးပီလို့ မခေါ်တော့ဘူးလား”

“ဟား ဟား ... နင် မှတ်မိနေသားပဲ”

“စတွေ့တွေ့ချင်းကတော့ နင့်ကို ဘယ်သူမှန်းကို စဉ်းစား
မရခဲ့ဘူး”

“ငါရောပဲ ... အရမ်းတွေ့ဖူးတယ်ပဲ ထင်တာ၊ ဒါပေမဲ့ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ငါ ထင်ထားတဲ့ လူတစ်ယောက်များ ဖြစ်နေမလားဆိုပြီး အယ်လ်ဘမ်အံပောင်းတွေထဲ ပြန်ရှာ မိတယ်။ အဲဒီမှာ နင်မှန်း ပြန်သတိရသွားတယ်”

“ဟယ် ... မျှင်ကတော့ ဘယ်မှာဆိုဖူးမှန်းသိတောင် မသိဘူး”

“အဲဒီဓာတ်ပုံ ရိုက်ထားတဲ့ပွဲက ဖေဖေ ဆိုင်အသစ်ဖွင့်ပွဲ ပါတီလုပ်တုန်းကလေ နင့်မှာ အဲဒီဓာတ်ပုံ ရှိလား”

“မရှိဘူး ထင်တယ်”

သူတို့ချင်းက အခုတစ်ခေါက် ပြန်အဆုံမှာတော့ ပာန်ဆောင်မှုတွေ မရှိနေတော့ဘဲ လုံးလုံးသူငယ်ချင်းအရင်းတွေလိုပဲ ဖြောင့်ဖြူးစွာ စကားပြောမိကြလေသည်။

“လာ ... အအေးဖြစ်ဖြစ် သောက်ရအောင်”

မျှင်က မငြင်းဘဲ ပြည့်လျှံ ခေါ်ရာနောက် အသာ တကြည့် ပါလာပါသည်။ အရောင်းစင်တာကြီး တစ်ခုလုံးမှာတော့ ပွဲတော်တစ်ခုရဲ့ ရာသီ နီးလာပြီမို့ ဈေးလျှော့ရောင်းသော ကြော်ငြာ စာတန်းတွေပြည့်ကာ ဝယ်သူတွေနဲ့ စည်ကားနေသည်။

ပြည့်လျှံနဲ့ မျှင်သည် အရောင်းစင်တာကြီး၏ အထပ် တစ်ထပ်မှ ရှိသော အစားအသောက်အရောင်းခန်းမသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။

“အအေးကြိုက်ရဲ့လား”

“ကြိုက်ပါတယ်၊ ငါက အပူအအေး အကုန်ကြိုက်တယ်။ တစ်ခါတလေ စိတ်မထင်ရင် အိုက်စကရင် စားပြီးမှ ကော်ဖီ၊ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင် ထပ်သောက်သေးတယ်”

“ကောင်းတာပေါ့၊ ဘော်ဒီထဲမှာ အပူအအေး မျှတသွားတာပေါ့”

“ပြည့်လျှံ”

“ဘာလဲ”

“နင့်ကို မျှင် သားပြည့်လို့ ခေါ်ချင်တယ်၊ ရလား။ မျှင် ငယ်ငယ်ကတော့ နင့်ကို ဘယ်လိုခေါ်လဲ မမှတ်မိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ သားပြည့်လို့ ခေါ်မယ်နော်”

“မေမေ ခေါ်သလိုမျိုးလား”

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ မျှင်က နင်အမေတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့၊ အဲဒီလို ခေါ်တာလေးက ကောင်းသလိုပဲ”

“ကြိုက်သလိုခေါ်ပါ။ ကိစ္စမရှိဘူး။ ငါ ငယ်ငယ်က နင် ငါ့ကို ဘယ်လိုခေါ်လဲဆိုတာလည်း သေသေချာချာ မမှတ်မိပါဘူး။”

ပြည့်လျှံက အအေးပိုက်တံကို လှည့်ကစားနေရင်း...

“နင် ဘာလာဝယ်တာလဲ”

ဟု မေးပါသည်။

“ဝယ်စရာရယ်တော့ သိပ်မရှိပါဘူး။ မျှင့် မောင်လေး ဝိုင်းကျူရှင်အိမ်က ဒီဘက်မှာမို့ သူ့ကို လိုက်ပို့ပြီး အပြန်အပျင်းပြေ ဝင်တာလေ။ နင်ရော”

“အေး ... ဟုတ်သားပဲ။ နင့်မှာ မောင်လေးရှိတယ်။ ငါ မှတ်မိပြီ။ သူ့ပုံလည်း ဓာတ်ပုံထဲမှာ ပါတာပဲ”

“ငွေမောင်းလေ သူ့နာမည်။ ငါကတော့ မောင်မောင်းလို့ ခေါ်တယ်။ နင့်မှာတော့ မောင်နှမ မရှိဘူးနော်”

“မရှိဘူး။ ငါက တစ်ယောက်တည်းပဲ”

“သားပြည့် ... နင်ရော ဒီရှောပင်းစင်တာထဲမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ”

“ဖေဖေနဲ့ လာတာလေ။ ကုမ္ပဏီတစ်ခုက Hair Care Products (ဟဲကဲပရောဒက်စ်)တွေ လာကြော်ငြာထားပြီး ဘယ်လောက်မှာရင် ဘယ်လောက် discount (ဒစ်ကောင့်) ပေးမယ်ပေါ့။ ကမ်းလှမ်းထားလို့ အဲဒီကုမ္ပဏီရုံးခန်းကို လာတာ။ ဒီ ရှောပင်းစင်တာ အပေါ်ဆုံးထပ်မှာ ရုံးခန်းလုပ်ထားတယ်”

“မျှင့်ဖေဖေ ကုမ္ပဏီမှာလည်း အဲဒီလိုမျိုး ကမ်းလှမ်းတာတွေ ရှိပါတယ်။ စိတ်ဝင်စားရင်”

ပြည့်လျှံက အသံထွက်ရယ်မောနေသည်။ မျှင့်ကပါ သူ ဘာကိုရယ်မောသလဲ၊ အထာပေါက်ပြီး ပြောလက်စ စကားရပ်ပြီး လိုက်ရယ်မိပါသည်။

“သူတို့ မတည့်ကြဘူးနော်”

ဟူ၍လည်း ပြိုင်တူ ပြောလိုက်မိကြသည်။ ကြည့်စမ်းကွယ် ... တို့ ငယ်ငယ်က သိကျွမ်းဖူးတဲ့ အချက်လေးနဲ့ ဒီလောက် စိတ်ချင်းနီးပြီး ချက်ချင်းကြီး ရင်းနှီးသွားစရာလားနော်၊ တစ်မျိုးပါပဲ သားပြည့်ရယ်။

“မျှင့်ဖေဖေက ပြောပြထားပြီးပြီထင်တယ်”
 “သားပြည့် ဖေဖေလည်း အတင်းအုပ်ပြီးရောပေါ့”
 “ဟုတ်တယ်”
 “ကျောင်းတော်က ရန်စနဲ့ လူကြီးတွေကိစ္စပါ ခေါင်းထဲ
 မထည့်နဲ့၊ သူတို့ ဘာမှ စိတ်နာစရာ တေးစရာ မရှိဘဲနဲ့၊
 ပြိုင်နေကြတာမျိုးပါ”
 “စီးပွားရေးအရ ပြိုင်ရင် မျှင့် ဖေဖေက နိုင်ပြီးသားပါ။
 ဖေဖေက မာနချင်ပြိုင်တဲ့ သဘောပါ”
 “ဒါဆို အန်ကယ်လ်နေမင်းက ဖေဖေကုမ္ပဏီနဲ့ တခြား
 ကုမ္ပဏီတွေ ပေါင်းလုပ်မဲ့ပွဲကို ဝင်မပြိုင်ဘူးလား”
 “ခါးခါးသီးသီးပဲ။ သူ့ရဲ့ပညာကို သူ့ရဲ့ပရိသတ်က လက်
 ခံထားပြီးပြီတဲ့၊ နာမည် ရထားပြီးသားတဲ့၊ ကျော်ငွေကြောင့်
 နာမည်ရတာ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ ဟာ ... ဆောရီးနော်၊ ငါ
 အန်ကယ်ကို ကျော်ငွေလို့ ခေါ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဖေဖေ
 စကားကို ပြန်ပြောပြတာပါ”

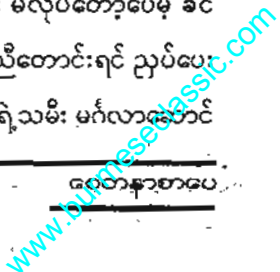
မျှင့်က ပြုံးပြီး ခေါင်းအသာညိတ်ပြပါသည်။

“အဲဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ဖေဖေကြောင့် နာမည်ပိုရ
 စရာလည်း ရှိမလာပါဘူးဆိုတာ မျှင့် သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့
 မျှင့်ကတော့ ဝင်ပြိုင်စေချင်တယ်၊ ဒီပွဲက လူတိုင်း စိတ်ဝင်
 စားတာလေ၊ သိပ်နာမည်ကြီးနေတဲ့ ဆိုင်တစ်ဆိုင်က ဝင်
 မပြိုင်ရင် ဘာကြောင့်လဲ၊ ဘာကြောင့် မပြိုင်ရဲလဲဆိုတဲ့
 သံသယနဲ့ ထိခိုက်သွားမှာလားလို့ တွေးမိလို့ပါ”

ပြည်လှသည် ဒီလို သိလိုက်ရတော့ နည်းနည်း
 တွေဝေသွားပါသည်။

“မေမေကတော့ စိတ်နည်းနည်းပါတယ်”
 “အန်တီက မိန်းကလေးတွေကို ဆံပင်ညှပ်ကောက်၊ အလှ
 ပြင်ဆိုင်မျိုး ဖွင့်ဖူးတယ်ဆို”
 “ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ မေမေက ဒီဇိုင်နာအလုပ်ကို ပိုအား
 သန်လို့ အဲဒီဘက်ပဲ လုံးလုံးပြောင်းလိုက်တယ်လေ”
 “အခု ပြန်လုပ်ကြည့်ရင် ရသေးလား”
 “ရပါတယ်၊ ဆိုင်ဖွင့်ပြီး ပြင်တာမျိုး မလုပ်တော့ပေမဲ့ ခင်
 မင်တဲ့ မိတ်ဆွေတွေက လာအကူအညီတောင်းရင် ညှပ်ပေး
 ပြင်ပေးပါတယ်၊ တချို့ မိတ်ဆွေတွေရဲ့သမီး မင်္ဂလာတောင်

ရင် လာပြင်ခိုင်းရင်လည်း ပြင်ပေးလိုက်တယ်၊ တချို့က အဝတ်အစား ဒီဇိုင်းတင်မက မိတ်ကပ်ဆံထုံးပါ အပ်ချင်တယ်လေ”

“ဒါဆို KING GROUP အနေနဲ့ ဝင်ပြိုင်ရင် အန်ကယ်လီ၊ အန်တီ သားပြည့် သုံးယောက်စလုံး အဆင်ပြေတယ်နော် ဖေဖေ၊ ပြောပြတဲ့ပုံစံနဲ့ ဘောင်ဝင်တယ်”

“ကြီးစားကြည့်ရဦးမယ်၊ ဖေဖေကိုတော့ သိပ်မပြောရဲဘူးဟ၊ သူက စိတ်မထင်ရင် ပိတ်ထိုးမှာ။ မေမေကတော့ ရပါတယ်”

“အန်တီက ကြည့်ရတာ သိပ်နေမကောင်းဘူး ထင်တယ်နော်”

ပြည့်လှုံ မျက်နှာညှိုးကာ အသံတိတ်သွားလျှင် မျှင် အားနာသွားသည်။

“ဆောရီး ... ဆောရီး ... မျှင် စကားမှားသွားပြီ”

“ရပါတယ်”

ပြည့်လှုံသည် မျှင်ကိုတော့ ပြောပြလိုက်ချင်သော ဆန္ဒရှိ၍ ပြောဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိသည်။

“မေမေမှာ ကင်ဆာ စ၊ ဖြစ်နေပြီ”

“ဟယ်”

“CA breast တဲ့”

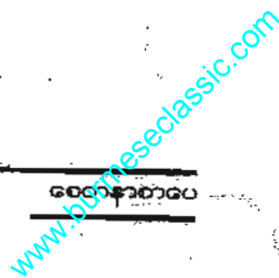
“ဟုတ်လား၊ အဲဒါ ဘယ်လိုတဲ့လဲ၊ လှီးထုတ်ရင် ရသေးလား”

“ရပါစေလို့ ကျိတ်ဆုတောင်းနေရတာပဲလေ၊ ဆေးရုံတက်လှီးထုတ်၊ ဓာတ်ကင်၊ ဆေးသောက် လုပ်ရလိမ့်မယ်၊ Breast ကင်ဆာ တချို့လည်း လှီးထုတ်ပြီး အသက်ဆက်ရှင်နေတဲ့လူတွေ အများကြီး။ အမျိုးထဲမှာ အဘွားတစ်ယောက်ဆိုရင် အသက်ရှစ်ဆယ်ထိ နေသွားရတယ်လေ။ မေမေကိုလည်း အဲဒီလို ကံကောင်းပါစေလို့ပဲ ဆုတောင်းရတယ် မျှင်ရယ်”

“အို ... ဟုတ်ပါတယ်၊ အန်တီ မျက်နှာလေးက ကြည့်နေတာ၊ မျှင် သိပါတယ်၊ အန်တီက စိတ်ထားကောင်းတဲ့လူပဲ၊ ကံကောင်းမှာပါ”

“မေမေက လှချင်တယ် မျှင်ရဲ့”

“ဪ ...”

“အဲဒါကြီး လှီးထုတ်လိုက်ရတာကိုတော့ သိပ် feel မဖြစ်ပါဘူးတဲ့၊ သူ့ကို ဓာတ်ကင်မယ်၊ ကင်ဆာဆေးတွေ သောက်ခိုင်းမယ်ဆိုရင် မျှင် ကြားဖူးတဲ့ အတိုင်းပဲလေ၊ ဆံပင်တွေ ကျွတ်ကုန်မှာ၊ ခေါင်းတုံးမ ဖြစ်သွားမှာ၊ အဲဒီတော့ သူ ရုပ်ဆိုးပါပြီဆိုပြီး ဝမ်းနည်းနေတယ်”

“အန်ကီက အလှပြင်ဆရာမ ဒီဇိုင်နာပဲ၊ သူ့ကိုယ်သူ ကြည့်ကောင်းအောင် သူ့ဘာသာပဲ ဖြင်တော့ပေါ့။ ဆံပင်တုလှလှလေးတွေ လုပ်ပြီး စွပ်ထားပေါ့၊ နေဦး ... မျှင်နဲ့တွေ့မှ အကြံပေးပြီး အားပေးလိုက်ဦးမယ်”

“သွားမပြောနဲ့ မျှင်။ မေမေက ဘယ်သူ့ကိုမှ မသိစေချင်ဘူး။ မျှင်ကို ငါ ပြောပြတာတောင် အပြစ်မကင်းဘူး သိလား။ မျှင် မသိချင်ဟန်ပဲ ဆောင်နေလိုက်ပါ။ မေမေက သူ့စိမ်းတွေ ဘယ်သူ့ကိုမှ အသိမပေးချင်ဘူး၊ ငါက မျှင်ကို ခင်လို့ ပြောမိတာ”

ပြည့်လျှံနဲ့ မျှင်တို့ ကြားတွင် မထင်မှတ်ပါဘဲ ခိုင်မြဲလာသည့် ကြိုးလေးတစ်ချောင်းက တစ်စတစ်စ ပီပြင်လာခဲ့တော့သည်။

သူတို့ချင်း မျက်လုံးများမှ တစ်ဆင့် ရင်ထဲ နှလုံးသားထဲကို နားလည်သိမြင်လျက် ခင်မင်မှုသံယောဇဉ်က အရင်းတည်သော တစ်စုံတစ်ရာကား မှုန်ဝါးဝါး စတင်အရိပ်ပြချင်ပြီတည်း။

ဦးကျော်ငွေတို့ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်များအုပ်စုမှ ပြိုင်ပွဲဝင် ရန် ဖိတ်စာလှလှကြီးတစ်စု သူတို့သားအဖ၏ KINGS သို့ ရောက်လာသောအခါ ဖေဖေက မဆီမဆိုင် ဒေါသပုန် ထ၊လေ သည်။ ပြည့်လျှံကိုလည်း မဲပြီး တစ်နေ့ကုန် လိုက်ဟောက်နေသည်။

“ဟေ့ကောင် ... နားသယ်ကို အဲဒီလောက်ကြီး ပါးမပစ်နဲ့”

ဟူ၍ သူ ညှပ်ပေးနေကျ ဖောက်သည်ကောင်လေး ရှေ့မှာလည်း ဟောက်သေးသည်။

“မှတ်ဆိတ်မွေး ပါးမြိုင်းမွေး ပြင်တာပဲ၊ အဲဒီလောက် အချိန်ယူရသလား”

လို့ လာဆရာလုပ်ပြီး ဆုလိုဆု။

“ကိုယ်နဲ့ ညှပ်မဲ့လူ မရှိတဲ့အချိန်မှာ ဆိုင်မှာ ဘယ်နေရာ ဘာလိုသလဲ လိုက်ကြည့်ပြီး ဖြည့်တန်တာ ဖြည့်မှပေါ့၊ ဘာထိုင်လုပ်နေလဲ”

ဟု ဆိုင်မှာ အလုပ်သမားတွေ အများကြီး ရှိတာ တောင် ပြည့်လျှံကို ဟိုခိုင်း ဒီခိုင်းလုပ်ကာ မာန်လိုမာန်။

ပြည့်လျှံလည်း ဖေဖေနဲ့ နေလာတာ နှစ်လည်းမနည်း တော့တာမို့ ဖေဖေ ဘယ်လောက် ဆုဆုပြောပြော စိတ်ထဲကမပါ။ တကယ် သူ့ကို ဆုချင်မာန်ချင်လို့ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ နားလည် လျက် ခေါင်းငုံ့ခံပြီး ဖေဖေအကြိုက် လိုက်လုပ်ပေးနေခဲ့ပါသည်။

ညနေပိုင်း ဆိုင်ပိတ်ပြီး သားအဖနှစ်ယောက် အိမ် ပြန်နားသောအခါမှ ဖေဖေက သူ့ဘာသာ ပြန်တွေးတောဆင်ခြင် မိဟန်ဖြင့် ...

“ဖေဖေ ... ဒီနေ့ စိတ်အလိုလိုတိုပြီး ငါ့သားကို မာန်မိ တယ်၊ ဆုစရာမရှိ ရှာကြိုဆုမိတယ်ကွာ”

ပြည့်လျှံက ပြုံးပြီး ငြိမ်နေခဲ့ပါသည်။

“ကျော်ငွေ ဖိတ်တဲ့ ပြိုင်ပွဲဟာ ဘာသဘောလဲ၊ တမေ ဖေဖေ နာမည်ကို ထိပါးချင်လို့ ဒီလိုပွဲကြီး စလုပ်ဖို့ သူ

www.burmeseclassic.com

အကြံရသလားပေါ့၊ တွေးမိလာတယ်။ သူ့ပွဲကိုပြိုင်မှ သူ တို့က Title (တိုင်တယ်လ်)တပ်မှပဲ နာမည်ကြီးစာရင်း ဝင်ပါတယ်လို့ လူတွေကို သတင်းလွှင့်ချင်သလားပေါ့။ ပြိုင်ပွဲမဝင်ရင်ဘဲ ဝင်မပြိုင်ရလို့ဆိုပြီး ...”

“ဟုတ်တယ်၊ သား အဲဒီလို တွေးမိတယ်၊ မေမေလည်း တွေးမိတယ်”

“ဒါပေမဲ့ ဖေဖေ ဝင်မပြိုင်ဘူး သား၊ ဖေဖေကို ကျော်ငွေ တမင်နှိမ်ချင်လို့ လုပ်တာ၊ ဖေဖေက သူဆင်တဲ့ အကွက်ထဲ မဝင်ဘူး။ သူ့ Title မယူလည်း ဖေဖေဟာ KINGS ဆိုတဲ့ အမည်နဲ့လိုက်အောင် ဆံပင်ချွပ် အလှပြင်ဆိုင် လောကမှာ ဘုရင်မဲ”

ဖေဖေ တင်းမာစွာ ပြောပါသည်။ ပြည်လျှံကတော့ ဝင်ပြိုင်ချင်လွန်းလှသည်ရယ်လည်း မဟုတ်၊ ဝင်မပြိုင်ချင်သည် ရယ်လည်း မဟုတ်ပါ။ မျှင့် ရှေ့မှာ ပညာပြလိုတာ ကောင်မလေး အကြိုက် လုပ်ပြလိုတာ။ သူ့ပညာကို မျှင် မြင်ရပြီး အထင်ကြီး စေချင် ချီးကျူးစေချင်တာ။ မျှင်က သူ့ကို သိပ်ဝင်ပြိုင်စေချင် နေတယ် မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့်။

“မင်းလည်း ကျော်ငွေ သမီးနဲ့ ဝေးဝေးနေပါ၊ မှာထားလည်း မရဘူး၊ ရောတယ် ဆက်သွယ်တယ် မဟုတ်လား”

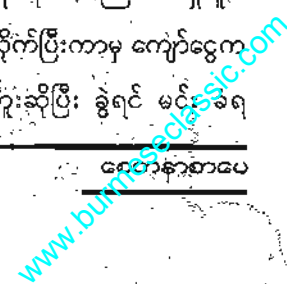
“မျှင် ဆီက မုန်းလာလာနေတာကို ဖေဖေ သိပြီး သူ့ကို မာန်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“သားတို့ ငယ်ငယ်က သူ့ငယ်ချင်းတွေပါ... ဖေဖေ၊ အခု ပြန်တွေ့တော့ ခင်ကြဲစာပါ”

“ငါ မင်းအဖေပါ၊ ရှေ့ဆက် ဘာဖြစ်မယ့် ဆိုတာ ကြိုမြင် ပြီးသားပါ။ ငါ လုံးဝသဘောမကျဘူး၊ အထဲမှာ ကျော်ငွေ သမီး ပါတယ်”

“ဖေဖေတို့ လူကြီးချင်း မတည့်ပေမဲ့ သားတို့ကိုတော့ ဆွဲမသွင်းပါနဲ့၊ သားတို့က အဖြူထည့်တွေပါ၊ ဘာပကာ သနမှ မပါဘူး။ ဘာပြိုင်ဆိုင်မှုမှ မလွှမ်းမိုးထားဘူး”

“ဟေ့ကောင် ... ဖအေ ပြောတာကို ပြန်ဆင်ခြေပေးမနေ နဲ့။ ငါက မင်းခံလိုက်ရမှာစိုးလို့ ပြောတာ၊ မင်းဘက်က ကြိုရှောင်ထားရင် ဘာမှ ခံလိုက်ရစရာ အကြောင်းမရှိဘူး။ မင်းက သေလောက်အောင် ချစ်လိုက်ပြီးကာမှ ကျော်ငွေက ငါ့သားမို့ သူ့သမီးနဲ့ မတန်ပါဘူးဆိုပြီး ခွဲရင် မင်းခံရ

မယ်၊ ကျော်ငွေ သမီးကလည်း ကျော်ငွေ စိတ်ပဲ ရှိမှာပဲ တစ်နေ့ စဉ်းစားရွေးချယ်ကြစတမ်း ဆိုရင် သူ့အဖေ ခင်ပေးတဲ့ လမ်းကိုပဲ လျှောက်မှာပဲ”

မျှင်က အဲဒီလိုလား ...။ မျှင်မှာ အဲဒီလိုစိတ်မရှိပါနိုင်ပါဘူး ဖေဖေရယ်။ မျှင် စိတ်ကို သား မှန်းလို့ရပါတယ် သို့သော် ... ပြည့်လျှံသည် ဖေဖေနဲ့ စကားနိုင်မလို့လို၍ ဘာမှ ဆက်မပြောဘဲ ငြိမ်နားထောင်နေခဲ့ပါသည်။

ဒီအကြောင်းကို မေမေနဲ့တွေ့တော့ ပြောမိလျှင် မေမေ ထံမှလည်း ...

“သားပြည့်ရယ်၊ အဲဒီကောင်မလေးက ချစ်ဖို့ကောင်းတော့ သား ချစ်သွားလိမ့်မယ်လို့ မေမေ ကြိုမြင်ထားပါတယ် ဒါပေမဲ့ သား သူ့ကို ဒီထက်ပိုပြီး ချစ်သွားမိဖို့ထိ မစဉ်းစားပါနဲ့”

ဟု ဖေဖေလေသံနဲ့ တညီတည်း ပြောလာပါသည်။ ပြည့်လျှံက အံ့ဩသလိုဖြင့် မေမေကို မေးမိသည်။

“သားတို့ ခုထိ သူငယ်ချင်းတွေပါ။ ဒါပေမဲ့ အံ့ဩစရာ ကောင်းတာက ဖေဖေနဲ့ မေမေက သားတို့ တစ်နေ့

ချစ်သူဖြစ်ကြရင် သား ခံစားပြီး ကျန်ခဲ့ရမယ်ချည်ပဲ တဖွဖွ ပြောပြီး တားနေတယ်နော်၊ ဦးကျော်ငွေက ဘာကြောင့် ဖေဖေနဲ့ မေမေရဲ့ ရန်သူကြီးလုံးလုံး ဖြစ်နေရတာလဲ”

“ရန်သူတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်သက်လုံး ဒီဘက်မိသားစုနဲ့ ဒီဘက်ကလူ မှန်သမျှကို အထင်အလိုလို သေးနေတဲ့လူဟာ အကောင်းမြင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့သမီးကို သား ဘာကြောင့်ပဲ ချစ်သွားပါစေ သူ့ကတော့ သူ့ရှာဖွေစုဆောင်းထားတဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကို မက်လို့ သူ့မိသားစုထဲဝင်တယ် ထင်ရင် ထင်မယ်။ မထင်ရင်လည်း သားဖေဖေက မြှောက်ပေးလို့ သူ့သမီးကို ရအောင်ယူပြ တယ်လို့ တလွဲတွေးရင် တွေးမယ်၊ ဒီတော့ ... သားတို့ကို သူ့ကတော့ ရအောင်ကို ခွဲမှာပဲ။ သား သိပီချစ်သွားမိရင် သိပ်ခံစားပြီး ကျန်ခဲ့ရမယ်”

“မျှင်ကရော အဲဒီလိုလုပ်တိုင်း ခံမယ်တဲ့လား၊ မဖြစ်နိုင် တာဗျာ။ ဘာတွေမှန်းကို မသိဘူး။ ဖတ်ဖူးတဲ့ ပုံပြင်ဝတ္ထု တွေထဲကလိုပဲ၊ ဇွတ်ကြီး ဒီဇာတ်လမ်းရဲ့ အဆုံးသတ်ဟာ ဒီအတိုင်းပဲ ဖြစ်ရမယ် ပြောနေတယ်”

www.burmeseclassic.com

မေမေက ပြည့်လျှံကို ဆက်မပြောတော့ဘဲ သူ့ဆေး
တွေ သူ ထုတ်သောက်နေသည်။ မေမေအိမ်မှာ အိမ်ဖော်မိန်းကလေး
တစ်ယောက်သာ ရှိပါသည်။ မေမေ အင်္ကျီချုပ်ဆိုင်ကြီးကတော့
ပလာစာကြီးတစ်ခုမှတစ်ဆင့် ဆိုင်ခန်းငှားပြီး ဖွင့်လှစ်ထားသည်။ မင်း
သမီး၊ အဆိုတော်၊ မော်ဒယ်လ်တွေ ချုပ်ကြသော အင်္ကျီချုပ်ဆိုင်
အဖြစ် နာမည်ကြီးပါသည်။

“မေမေ နေရောကောင်းရဲ့လား၊ နေသိပ်မကောင်းတဲ့လူကို
နေကောင်းရဲ့လား၊ မေးရတာတော့ သိပ်အဆင်မပြေဘူးပေါ့
ဒါပေမဲ့ အရှင်ကထက်စာရင် ဆေးတွေသောက်လိုက်တော့
နေသာလာရဲ့လားလို့ မေးတဲ့သဘောပါ”

“ကောင်းပါတယ်ကွယ်၊ ဆံပင်ကျွတ်တာကလွဲရင်ပေါ့”

“ဆရာဝန်က ဘယ်တော့ လိုးထုတ်ရမယ်တဲ့လဲ”

“လာမဲ့ အဖတ်ထဲမှာပဲ”

“ပြီးရင်လည်း ဆေးသောက်ဓာတ်ကင် လုပ်ရဦးမယ်ဆို”

“အေးပေါ့ သားရယ်၊ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ၊ ကိုယ့်ကုသိုလ်
ကိုယ် ဖြစ်တာပဲ ခဲရမှာပေါ့”

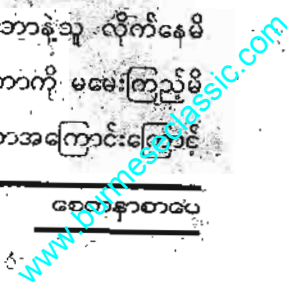

“မေမေ အလုပ်တွေ ခဏနားထားလိုက်ပါ၊ မေမေတပည့်မ
တွေကလည်း တော်တော် စိတ်ချနေရပြီပဲ၊ နေရာတကာ
မေမေ ဝင်ပါမနေပါနဲ့၊ သားရဲ့သဘောပြောရရင် မေမေ
ကို အလုပ်က လုံးလုံးနားပစ်လိုက်စေချင်တယ်”

“ဒီလိုလည်း ဘယ်ဟုတ်မလဲ သားပြည့်ရယ်၊ အလုပ်ကလေး
လုပ်နေရရင် ကိုယ့်ရောဂါကိုယ် မေ့ပြီး ကိုယ့်လက်ရှိဘဝ
ရဲ့ ခံစားချက်ကို မေ့ပေါ့၊ အမြဲတမ်း အိမ်မှာချည်းအောင်း
နေပြီး ရောဂါသည်ကြီးလို ခုနနေရင် ပိုဆိုးလိမ့်မယ်၊
ဒီလိုပဲ သွားရင်း လာရင်း ထုပ်ရင်း ကိုင်ရင်း နှိပ် အသက်
ရှင်ရတဲ့ အချိန်တွေကို ကျော်ဖြတ်ချင်တယ်”

ပြည့်လျှံက မေမေကို ဖက်ထားလိုက်မိပါသည်။
ရင်ထဲမှာ မေမေ ဘာကြောင့် ဒီလိုအထီးကျန်ဘဝကို ရောက်
အောင် ရွေးချယ်သွားသလဲလို့ မေးကြည့်ချင်လာသည်။

အသက်ဆယ်နှစ်အရွယ်မှာ ဖေဖေနဲ့ မေမေ လမ်းခွဲ
သွားတာပဲ သိသည်။ ဖေဖေဆီမှာ သူ့သဘောနဲ့သူ လိုက်နေမိ
တာပဲ သိသည်။ သူ တစ်ခါမှ မေမေ သဘောကို မမေးကြည့်မိ
ခဲ့။ မေမေ ခံစားချက်က ဘာလဲ။ မေမေတို့ ဘာအကြောင်းကြောင့်

လမ်းခွဲကြတာလဲ။ သားမရှိဘဲ မေမေ တစ်ယောက်တည်း ဘယ်
လိုခံစားချက်တွေနဲ့ ရပ်တည်ခဲ့ရသလဲ။

သူ တစ်ခါမှ မမေးကြည့်ဘူးသော၊ မဆွေးနွေးဘူး
သာ၊ မစပ်စုဘူးသော အကြောင်းအရာကို အခုမှ သိချင်လာသည်။
မေးကြည့်ရင် မေမေ ပြောပါ့မလား။ ပြောနိုင်ပါ့မလား။ ပြောရော
ပြောချင်ရဲ့လား။

“မေမေ”

“သားပြည့် ဘာမေးချင်လဲ မေးလေ”

မိခင်တွေဟာ ကိုယ့်သားသမီး ရင်ထဲမှာ ဘာရှိသလဲ
ဆိုတာကို ဖွင့်မပြောခင်က အလိုလို ကြိုသိနေတဲ့အတိုင်း မေမေ
သည် ပြည့်လျှံရဲ့စိတ်ကို ကြိုသိနေပါသည်။

“မေမေ ဘာလို့ ဖေဖေနဲ့ လမ်းခွဲသွားတာလဲဟင်”

“ဪ ... ဒါလား”

မေမေ့ မျက်နှာလေး မှဲသွားသည်။ သို့သော် မေမေ့
လေသံတွေကတော့ ပုံမှန်ပင်။

“မေမေ သူ့ကို ချစ်ပါတယ်၊ ခုထိ သူ့ကို စိတ်ထဲမှာ
ကိုယ့်ခင်ပွန်းသည် တစ်ယောက်လိုပဲ ထားပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့

မေမေ သူနဲ့တော့ တစ်သက်လုံး အတူတူ မနေနိုင်တော့
ဘူး သားပြည့်ရယ်။ မင်း ဖေဖေက လူတစ်ဖက်သားကို
သိပ်လွမ်းမိုးလွန်းတယ်၊ သိပ်အနိုင်ယူလိုစိတ် များလွန်းတယ်၊
မေမေ့ကို ချစ်တာတစ်ပိုင်း၊ ချုပ်ချယ်သံဝန်တိုလွန်းတာ၊
အမိန့်ပေးလွန်းတာက တစ်ပိုင်းပေါ့၊ ကြာတော့ သည်းမခံ
နိုင်တော့ဘူး”

မေမေ မောသွားဟန်ဖြင့် စားပွဲပေါ်ရှိ ကော်ဖီကို
ချက်ကောက်၍ ငုံ့သောက်လိုက်ပါသည်။ ပြီးမှ ဆက်ပြော

“မေမေ အစက ဆံပင်ညှပ်ဆိုင် လုပ်တယ်လေ၊ သူနဲ့ယူ
တော့မှ မလုပ်တော့ဖို့ သူပဲ အတင်းတိုက်တွန်းတယ်၊
ဆိုင်ကို အတင်းပိတ်ခိုင်းတယ်၊ ဘာသဘောမှန်းကို မသိ
ဘူး။ အင်္ကျီချုပ်ဆိုင်တောင် အတင်းပြောဆိုပြီး ဆက်ဖွင့်ရ
တာ၊ သူ့သဘောက သူနဲ့ ယူပြီးရင် အိမ်မှာနေ သူက
ဇီးပွားရှာမယ်ပေါ့။ မေမေက အိမ်ထောင်စုကို ထိန်းသိမ်း၊
ကလေးတွေမွေး၊ တကယ့်ကို အိမ်ရှင်မကြီးလို နေရမယ်
ပေါ့၊ မေမေတော့ အံ့ဩရော ...”

ပြီးတော့ မေမေ အလှပြင်တာတောင် မကြိုက်ဘူး၊
 ရေချိုးပြီး သနပ်ခါးလိမ်းတာက အစပေါ့၊ သူက ဘာသဘော
 နဲ့ အလှပြင်တာ မကြိုက်လဲဆိုတာ မေမေ သိလာတယ်၊
 မေမေ့ကို သဝန်တိုတာလေ၊ မေမေ့ကို အပျိုထင်ပြီး ငမ်း
 ကြမှာကို မကြိုက်ဘူး၊ တခြားယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့
 စကားပြောရင်လည်း အမြဲတမ်း ရန်လုပ် ပြဿနာရှာပြီး
 စွပ်စွဲတယ်၊ မင်းက သာယာနေတာလား ဘာလားပေါ့၊
 အမြဲသမုတ်စာယ်၊ ကြာတော့ မေမေမှာ အနေကျ လာတယ်
 သားပြည့်ရယ်။ မေမေက ခေတ်မီတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပီပီ
 ကလေးကို နှစ်ယောက်၊ သုံးယောက် အလွန်ဆုံးယူဖို့က
 လွဲရင် ဒီထက် ပိုမယူချင်ဘူးလို့ ပြောလည်း သူက လက်
 မခံဘူး၊ ကလေးမရအောင် တားထားတာ မကြိုက်တော့
 စကားများကြတယ် ...

သားပြည့်ကို မွေးပြီး မေမေ နောက်ကလေး ထပ်
 မယူသေးဘဲ တားဆေးတွေသောက်နေမှန်းသိတော့ ပြဿနာ
 အကြီးအကျယ် တက်တာပဲ”

ပြည့်လှုံသည် အိမ်ထောင်တစ်ခု၏ သဘောထား
 မညီမျှမှု၊ နားလည်ခြင်း ကွဲလွဲမှုကို တွေးမိကာ ဘယ်သူမှားသလဲ
 မှန်သလဲကို မဆုံးဖြတ်နိုင်တော့ပြန်ပါ။

“ပြဿနာ အသေးအဖွဲ့လေးတွေ ခဏခဏ စုမိလာတယ်၊
 ပြဿနာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်လည်း ရှိလာတယ်။ မေမေ
 လည်း သူ့ကို သိပ်ချစ်ပေမဲ့ သူနဲ့နေရတာ မပျော်တော့ဘူး၊
 ကိုယ်ချစ်တဲ့သူနဲ့ နေရရင် ပျော်ကြတဲ့သူချည်းပဲ၊ ချစ်သူ
 အကြိုက် လိုက်နိုင်ကြတဲ့သူချည်းပဲ ဆိုတာမျိုးက နှစ်ဦး
 နှစ်ဖက် မျှတတဲ့ အတွေးအခေါ်နဲ့ နားလည်မှုတွေ ရှိကြ
 လို့ပါ။ မေမေမှာက အဲဒီလိုမရှိခဲ့ဘူးလေ။ မေမေ ဒါကြောင့်
 သူနဲ့လမ်းခွဲဖို့ စပြောလိုက်ပါတယ်၊ သူ မေမေ့ကို ချုပ်ချယ်
 တာတွေ၊ သဝန်တိုလွန်းတာတွေ၊ လွမ်းမိုးလွန်းတာတွေကို
 သည်းမခံနိုင်လို့ပါလို့ ပြောပြီးတော့ လမ်းခွဲကြဖို့ စပြော
 လိုက်တာပါ။ သူကလည်း သူလုပ်တာ အမှန်လို့ ခေါင်းထဲ
 ထည့်ထားတဲ့လူ ဆိုတော့ မလျှော့ပေးဘဲ မေမေ့အပြိုင်
 မာနထားပြီး လမ်းခွဲဖို့ကို သဘောတူခဲ့တယ်”

“ဒါဖြင့် သားကရော”

ရှင်မိုး(ဆေးထွေ့သိုက်)

“သားပြည့်က သားသဘောနဲ့သား ဆုံးဖြတ်တယ်လေ၊
ဖေဖေနဲ့ပဲ နေမယ်လို့ သား ပြောခဲ့တုန်းက မေမေ ဘယ်
လောက် ရင်ကွဲရတယ် မှတ်လဲ”

“မေမေက အေး ... သားပြည့် သဘောပဲ၊ သားပြည့် မပျော်
ရင် မေမေဆီ လာနေလို့၊ အဲဒီလောက်ပဲပြောပြီး ဘာလို့
အလွယ်တကူ ခွင့်ပြုလဲ”

မေမေက ရယ်ပါသည်။

“မေမေလည်း သူများက ကိုယ် မလုပ်ချင်တာကို အတင်း
လုပ်ခိုင်းတာ မခံနိုင်လို့ ကိုယ့်လမ်းကိုယ် လျှောက်တယ်
လေ၊ ဒီတော့ ... သားကိုလည်း သားမလုပ်နိုင်တာကြီးကို
အတင်းပဲ လုပ်ရမယ်လို့ မျက်ရည်ကျပြပြီး မခိုင်းချင်ဘူး။
ဖေဖေနဲ့မေမေမှာ ဘယ်သူနဲ့ သား နေချင်လဲလို့ တစ်ခွန်းပဲ
မေးတယ်၊ သား စိတ်ထဲမှာ ပထမဦးဆုံး ဖြစ်လာတဲ့ဆန္ဒနဲ့
အဖြေကိုပဲ မေမေက သားစိတ်ဆန္ဒအမှန်လို့ အတည်ယူ
တယ်လေ။ မေမေ ငိုပြ၊ ပြုပြပြီး သားကို ချောခေါ်လို့
သား လိုက်လာတယ် ဆိုတာမျိုးဟာ သားရဲ့ဆန္ဒ ပါချင်မှ
ပါတော့မယ်၊ မေမေကို သနားလို့ဆိုတဲ့ ခံစားချက်နဲ့

သား လိုက်လာလိမ့်မယ်၊ မေမေက အဲဒါကို မလိုချင်တာ၊
အဲဒါကြောင့်ပါ”

ပြည့်လျှံသည် အခုကျမှ မေမေကို အလွန်အမင်း

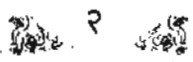
သနားသွားပြီး မျက်ရည်ဝဲလေသည်။

သို့သော် ပြည့်လျှံရဲ့ မေမေကတော့ အင်မတန်မှ

တိဓာတ်ခိုင်မာလှစွာ အပြုံးမပျက် နေနိုင်ဆဲ။

www.burmeseclassic.com

“မမ နင်ပြောတဲ့ဆိုင်က ဟန်ပါမလား၊ ငါ ညှပ်နေကျ ဆိုင်ပဲ ပြန်သွားရင် ကောင်းမယ်”

ငွေမောင်းက အစ်မဖြစ်သူကို မယုံကြည်ဟန်ဖြင့် ကားရပ်ပြီးကာမှ ဂျီကျသည်။

“ဟဲ့ ... ငါ ဒီမှာ အပိုင်မင့်နဲ့ လုပ်ထားပြီးနေပြီ၊ ပြီးတော့ ကင်းစိက ဒီလောက် နာမည်ကြီးတာဟယ်၊ နင့်ဆံပင်ပုံ ယုန်အောင် မလုပ်ပါဘူး”

“နာမည်ကြီးမှန်း သိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ညှပ်နေ ကျဆိုင်ကကျတော့ ကျွန်တော့်ပုံ ဘယ်လိုဆိုတာ အမြဲသိပြီး ညှပ်ပေးနေကျဗျ။ ဒီဆိုင်ကျတော့ နာမည်ကြီးတွေပီပီ ထွင်ညှပ်ပုံသွင်းလိုက်မှ သူငယ်ချင်းတွေ ဝိုင်းရယ်ခံရလိမ့် မယ်”

“နင် ညှပ်နေကျပုံပဲ၊ ကတ်တလောက်ထဲမှာ ရှာပြပြီးဖြော လိုက်ပေါ့၊ မောင်မောင်းရယ်၊ နင်ကလည်း အပိုင်တွေ”

“မမနော်၊ နင် ဟိုအစ်ကိုကြီးကို တွေ့ချင်လို့ တမင်ဇာတ် လမ်းထွင်ပြီးလာတာ၊ ငါက ဖင်အကျိန်းခံပြီး လိုက်လည်း လိုက်၊ ဆံပင်လည်း အညှပ်ခံရသေးတယ်၊ မဟောက်နဲ့။ ကတိအတိုင်း နေပါ၊ ဖေဖေနဲ့ ပြန်မတိုင်စေချင်ရင်”

“အေးပါ၊ အေးပါ၊ တော်ပါ၊ ငါ သိပါတယ်၊ ဆံပင်အညှပ် ခံပြီးရင် နင့်ကို Levis' 501 ထစ်ထည်ရယ်၊ Eminem (အမ်မီနစ်) CD အသစ်တစ်ချပ်ရယ်၊ ဝယ်ပေးမဲ့ ကတိကို လည်း မဖျက်ပါဘူး။ နင့်ကို မဟောက်ပါဘူး၊ နားရွက် လိမ်မဆွဲပါဘူး ဆိုတဲ့ ကတိကိုလည်း စမေ့ပါဘူး စိတ်ချ။ အံမယ်လေးဟဲ့၊ ကြောက်နေရပါလား”

www.burmeseclassic.com

မောင်နှမနှစ်ယောက် ကျိတ်ကျိတ် ကျိတ်ကျိတ် ရန်ဖြစ်ရင်၊ ဆိုင်တံခါးလေးကို တွန်းဖွင့်လိုက်ကြပါသည်။

ဆိုင်တံခါးဖွင့်လိုက်တိုင်း မြည်နေကျ အသံအကြားမှာတော့ ပြည့်လျှံသည် ဆံပင်ညှပ်လက်စမှ မျှော်လင့်တကြီး ဖော့ကြည့်လေသည်။

ပြည့်လျှံနဲ့ ဆံပင်ညှပ်ပါမယ်လို့ ချိန်းထားတဲ့ မှူးမောင်လေးဟာ အသက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ် လူထွားလေးတွေကလေးစိတ်မပျောက်သေးဟန်နဲ့ တံခါးအဖွင့်အပိတ်တွေမှာ မြည်တတ်သော ချူနှင့် ခေါင်းလောင်းများကို သဘောတကျဖြစ်ပြီး တံခါးကို ပြန်ဆွဲဖွင့်ကြည့်လိုက်၊ ပြန်တွန်းပိတ်ကြည့်လိုက် လုပ်ဆဲဆဲ။ ဆိုင်ထဲ ဝင်မထိုင်သေး။ မျှင်ကသာ သူမကို မျက်မှောင်ကုတ်ကြည့်သော ဖေဖေကို ပြုံးပြီး မျက်နှာချိုသွေးလိုက်သလို ပြည့်လျှံကိုလည်း အပြုံးဖြင့် လှမ်းနှုတ်ဆက်လျက် ထိုင်စောင့်ရသော တွေမှာ ဝင်ထိုင်ပြီးနေပြီ။

“မောင်မောင်း ဆော့မနေနဲ့၊ လာထိုင်လေ”

အစစ်အသံကြားမှ ကောင်လေး ခုံမှာ ဘုတ်ဆံ ဝင်ထိုင်ပါသည်။

ပြည့်လျှံက ငွေမောင်းကို ကြည့်ရင်း ...

“ဒီတစ်ယောက်ပြီးရင် ညီလေးအလှည့်ပဲ၊ ခဏနော်”

ဟု လှမ်းပြောလိုက်သည်။

မျှင်သည် ပြည့်လျှံဆံပင်ညှပ်ပေးနေသော ဟန်ကို အငေးသား ကြည့်နေခဲ့မိသည်။ သိပ်ကြည့်လို့ ကောင်းတာပဲ။ အနစ်တီ လုပ်ရတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်နေတဲ့သူပီပီ ပြည့်လျှံရော ဦးနေမင်းရော လက်ဖဝါး၊ လက်ချောင်းတွေဟာ ရှည်သွယ်နေလျက် နူးညံ့မဲ့ဟန်လည်း တွေ့ရပါသည်။

ပြည့်လျှံကတော့ လူငယ်ပီပီ ဆိုင်ထဲမှာ ဖွင့်ထားသော သီချင်းတညည်းညည်း ကိုယ်ဟန်သွယ်သွယ် လက်ချောင်းယူဟန် ညှပ်ဟန် ခပ်မြူးမြူးနဲ့ ပိုကြည့်ကောင်းနေသည်။

ဦးနေမင်းကတော့ လူကြီးပေမဲ့ လူက နုပျိုလန်းဆန်း တက်ကြွလျက် သူ အလုပ်လုပ်ဟန်ဟာ တကယ့်ပညာရှင်ဟန် ပီသလှသည်။ တည်ငြိမ်ကျွမ်းကျင်လှပြီး လူတစ်ယောက်ရဲ့အသွင်အပြင်ကို မိနစ်ပိုင်းအတွင်း ချက်ချင်းပြောင်းလဲပေးလိုက်နိုင်ဟန် အထင်းသား တွေ့ရသည်။

“ပြီးပြီ ... ညီလေး အလှည့်၊ ခဏနော်၊ ဒီနေရာ အမှိုက် ရှင်းပြီးရင် ဝင်ထိုင်လို့ရပြီ”

ရုံမှာ တစ်ယောက်ညှပ်ပြီး သွားတာနဲ့ ဆံပင်စနဲ့ အမှိုက်သရိုက်တို့ကို လာရှင်းသူ အလုပ်သမားက ချက်ချင်းရောက် လာပြီး ရှင်းပါသည်။

ပြည့်လျှံက CD တစ်ချပ် ပြောင်းထည့်နေရင်း unke ဘူးကို ဖွင့်သောက်နေသည်။ မျှင့်ကိုလည်း သူ့အဖေအလစ် မှာ လှမ်းပြီးပြီရင်း “သောက်ပါဦး” ဟူသော အမူအရာ လုပ်ပြလိုက် သေးသည်။

ပြည့်လျှံတို့ရဲ့ ဆိုင်ကြီးက အထူးပင် ကျယ်ဝန်းလှ ပြီး သန့်ရှင်းသပ်ရပ် အဆင့်မြင့်လှပါသည်။ ဆိုင်မှာပင် ပြည့်လှ တို့သားအဖ အပါအဝင် ဆံပင်ညှပ်ပေးသူ အယောက်နှစ်ဆယ့် ရှိသည်။ အကုန်လုံးယောက်ျားတွေချညှပ် ခန့်ထားသည်။ ဆံပင် လျှော်ပေးသူ ငါးဦးထားထားသည်။ သန့်ရှင်းရေး လုပ်နေသူလည်း ငါးဦးလောက်ရှိသည်။ ဆိုင်တစ်ခုလုံး မီးချောင်းအား ကောင်းကောင်း တို့ဖြင့် လင်းထိန်နေလျက် စိမ့်နေအောင် အေးသော လေအေး စက်ကြောင့် ထိုင်စောင့်နေသူတွေပင် လက်ပိုက်နေရတော့

ယောက်ျား ဆံပင်ညှပ် အလှပြင်ဆိုင်ကြီးပေမဲ့ လာညှပ်သူ၊ ယောက်ျားသားတို့ကို အဖော်လိုက်လာပေးကြ၊ ထိုင်စောင့်နေ ကြသော မိန်းကလေး ယောက်ျားလေး စသည်များလည်းရှိရာ၊ မောင်မောင်းကို ညှပ်နေတော့ မျှင် ထိုင်စောင့်ရတာ သိပ်တော့ မကြောင်လှ။

တချို့လည်း မဂ္ဂဇင်းဖတ်လို့၊ တချို့လည်း ဆံပင် ညှပ်သူတွေကို ငေးလို့၊ တချို့လည်း ဂြိုဟ်တုစလောင်းတီဗီမှ လွှင့်နေသော MTV အစီအစဉ်တို့ကို ကြည့်လို့ စသဖြင့် ထိုင် စောင့်နေကြသူတွေပင် မနည်းလှ။

နာမည်ကြီး ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှန်း အကဲခတ် လေ့လာ ထားနဲ့ပင် သိသာလှပါသည်။

မျှင်က ခြေထောက်လေးချိတ် လက်ကလေးပိုက်ရင်း မောင်မောင်း အညှပ်ခံနေသည်ကို ကြည့်နေမိပါသည်။

မှန်ထဲမှာ တစ်စတစ်စ ပုံပေါ်လာသော သူ့မျက်နှာ သူ့ကြည့်၊ သူ့ဆံပင်ပုံ သူ့ကြည့်ရင်း မောင်မောင်း တစ်ယောက် ကျေနပ်စွာ ပြုံးနေသည်ကို မြင်ရမှ မျှင်လည်း စိတ်အေးလာရပါ သည်။ နောက်မို့ ဒီကောင်က သူ့ဆံပင်ပုံကြီး ပျက်သွားလို့ သူ

www.burmeseclassic.com

အရုပ်ဆိုးပါပြီ ဆိုပြီး ဂျီကျုမှ ဖေဖေပါ သိသွားရင် မျှင်တော့ နေစရာမရှိအောင် အဆုခံရမှာလေ။

မျှင်ကလည်း မျှင်ပါပဲ။ မောင်မောင်း ဆံပင်ညှပ်မယ် ပြောတာနဲ့ပဲ လျှာရှည်ဆတ်ဆော့ပြီး ပြည့်လျှံတို့ရဲ့ KING'S မှာ သွားညှပ်ဖို့ အတင်းဆွယ်တရားဟောမိတယ်။ မောင်ကို မက်လုံးတွေပေး၊ ကတိပေးပြီး ဒီဆိုင်မှာ မညှပ်၊ ညှပ်အောင် သိမ်းသွင်းမိတယ်။

မောင်မောင်းဆီက ...

“ကဲ ... ကဲ ... ညှပ်ကြည့်မယ်ဈာ”

ဆိုတဲ့ အဖြေစကားအရမှာ ကျေနပ်ဝမ်းသာအားရစွာပင် ပြည့်လျှံဆီ ဖုန်းလှမ်းဆက်ပြီး မောင်လေး ငွေမောင်း ဆံပင်ညှပ်မယ်လို့ အသိပေး ချိန်းဆိုခဲ့မိတယ်။

ဘာကြောင့်လဲလို့ မျှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း သိနေပါသည်။ ပြည့်လျှံနဲ့ ဆုံဖို့က ဒီနည်းပဲရှိတာလေ။ နောက်ဖို့ ကိုယ်တော်ချောက အတာလား၊ ရိုးချင်ဟန်ဆောင့်တာလားပင် မသိရ။ မျှင်နဲ့သာ ဖုန်းတပြောပြော လုပ်နေခဲ့တာ ကြာပြီ။ အပြင်မှာ ဆုံကြရအောင်ဆိုတဲ့ စကားက ထွက်မလာ။ မထော်

တဆ ဆုံဖို့ကလွဲရင် ဘယ်လိုမှလဲ ဆုံစရာမရှိလှ။ မျှင်က စ၊မှသာ သူက ပါချင်ပါလာမှာ။

မျှင်ကလည်း မိန်းကလေး ပီသစွာ ဆုံကြရဖို့၊ တွေ့ကြရဖို့ကို ကိုယ့်ဘက်ကစပြီးတော့ မပြောချင်။ ဒါကြောင့် မျှင်က အခုတော့ မောင် ဆံပင်ညှပ်မှာကို အကြောင်းပြပြီး ဆိုင်မှာ လာစောင့်ရတဲ့ အစံမပုံစံနဲ့ ရောက်လာရတယ်လေ။

ပြည့်လျှံက ချည်ဆံဆောင်းဘိပွဲကြီးနှင့် တီရှပ်လက်ပြတ်ကို ဝတ်ထားပေမဲ့ သူ့ကိုယ်နဲ့ သူ့အင်္ကျီ အဝတ်အစားတွေကို ဆံပင်တွေ မပေအောင် မိုးကာသားလိုနဲ့ ချုပ်ထားသည့် ကုတ်အင်္ကျီရှည်ကြီးကို အပေါ်က ထပ်ဝတ်ထားပါသည်။ ဆိုင်ရှိ ဆံပင်ညှပ်ဆရာ အားလုံးလည်း အဲဒီလိုမျိုး ဝတ်ရုံကြီးကို ဝတ်ထားပါသည်။

“ပြီးပြီ ညီလေး၊ သဘောကျရဲ့လား ကြည့်ပါဦး၊ ဒီမှာ နောက်ဘက်ကိုတော့ အစံကို မှန်ထောင်ပြပေးမယ်”

ငွေမောင်းက ညှပ်နေကျ ဆံပင်ပုံစံပေမဲ့လည်း တစ်မျိုးဆန်းသလို ထွင်ညှပ်ပေးပုံရသော သူ့ဆံပင်ပုံသူ့ အပြန်ပြန် အလှန်လှန် ခေါင်းငဲ့ကြည့်လေသည်။

“ကြိုက်ပါတယ်”

“ညီလေး နှုတ်ခမ်းမွေး မထားနဲ့နော်၊ မလိုက်ဘူး၊ ညီလေး မျက်နှာက ရှင်းနေမှ ချောမှန်း ပေါ်လွင်တယ်၊ အဲဒီလို နှုတ်ခမ်းမွေးရိပ်ရိပ်နဲ့ မေးစေ့အလယ်မှာ အမွေးရိပ်ရိပ် အတန်းလေးထားတာမျိုးက ညီလေး မျက်နှာနဲ့ သိပ်မလိုက်ဘူး၊ အခုခေတ်မှာ ကောင်လေးငယ်ငယ်တွေက ဒါကိုထွင်ပြီး ထားပေမဲ့ လိုက်တဲ့လူမှ လိုက်တာ။ ဒီမှာကြည့် အစ်ကိုလည်း မထားပါဘူး၊ ထားဖို့သင့်တဲ့ မျက်နှာမျိုးက ဟိုဘက်မှာ လှမ်းကြည့်လိုက်၊ တွေ့လား ညီလေးတို့အရွယ် ကောင်လေးတစ်ယောက် နှုတ်ခမ်းမွေး ပါးမြိုင်းမွေးပုံစံ ပြင်နေတယ်၊ သူနဲ့ကျတော့ လိုက်တယ်လေ”

“ဒါဖြင့် ကျွန်တော့်ကို အခု အစ်ကိုပဲ ရိပ်ပေးလိုက်ပါလား”
“ရပါတယ်”

မျှင်က သူတို့ချင်း တိုင်ပင်နေသည်ကို ဘာမှ ဝင်မပါပေမဲ့ ပြည့်လျှံက မျှင့် ဘက်ကိုပါလှည့်ပြီး ...

“သိပ်မကြာပါဘူး၊ ခဏလေးပါ မျှင်”

ဟု အကြောင်းရှာ ပြောသေးသည်။

အားလုံး ပြီးစီးသွားတော့ မျှင်က ပိုက်ဆံအိတ်ဖွင့်နေလျှင် ...

“ဒီမှာ မပေးရဘူး မျှင်။ ဟိုမှာ Reception (ရီဆက်ရှင်း) ကောင်တာရှိတယ်၊ ငါ ပေးလိုက်တဲ့ ဘောက်ချာလေးယူပြီး အဲဒီမှာ သွားပြလိုက်၊ သူတို့က ဘောက်ချာကြည့်ပြီး ပိုက်ဆံဘယ်လောက်ကျတယ် ဆိုတာ ပြောလိမ့်မယ်”

မျှင် ဘောက်ချာကိုယူပြီး ကြည့်သောအခါ ဆံပင်ညှပ်ပုံသွင်းခသာ ရေးထားပြီး၊ ငွေမောင်း နှုတ်ခမ်းမွေး ရိတ်ပေးလိုက်ခ မပါတာကို ဖတ်မိပါသည်။

မျှင် မမေးခင် ပြည့်လျှံက ကြိုပြောထားပြီးနေလေပြီ။

“ငွေမောင်း နှုတ်ခမ်းမွေးလေးတွေက နည်းပါတယ်၊ အဲဒါတော့ lire ရိပ်ပေးလိုက်ပါတယ် မျှင်”

“ဪ ... သားပြည့်ရယ်၊ အားနာဖို့ ကောင်းလိုက်တာ”

“အားမနာပါနဲ့၊ ခင်လို့ လုပ်ပေးတာပဲ”

“သားပြည့်၊ အဲလုပ်တွေ တစ်ဖုံကြီးလား”

“အင်း ... ဟုတ်တယ်၊ အခုလိုမျိုး ပိတ်ရက်တွေဆိုရင် တစ်နေ့ကုန် ထိုင်တောင် မထိုင်လိုက်ရဘူး၊ အပွိုင်မငိုနံ တွေ ပြည့်နေတယ်”

“ဘယ်နေ့ ပိတ်လဲ”

“ထုံးစံအတိုင်း တနင်္လာနေ့ပေါ့”

မျှင်သည် အဲဒီနေ့ကျ ပြည့်လျှံနဲ့ ဆုံချင်တယ်ဟု ပြောချင်သော်လည်း ပြောရမှာ ပြောမထွက်ဘဲ ခြောက် ဟူ၍သာ ဟိုလိုလို ဒီလိုလို တုံ့ပြန်လိုက်ရပါသည်။

အကဲမခတ်တတ်တာလား၊ မျှင်ကို သားပြည့် ဖေဖေ နဲ့ မေမေက ဦးကျော်ငွေ သမီးမို့ ဝေးဝေးနေဆိုပြီး တားထားတာ နဲ့ မိဘစကားကို နားထောင်ချင်တာလား သားပြည့်ရယ်။ မျှင်ကို ဒီထက်ပိုရင်းနှီးရအောင် သားပြည့် လုံးဝရှေ့ဆက်မတိုးလာတော့ ဘူးနော်။ မျှင်သည် ဝမ်းနည်းစွာတွေးကာ ပိုက်ဆံရှင်းဖို့ ကောင် တာကိုပဲ လျှောက်သွားလိုက်တော့သည်။

သို့သော် မျှင် ထင်သလို မဟုတ်မှန်း မျှင် ကား သော့ကို ဖွင့်နေစဉ်မှာ သိလိုက်ရပါသည်။

ပြည့်လျှံ ထံမှ ဖုန်းသည် မျှင်ရဲ့ မိဘိုင်းလ်ဖုန်းမှာ နံပါတ်လာပေါ်ပြီး အသံမြည်ပါသည်။

“မျှင်”

“သားပြည့် ဘာလဲ၊ မျှင်တို့ ခုလေးတင် ဆိုင်ထဲက ထွက် လာရဲ့ ရှိသေးတယ်”

“မျှင် တနင်္လာနေ့ကျ အားလား”

ထိုစကားကြောင့် မျှင် ပြီးသွားပါသည်။

“မျှင်က မိဘပိုက်ဆံ ထိုင်ဖြုန်းနေတဲ့ အလုပ်လက်မဲ့ပါ နော်။ သားပြည့်လို အလုပ်နဲ့ အကိုင်နဲ့ မဟုတ်တော့ အမြဲ အားပါ့ရှင်”

“ဒါဆို မျှင်နဲ့ ဆုံမယ်၊ စကားပြောမယ်လေ”

“ဘယ်မှာလဲ”

“မျှင် FMI ရှေ့ပင်းကို လာခဲ့ပါ၊ နေ့လယ်တစ်နာရီလောက် ပေါ့၊ ဘယ်မှာ စောင့်ရမလဲလို့ မပြောဘူး၊ မျှင် ကားပါကင် ရပ်လိုက်တာနဲ့ ငါ ရောက်နေပြီးသား ဖြစ်နေမယ် စိတ်ချ။ ကတိပေးတယ်”

“ကောင်းပြီလေ၊ မျှင် လာခဲ့မယ်”

ငွေမောင်းက အချိန်းအချက်ကို ခိုးနားထောင်ရင်း

မျှင် ပုန်းပြောပြီးတာနဲ့ တစ်စခန်း ထတော့သည်။

“အဲဒီအကြောင်း ဖေဖေကို မတိုင်စေချင်ရင်”

ငွေမောင်း စကားအစမှာပင် မျှင်က နားရွက်လိမ်

ဆွဲဖို့ လက်က ရောက်နေပြီ။ ငွေမောင်းကလည်း အစ်မဖြစ်သူ၏

လက်သံကို သိနေလေရာ ကြိုရှောင်ထားပါသည်။

“ဟေ့ ... ဟေ့ ... မမနော်၊ နင် ကတိတစ်ခုကို မချိုး

ဖောက်ချင်နဲ့၊ ငါ့ကို နားရွက်မလိမ်ဆွဲပါဘူးလို့ ဒီနေ့အတွက်

ကတိပေးထားတာ၊ ဒီနေ့ မကုန်သေးဘူးလေ”

“ဟယ် ... ငါနော်၊ စိတ်ထိန်းထားရဇာယ်”

“ကျွန်တော့်ကို မုန့်ဖိုးနှစ်သောင်းပေးရင် ဖေဖေကို သွား

မပြောဘူး”

“ဟယ် ... နှစ်သောင်း ဘာလုပ်ဖို့လဲ”

“မများပါဘူး မမ၊ အင်္ကျီ တစ်ထည်စာပဲ ရှိပါတယ်”

“နင်က ငယ်သေးတယ်၊ ပိုက်ဆံအများကြီးပေးရင် ဆေးချ

မှာစိုးလို့ ငါကမပေးတာပါ”

“ဟာ ... ဆေးမချပါဘူး၊ ဘာလုပ်မှာလဲ၊ ဖိလင်မလာပါဘူး၊

ကျွန်တော် ဖိလင်လာတာက ခွေတစ်ခွေလောက် သူငယ်

ချင်းတွေနဲ့ စုထုတ်မှာမို့ ပိုက်ဆံက အမြဲလိုနေတာ။ မမ

သိရက်သားနဲ့”

“နင်တို့ကလည်းဟယ်၊ သူများ Hip-Hop ဆိုတိုင်း လိုက်

လုပ်တဲ့ ယိမ်းထဲ ဝင်ပါပြန်ပြီ”

“ဘာဖြစ်လဲဗျာ၊ ပိုက်ဆံကို အလကား ဖြုန်းတာမှ မဟုတ်

တာ၊ လုပ်ငန်းတစ်ခုအတွက် ရင်းနှီးမြုပ်နှံတဲ့ သဘောပါပဲ၊

ရှုံးတာနဲ့ မြတ်တာပဲ ရှိမယ်”

“ဆယ်တန်းဖြင့် မအောင်သေးဘူး”

“အာ ... စိတ်ချ၊ အောင်စေရမယ်၊ ဆယ်တန်းအောင်မှ

အပီအပြင် ဆက်လုပ်မှာ၊ အခုတော့ ပိုက်ဆံစပြီးစုတဲ့

သဘောပဲ”

“အေး ... ပြီးရော၊ နင် ဆေးမချဘူးဆိုရင် ပေးမှာပါ။

ဒါပေမဲ့ နင့်ကတိ နင်တည်နော်၊ ဖေဖေကို ဘီးသွားမတပ်

နဲ့”

“စိတ်ချ”

မောင်နှမနှစ်ယောက် နားလည်မှုယူကာ လက်ဖဲဝါးချင်း ဘတ်ခနဲ တစ်ချက်ရိုက်လိုက်ကြပါသည်။ မျှင့်မှာ သူငယ်ချင်းလည်း များများစားစား မရှိလှ။ အမြဲတွဲဖြစ်သော သူငယ်ချင်း ယမင်းသူနဲ့ ဒီ အသက် လေးနှစ်ကွာတဲ့ မောင်လေးငွေမောင် သာလျှင် မျှင့်အတွက် သူငယ်ချင်းအရင်းကြီးတွေ ဖြစ်နေခဲ့ပါသည်။

မျှင့်နဲ့ ယမင်းသူတို့ကတော့ ဒဂုံတက္ကသိုလ်မှာ မေဂျာတူ ကျောင်းတက်နေဆဲ ကျောင်းသူများလည်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် ဖေဖေ အစီအစဉ်အရ မျှင့်က ဒီတစ်နှစ် တက်ပြီးရင်တော့ အင်္ဂလန်မှာ ဒီပလိုမာသင်တန်းတစ်ခုကို သုံးနှစ်လောက် သွားတက်ဖို့ ပြင်ဆင်ပြီးနေပြီ။ အစကတော့ မျှင့် သွားတက်ချင်ခဲ့ပေမဲ့ အခုကျတော့ မျှင့်သည် ပြည့်လျှံ ရှိသော အရပ်ဒေသကနေ ဘယ်မှ ဝေးဝေးမသွားချင်သော ဆန္ဒက တစ်စတစ်စ ကြီးစိုးမင်းမူနေလေရာ ဒီတစ်နှစ်ကုန်မှာကို တွေးပြီး စိတ်ညစ်နေမိလေပြီတည်း။

မျှင့် ကားနီနီလေး ကားပါကင်မှာ လျှောခနဲ ဝင်ရပ်လိုက်တာနဲ့ ပြည့်လျှံဟာ ဘယ်နေရာက ဘယ်လိုပေါ်လာမှန်း မသိ။ မျှင့် ကားနံဘေးမှာ ရပ်နေတော့သည်။

မျှင့်သည် ကားတံခါးကို ဖွင့်စရာပင် မလို။ ပြည့်လျှံက ကားတံခါးကို ဆွဲဖွင့်ပေးလိုက်ပြီး ခါးညွတ်လျက် ...

“မင်္ဂလာပါခင်ဗျာ”

ဟု နှုတ်ဆက်လေသည်။

“ဘယ်တုန်းက အသစ်ခန့်လိုက်တဲ့ ဝန်ထမ်းလဲ Tips (တစ်(ပ)စ်) ပေးရမယ် ထင်တယ်”

“ငွေချည်မျှင် တစ်ယောက်တည်း အတွက်သာ တာဝန် ထမ်းဆောင်ပါတယ် ခင်ဗျာ”

“သားပြည့်က သိပ်နောက်တတ်တာပဲ၊ ဘယ်တုန်းက ရောက်ပြီး ပုန်းစောင့်နေတာလဲ”

“မပြောဘူး၊ သတ်ရင် သတ်လိုက်”

နှစ်ယောက်သား ပြိုင်တူရယ်လိုက်သံသည် FMI အရောင်းစင်တာကြီး၏ ကားပါကင်နေရာတစ်ဝိုက်မှာ ပျံ့နှံ့သွားခဲ့ သည်။

“သားပြည့် ဒီလာတာ ဘာလုပ်စရာ ရှိလို့လဲ”

“ဒီမှာ ဘာမှလုပ်စရာ မရှိပါဘူး၊ မျှင့်ကို လွယ်လွယ်ကူကူ စိတ်ထဲတွေ့ရာ လှမ်းပြောလိုက်မိတာပါ၊ မျှင် ဝယ်ချင်တာ ရှိ ဝယ်လေ၊ လိုက်ပေးမယ်”

“တကယ်လား”

“ဟာ တကယ်ပြောတာပေါ့”

“မိန်းကလေးတွေ ဈေးဝယ်ရင် သိပ်ကြာတတ်တယ်၊ သားပြည့် စိတ်ညစ်သွားလိမ့်မယ်”

“အဲဒီလိုကြီးတော့ တကယ် ဈေးဝယ်ထွက်သလို အကြာ ကြီး လျှောက်ဝယ်မနေနဲ့ပေါ့၊ နည်းနည်းပါးပါးပဲ ဝယ်ပေါ့”

“ကြည့်စမ်း၊ အလိုလိုက်ပြီး ဝယ်ပါ မျှင်ရယ် လိုက်ပါ့မယ် လို့ ပြောမလား မှတ်နေတာ”

ပြည့်လျှံက ပခုံးတွန့် လက်ဖဝါးနှစ်ဖက် ဖြန့်ပြပြီး ...

“ငါက ကိုယ်လုပ်နိုင်တာပဲ ကတိပေးတယ်၊ မလုပ်နိုင်တာ ကိုတော့ ဟန်ဆောင်ပြီး ကတိလည်း မပေးဘူး။ ဟန်လည်း မဆောင်ပြနိုင်ဘူး မျှင်။ တကယ်ပြောတာ ငါ စိတ်ပါရင် တော့ မျှင် တစ်နေကုန်ပဲ ဈေးဝယ်ဝယ် လိုက်ပေးနိုင်တယ်။ အခုတော့ စိတ်သိပ်မပါဘူး၊ မျှင် အနားမှာ အကြာကြီးနေ ပြီး မျှင် သွားတဲ့နေရာ တကောက်ကောက် လိုက်ချင်လို့ ဒါပဲ”

“ကဲပါ ... ကဲပါ ... မျှင်လည်း ဈေးမဝယ်ချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ လျှောက်ကြည့်မယ်လေ၊ Window Shopping (ဝင်ဒိုးရှော့ပင်)ပေါ့၊ မောရင် ဆိုင်တစ်ခုမှာ မုန့်ထိုင်စား ပြီး နားကြတာပေါ့”

“ကောင်းသားပဲ”

မျှင်က ဆိုင်တွေကို လိုက်ငေးမယ်သာ ဆိုတယ်။ တကယ့်တကယ်ကျတော့ ဖိနပ်ဆိုင်တစ်ခုမှာ ဝင်ရွေးတာ နာရီဝက် လောက်တောင် ကြာသည်။ ပြည့်လျှံကို အကဲဖြတ်ခိုင်းပြီး ဖိနပ် တစ်ရုံပြီးတစ်ရုံ ဝတ်ပြနေတာ ပြီးကို မပြီးတော့။

“သားပြည့်ကလည်း မေးလိုက်တိုင်း လှတယ် လိုက်တယ် ချည့်ပဲ၊ တစ်ခါမှလည်း မလိုက်ဘူးဆိုတဲ့အသံ မကြားရဘူး။”

“ဟုတ်တယ်လေ လှနေတာပဲ၊ ဒေါက်ဖိနပ်လေးတွေက လည်း ဈေးခေါင်ခိုက်လောက်အောင် တကယ်ပဲ လှသလို၊ မျှင် ခြေဖဝါး ခြေချောင်း ခြေကျင်းဝတ် ခြေဖမိုးတွေက ဒေါက်ဖိနပ်နဲ့ သိပ်လိုက်တဲ့ပုံစံမို့ ဘယ်ဒေါက်ဖိနပ်ဝတ် ဝတ် လှနေတာကိုး။ ငါ ဘယ်ဝေဖန်တတ်တော့မလဲ”

ဖိနပ်တွေ ထုတ်ပြပေးသော ကောင်မလေးက သူတို့ စုံတွဲလေး၏ အပြန်အလှန် ပြောစကားကို နားထောင်ပြီး အားကျ စွာ ပြုံးနေခဲ့ပါသည်။

နောက်ဆုံးတော့ မျှင်ဟာ ကော်ဖီရောင် ဒေါက်ဖိနပ် လေးတစ်ရုံကို ရွေးဝယ်ဖြစ်သွားပါသည်။ ဖိနပ်အိတ်ကို ဆွဲပြီး ဆိုင်ထဲက ထွက်မှ ...

“တော်ပါသေးရဲ့ မျှင် ဒီဖိနပ် ကြိုက်သွားပေလို့ပဲ”

ဟု ပြည့်လျှံက လေမူတ်ထုတ်ရင်း ပြောလိုက်လေ သည်။

“ဟယ် ... သားပြည့် ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဘာလဲ ... မျှင်က ရွေးတာ အရမ်းကြာလို့လား။”

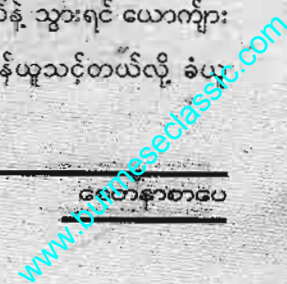
“ကြာတာက အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊ ငါက မိန်းမတောထဲ တစ်ယောက်တည်း ဝင်ပါနေရတော့ ရှက်လာတယ်ဟာ၊ တစ်ဆိုင်လုံး ဘယ်ယောက်ျားမှ မရှိဘူး၊ ငါ တစ်ယောက် တည်း ရှိတယ်။ ကျန်တာ မိန်းမချည့်ပဲ”

“ဆောရီး သားပြည့်ရယ်၊ ကဲ ... ကဲ ... လျှောက်မကြည့် တော့ဘူးလေ၊ သားပြည့်ကို မျှင် မုန့်ကျွေးပါ့မယ်”

“မဟုတ်ဘူး၊ ငါ ကျွေးမှာ မျှင်”

“သားပြည့်ကလည်း”

“ငါက အရင်ချိန်းတဲ့လူလေ၊ ပြီးတော့ ယောက်ျားလည်း ဖြစ်တယ်၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ သွားရင် ယောက်ျား လေးကသာ အကုန်အကျခံ တာဝန်ယူသင့်တယ်လို့ ခံယူ ထားတယ်”

“တခြား ကောင်မလေးတွေနဲ့ရော အဲဒီလိုပဲလား”

“ဟုတ်တယ်”

မျှင်သည် ဒီစကားကြောင့် ဝမ်းနည်းချင်သလိုလို၊ စိတ်ကောက်ချင်သလိုလို ဖြစ်ပြီး နှုတ်ခမ်းစုသွားမိသည်။ သူ့မှာ မျှင် တစ်ယောက်တည်းသာ သူနဲ့ အရင်းနှီးဆုံး ပတ်သက်ရတဲ့ သူစိမ်းမိန်းကလေး မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကြေညာလိုက်တာပဲ။ သား ပြည့်ဟာ သိပ်စိတ်ဆိုးဖို့ ကောင်းတယ်၊ မှန်နေရင်လည်း ဘေးလူ နားထောင်ကောင်းအောင် ညာပြောရောပေါ့။

“ဟား ဟား ဟား ... ဂျပန်ပြီး နဂိုလန်ပြီး ထူပြီးသား နှုတ်ခမ်းကို ပိုထော်သွားအောင် လုပ်နေတယ်ကွာ၊ ရယ်စရာ ကြီး။ စိတ်ကောက်သွားပြီ မဟုတ်လား”

“မကောက်ပါဘူး”

“စိတ်မကောက်တဲ့လူက ဒီပုံမျိုး မဟုတ်ဘူးလေ။ ငါ အမှန်အတိုင်း ပြောတာပဲ မျှင်ငါးပိမရယ်၊ ဒါ စိတ်ကောက် စရာမှ မဟုတ်တာ။ ညာပြောရင်သာ တစ်ချိန်ကျ ညာမှန်း သိရင် ဒီထက်ပို စိတ်ဆိုး စိတ်နာစရာ ရှိလာဦးမယ်၊ ကဲ ... ကားပါကင်ကို လျှောက်မနေနဲ့ Central Hotel မှာ

ပဲ ကော်ဖီသောက် မုန့်စားရအောင် လမ်းကူးပြီး လမ်းနည်း နည်း လျှောက်သွားကြရတာပေါ့၊ သဘောတူလား”

“သားပြည့် သဘောပါပဲ”

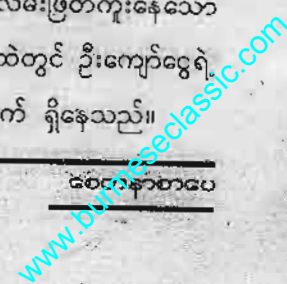
သူတို့ ကားလမ်းဖြတ်ကူးတော့ မျှင်သည် ကိုယ်ပိုင် ကားပေါ်က သိပ်မဆင်းသူ၊ လမ်းလည်း သိပ်မလျှောက်ဖြစ်သူ ပီပီ လူအများကြီး ကြားထဲ ကားတွေနဲ့လူပြီး မျဉ်းကျားမှလမ်း ကူးရသည်ကို နှေးတုံ့တွန့်ဆုတ်နေတော့သည်။

ပြည့်လျှံက မျှင် လက်ဖဝါးတစ်ဖက်ကို ဖတ်ခနဲ ဆွဲကိုင်လိုက်ပြီး ...

“လာ ... ငါ့လက်ကို မြဲမြဲတွဲထားပြီး ငါ့ကူးတဲ့လမ်းအတိုင်း လိုက်ကူး၊ နှေးမနေနဲ့၊ အဲဒါဆို ဟိုဘက်ရောက်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

မျှင်သည် ပြည့်လျှံ ဆွဲခေါ်တဲ့အတိုင်း ဒရောသော ပါး အပြေးကူးမိပါသည်။

ကံဆိုးချင်တော့ မျှင်တို့ လမ်းဖြတ်ကူးနေသော နေရာမှာ ရပ်စောင့်ပေးသည့် ကားများစွာထဲတွင် ဦးကျော်ငွေရဲ့ ငွေရောင် PRADO ကြီးက ထီးထီးရပ်လျက် ရှိနေသည်။

မျှင်သည် ဆဋ္ဌမအာရုံထဲမှာ ခံစားလိုက်ရသလိုပဲ၊ မထင်မှတ်ဘဲ ကားလမ်းဖြတ်ကူးရင်း ရပ်စောင့်နေသော ကားတန်း (ကို) ဖျတ်ဆို လှည့်ကြည့်လိုက်မိရာ စိမ်းစိမ်းကြီး ကြည့်နေသော ကားရှေ့ လေကာမှန်နောက်မှ ဖေဖေ မျက်ဝန်းအစုံတို့ကို ဆုံလိုက် ရ၏။

“ဟယ် ... ဟယ် ... ဒုက္ခပဲ၊ ဖေဖေတော့ သားပြည့်ရယ်၊ ဖေဖေကား ... အဲဒါ”

“ဘာလဲ ... လာ ... လာ ... ရပ်မနေနဲ့၊ ကားတိုက်မိ သွားမယ်၊ လမ်းဘေးရောက်အောင် မြန်မြန်ကူးလိုက်လေ”

ပြည့်လျှံလည်း မြင်လိုက်ပေမဲ့ ကိုယ့်ကို ကားပေါ် က ဆင်းချလာပြီး၊ ဘာမှလုပ်လို့မရသော အခြေအနေမို့ သိပ်တော့ မလန့်ပါ။ သို့သော် ခိုးသွားပါတယ် ဆိုမှ အဖေ မြင်သွားတဲ့ အဖြစ်ကို မျှင် အစားဝင်ပြီး စိတ်တော့ နည်းနည်းပျက်သွားမိပါ သည်။

မျှင်က မျက်နှာငယ်လေးဖြင့် သူမ၏အဖေ ကား မောင်းထွက်သွားရာဘက် လိုက်ငေးကြည့်နေပါသည်။

“ဖေဖေ တွေ့သွားပြီ”

“အေးကွာ ... ငါလည်း ဘာလုပ်ပေးရမှန်းတောင် မသိဘူး မျှင်ရယ်”

“သူ့ရှေ့မှာမှ လက်ချင်းချိတ်ပြီး လမ်းကူးမိတယ် ပြဿနာ ပဲ”

“မတော်တဆ လမ်းမှာဆုံတာပါလို့ ညာပြောလိုက်ကွာ”

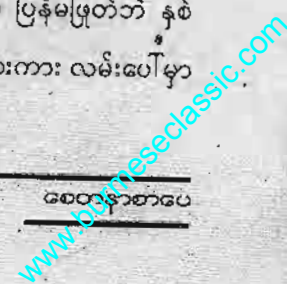
“အေးလေ ... အဲဒီနည်းပဲ ရှိတာပေါ့”

“စိတ်မကောင်းပါဘူး မျှင်ရယ်၊ ကဲ ... ငါနဲ့ မုန့်ရော လိုက်စားချင်သေးရဲ့လား၊ မျှင် စိတ်မပါတော့ရင် ပြန်မယ် လေ”

“အို ... မထူးတော့ပါဘူး၊ နေပါစေတော့၊ မျှင် ခုချက်ချင်း လည်း အိမ်မှ မပြန်ရဲသေးတာ၊ ဒီတော့ ဘာလုပ်မလဲ၊ သားပြည့်နဲ့ အချိန်များများ ဖြုန်းပြီးမှ ပြန်ရုံပဲပေါ့”

“ဟုတ်ပြီ ... ဒီအကြံ ကောင်းသားပဲ”

သူတို့ လက်ချင်းတွဲထားမိတာ ပြန်မဖြုတ်ဘဲ နှစ် သား လက်တွဲထားခဲ့လျက်၊ လူစည်စည်ကားကား လမ်းပေါ်မှာ တီးတိုက်ပြီး လမ်းလျှောက်လာခဲ့ပါသည်။

ဖေဖေကြောင့် စိတ်ထင်ရပေမဲ့ မျှင်ဟာ သားပြည့်နဲ့ ဒီလို သွားရတာကို မက်မောပျော်ရွှင်မှန်းမသိ ပျော်ရွှင်မိလာပြီ။
 Central Hotel (စင်ထရယ် ဟိုတယ်လ်)မှာ ထိုင် ဖြစ်ကြတော့ ကော်ဖီတစ်အိုးမှာ၊ ဆင်းဝဒ်ရုံ မှာပြီး၊ စကားဆက် မိသည်ကား ...။

“ကဲ ... ပြောပြပါဦး သားပြည့်။ သားပြည့်မှာ ကောင်းလေး ဘယ်နှယောက် ရှိလဲ”

“ရှိခဲ့သလဲလို့ မေးပါ။ အခု မရှိမှ မရှိတော့တာ။ အခု တယောက်ပဲ ရှိတယ်။ သူက မျှင်ပဲ”

“ဟယ် ... မဟုတ်တာ၊ မျှင်နဲ့က သူငယ်ချင်း”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ မျှင်က ကောင်မလေးမဟုတ်လို့ ကောင်းလေးလား”

“သားပြည့်ကလေး စကားကို အရမ်းကတ်သတ် ပြောတာတပဲ”

“မျှင့် အကြောင်းလည်း ပြောပြ”

“ပြောမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ သားပြည့် အရင်ပြော”

“ငါက မလိမ်တတ်ပါဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်က ရည်းစား တစ်ယောက် ထားခဲ့တယ်။ သူက သူငယ်ချင်းပါပဲ။ ကိုးတန်း၊ ဆယ်တန်းတည်းက ပေါင်းလာတဲ့ သူငယ်ချင်း အုပ်စုထဲက ပေါ့။ သူ့နာမည်က ခင်မူယာပပဝင်း တဲ့”

“နာမည်က ရိုးရိုးစာလုံးလေးတွေနဲ့ စိထားပေမဲ့ အရှည်ကြီး ဆိုတော့ တစ်မျိုးလှသွားတယ်”

“အေးဟာ ... သူနဲ့က ဒီလိုပဲ။ သူငယ်ချင်း အုပ်စုထဲမှာ ဟိုလူနဲ့ဒီလူ တွဲနောက်ရင်း၊ စရင်းနဲ့၊ တွန်းပို့လောက် ကောင်းပြီး ရည်းစားဖြစ်သွားတဲ့ သဘောပဲ”

“အခုကျတော့ရော”

“သူက ငါ အခုလိုလုပ်ငန်းနဲ့ တစ်သက်လုံး အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်း လုပ်မှာကို သဘောမတူပါဘူး။ ဘာဘူးနဲ့ ဖြစ်ဖြစ်နေတော့ ငါတို့ စိတ်ချင်းညှိမရတာနဲ့ ရည်းစား ဖြစ်ပြီး ခြောက်လအကြာမှာ လမ်းခွဲလိုက်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူငယ်ချင်း အုပ်စုထဲမှာလည်း ရည်းစားဘဝကနေ သူငယ်ချင်းအဖြစ်ပဲ ပြန်နေတော့မယ်လို့ ကြေညာပြီး၊ အခုထိ

သူငယ်ချင်းလိုပဲ ခေါ်ပြောဆက်ဆံဆဲပဲ၊ သူကလည်း သူ့အထင်ကြီး အားကျတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမျိုး လုပ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ ထပ်တွေ့ပြီး၊ စေ့စပ်ထားပြီးနေပါပြီ”

“ဪ ... ဪ ... သူငယ်ချင်းလိုပဲ ဆက်၍ခေါ်မည်ဆိုတဲ့ ဇာတ်လမ်းပေါ့၊ နင် တော်တော်မှ အသည်းကွဲသွားရဲ့လား သားပြည့်ရယ်”

ပြည့်လျှံက ရယ်မောလျက် ...

“အသည်းလား မကွဲပါဘူး မျှင်ရယ်၊ သူနဲ့က တကယ်ချစ်လား၊ မချစ်လားတောင် မသိဘဲ တွန်းပို့လောကကောင်းလို ရည်းစားဖြစ်ရတာ ဆိုတော့၊ နောက်ပြီး သူငယ်ချင်းတွေက နေ ရည်းစားဖြစ်ရတယ် ဆိုတော့ အချစ်အကြောင်းတောင်းသိပ်မပြောဖြစ်ဘဲ အခြေအနေတစ်ခု ပြောင်းသွားသလို ရှိခဲ့တာလေ။ ဒါကြောင့် သူလည်း ပုံမှန်၊ ငါလည်း ပုံမှန်ပါပဲ”

“ဒါဖြင့် နောက်ကောင်မလေးတွေရော ရှိသေးလား”

“ကောင်မလေးတွေတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလိုပဲ နောက်ထပ် နှစ်ယောက်လောက်နဲ့က တကယ်လည်း ရည်းစားမဟုတ်ဘဲ တွဲသွား တွဲလား၊ သူ စိတ်ကောက်ရင် ချော၊ သူ့ဆီ ဖုန်းပြော၊ သူ့မွေးနေ့ကျ လက်ဆောင်သတိတရ ပေးနဲ့ လုပ်ဖူးခဲ့တာတော့ ရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငါက သူတို့ကို ရည်းစားစကားလည်း မပြောဖြစ်ဘူး၊ သူတို့ကလည်း ငါ့ကို သူတို့ရည်းစားပါလို့ လူကြားထဲမှာ ထုတ်မပြောခဲ့ဘူး။ နောက်တော့လည်း တစ်ယောက်က နိုင်ငံခြားထွက်၊ နောက်တစ်ယောက်ကလည်း သူဖြစ်ချင်တဲ့ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးအလုပ်ကို စိတ်နှစ်ပြီးလုပ်ဖို့ အားလုံးကို အဆက်ဖြတ်လိုက်တာနဲ့ပဲ ဇာတ်လမ်းတွေက သူ့အလိုလို ပြီးသွားတယ်”

“သားပြည့်ရယ်၊ နင်က တော်တော်ရှုပ်တာပဲနော်၊ ထင်တောင် မထင်ထားဘူး”

“မျှင် မှားနေပြီ၊ ငါ ရှုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး”

မျှင်သည် သူ့ကို မုန်းသလိုလို ဖြစ်လာပြီး၊ မျှင်စောင်းထိုးမိသည်။

“မျက်စောင်းမထိုးနဲ့ မျှင်။ အချစ်ဆိုတာ ဘာလဲလို့ ငါ သေသေချာချာ မသိသေးဘဲ ဒီလိုပဲ အိစိကလီဇာတ်လမ်း လေးတွေ ရှိတာဟာ အပြစ်မဟုတ်ပါဘူး။ ကောင်မလေး တစ်ယောက်ကို စိတ်ဝင်စားမိတဲ့ အချိန်မှာ သူကလည်း ကိုယ့်ကို ပြန်စိတ်ဝင်စားတဲ့အခိုက်နဲ့ သွားတိုက်ဆိုင်ပြီး၊ ပတ်သက်သွားတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေပါ။ ငါ ညာပြောရင် ရသားပဲ။ ဒါပေမဲ့ မညာချင်ပါဘူး။ ဘာလို့လဲ ဆိုတော့ ငါ ဘာမှ အမှားလုပ်တာမှ မဟုတ်တာ”

မျှင်သည် ဒီကိစ္စအတွက် သိပ်တော့ မတင်မကျ ခံစားရပေမဲ့ စကားမဆက်တော့ဖို့ စိတ်ဆုံးဖြတ်၊ စိတ်လည်း ကောက်မနေတော့ဖို့ စိတ်ဆုံးဖြတ် ...။ ဒါနဲ့ပဲ မျက်နှာမတင်းထား တော့ဘဲ ပြန်ပြီးပြလာနိုင်သည်။

“မျှင် အကြောင်းရော”

“မျှင်လား ... အမယ်လေး၊ အထင်မကြီးနဲ့ မျှင်ကို ကြိုက် မဲ့လူ မရှိဘူး”

“ညာပြောတာ”

“မျှင် မညာပါဘူး၊ မျှင် အရင်က ကိုယ်လည်း သဘောကျ ချင်သလိုလို ယောက်ျားလေးတချို့ တွေဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့က ကိုယ့်ကို သဘောမကျကြတော့ ဘာဇာတ်လမ်းမှ ဖြစ်မလာဘူး။ အဲဒီလိုပဲ တချို့ကျတော့ မျှင်ကို သဘော ကျတာတွေ ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ မျှင် ပြန်သဘောကျလို့ မရ ဘူး။ အရပ်ဆိုးလို့၊ အသားမဖြူလို့၊ အရပ်ပုလို့၊ ပညာမတတ် လို့ စသဖြင့်ပေါ့။ အဲဒါတွေနဲ့ ယှဉ်ပြီး သဘောမကျစရာတွေ ပါနေတော့ ပြန်မကြိုက်ခဲ့ဘူးပေါ့။ ဒါနဲ့ပဲ ဘာဇာတ်လမ်း မှ မရှိခဲ့ဘူး။ မျှင်က ရှင်းပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ကသာ ရှုပ်တာပါ။ ကဲ ... ကဲ ... တော်ပြီနော်၊ အရင်က အကြောင်းတွေ မပြောကြ တော့ဘဲ နေရအောင်။ အခုချိန်မှာ မျှင်နဲ့ငါ နှစ်ယောက် တည်းပဲ ဘာမှမရှိတော့ဘူး”

မျှင်သည် ဘာသဘောနဲ့ ဟိုလိုလို ဒီလိုလို ပြောမှန်း မသိသော ပြည့်လျှံကို ပဟောဠိများဖြင့်သာ ငေးလိုက်မိပါသည်။ ဘာသဘောလဲ သားပြည့်ရယ်။ တကယ်ဆို တစ် ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ဒီလောက် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းတွေ ပြော

နေကြမပဲ။ နှစ်ဦးသားကြားက ပတ်သက်မှုကို တစ်ခုခု ပြောင်း
လိုက်ပါတော့လား။ အရောင်ဆိုးချင် ဆိုးလိုက်ပါတော့လား။
မျှင်က မျှော်လင့်ရတဲ့သူပါ။ မျှင်က ထုတ်ဖော်ခွင့် စပြောခွင့် မရှိ
တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါ။

ဖေဖေနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရတော့ မျှင် ခူးတုန်ဖေ
သည်။ ဖေဖေက မျှင်ကို ချစ်သလောက် ကျန်တဲ့နေရာတွေမှာ
အလိုလိုက်သလောက် သူ့စကား နားမထောင်ရင်တော့ စိတ်မထင်
ရင် ရိုက်ပစ်ချင် ရိုက်ပစ်တတ်တာ။

“အခုမှ မျက်နှာသေလေးနဲ့ ငါ့နား ရပ်မနေနဲ့။”

မေမေက မျှင်ကို လက်ပြဲပြီး သွားထိုင်ဖို့ ညွှန်နေ
သည်။

“မအောက်လည်း ထိန်းပါဆို မထိန်းဘူး၊ ကိုယ့်သမီး
ဘယ်ကောင်နဲ့ တွဲလို့ တွဲမှန်း မသိ၊ ရည်းစားရှိနေလို့
ရှိမှန်း မသိ၊ အသုံးကို မကျဘူး။”

www.burmeseclassic.com

မေမေ့ကို မဲပြီး ဆူပေမဲ မျှင်က မေမေ ဘာမှမပြော

ခင် ဝင်ပြောလိုက်သည်။

“ဖေဖေ ... မျှင်တို့ ရည်းစားမဟုတ်ပါဘူး။”

“ရည်းစား မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဟိုကောင်သားက နှင့်လက်ကို ကိုင်ခွင့်ရသလား၊ ဒါဆို ငါ့သမီး တော်တော်အောက်တာပဲ။ ဘာမှ မဖြစ်သေးဘူး၊ လက်အကိုင်ခံရတယ် ... တောက်”

မျှင်သည် အဲဒီအခါမှာတော့ ဘာမှ ပြောစရာမရှိ တော့အောင်ပင် နှုတ်ဆိတ်သွားရပါသည်။ စိတ်ရဲ့သာယာမှုနောက် ကို အလိုလိုက်မိခဲ့တာ၊ ကြည့်စမ်း ... ဖေဖေ ပြောတာလည်း ဟုတ်နေတာပဲ။ ငါတို့ ဘာမှ မပတ်သက်သေးဘဲ သူ့အငိုကျ သူ့ လက်ဆွဲခေါ်ရာကို ငါ လိုက်ခဲ့မိတယ်၊ ကျေနပ်မက်မော ပျော်ရွှင်သွားခဲ့မိတယ်။

“ချိန်းတွေ့တဲ့ အဆင့်တောင် ရောက်နေပြီ”

“မဟုတ်ဘူး ဖေဖေ၊ မျှင်နဲ့ FMI မှာ မတော်တဆ ဆုံလို့ ပါ”

“ဒါဖြင့် ဘာကိစ္စ လက်တွဲရသလဲ၊ လမ်းဖြတ်ကူးရသလဲ”

“သူက Central Hotel မှာ ကော်ဖီတိုက်ချင်လို့ လိုက်ခဲ့ ပါ ဆိုတာနဲ့။”

“ဒီကောင် အစကတော့ ငါ့စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ မနေပေမဲ ခုတော့ မသင်္ကာတော့ဘူး။ နေမင်းက ဘာသင်ပေးထားလဲ မသိဘူး။ ငါ့သမီးကို အပျော်ကြိုက်ရင်ကြိုက်လို့ မြှောက် ပေးပြီး ငါ့ကို အထိနာစေချင်တာ ထင်တယ်၊ ပြည့်လျှံက ရုပ်ကလေးချော၊ အပြင်အဆင်ကောင်းတော့ ငါ့သမီးက လည်း ညွတ်နေမှန်း ရိပ်မိမှာပေါ့။ ဒါကြောင့် ကြည့်စမ်း၊ ရည်းစားတောင် မဖြစ်သေးဘူး၊ လက်ဆွဲခေါ်ရဲ့တာ။ ဟိုသွား မယ် ဒီသွားမယ် ခေါ်ရဲ့တာ။ သားအဖ ပေါင်းပြီးကြတာ၊ ငါ့ကို အရှက်ရအောင်လုပ်တာ ... တောက်။ ငါက သမီး ရှင်ဆိုတော့ ကိုယ့်ဘက်က နာစရာချည်းပဲ ရှက်ဖို့ကောင်း တယ်”

မျှင်လည်း အခုမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မှားမှန်းသိပြီး ငြိမ်လျက် ဝမ်းနည်းလာသည်။

တကယ်တော့ မျှင်ကသာ သည်းသည်းလှုပ်ဖြစ်ပြီး ပြည့်လျှံနဲ့ ပိုပြီး နီးစပ်ရအောင် စတင် ဖန်တီးမိတာပါ။ ပြည့်လျှံ

www.burmeseclassic.com

ဆီသာ ငွေမောင်းကို ခေါ်မသွားဘဲ ဆံပင်သွားမညှပ်ခိုင်းဘဲ ဒီအတိုင်း ဖုန်းပြောကြရုံနဲ့တင် ဆက်ဆံမယ်ဆိုရင် ပြည့်လျှံက လည်း အပြင်မှာ ဆုံရအောင် ကော်ဖီ အတူတူ သောက်ရအောင်လို့ ချိန်းမဲ့ပုံ မပေါ်ဘူး။ မျှင့်ဘက်က မြောင်းဖောက်ပေးလိုက်လို့ ပြည့်လျှံ ဆိုတဲ့ ရေတွေ စီးလာတဲ့ သဘောပါလား။ ခြောက် ... သားပြည့်ရယ်။ လူကြီးတွေရဲ့ ပယောဂ မပါဘဲ ဘာကြောင့် ဖြူဖြူစင်စင် မဆက်ဆံရသလဲ။

“အခုမှ နောင်တ ရမနေနဲ့။”

ဖေဖေက ကိုယ့်သမီး မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကို ဖတ်နိုင်ပြီး မျှင့် ငယ်ထိပ်လေးကို လာဖိလျက် နှစ်သိမ့်ပါသည်။

“ဒီမှာ ... သူက ကိုယ့်ကို အကြံနဲ့ ချဉ်းကပ်တယ်လို့ သံသယ ရှိလာပြီဆိုရင် သမီးလည်း သူ့ကို အစစ်အမှန် စိတ်သဘောနဲ့ မဆက်ဆံနဲ့ ...”

“အစကတော့ ဒီကောင်လေးနဲ့ မပတ်သက်တော့နဲ့ လို့ တားမလိုပါဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ ဖေဖေ စိတ်ပြောင်း သွားပြီ၊ မတားတော့ဘူး၊ ရှေ့တိုးဖို့တောင် တိုက်တွန်းဦး မယ်၊ သူတို့သားအဖ အထိနာသွားအောင် လုပ်ဖို့က

နေမင်း သိပ်ချစ်တဲ့ ပြည့်လျှံကို အသည်းကွဲပြီး လေလွင့် သွားအောင် လုပ်ဖို့ပဲ ...

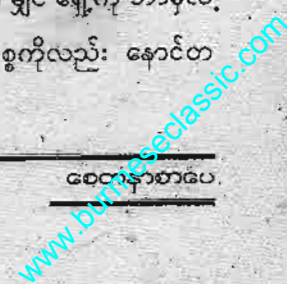
“အဲဒီကောင်လေးကို ပုံမှန်အတိုင်း ဆက်ဆံ၊ သူ့ စိတ်ထဲမှာ သူ့ကို သမီးက ကြိုက်နေတယ် ထင်အောင် လုပ်ပြ။ ပြီးမှ သူက ပိုင်ပြီထင်ပြီး ရည်းစားစကားပြောမှ လုံးဝမကြိုက်နိုင်ပါဘူး၊ ဒီလိုလူမျိုးကို ဘယ်တော့မှ လက်တွဲဖို့ စိတ်ကူးမရှိဘူးလို့ အရှက်ရအောင် ပြောပစ်လိုက်”

မေမေက မနေသာတော့ဘဲ ဝင်ဟန့်တော့သည်။

“အို ... ကိုကျော်ကလည်း ဖအေဖြစ်ပြီး ကိုယ့်သမီးကိုယ် ဘာတွေ သင်နေတာလဲ၊ မဟုတ်က ဟုတ်ကတွေ ရှင် အဖေဖြစ်ပြီး ကိုယ့်သမီးသိက္ခာ ကျရမဲ့ လုပ်ရပ်မျိုး သင်မပေးစဉ်ဘူး။ တကယ်ဆို သင်ချင်ရင် သမီး ဒီကောင် လေးနဲ့တော့ ရည်းစားမဖြစ်သင့်ဘူး၊ ဘာညာသင်ပါလား။”

မျှင့် အလိုလို မျက်ရည်လည်လာလျက် ...

“ထော်ပါတော့ ဖေဖေနဲ့ မေမေရယ်၊ မျှင့် ရှေ့ကို ဘာမှလဲ၊ မဆက်တော့ပါဘူး၊ မျှင့် ဒီနေ့ ကိစ္စကိုလည်း နောင်တ အရမ်းရပါတယ် ...”

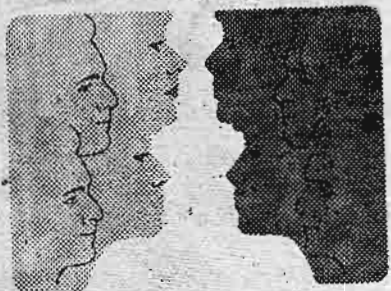
“ဖေဖေ ပြောပြ သင်ပြ ထောက်ပြတာတွေလည်း မှန်ပါတယ်။ တကယ်တော့ ရည်းစားတောင် မဟုတ်သေးဘဲ လက်အဆွဲခံတာမျိုး မလုပ်သင့်ဘူး ဆိုတာ မျှင် အခုမှ တွေးမိပါတယ်။ မျှင် မှားသွားပါတယ် ဖေဖေ ...

“ရှေ့ဆက်ပြီး မျှင် သူနဲ့ ခပ်ကင်းကင်းပဲ နေပါတော့မယ်။ ဖေဖေ သင်ပြသလိုလည်း သူ့ကို အသည်းခွဲပစ်မယ်ဆိုတဲ့ အကြံကြီးနဲ့လည်း မဆက်ဆံတော့ပါဘူး။ ပတ်လည်း မပတ်သက်တော့ပါဘူး။”

ဟု ဝင့်ပြောမိတော့သည်။ ဖေဖေက ခနဲ့သလိုလို မယုံသလိုလို ပြုံးပါသည်။

“အေး ... ဒါဆိုလည်း ကောင်းပြီ။ စောင့်ကြည့်ရသေးတာပေါ့ ငွေချည်မျှင်”

၉

ပြည့်လွှဲ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် cordless (ကော့ဒ်
 လက်စ်)ဖုန်းကို အသာပြန်ချလိုက်သည်။ ခါတိုင်း မျှင့် အိမ်ကို
 ခေါ်လျှင်သော်လည်းကောင်း။ မျှင့် mohit (မိုဘိုင်းလ်)ဖုန်းကို
 ခေါ်လျှင်သော်လည်းကောင်း ခေါ်လိုရပြီး၊ စကားပြောခွင့်လည်း
 ရပေမဲ့ အခုကျ အိမ်ဖုန်းခေါ်လျှင် အိမ်ဖော်ဟု ထင်ရသော
 အကောင်မလေးတွေသာ လာကိုင်ပြီး ...

“မမမျှင် မရှိပါဘူးရှင်”

www.burmeseclassic.com

ဟုသာ တစ်သမတ်တည်း ဖြေတတ်ပါသည်။

အိမ်မှာ မရှိဘူးထင်၍ မိဘိုင်းလ်ဖုန်းကို ခေါ်လျှင်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ ပိတ်ထားတာနဲ့ကြုံ၊ တစ်ခါတစ်ရံကျ သုံးလေးချက် မြည်သံကြားရပြီး တိခနဲ ပိတ်လိုပိတ်။ ဘာများဖြစ်သွားတာလဲ မျှင်ရယ်။

အဲဒီလို နှစ်ခါလောက် ကြုံရတော့ ပြည့်လျှုံ နေမထီထိုင်မသာ ဖြစ်လာပါသည်။ လွန်ခဲ့တဲ့ရက် တစ်ရက်က သူတို့တွဲပြီး ကားလမ်းဖြတ်ကူးတာကို မျှင် အဖေ မြင်သွားပြီးကတည်းကပဲ။ အဖေကို ကြောက်လို့ အဖေစကား နားထောင်ပြီး အဆက်အသွယ် ဖြတ်လေသလား။

စကားလည်း ပြောခွင့်မရတော့မှ ပြည့်လျှုံ သူ့ကိုယ်သူ မြင်လာ သိလာသည်။ အစကတော့ မျှင်ကို ခင်မင်မှု အရင်းခံနဲ့ သံယောဇဉ် ပိုတာဟုသာ ထင်မိသေးတာ။ အခုမှ သေချာစွာ သိလာသည်မှာ သူ မျှင်ကို နှလုံးသားထဲမှာ နေရာပေးပြီး ချစ်မိလာပြီ ဟူ၍ပင်။

မိဘတွေ ဘာပြောပြော ဘယ်လိုပဲတားတား ဘယ်လောက်ပဲ သဘောမတူကြပါစေ၊ ချစ်တာကတော့ ချစ်တာပါပဲ

မျှင်ရယ်။ ဘယ်လိုလုပ် တားထားလို့ရမလဲ။ ဘယ်လိုလုပ် ခွဲနိုင်ပါ့မလဲ။ မျှင်လည်း ကိုယ့်ကို ချစ်နေလိမ့်မယ်လို့ စိတ်ထဲမှာ ခံစားယုံကြည်ပါတယ်။

သူ့မျက်နှာကြီး ငေါင်တွေ မှိုင်ကျနေသဖြင့် မေမေကတောင် မေးယူရသည်။ မေမေကို ရင်သားလှီးထုတ်ပစ်ဖို့ ဆေးရုံစ၊ တက်ရသောနေ့တွင် သူနဲ့ မေမေအဖော် ကောင်မလေးသာ ဆေးရုံလိုက်ပို့ရသည်။ မေမေ နေရမည့် ဆေးရုံခန်းလေးထဲမှာ သူတို့သားအမိပဲရှိစဉ် မေမေက ပြည့်လျှုံ မေးစေကို ဆွဲလှုပ်ပြီး ချစ်စနိုး မေးလိုက်တာ ဖြစ်ပါသည်။

“သားပြည့် ဘာတွေဆွေးနေတာတုန်း ငေါင်လှချည့်လား။ ဒီရက်ပိုင်းအတွင်း မေမေဆီလာတိုင်း အရင်ကလို သွက်သွက်လက်လက်ကို မရှိဘူး”

“မေမေ ထင်လို့ပါ။ သားက ပုံမှန်ပါပဲ”

“ဟုတ်ရဲ့လား။ ငွေချည်မျှင်နဲ့ အဆင်မပြေလို့ မဟုတ်ဘူးလား”

ပြည့်လျှုံ မေမေကိုတော့ လိမ်ပြောစရာ အကြောင်းမရှိဘဲ ဘာမှလဲ မဖြေ။ တုံ့ပြန်ခြင်းမရှိ၊ တိတ်ဆိတ်နေလိုက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

“ငြိမ်နေတယ် ဆိုတာက ဟုတ်နေလို့ပဲလို့ မေမေ ထင်တယ်”

“သားတို့ ရည်းစားတော့ မဟုတ်ပါဘူး”

“ဒါဖြင့် ဘာကြောင့်လဲ”

“ရည်းစားတော့ အတိအလင်း မဖြစ်သေးပေမဲ့ ဟို ... ဘယ်လိုခေါ်မလဲ မေမေရာ၊ ဘာလိုလိုလေးတွေတော့ ရှိတာပေါ့။ ဖုန်းဆက်ကြ၊ စကားတွေ လျှောက်ပြောကြ၊ သားမှာ ရှိခဲ့ဖူးတဲ့ ကောင်မလေးတွေအကြောင်း ပြောပြရင် သူက စိတ်ကောက်ပြန်ပေါ့၊ အဲဒီလိုတော့ ရှိပါတယ်”

“အင်း ... ပြောပြပါဦး၊ အခုလောလောဆယ် ဘာဖြစ်ထားလို့ သားက ငေါင်နေရတာလဲ”

“အခုတလော သူ့ဆီဖုန်းဆက်ရင် ဖုန်းမကိုင်ဘူး၊ ဒီလို မေမေရာ၊ ဟိုတလောကတော့ ...”

ဟု အစချိုးပြီး မျှင် သူ့မောင်လေးနဲ့ ဆိုင်မှာ ဆံပင် လာညှပ်ခြင်း၊ ပြည့်လျှံက ချိန်းလိုက်ခြင်း၊ ဦးကျော်ငွေ မြင်သွားခြင်း စသော အကြောင်းအရာတွေကို တောက်လျှောက် ပြောပြလိုက်ပါသည်။

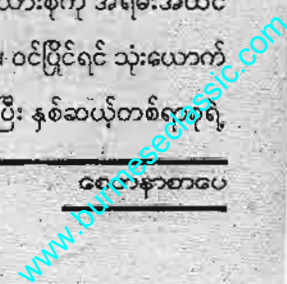
“ဒါဆို သူ့အဖေ ဆုထားလို့ ကောင်မလေးကြောက်ပြီး၊ ရှောင်နေတာ ဖြစ်မှာပါသားရယ်”

“ဆောရီး မေမေရာ၊ မေမေကဖြင့် ဆေးရုံမှာ ခွဲရစိတ်ရမှာ သားလုပ်တဲ့လူက အလိုက်မသိဘဲ ရည်းစားပူမိပြီး ငေါင်ပြနေတယ်၊ မေမေ ဒါကို စိတ်ထဲမထားပါနဲ့၊ သားကိစ္စ သားဟာသား ကြည့်ရှင်းပါ့မယ်”

“သားကိစ္စ မလုပ်နဲ့၊ ဟိုပြိုင်ပွဲကဖြင့် နီးလာပြီ။ အဲဒါ ဘယ်လို စဉ်းစားထားလဲ”

“ဖေဖေမှ သဘောမတူတာ မေမေရာ”

“မေမေဆီ အင်္ကျီလာချုပ်တဲ့ အလွှာအသီးသီးက မိန်းမတွေ ကလည်း တပြောပြောနဲ့ သူတို့ သိကြတယ်လေ၊ မေမေက ဦးနေမင်းရဲ့ ဇနီးဟောင်း၊ အခုလောလောဆယ် KINGS မှာ လူကြိုက်များနေတဲ့ နေမင်းပြည့်လျှံရဲ့ အဖေဆိုတာ သိတော့ ဒီပြိုင်ပွဲမှာ မေမေတို့မိသားစုပေါင်းပြီး ပညာပြကြမလားပေါ့။ မေမေတို့ မိသားစုကို အရမ်းအထင်ကြီးပြီး ပြိုင်ပွဲဝင်မယ်ပဲ ထင်နေတယ်၊ ဝင်ပြိုင်ရင် သုံးယောက်ပေါင်းတာနဲ့ အားလုံးကို ဖြတ်တက်ပြီး နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစာရဲ့

အကောင်းဆုံး အတော်ဆုံး ပညာရှင်ဆိုတဲ့ သူတို့သတ်မှတ်ပေးတဲ့ဆုကို ရမယ်လို့ ပြောကို ပြောနေကြတာ၊ အဲဒါဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ထင်ကြေးပေးတဲ့သူ ပြောတဲ့လူတွေ တစ်ပုံကြီးထဲမှာ ကိုယ်က လုပ်မပြုရင် ဖြစ်ပါ့မလား။ ဦးကျော်ငွေ မေမေတို့ကို ပညာစမ်းပြီး သူ့ပွဲသူ ထလုပ်တာပေမဲ့ မေမေတို့က ဝင်မပြိုင်လို့ကို မရတော့အောင် သူက ဖန်တီးလိုက်တဲ့ သဘောပဲ။ အရမ်းနာမည်ကြီးတဲ့လူတွေ ဝင်မပြိုင်ဘဲနေရင် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အနည်းနဲ့အများတော့ ထိခိုက်မှာပဲ”

ပြည့်လျှံ တွေဝေနေမိသည်။ တကယ်တော့ သူက လူငယ်မို့ ဝင်ပြိုင်ချင်နေသည်။ ပြီးတော့ မျှင်နဲ့လည်း နေ့စဉ်လိုလို ဆုံရဦးမည်။ ကိုယ်က နာမည်ကြီးပြီးသား၊ တော်ပြီးသား၊ လူသိများ အောင်မြင်ပြီးသား ဖြစ်ပေမဲ့ မျှင်ရှေ့မှာ ကြွားလိုက်ချင်သေးသည်။

“မင်းဖေဖေ ဘာပဲပြောပြော မေမေကတော့ သားနဲ့တိုင်ပင်ပြီး KINGS နာမည်နဲ့ အဲဒီပွဲထဲဝင်ဖို့ စာရင်းသွင်းလိုက်ချင်တယ်”

“ဖေဖေက အရမ်း ဒေါသဖြစ်မှာ”
 “ဖြစ်ချင်ရင်လည်း ဖြစ်၊ မတတ်နိုင်ဘူး၊ သူ ကျော်ငွေကို မုန်းသလို မေမေလည်း မုန်းပေမဲ့ ကိုယ့်စီးပွားရေးက ရှိသေးတယ်၊ ကိုယ့်နာမည် ဒီလောက်ဖြစ်အောင် လုပ်ထားရတာတွေက ရှိသေးတယ်လေ၊ ဘာမဟုတ်တာလေးနဲ့ မာနကြီးပြီး လူတိုင်း စိတ်ဝင်စားတဲ့ပွဲကို ဝင်မပြိုင်ရင် အားလုံး ထိခိုက်လိမ့်မယ်”
 “သူတို့ပြောတဲ့ သုံးရက်ပြိုင်ရမှာထဲမှာ သားကချည်းနှစ်ရက် မေမေက တစ်ရက်ပေါ့၊ အဲဒီလိုလား”
 “သားအဖေ ဝင်မပါရင် နှစ်ရက်လုံး သားဝင်ရမှာပေါ့။ မေမေကတော့ မိန်းကလေးမော်ဒယ်လ်နဲ့ ပြင်ရမဲ့နေ့ကျတာဝန်ယူရုံပဲ ရှိတော့တာ၊ တကယ်တော့ ကိုနေမင်းသာ တစ်ရက်ဝင်ခဲ့ရင် ဒီပွဲမှာ တစ်နေရာရဖို့ မေမေတို့ သေချာ သွားပြီ။ သားကို မေမေ အထင်မကြီးလို့ မဟုတ်ဘူးနော်၊ သားက ငယ်လည်း ငယ်သေးတယ်၊ ပညာလည်း သိပ်မစုံသေးဘူးလေ။ ကိုနေမင်းကတော့ ကြာပဲကြာလှပြီ၊ နိုင်ငံခြားမှာတောင် ဆုရလာတဲ့လူဆိုတော့ ပိုပြီး တော်တယ်”

www.burmeseclassic.com

“ဟုတ်ပါတယ်၊ သားလည်း သိပါတယ်၊ သားလည်း ဗန်ကောက်မှာ ကျောင်းဝင်ခွင့် လျှောက်ထားတာ အကြောင်း မပြန်သေးလို့ပါ။ နောက်မို့ ဖေဖေ တက်ခဲ့တဲ့ကျောင်းမှာ သွားတက်ထားပြီးရင် ပညာပိုပြီး ပြည့်ဝနေပြီပေါ့”

“ကဲ ... ဒါဖြင့် သား သဘောတူတယ်ဆိုရင် မေမေ ဖုန်းနဲ့ပဲ အကြောင်းပြန်လိုက်မယ်လေ၊ သူတို့ ကုမ္ပဏီပေါင်းစုံ အုပ်စုကြီးက ဖိတ်စာပို့ထားပြီပဲ၊ အကြောင်းပြန်ရုံပေါ့”

ပြည့်လျှံ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပါသည်။

“ဖေဖေကိုတော့ ပြိုင်ပွဲရက် စမှပဲ ရအောင် ပြောကြည့်ဦးမယ်”

သို့သော် ပြိုင်ပွဲမစမီ ရက်ပိုင်းမှာပင် ဖေဖေ သိသွားပါသည်။ ဦးကျော်ငွေကြောင့် သိသွားတာလည်း ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့က ဆိုင်ကို ဖုန်းဝင်လာသည်။ ရီဆက်ရှင်းမှာ ဖုန်းဝင်လာလျှင်တော့ အဲဒီမှာ တာဝန်ကျသည့် ကောင်လေးတွေက ဘယ်နေ့ ဘယ်အချိန်မှာ ဘယ်သူနဲ့ညှပ်မယ် ဆိုသည့် အပျိုငံမင့်နံ မျိုး မှတ်ပေးထားသဖြင့် ပြည့်လျှံ တို့လို အလုပ်လုပ်နေသူတွေက တကူးတက ကိုင်စရာ မလိုပါ။

တစ်ခါတစ်ရံ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း မိသားစုတွေဆီ က တိုယ်ရေးကိုယ်တာ ပြောချင်လျှင်သာ ရီဆက်ရှင်းမှ တစ်ဆင့် လှမ်းအကြောင်းကြား၍ ကိုယ့်အနီးအနားမှာ လိုင်းခွဲပြီး၊ ထားထားသော ဖုန်းကို ကိုင်လိုက်ရုံ။

အဲဒီနေ့ကလည်း ရီဆက်ရှင်းမှ ကောင်လေးက ...

www.burmeseclassic.com

“အန်ကယ်လ်နေမင်းနဲ့ စကားပြောချင်တယ်တဲ့၊ ကျွန်တော် ဘာပြန်ပြောလိုက်ရမလဲ ခင်ဗျာ”

ဟု မေးလာသည်။ ဖေဖေက ပြန်မေးသည်။

“ဘယ်သူတဲ့လဲ”

“ဦးကျော်ငွေ တဲ့။ Silver Shine (ဆေးလ်ဗားရှိုင်း)ကုမ္ပဏီ ကလို့ ပြောတယ်”

ဦးကျော်ငွေ ဟူသော အမည်က ဖေဖေကို သတိ အနေအထား ဖြစ်သွားစေသလို ပြည့်လျှံကိုလည်း အနည်းငယ် တုန်လှုပ်စေပါသည်။

“အေး ... ဒါဆိုလည်း ငါ ကိုင်လိုက်မယ်”

ပြည့်လျှံသည် မော်ဒယ်လ်ကောင်လေး တစ်ယောက်

ကို မျက်နှာချေးချွတ်ပေးနေရာမှ ဖေဖေတို့ ဘာပြောသလဲလို့ တိတ်တဆိတ် နားစွင့်နေမိသည်။

“နေမင်း ... ပြောနေပါတယ်”

“ဟေ့ကောင် ... နေမင်း ... ငါ ဝမ်းသာပါတယ်”

“ဘာလဲ”

“မင်းတို့ KINGS GROUP က ပြိုင်ပွဲဝင်တဲ့အထဲ ဝင်လာလို့”

“ဘယ်လို ... ဘာပြိုင်ပွဲလဲ”

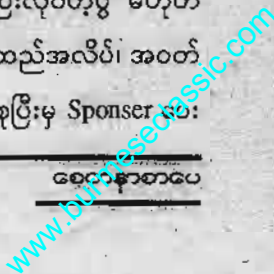
“ငါ မင်းတို့ဆီ ဖိတ်စာပို့ထားတယ်လေ”

“ဪ ... ဪ ... နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစုရဲ့ အကောင်းဆုံး၊ အတော်ဆုံး ပညာရှင်အုပ်စု ရွေးချယ်ပွဲ ဆိုတာလား”

“ဟုတ်တယ်၊ မင်းတို့အဖွဲ့က နာမည်ကြီးပြီးသားပေမဲ့ လူစိတ်ဝင်စားနေတဲ့ပွဲလည်း ဖြစ်တာမို့ ဝင်ပြိုင်တယ်ဆိုတာ ငါ သိပါတယ်”

“ငါ မပြိုင်ပါဘူး၊ ပြိုင်စရာမှ မလိုတာ၊ ငါ့ပညာကို ငါနဲ့ ထိတွေ့ဖူးသူတိုင်း သိပါတယ်”

“မင်း ညာမနေပါနဲ့ကွာ၊ ငါ သတင်းရပြီးပါပြီ။ ငါတို့ ကုမ္ပဏီဒါရိုက်တာအုပ်စုတွေ မနေ့က ညနေမှာ အစည်း အဝေးလုပ်တော့ ထပ်တိုးလာတဲ့ ပြိုင်ပွဲဝင်စာရင်းမှာ မင်းတို့ ရဲ့ KINGS ပါလာပါပြီ နေမင်းရာ။ မင်း မာနကြီးပြီး ဖုံးကွယ်မနေပါနဲ့၊ ဒီပွဲဟာ ငါဦးစီးပြီးလုပ်တဲ့ပွဲ မဟုတ် ပါဘူး။ ငါတို့ အလှကုန်ကုမ္ပဏီ၊ အထည်အလိပ်၊ အဝတ် အစား၊ ဖိနပ်ကုမ္ပဏီတွေ အများကြီးစုပြီးမှ Sponser ပေး

ပြီး လုပ်တဲ့ပွဲပါ။ မင်း ပြိုင်ချင်ရင် ပြိုင်ပါ၊ ငါနဲ့ ဘာမှ မပတ်သက်ပါဘူး။”

ဖေဖေ တွေဝေနေသည်။ ပြည့်လျှံ ရင်တွေ တဒိန်း ဒိန်း ခုန်နေပါသည်။ ပြဿနာပဲ၊ ဦးကျော်ဌေးကလည်း တိတ်တိတ် မနေဘူး။ ဖေဖေကို လာဆွဲပြီး အသိပေးလိုက်ပြီ။ ပြိုင်ပွဲရက်မစခင် ဖေဖေ မသိစေချင်ပါဘူး ဆိုမှကွား၊ ဒုက္ခပါပဲ မေမေရေ။

“နေစမ်းပါဦး ဘယ်သူက စာရင်းလာပေးလို့လဲ”

“KINGS ကိုယ်စား ဒေါ်ကြည်ဖြူ စာရင်းလာပေးတယ်တဲ့။ ဘာလဲ မင်းတို့ မတိုင်ပင်ရသေးဘူးလား။”

“ကြည်ဖြူ ... ဟုတ်လား၊ သူက ဘာကိစ္စ ဒီဆိုင်နာမည်ယူ သုံးခွင့် ရှိရမှာလဲ”

“ပထမရက်ကို ပြိုင်မဲ့သူက ဒေါ်ကြည်ဖြူ တဲ့၊ ဒုတိယရက် ကို ပြိုင်မဲ့သူက နေမင်းပြည့်လျှံ တဲ့။ နောက်ဆုံးတစ်ရက် ပြိုင်မဲ့လူ နေရာမှာတော့ ကွက်လပ်ထားခဲ့ပြီး မသေချာသေး လို့ သတင်းပို့ထားတယ် နေမင်း။ ငါတော့ နောက်ဆုံး တစ်ရက်ဟာ တကယ့်ကို အရေးကြီးဆုံးပွဲမို့ မင်းပဲ ပြိုင် မယ်လို့ ယူဆထားတယ်”

“ငါ ဒီကိစ္စကို ဆက်ပြီး ဘာမှမပြောလိုတော့ဘူး ကျော်ဌေး။ ငါ့မှာ အလုပ်ကိစ္စတွေ အခုလောလောဆယ် တန်းစီနေ တယ်။ ဒီတော့ ငါ ဖုန်းချလိုက်မယ်”

“ရပါတယ်၊ နောက်မှ အားရင် ထပ်ဆက်လိုက်ဦးမယ်”

ဖေဖေသည် အံ့ကိုခဲနေအောင် ကြိတ်ပြီး ပြည့်လျှံ ဘက် ဝင့်ခနဲ တစ်ချက်လှည့်ကြည့်ပါသည်။ ပြည့်လျှံ ကမန်း ကတန်း ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ် အာရုံပြန်စိုက်လိုက်ရသည်။

သေချာတယ်၊ ဖေဖေနဲ့ ပြဿနာရှင်းရတော့မယ်။ အခုတော့ ဆိုင်မှာ လူများနေလို့ ဖေဖေ ဘာမှ မစသေးတာ။ အိမ် ပြန်ရောက်တာနဲ့ နားပူပြီပဲမှတ်။ ကံဆိုးရင်တော့ ထိုးတောင် အထိုးခံရဦးမယ်။

ပြည့်လျှံ စိတ်ထဲမှာ တတွေးတွေးနဲ့ အလုပ်ကိုလုပ် နေရပါသည်။ ဒီကြားထဲ ဖေဖေက လှမ်းဆူဖြစ်အောင် ဆူလိုက် သေးသည်။

“အလုပ်ကို အာရုံစိုက် စိတ်များမနေနဲ့ ပြည့်လျှံ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ”

www.burmeseclassic.com

“ပြောလိုက်ရင်တော့ ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ဟုတ်ကဲ့ပါနဲ့ ကွယ်ရာ မှာတော့ ဖအေစကားကို ဒီဘက်နားကဝင်၊ ဟိုဘက်နားက ထွက် ပုံစံနဲ့ ကျင့်ကြံနေတာပျ။ ခုခေတ်ကလေးတွေက မလွယ်ဘူး။ ဆူနိုင် ဟောက်နိုင် တီးနိုင်မှ”

ဖေဖေက သူ့ကိုဆုရင်း သူ ဆံပင်ညှပ် ပြုပြင်ပေးနေ ရသော သူ့ရဲ့ဖောက်သည်တစ်ယောက် ဖြစ်သည့် သူ့မိတ်ဆွေကြီး ကို ပြောလိုက်သေးသည်။

“မောင်ပြည့်က လူလိမ္မာလေးပါ ကိုနေမင်းရယ်။ သိပ်ဆူပူ စရာတောင် မလိုပါဘူး။ သူ့အရွယ်လေးနဲ့ ဖအေအလုပ် ဝင်ကူနေတာသာကြည့်။ တချို့ကလေးတွေဆို ဘယ် ဒီလို ဟုတ်မလဲ။ မိဘလုပ်စာ ဖြန်းလို့ကောင်းတုန်း။ ဖြန်းဖို့ စဉ်းစားတုန်းပျ။ ကျွန်တော့်သားတွေဆို အဖေပိုက်ဆံကုန် အောင် စီးရီးတစ်ခွေလုပ်ဖို့ အတင်းပုဆာနေတာ၊ မဖြစ်နိုင် မှန်း သိသိကြီးနဲ့ ကိုယ်က မိဘတာဝန်ကျေအောင် လုပ်ပေး ရဦးမယ်”

“ဒီကောင်လည်း ကျွန်တော် ဒီတိုင်း မထားပါဘူး။ သူ့ ပညာက ကျွန်တော့်ဆီက ရထားတာလေးပဲ ရှိသေးတယ်။

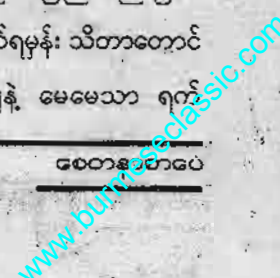
ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်လျှောက်လို့ မရနိုင်သေးဘူး၊ အဲဒါကြောင့် ဗန်ကောက်မှာ ကျောင်းဝင်ခွင့် လျှောက်ထားတယ်။ အဲဒီ အတွက် ကျောင်းစရိတ်ပိုက်ဆံက သောက်သောက်လဲ ကုန်ဦးမှာ။ မိဘကတော့ ကိုယ့်သားသမီးကိုယ် အကောင်း ဆုံးတွေဖြစ်အောင် လုပ်ပေးရတာပဲ။ မိဘကျေးဇူးဆပ်ရာ ရောက်အောင် သားသမီးတွေက လိုက်နာဖို့ပဲ လိုတယ်”

ပြည့်လျှံ မျှော်လင့်ထားသလိုမျိုး ညနေဘက် အိမ် ပြန်ချိန်ရောက်တော့ ဖေဖေ ဆူပူကြိမ်းမောင်းတော့မည်ဟု ထင် ထားပေမဲ့ တကယ်တကယ်ကျ ဖေဖေက ဒီကိစ္စကို ဒေါသကြီး မနေတော့ပါပေ။

သားအဖနှစ်ယောက် အေးအေးဆေးဆေး ရေမိုးချိုး စားသောက်ပြီးမှပဲ ဖေဖေက တီဗီရှေ့ထိုင်တော့မှ စပြောပါ သည်။

“ကြည်ဖြူ အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ သား”

ဖေဖေက စိတ်လည်းမာသည်။ ပြည်လည်းပြတ် သည်။ မေမေ ဆေးရုံတက်ပြီး ရင်သားလှီးထုတ်ရမှန်း သိတာတောင် ဆေးရုံမလာ။ သတင်း မမေးပေ။ ပြည့်လျှံနဲ့ မေမေသာ ရက် ဆေးရုံမလာ။ သတင်း မမေးပေ။ ပြည့်လျှံနဲ့ မေမေသာ ရက်

ဆက်တွေ့ပေမဲ့ ဖေဖေက တစ်ခါတစ်ရံမှသာ မေမေ့ ကျန်းမာရေး အခြေအနေကို မေးလာတတ်ရုံသာ။ ဒါ့အပြင် မပို။ စိုးရိမ်ပုံလည်း မရှိ။

ဖေဖေဟာ မေမေ့ကို သိပ်မချစ်ဘူးလို့တောင် ပြည့်လျှံက ထင်လာသည်။

ဒီနေ့မှ ဖေဖေ မေးလာသည်။ မေမေလည်း ဒီနေ့ဆို ဆေးရုံက ဆင်းတာပင် နှစ်ပတ်ကျော်လေပြီ။

“အခြေအနေ မဆိုးပါဘူး၊ ကောင်းမယ်လို့ မျှော်လင့်ရတာပဲ။ ဆေးသောက်ဓာတ်ကင် ဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတော့ လူက ခံတော့ ခံရမှာပေါ့။”

“သူက ဒါတောင် ဟိုကောင်ပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ စိတ်ပါသေးတယ်”

“မေမေက သေသေချာချာ တွေးပြီးမှ ပြိုင်ဖို့ သားနဲ့တိုင် ပင်ပြီး စီစဉ်တာပါ။ လူတိုင်းက ဒီပွဲကို စိတ်ဝင်တစား စောင့်ကြည့်နေတာ။ သားတို့ဆိုင်က နာမည်အရမ်းရှိရက်နဲ့ ဝင်မပါရင် အနည်းနဲ့ အများတော့ ထိခိုက်လာမယ်လို့ တွေးမိပြီး စီစဉ်လိုက်တာပါ။”

“ကျော်ငွေ့ လုပ်ရပ်ပဲပေါ့။ သူက အဲဒီလို မဖြစ် ဖြစ်အောင် ဖန်တီးတာလေ။ သူ့အကြံ မပါဘူး ဆိုပေမဲ့ သူတို့ကုမ္ပဏီ ပိုင်ရှင်များအသင်းမှာ သူလည်း MD တစ်ယောက်အနေနဲ့ ပါနေတာပဲ။ သူပေးတဲ့အကြံကို ဝိုင်းလက်ခံလို့ ဒီပွဲဖြစ်လာတာ။ သူတို့အလှကုန်ပစ္စည်း ကုမ္ပဏီတွေ၊ အဝတ်အထည် ကုမ္ပဏီတွေက ဒီပွဲကို စပွန်ဆာပေးတယ်လို့ ခုတ်လုပ်ပြီး သူတို့ပစ္စည်းတွေပါ ကြော်ငြာတာပဲ။ ငါတို့တွေက သူတို့ရဲ့ ကြော်ငြာပစ္စည်းတွေကို သုံးပြုရတဲ့ သဘောပါ ...”

“ပညာရှင် တကယ်ပီသရင် ဘယ်လိုပစ္စည်းပဲသုံးသုံး လူတစ်ယောက်ကို ပုံထွက်အောင် လုပ်နိုင်တယ် ဆိုတာ သူတို့ သိတယ်လေ။ ငါတို့က အသုံးချ ခံရတာပေါ့။”

ပြည့်လျှံသည် ဖေဖေမျက်နှာ တည်ငြိမ်နေတာမြင် လျှင် စိတ်အေးသွားပါသည်။ သူတို့ ဝင်ပြိုင်မယ် စာရင်းပေးပြီးနေမှ မပြိုင်တော့ပါဘူး ဘာညာနဲ့ သွားရှင်းနေရင် ကလေးဆန်ရာ ရောက်တယ်။ ဦးကျော်ငွေ့ အတွက် ဟားစရာတစ်ကွက်ရသွားနိုင်တယ် ဆိုတာလည်း ဖေဖေ တွေးမိပုံရတယ်။

“မင်းတို့သားအမိ ဝင်ပြိုင်ရင် ပြိုင်ပါ။ KINGS နာမည်သုံး ရင် သုံးပါလေ။ ဖေဖေတော့ မပါဘူး။”

“ဟာ ... ဖေဖေ”

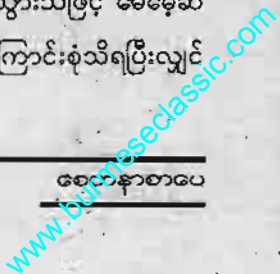
“လျှာရှည်မနေနဲ့၊ ငါ ကျော်ငွေပစ္စည်းတွေဆုံးပြပြီး လူ တစ်ယောက်ကို လှူအောင်မပြင်ပြချင်ဘူး။ မင်းတို့ဘာသာ မင်းတို့ နိုင်အောင်ပြိုင်၊ ကြည်ဖြူကလည်း မညာမသေး ပါဘူး။ သူ့အလှပြင်ပညာ၊ ဆံပင်ပညာနဲ့ အင်္ကျီဒီဇိုင်း တွေက လူကြိုက်များနေတာပဲ။ ငါ့သားဘက်က ကြီးစား ဖို့ပဲလိုတယ်။ သိပ်ရုပ်ဆိုးချင်လည်း ရုပ်ဆိုးနိုင်တဲ့လူ ဒါမှမဟုတ် ကလေးလေး တစ်ယောက် ဒါမှမဟုတ် ပျားရေတွန့် သွားကျိုးနေတဲ့ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ကို မင်း မဲကျလိမ့်မယ်။ အဲဒီလူကို နဂိုရှိတဲ့ရုပ်ထက် အဆ တစ်ရာလောက် ကြည့်ကောင်းသွားအောင် ဆံပင်ပညာနဲ့ ပုံပြောင်း ပေးရမှာ။ အဲဒါကိုက ပညာပဲ၊ မင်း ကြီးစား ပေါ့။”

“စိတ်ချပါ ဖေဖေ၊ ဒါဖြင့် နောက်ဆုံးတစ်ရက်ကို ဖေဖေ မပါဘူးဆိုရင် သားတို့ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ အဲဒီတစ်ရက်

က သိပ်အရေးကြီးတယ်။ သူတို့ ရှင်းပြတာတော့ ဝတ်စား ဆင်ယင်မှုဟာ အမြင်ဆန်းရမယ်ပေါ့။ တကယ်ကို စိတ်ကူး ယဉ်ဆန်ဆန် ထုံးဖွဲ့ပြင်ဆင်ရမှာပေါ့။ အပြင်မှာ လူတွေပြင် နေ ထုံးဖွဲ့နေတာမျိုး၊ ဝတ်နေတာမျိုး မဟုတ်တဲ့ ပုံစံမျိုး တွေ လုပ်ပြရမယ်။ ဘယ်လိုခေါ်မလဲ၊ ပန်းချီကားလိုလို၊ ပုံပြင်လိုလို၊ အိပ်မက်လိုလို စိတ်ကူးယဉ်ပုံစံတဲ့၊ အဲဒါ သားမှ မကျွမ်းကျင်သေးတာ”

“အဲဒါက ပြင်သစ်မှာ ဖက်ရှင်ရှိုးလုပ်ရင် တစ်ခါတစ်ရံ ထည့်တဲ့ အစီအစဉ်မျိုးပါ။ ကြည်ဖြူ လုပ်ပြပါလိမ့်မယ်။ ဒီကြားထဲမှာ သားကိုလည်း ဖေဖေ တချို့တရေ စသင် ပေးထားမယ်။ ကြည်ဖြူ အဆင်မပြေရင် သားပဲ ဝင်ပြိုင်၊ ဒါပဲ ရှိတယ်။ အရေးကြီးတာက နံပါတ်တစ်နေရာရဖို့ တော့ လိုတယ်”

အဲဒီနောက်မှာ ဖေဖေက ဘာမှ ဆက်မပြောတော့ ပါ။ ပြည့်လျှံကတော့ နည်းနည်း စိတ်အေးသွားသဖြင့် မေမေဆီ လှမ်းပြီး ဖုန်းဆက်လိုက်သေးသည်။ အကြောင်းစုံသိရပြီးလျှင် မေမေက ...

“ကိုနေမင်းက သူ့ပညာကိုတော့ မပြဘဲနေမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သားပြည့်ရယ် စောင့်သာ စောင့်ကြည့်နေပါ”

ဟူ၍ အတိအကျတော့ ပြောလိုက်သေးသည်။

ပြည့်လျှံကသာ မယုံရဲရဲနဲ့ အဲဒီရက်တွေကို စောင့်နေမိတာပါ။

မျှင်နဲ့ ယမင်း ဆိုင်ထဲက အထွက်မှာ တမင်ကြိုစောင့်နေဟန်ဖြင့် မှီရပ်ပြီး လက်ပိုက်ကြည့်နေသည့် ပြည့်လျှံကို ဆုံရလေသည်။

မျှင် ပြန်မပြေးရသေးခင်မှာ သူက သွက်လက်စွာ အနားရောက်လာပါသည်။

“မျှင် ထွက်ပြေးနေလို့ လိုက်စောင့်ဖမ်းတာ မိပြီ၊ ဟားဟား”

ယမင်းက ပြည့်လျှံကို မှတ်မိလျက် မျှင်ကို မျက်လုံးတွေဖြင့် လှမ်းစပ်စုလေသည်။

“သားပြည့် ဘယ်လာတာလဲ”

www.burmeseclassic.com

“ဘယ်မှ မလာဘူး၊ မျှင်တို့ကို British Embassy (မြိတိစံရှ်အန်ဘက်ဆီ)က ထွက်လာတာ မြင်ကတည်းက လိုက်လာတာ၊ ဒီဆိုင်မှာရပ်တော့ တစ်ခုခု ဝယ်မှာပဲဆိုပြီး ဝယ်အပြီးကို ရပ်စောင့်နေတာပေါ့။”

“ဟုတ်တယ်၊ မျှင် ဒီနှစ်ပြီးရင် ကျောင်းသွားနေရမှာမို့ အဲဒီကိုသွားပြီး လုပ်ကိုင်စရာလေးတွေ လုပ်နေတာပါ။”

“မျှင်က အင်္ဂလန်မှာ ကျောင်းသွားနေမလို့။”

ပြည့်လျှံ သူ့ဘာသာ ရေရွတ်သလိုလိုဖြင့် ပြောပါ

သည်။

“မျှင်ဆီ ဖုန်းဆက်တိုင်း မရဘူး။”

“မျှင် တမင်မကိုင်တော့တာပါ။”

မျှင်ကလည်း ပြတ်သည်။ အမှန်အတိုင်းကို ပြောတော့တာ ဖြစ်သည်။ ပြည့်လျှံက မျှင် အဖြေစကားကို မျက်နှာပင့်သွားပါသည်။ ယမင်းသူကား ဘေးမှာ တိတ်ဆိတ်နေလျက် သူတို့နှစ်ဦးကို အကဲတခတ်ခတ်နှင့်။

“မျှင် အဖေကြောင့်လား။”

“ဖေဖေပြောတဲ့ အကြောင်းအရာကို မျှင် နားလည်လက်ခံလို့ မျှင် ဆန္ဒနဲ့ ဆုံးဖြတ်တာပါ။”

“ဘာတွေလဲကွာ၊ ရှုပ်နေတာပဲ၊ ကဲ ... ဘာလဲဆိုတာ ရေရေရာရာ သိရအောင် ရှင်းပြပါလား။”

မျှင် တွေဝေနေသည်။

ပြည့်လျှံကလည်း မျှင်ကို အဆက်မပြတ် စိုက်ကြည့် အကဲခတ်နေသည်။ မျှင် ဘာတွေပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီလဲ။ မျှင်ကို ငါ ချစ်တယ်လို့ ဖွင့်ပြောလိုက်ချင်ပြီ။ လူကြီးတွေ ပြဿနာကို ဘေးဖယ်ပြီး ဆုံးဖြတ်မှာလား မျှင်။

ယမင်းသူသည် မျှင်ကို တအားကြီး မြတ်နိုးနှစ်သက် သလိုနဲ့ ရီတိတိ စိုက်ကြည့်နေသော ပြည့်လျှံကိုလည်းကောင်း။ ပြည့်လျှံရဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ ဆုံလိုက်တော့ရင်ပဲ ယိုင်နဲ့ပျော့ခွေသွား မှာ စိုးရိမ်သလို ဖြစ်နေတဲ့ မျှင်ကိုလည်းကောင်း၊ ကောင်းကောင်း ကြီး အကဲခတ်လို့ ရလာလျှင် သူမ အလိုက်တသိ လုပ်ပေးသင့် သည်ကို ချက်ချင်းသိသွားပါသည်။

“မျှင် ... နင်တို့ ပြောစရာရှိ ပြောလေ၊ ငါ နင့်ကားထံ သွားထိုင်စောင့်နေမယ်၊ ဖြစ်လား။”

“ဟယ် ... ယမင်းကလည်း”

“ပေး ... ငါ့ကို ကားသော့ပေးလိုက်၊ ငါ စောင့်နေမယ်၊ နင်တို့ ပြောစရာရှိတာပြီးမှ အေးအေးဆေးဆေး လာခဲ့ပါ၊ ရပါတယ်”

မျှင် ဘာမှ မပြောခင်မှာဘဲ ပြည့်လျှံဟာ ယမင်းသူကို လေးစားသလိုဟန်နဲ့ ဦးညွတ်လိုက်ရင်း ...

“ဟား အရမ်းကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်ဗျာ။ မျှင် ပြောပြ ထားဖူးတဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သူငယ်ချင်း ကောင်မလေး လို့ ထင်ပါတယ်၊ အခုလို ကူညီတာ ကျွန်တော် အရမ်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ဟု သွက်လွက်စွာ ကြိုပြောနှင့်သည်။ မျှင်က ပြည့်လျှံကို မျက်စောင်းထိုးရုံကလွဲရင် မျှင်၌ ဘာမှ ပြောစရာ ငြင်းစရာ မရှိအောင် ဖြစ်နေတော့သည်။ မျှင် သူနဲ့မတွေ့ရခင်က တော့ ကြီးတွေတင်းထားနိုင်ခဲ့ပါရက် သူနဲ့လည်းတွေ့ရရော မျှင် ဆီက တင်းထားတဲ့ကြီးတွေ စပြီး လျှော့စပြုလာပြီတည်း။

“ခဏလေးပါ မျှင်၊ လာ ... ဒီမှာထိုင်ကြရအောင်”

မျှင်တို့ ထွက်လာသော စာအုပ်အရောင်းဆိုင်ကြီး၏ နံဘေးမှာ ကပ်ရက်ဖွင့်ထားသည့် အအေးဆိုင်လေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက် ရပါသည်။ တကယ်တော့ ပြည့်လျှံရော မျှင်ပါ ဘာမှမသောက်ချင် ပေမဲ့ အအေးတစ်ပုလင်းစီတော့ မှာလိုက်ပါသည်။

“မျှင် ဘာကြောင့် စိမ်းသွားတာလဲ၊ မျှင်ဖေဖေက ဘယ်လို ပြောလိုက်လို့လဲ၊ ငါ့ကို ပြောပြနိုင်မလား”

မျှင် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

“ပြောပြလို့ ရပါတယ်”

“ကဲ ... ဘာလဲ၊ ပြောပါဦး”

“ဖေဖေက အဲဒီနေ့က အဖြစ်အပျက်ကို တွေ့ပြီး မေးတယ်၊ ဆူတယ်၊ မျှင်တို့ ရည်းစားဖြစ်နေပြီလို့ ထင်သွားတယ်၊ ရည်းစားနဲ့ ချိန်းတွေ့တယ်လို့ ထင်တယ်”

မျှင် ... ပြည့်လျှံ မျက်နှာကို တစ်ချက် အက်ခတ် လိုက်ပြီးမှ ဆက်ပြောသည်။

“မျှင်က မဟုတ်ပါဘူးလို့ ရှင်းပြရတာပေါ့၊ အဲဒီလို ရှင်းပြ တော့မှပဲ၊ ပိုဆိုးသွားတယ်လေ။ ရည်းစားမဖြစ်သေးတဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ လက်ချင်းတွဲပြီး လမ်းဖြတ်ကူးတယ်။

www.burmeseclassic.com

လမ်းပေါ်မှာ လျှောက်သွားတယ်။ ချိန်းတွေ့တယ်။ မုန့်အတူတူစားတယ် ဆိုတဲ့ လုပ်ရပ်တွေဟာ ကိုယ့်သိက္ခာကိုယ်ချသလိုပဲ ဆိုတာ ဖေဖေ ထောက်ပြပြီး ဆူတယ်။ မျှင်လည်း အဲဒီတော့မှ နောင်တရသွားပါတယ်။ တကယ်တော့ မျှင် အဲဒီလောက် မလွယ်သင့်ပါဘူး။ မျှင် အဲဒီလောက် ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ကို အခွင့်အရေး မပေးသင့်ဘူးဆိုတာ တွေးမိပြီး အရမ်း နောင်တရမိတယ်။

ပြည့်လျှံက မျှင်ကို တောင်းပန်သလို ကြည့်ပါသည်။
 “ဆောရီး မျှင်ရယ်။ ငါ အဲဒီလို မရည်ရွယ်ပါဘူး။ အခွင့်အရေးယူတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ပြီးတော့ မျှင်ကိုလည်း သိက္ခာကျစေချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။”
 “သားပြည့်ရယ်။ မျှင်တို့က အဖေချင်း သိပ်မတည့်ကြဘူး ဆိုတော့ အဲဒီရဲ့ အရိပ်အငွေ့တွေ မျှင်တို့ကြားမှာ သက်ရောက်နေမှာပါ။ မျှင်တို့ရဲ့ ခင်မင်မှုဟာ စစ်မှန်ချင်မှ စစ်မှန်မယ်။ အဖေတွေရဲ့ စကားတွေ စိမ့်ဝင်နေတဲ့ အခါကတော့ မျှင်တို့ချင်းက တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် သံသယတွေ ထားမိမှာပါ။ ဒီတော့ မျှင်တို့ မခင်ကြတော့ရင်

ကောင်းမယ်။ ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်သလို နေကြရင် ကောင်းမယ် ထင်တယ်”
 “မဟုတ်ဘူး။ မဟုတ်သေးပါဘူး။ မျှင် ဘာတွေပြောနေတာလဲ။ ငါ့စိတ်ထဲမှာ လူကြီးတွေကိစ္စကို ဘာမှမထားဘူး။ သူတို့ချင်း ဘာမဟုတ်တဲ့ ကျောင်းသားဘဝက ပြိုင်ဆိုင်မှုလေးနဲ့ အခုထိ တစ်ယောက်ပြောတာ တစ်ယောက်က အထအနကောက်ပြီး မသင်္ကာဖြစ်နေတာကို ငါ သုံးသပ်မိပါတယ်။ ငါ မျှင်ကို ဧဏ်တက သတ်သတ်ပဲ။ ဘာပုယောကမှ မပါဘူး ...

“မျှင်ကို သူငယ်ချင်းလိုလည်း ခင်တယ်။ ပြီးတော့ ဟာကွာ ... ရှင်းရှင်းပဲ ဖွင့်ပြောတော့မယ်။ မျှင်ကို ငါ အရမ်းချစ်နေပြီ မျှင်။ အစကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိမထားမိခဲ့ဘူး။ အခုကျမှ လုံးဝကို သေချာသွားပြီ။ မျှင်ကို ငါ တကယ် မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ်တယ်။ အဲဒါ ငါ့ရဲ့နှလုံးသားထဲက စကားပါပဲ”

မျှင် ရှော့(ခ)ရသွားသလို နှုတ်ခမ်းလေးဟာပြီး ပြည့်လျှံကို စိုက်ကြည့်ငြိမ်သက်နေ၏။

မျှင် ရင်ခုန်မီသွားသလား။ သွေးကြောတွေ ပူနွေး
 ရှိန်းမြသွားသလား။ နှလုံးခုန်နှုန်းတွေ မညီမညာ ဖြစ်သွားသလား။
 မျှင်သည် သားပြည့်က ငါ့ကို ချစ်နေတယ်ဟု
 ကြားသိခွင့် ရလိုက်သောအခါ မျှင်ထံမှာ ရှိနေခဲ့သော သံသယ
 ဆိုတာတွေ၊ ဖေဖေရဲ့ သတိပေးစကားတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်လို့
 ပင် ရောက်မှန်းမသိတော့လေပြီ။

မျှင်က စိတ်ပျော့ပါတယ် သားပြည့်ရယ်။

“မျှင် ကိုယ်ပြောတာကို ယုံတယ်မဟုတ်လားဟင်”

သူ့ကိုယ်သူ “ငါ”ဟု သုံးနေရာမှ အသုံးအနှုန်း
 စ၊ပြောင်းလိုက်သော ပြည့်လျှံကို မျှင် မျက်စောင်းထိုးလိုက်ပါ
 သည်။

“အန်ကယ်ဦးနေမင်းက ငါ့သား ကျော်ငွေသမီးကို အပျော်
 ကြိုက်ရုံကြိုက်၊ ချစ်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး တွဲရင်တွဲ။ ပြီးမှ
 ကောင်မလေး အရူးအမူး ဖြစ်ကျန်ပြီး အသည်းကွဲသွား
 အောင် ထားပစ်ခဲ့လို့ သင်ပေးလိုက်လို့လားဟင်”

“အဲဒီလို သင်ရင်တောင် ကိုယ်က လုပ်ချင်မှလုပ်မှာ။
 တကယ်မချစ်ဘဲနဲ့လည်း ချစ်တယ်လို့ ဟန်ဆောင်မပြော

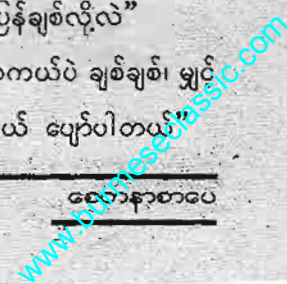
ချင်ဘူး။ ချစ်ပြီးမှလည်း ဘယ်သူခွဲခွဲ မခွဲတော့ဘူး။ မျှင်ကို
 ရအောင်ခိုးပြေးပြီးတော့ကို လက်ထပ်ယူမယ် မျှင်။ အဲဒါ
 တော့ ခေါင်းထဲမှာ အမြဲထည့်ထားပြီး ပြည့်လျှံပြောတာ
 အမှန်လား အမှားလားလို့ မျှင် သုံးသပ်ကြည့်နိုင်တယ်”

မျှင်က ဘာရယ်ညာရယ်မဟုတ် ပြည့်လျှံကို ဒုတိယ
 အကြိမ်မြောက် မျက်စောင်းထိုးလိုက်မိပြန်လေသည်။

ပြည့်လျှံက ဒီလောက်ဆိုရင်တော့ မျှင် အမူအရာ
 ကို အကဲခတ်လို့ ရသွားကာ မျှင် လက်ချောင်းထိပ်လေးတွေကို
 စုကိုင်လိုက်ရင်း ...

“ဒါဖြင့် ကိုယ်ကလည်း မေးမယ်၊ အန်ကယ်လ်ဦးကျော်ငွေ
 က ငါ့သမီး ဟိုကောင်သားကို ချစ်ချင်ဟန်ဆောင်ပြီး
 တွဲရင်တွဲ၊ ပြီးမှ အသည်းခွဲပြီး ထားပစ်ခဲ့၊ ဟိုကောင်သား
 လေလွင့်ပြီး ပျက်စီးသွားမှ နေမင်းကို ငါ အနိုင်ရတယ်
 လို့ ခံစားရမယ်လို့ သင်ပေးလိုက်သေးလား မျှင်”

“အဲမယ် ... သူ့ကို ဘယ်သူက ပြန်ချစ်လို့လဲ”
 “ဟန်ဆောင်ပြီးတော့ပဲ ချစ်ချစ်၊ တကယ်ပဲ ချစ်ချစ်၊ မျှင်
 ဆီက အချစ်ကို ရတယ်ဆိုရင် ကိုယ် ပျော်ပါတယ်”

“သားပြည့်ကို မျှင် ဟန်ဆောင်ပြီးတော့ မချစ်ပါဘူး”

“ဒါဖြင့် တကယ် ချစ်တယ်ပေါ့”

“ဘယ်မိန်းကလေးကမှ ကိုယ်တကယ် မကြည်ဖြူဘဲနဲ့ ယောက်ျားလေး၊ တစ်ယောက် လက်ကိုင်တာကို အလွယ် တကူ မခံပါဘူး၊ မလိုက်လျော့ပါဘူး ...

“မျှင်က သားပြည့်ကို”

မျှင်သည် စကားအနည်းငယ် တန့်သွားပြီးမှ ခပ်

တိုးတိုးလေးနှင့် ...

“တကယ် ချစ်မိနေလို့ပါ”

ဟု ဖြေလိုက်တော့လေသည်။

“ဒါဆို ဘာလိုသေးလဲ၊ ကိုယ်တို့ကြားမှာ ဘာမှ ဖုံးကွယ် စရာ လျှို့ဝှက်စရာ မရှိဘူး။ အဖေတွေ ဘာပဲပြောပြော ဘာပဲဝင်ပါပါ အဓိကက ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ပဲ။ ကိုယ်တို့ လက်တွဲပြီး အရာရာကို ရင်ဆိုင်မယ်လေ”

“ဖေဖေက မျှင်ကို အင်္ဂလန်ပို့ပြီး ကျောင်းသွားနေခိုင်းနေ ပြီ သားပြည့်ရယ်”

“ဒီမှာ ကျောင်းတက်လည်း ပညာတတ်တာပဲ။ ပြီးတော့ မျှင်က အိမ်ရှင်မ လုပ်ရမဲ့လူလေ၊ စီးပွားရှာရမဲ့လူမှ မဟုတ်တာ၊ တတ်သင့်သလောက် ပညာတတ်ရင် ပြီးတာ ပဲ။ ကိုယ်ကသာ မျှင်ကို ရှာကျွေးရမဲ့ ယောက်ျားမို့”

“အံ့မယ် ... အံ့မယ် ... ရည်းစားဖြစ်တာဖြင့် မိနစ်ပိုင်းပဲ ရှိသေးတယ်၊ စကားတွေက အဆင့်ကျော်နေပြီ ဆရာ။ လျှော့ဦး ... ဒါတွေ နောက်မှဆွေးနွေးပါဦး၊ ခုတော့ မျှင် တို့ မေ့ထားရင် ကောင်းမယ်”

အဲဒီနေ့က မျှင်သည် ပြည့်လျှံနဲ့ အကြာကြီး အချိန်ဖြုန်းလိုသော်လည်း ယမင်းသူက ကားထဲမှာ စောင့်နေရလေ ရာ အားနာပြီး ခပ်မြန်မြန်ပဲ စကားဖြတ် လမ်းခွဲလိုက်ရပါသည်။ ကားထဲမှာ ထိုင်စောင့်နေသော ယမင်းသူက မျှင် မျက်နှာအမူအရာကို အကဲခတ်လျက် ...

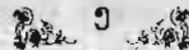
“အင်း ... မျှင်တော့ စိတ်ညှို့ခံရလာပြီ ထင်ပါရဲ့နော်”

ဟု အဖြေထုတ်လို့ ရသွားဟန်ဖြင့် သူမတာဝာ ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

ဟုတ်တယ်၊ မျှင် သားပြည့် စိတ်ညို့တာကို ခံလိုက်ရပြီ ယမင်းရယ်။ သူဟာ မျှင် စိတ်ကို အညှို့ ငင်နိုင်ဆုံး ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ပြည်လျှံကို တွေ့သောအခါ ငွေမောင်းက ရှက်သလို အမူအရာနဲ့ ဖြစ်နေသည်။ သူ့ဆံပင် တိုတိုထောင်ထောင် ပုံလှလှ လေးကိုလည်း တသပ်သပ်။ မျှင်က မောင်ဖြစ်သူဟာ အစ်မရည်းစားနဲ့ ချိန်းတွေ့ဖို့ကို သူပါ ရောညှာပြီး အိမ်က ထွက်လာပေးရတယ်ဟု ငွေမောင်းကို အသနားပိုကာ ...

“မောင်မောင်း နင် game ကစားချင် ကစားလေ၊ ရော့ ပိုက်ဆံယူသွား”

လို ဖားလည်းဖားလျက် ပိုက်ဆံတစ်ထပ်ပါ ထိုးပေးလိုက်သည်။

“မမ ... နင် ဒီဆိုင်ကလွဲရင် ဘယ်မှမသွားနဲ့နော်”

“အေးပါ”

“တော်ကြာ အစ်မ ခိုးရာလိုက်ဖို့ကို မောင်က ရှောင်ပေးရတဲ့ ဇာတ်လမ်းမျိုး ဖြစ်နေဦးမယ်”

“ဟယ် ... ငါက ဘာကိစ္စ ခိုးရာလိုက်ရမှာလဲ”

“မသိဘူးလေ၊ တော်ကြာ ဆိုင်မှာထိုင်နေတုန်း ဖေဖေ ထပ်တွေ့သွားပြီး ဒီတစ်ခါတော့ မဟန်ဘူး၊ လစ်မှလိုတွေ့ပြီး ကျွန်တော့်ကို မေ့ထားပြီး လစ်သွားမှာစိုးလို့ ပြောရတာ”

ပြည့်လွှဲမှာ ငွေမောင်း၏ အကျိုးအကြောင်းညီသော စကားကို ကြားရလျှင် တဟားဟား ရယ်မိပါသည်။

“ငါ မင်း အစ်မကို ခုလောလောဆယ်တော့ ခိုးမပြေးသေးပါဘူးကွာ၊ အခုမှ ရည်းစားဖြစ်တာ တစ်ပတ်တောင် မရှိသေးပါဘူး။ ရည်းစားဘဝနဲ့ ဘာမှ မပျော်လိုက်ရဘဲနဲ့တော့ အိမ်ထောင်မကျချင်သေးပါဘူးကွာ”

“အဲမယ် ... အဲဒီလို အသားယူပြီး မပြောပါနဲ့နော်၊ မျှင်လည်း အသက်နှစ်ဆယ်အရွယ်လောက်နဲ့တော့ အိမ်ထောင်မပြုချင်ပါဘူး၊ အသက်အစိတ်ကျော်မှ ရှင့်ကိုယူဖို့ စဉ်းစားမယ်”

“ဒီကြားထဲမှာ မျှင် ဖားသားကြီးက သဘောမတူလို့ ခွဲရင်ရော”

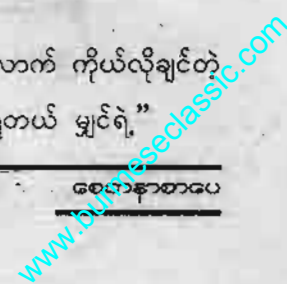
“ဟာ ... တော်ပြီဗျာ၊ ဘာတွေမှန်း မသိဘူး၊ ရင်ထဲမှာ ကလိကလိနဲ့ ဖင်ကျိန်းတယ်၊ တော်ပြီ ... သွားမယ်၊ မမ နင့်သဘောနဲ့ပေးပေးလိုက်တာနော်၊ ငါ ကုန်အောင် ကစားပစ်ရင် အဆိုးမဆိုနဲ့”

ငွေမောင်း ရှက်ပြီး မျက်နှာနီနီ နားရွက်နီနီဖြင့် မျှင်တို့ အနားမှ ထွက်သွားပါသည်။

“ငွေမောင်း ဆံပင်ပုံထပ်မသွင်းသေးဘူးတဲ့လား”

“အရင်တစ်ခါ ညှပ်တာဖြင့် ဘယ်လောက်မှ မကြာသေးဘူးလေ သားပြည့်ရဲ့”

“ဆံပင်ပုံက ခြောက်ပတ်တစ်ခါလောက် ကိုယ်လိုချင်တဲ့ အရွယ် ပြန်ပြန်၊ တိပေး ညှပ်ပေးရတယ် မျှင်ရဲ့”

“ဪ ... သူ့ဆိုင် အလုပ်ဖြစ်အောင် ဆွယ်နေပြန်ပြီ”

“ငွေမောင်းက ကိုယ် ညှပ်ပေးလိုက်တာ မကြိုက်လို့လား မျှင်”

“မဟုတ်ဘူး၊ သူ ကြိုက်ပါတယ်၊ ဟို ... သူကလေး ရှက်နေတာပေါ့၊ မတော်သေးတဲ့ယောက်ဖဆီ လာပြီး ဆံပင်ညှပ်ခံရမှာတဲ့၊ ကြံဖန်ပြီး ရှက်စရာမရှိ ရှက်နေတယ်၊ အဲဒါကြောင့်”

“သူ ရှက်တာက မျှင်ပါ ပါလာရမှာမို့လို့ ထင်တယ်၊ ဒါဆိုလည်း မျှင် သူ့ကို လာဖို့ရုံပိုပြီး သူ ညှပ်ပြီးတဲ့အချိန် တစ်ခေါက် လာကြိုပေါ့”

“သားပြည့်နော် ... ဘယ်လိုများဖြစ်ပြီး သူ့ယောက်ဖကို ဆံပင် သိပ်ညှပ်ပေးချင်တာလဲ၊ ကြည့်စမ်း ... ရည်းစားကို တောင် မတွေ့ဘဲ နေရရင် နေပါစေ၊ ရည်းစားရဲ့မောင်တော့ ဆံပင်ညှပ်ပေးမယ်ဆိုတဲ့ သဘောပဲ”

မျှင်က မျက်စောင်းလေး တဝင့်ဝင့်နဲ့ ရန်လုပ်နေ

လေသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ မျှင်က ကိုယ့်ရည်းစား ဖြစ်သွားပြီ၊ မျှင်ကို ကိုယ် နည်းနည်းပိုင်သွားပြီလို့ ခံစားရတယ်၊ ဒီတော့ ... ကိုယ့်အတွက်၊ လုပ်ရမှာက ငွေမောင်း ကိုယ့်ကို လက်ခံခင်မင်လာပြီး ဗိုယ့်ကြည်စိတ်ချလာဖို့၊ ရင်းနှီးလာဖို့တွေပဲ လိုတော့တယ်လေ။ မျှင်တို့မိသားစုမှာ မျှင်ရယ်၊ ငွေမောင်းရယ်၊ မျှင်မေမေရယ်က ကိုယ့်ဘက်ပါနေပြီဆိုရင် မျှင်ဖေဖေ ဘယ်လိုခွဲခွဲ ဘယ်လိုပဲ သဘောမတူတူ သိပ်စိတ်ပူစရာ မလိုတော့ဘူးလို့ ထင်မိတာနဲ့ ...”

မျှင်က ပြည့်လျှံ ပြောပြသည်ကို ဟုတ်သလိုလို လက်ခံလိုက်မိသည်ဖြစ်ရာ ခေါင်းညိတ်လိုက်မိသည်။

“မျှင် ခဏမျက်လုံးမှိတ်”

“ဟမ် ... ဘာလဲ၊ ရှက်စရာကြီး လူတွေနဲ့”

“သူတို့ သတိမထားမိပါဘူး၊ ကိုယ် မျှင်ကို လက်ဆောင်ပေးစရာ ရှိလို့”

“ဘာလဲ”

“မျက်လုံး ခဏမှိတ်ထားလေကွာ၊ ပြီးရင် ဖွင့်ကြည့်ပေါ့”

“ရှုပ်နေတာပဲ၊ တကယ်”

မျှင် မျက်လုံးလေး အသာမှိတ်လိုက်ပါသည်။

“လက်ဖဝါးဖြန့်”

မျှင် လက်ဖဝါးလေးပေါ်သို့၊ ဘစ်စုံတစ်ရာ လာထိ လိုက်ခြင်းကို ခံစားရသည်။ ဘူးသေးသေးလေး တစ်ဘူးဟု သိ လိုက်လေသည်။

“ရပြီ ... ဖွင့်ကြည့်တော့”

“ဟယ်”

မျှင်က အံ့ဩသလို အာမေဌိတ်သံ ပြုမိ၏။ မျှင် လက်ဖဝါးထဲက ကတ္တီပါဘူးသေးလေးထဲတွင် ရင်ထိုးလေးတစ်ခု ရှိနေသည်။ ကတ်ကြေးသေးသေးလေးပုံ ရွှေရင်ထိုးလေး ဖြစ်သည်။ ကတ်ကြေး၏ ခလယ်ဆုံရာနေရာမှာတော့ ပတ္တမြားသေးသေးနီနီ ထွေးထွေးလေးတစ်လုံး ပါပါသည်။

“မျှင်အတွက် လက်ဆောင်”

“ဘာလို့ ကတ်ကြေးပုံ ပေးတာလဲ”

“မျှင် မကြိုက်လို့လားဟင်”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ချစ်စရာလေးပါ။ မျှင် ကြိုက်ပါတယ်၊ ကတ်ကြေးပုံလေးဆိုတော့ ဘာသဘောလဲလို့”

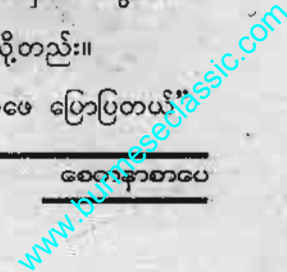
“ကိုယ်က ဆံပင်ညှပ်ပြုပြင်သမားလေ။ ကိုယ် နိစ္စရူဝသုံး ရတဲ့ အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ပစ္စည်းက ဆံပင်ညှပ်ကတ် ကြေးပဲ။ အဲဒါဟာ ကိုယ့်ရဲ့အထိမ်းအမှတ်လို ဖြစ်နေပြီ။ ဒါကြောင့် မျှင်ကို ကိုယ့်ရဲ့အထိမ်းအမှတ် ပစ္စည်းလေးတစ်ခု ကို အမှတ်တရ လက်ဆောင်ပေးတာပါ။ ရင်ထိုးလေးဆို တော့ ရင်ဘတ်မှာပဲ ထိုးရတော့ မျှင် နှလုံးသားရဲ့ အနီး ကပ်ဆုံးနေရာ တစ်နေရာမှာ ကိုယ့်ရဲ့အထိမ်းအမှတ် ပစ္စည်း လေးတစ်ခုကို တင်ထားချင်တဲ့ သဘောပဲပေါ့”

“သားပြည့်က သိပ်စိတ်ကူးယဉ်တတ်ပြီး ကြံကြဖန်ဖန် လုပ်ပြတတ်တယ်နော်”

မျှင်သည် ကြည့်နူးစွာပင် ရွှေကတ်ကြေးရင်ထိုးလေး ကို သူမ၏ ဘယ်ဘက်ရင်အုံ အပေါ်နား ရင်ဘတ်တစ်နေရာ အစွန်းတွင် အသာတွယ်ချိတ်လိုက်ပါသည်။

ပြည့်လျှံက ဒါကို ကြည့်နူးစွာ၊ နှစ်သက်စွာ၊ ပီတိ ဖြစ်စွာ စသော ခံစားမှုတွေနဲ့ ပြုံး၍ ငေးလိုတည်း။

“သားပြည့်တို့ ပြိုင်ပွဲဝင်မယ်လို့ ဖေဖေ ပြောပြတယ်”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ဝင်မပြိုင်ရင်ဘဲ ကိုယ့်ဘက်မှာ ချွတ်ယွင်းနေသလိုလို၊ ပညာချင်းပဲ မယှဉ်ရဲသလိုလို ထင်ကြမှာစိုးရိမ်တာနဲ့ ကိုယ့်နဲ့မေမေ တိုင်ပင်ပြီး စာရင်းပေးလိုက်တာပဲ”

“ဒါဆို အန်ကယ် ဦးနေမင်းက သဘောဘယ်တူမလဲ”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒါကြောင့် ကိုယ်တို့သားအမိသဘောနဲ့ လုပ်ချင်ရင်လုပ်၊ သူတော့မပါဘူးလို့ ပြောတယ်”

“ဟင် ... အဲဒါဆို”

“ဖြစ်ပါ့မလားလို့ မျှင်လည်း တွေးမိပြီ ထင်တယ်”

“သားပြည့်က ပညာနုသေးတယ်လို့ ဖေဖေက ပြောတယ်၊ မကြည်ဖြူ ကတော့ စိတ်ချရပါတယ်တဲ့”

“ကိုယ်လည်း သိပါတယ်၊ ဒီပွဲမှာက တကယ်ဒိတ်ဒိတ်ကြို ဆရာကြီးတွေ ဆရာမကြီးတွေ ဝင်ပြိုင်မှာလေ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တော့ title တစ်ခု ချိတ်နိုင်လောက်အောင် ပညာပြည့်တယ်လို့ မထင်ပါဘူး။ ဖေဖေကို ဝင်ပြိုင်စေချင်တာပါ။ ဒါပေမဲ့ မပူပါနဲ့ မျှင်ရယ်။ စောင့်ကြည့်နေပါ။ ဖေဖေဟာ သူ့နာမည် သူထိန်းတဲ့အနေနဲ့ တစ်ရက်တော့ ဝင်ပြိုင်ဖြစ်အောင် ဝင်လိမ့်မယ်လို့ ကိုယ်ထင်နေတယ်”

“ဒါနဲ့ အန်တီရော နေကောင်းလား”

“ရင်သားလှီးထုတ်ပြီးတော့ ဆေးတွေ ဆက်သောက်နေရတယ် မျှင်။ ဆေးအရှိန်နဲ့ ဆံပင်လည်း ပြောင်နေပြီ၊ အစားအသောက်လည်း ပျက်တယ်လို့ ပြောတယ်၊ သူ့ဆိုင်တောင် လူကိုယ်တိုင် ဝင်မပါနိုင်တော့လို့ အရမ်းတော်တဲ့ သူ့တပည့်တွေနဲ့ လွှဲထားရတယ်”

“ကောင်းသွားပါစေလို့ မျှင် ဆုတောင်းပါတယ်၊ မျှင်က အန်တီကို သားပြည့် အမေမို့လို့ရယ် မဟုတ်ဘူး။ စတွေ့ကတည်းက ချောချောလေးနဲ့ မျက်နှာက စိတ်နှလုံးကောင်းပုံ ပေါ်လွင်နေလို့ ချစ်သွားတယ်”

“တစ်ရက်ကျရင် မျှင်ကို မေမေဆီ ခေါ်သွားပြီး မိတ်ဆက်ပေးမယ်”

“ဦးကျော်ငွေ သမီးဆိုတာ အန်တီ သိပြီးသားပါ”

“အဲဒီလို မဟုတ်ဘူးလေ၊ ပြည့်လျှံရဲ့ ချစ်သူအနေနဲ့ ခေါ်သွားပြမှာပေါ့”

“ဟာ ... ရှက်စရာကြီး”

သို့သော် ပြည့်လျှံ ခေါ်လျှင် မျှင်က လိုက်ပေးဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲ ဆိုတာ ပြည့်လျှံ ကြိုသိနေသလို မျှင်ကလည်း ရှက်တော့ ရှက်ပေမဲ့ လိုက်သွားမိမှာပါပဲဟု သူမဘာသာ အလိုလို တွေးဒိပါသည်။

ထိုနေ့က သူတို့နှစ်ဦး နှစ်နားရီနီးပါး တွေ့ခွင့်ရပါသည်။ ဂိမ်းစင်တာထဲမှ ငွေမောင်း ပြန်ထွက်လာသောအခါမှသာ သူတို့ အိမ်ပြန်ကြရဖို့ စကားဖြတ်လိုက်ပါသည်။

ပြန်ခါနီးထိ မခွဲနိုင် မခွာရက်ဖြစ်ကာ ပြည့်လျှံဟာ မျှင့် ကားပြတင်းမှာ လက်ထောက်ရပ်၍ ငဲ့ကြည့်ရင်း ပြောစရာ စကားက ကုန်ပဲ မကုန်နိုင်တော့။

ကိုယ့်ချစ်သူနဲ့ကိုယ် ဆုံရချိန်၊ စကားပြောရချိန်တွေ ရှိလာတော့မှ အချိန်ဆိုတာကို သိပ်ကို မြန်ဆန်စွာ ကုန်ဆုံးတတ်မှန်း သိလာသည်။ ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ အချိန်တွေကို ဆွဲဆန်လိုက်ချင်သား။

“မျှင် သွားတော့မယ်၊ မောင်မောင်း ကျူရှင်ရှိသေးတယ် သားပြည့်ရယ်”

မျှင်က မခွဲချင်သလိုလေး ရေရွတ်မိပါသည်။ မျှင်တို့ ကားကလေး ထွက်သွားလျှင် ပြည့်လျှံ တစ်ယောက်တည်း အဲဒီနေရာမှာ အကြာကြီးရပ်၍ ငေးကျန်ခဲ့လေသည်။

မျှင်ကို ခွဲကိုမခွဲချင်ဘူး မျှင်ရယ်။

“ဪ ... ဘယ်သူများလဲလို့”

ဖေဖေ အသံကို နားစွင့်ရင်း ပြည့်လျှံ ပန်းကန်တွေ ဆက်ဆေးနေသည်။ အိမ်ရှေ့မှာ ဧည့်သည်ရောက်နေပြီ ဖြစ်ပေမဲ့ နည်းသည်ရဲ့စကားသံကို မကြားရသေးရာ ဘယ်သူမှန်းတော့ သူမသိ။ သို့သော် စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ဘယ်သူ ဘယ်ဝါ ဆိုတာ သူ သိလိုက်ရလျှင် ...။

“နေမင်း ... မင်းက အရင်အတိုင်းပဲ”

ဟင် ... ဦးကျော်ငွေ ...

ဘုရား ဘုရား ... တစ်ခါမှ မရောက်လာဘူးတဲ့ လူတစ်ယောက်က ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဒီအိမ်ကို ရောက်လာသလဲ။

ငါတို့အကြောင်းတော့ မသိလောက်ပါဘူးလေ ဆိုပြီး
ဖြေတွေးလျက် အသာနားစွင့်နေမိပါသည်။

“ထိုင်ပါဦး”

“မင်းတို့ သားအဖနစ်ယောက်တည်းလား”

“အေး”

ဖေဖေ အသံကပြတ်နေသည်။

ဦးကျော်ငွေ အသံကတော့ ဖော်ရွေတာလည်းမဟုတ်။

မာကျောတာလည်း မဟုတ်။ ပုံမှန်ပင်။

“အိမ်က သန့်ရှင်းနေသားပဲ”

“အိမ်မှာ ညအိပ်ညနေ အိမ်ဖော်မထားချင်လို့ တစ်ပတ်

တစ်ခါ ငါတို့နားရက်တိုင်း အိမ်သန့်ရှင်းရေး လာလုပ်ပေး

တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်တော့ ငှားထားတယ်။ မနက်လာ

သူ့အလုပ် အကုန်ပြီးရင် ပြန်ပေါ့။ ကျန်တဲ့နေ့တွေလည်း

အိမ်က ပွစရာမရှိပါဘူး။ ငါတို့သားအဖက ဆိုင်မှာ

တစ်နေ့ကုန် နေတာပဲ”

“ငါ မင်း လိပ်စာ ဘယ်ကရသလဲလို့ မမေးတော့ဘူးလား”

“KINGS ဆိုင်ရဲ့ လိပ်စာကို သိရင် ဒီအိမ်ကို စုံစမ်းဖို့က
လွယ်ပါတယ်ကွာ”

“အေးကွ၊ မင်းတို့ကသုံးလမ်းကျော် အကွာမှာပဲ အိမ်ရှိ
တော့ အဆင်ပြေတယ်”

“မင်း ဘာသောက်မလဲ”

“ငါ ညနေစာ စားလာခဲ့ပြီးပြီ”

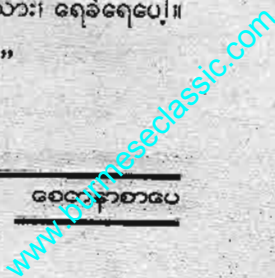
“ဒါဆို အအေးသောက်မလား”

“ငါ အချိုရည်တွေ သိပ်သောက်လေ့ မရှိဘူး။ ရေအေးအေး
ပဲ ပေးကွာ၊ ရတယ်။ ရေသောက်ရတာ ကောင်းပါတယ်”

ငါ့ကို ဖေဖေ ရေယူခိုင်းတော့မယ်။ ပြည့်လျှံသည်
မျှင့်အဖေကြီးကိုလည်း အမှတ်ယူချင်တာနဲ့ အကောင်းဆုံး ဖန်ခွက်
ကို သေချာစွာဆေးကြော၊ အဝတ်သန့်နဲ့ ရေသုတ်နေစဉ်မှာပဲ
ဖေဖေက မီးဖိုချောင်တံခါးဝ လာရပ်သည်။

“သောက်ရေတစ်ခွက် ပြင်ဆင်လာခဲ့ သား၊ ရေခဲရေပေါ့။
အိမ်ရှေ့မှာ ကျော်ငွေ ရောက်နေတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ”

ပြည့်လျှံ ဖန်ခွက်အောက်မှာ အပြားကလေးခံတင်ပြီး ဗန်းအသေးလေးထဲမှာ ထည့်ကာ အိမ်ရှေ့ကို ထွက်လာပါသည်။

“မင်းဆီလာတဲ့ကိစ္စက မင်း၊ သားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောစရာ ရှိလို့ပဲ”

ပြည့်လျှံသည် ဦးကျော်ငွေကို ရေခွက်ကမ်းပေးရင်း ရပ်နေရမလို၊ ထိုင်ရမလို ဖြစ်နေသည်။

“ထိုင်လေ မောင်ပြည့်လျှံ”

“ဟုတ်ကဲ့ အန်ကယ်လ်”

ဦးကျော်ငွေ ရေကို တစ်ငုံသောက်လိုက်ပြီးမှ ...

“မင်း ဒီဆံပင်အလှညှပ်ပညာကိုသင်ပြီး လက်တွေ့သုံးလာတာ ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ”

ဦးကျော်ငွေ၏ မေးခွန်းကို ပြည့်လျှံ မဖြေခင် ဖေဖေက ဝင်ဖြေသည်။

“သူ ဆယ့်သုံးနှစ်မှာ ငါ စသင်ပေးတယ်၊ ဆယ်တန်းအောင်ပြီးမှ ဆိုင်ထဲကို လုံးလုံးသွင်းလိုက်တယ်”

“ဪ ... သိပ်မကြာသေးဘူးပဲ”

“ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ ကျော်ငွေ”

“ငါက သူ့ကို မင်း ဗန်ကောက်လွတ်ပြီး ကျောင်းတက် ခိုင်းထားပြီးသားတောင် ထင်တာ”

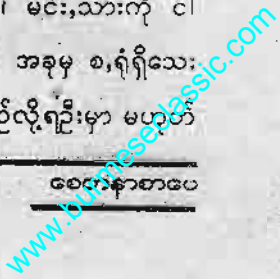
“ကျောင်းတက်ဖို့ ရှိပါတယ်၊ လျှောက်ထားဆဲပဲ၊ ရှိသေးတယ်”

“အေးကွာ ... ဒါဆို မင်းတို့အုပ်စု ဝင်ပြိုင်မဲ့အထဲမှာ ပြည့်လျှံနဲ့ မကြည်ဖြူပဲ ဖြစ်နေတော့ အဓိကကျတဲ့ နောက်ဆုံးတစ်ရက်ကို ဘယ်သူဝင်မလဲ၊ ပြည့်လျှံပဲ ဝင်မှာလား၊ မကြည်ဖြူပဲလား၊ ငါ သိချင်လို့ပါ”

“အခြေအနေ အရပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ငါတော့ မဝင်ဘူး”

“အဲဒါဆို ... အင်း ... ငါ့ကို တစ်မျိုးမထင်နဲ့ နေမင်း။

အခု စာရင်းပိတ်လိုက်ချိန်အထိ ဝင်ပြိုင်မဲ့လူနာမည် ကြည့်ပြီးပြီ၊ အကုန်လုံးက မင်းနဲ့ခေတ်ပြိုင်၊ နာမည်ရလာတဲ့ Beautician (ဗျူတီရှင်း)တွေချည်းပဲ၊ တကယ် ဆရာကြီး၊ ဆရာမကြီးတွေချည်းပဲ ဖြစ်နေတယ်၊ မင်း၊ သားကို ငါ နှိမ်ပြောတာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ သူက အခုမှ စ၊ ရှိသေးတော့ သိပ်တော်နေတဲ့ လူတွေကို ယှဉ်လို့ရဦးမှာ မဟုတ်

ဘူး၊ သူ့နေ့မှာ သူ အမှတ်နည်းနေရင် တစ်ရက်ရက်ပြိုင် တဲ့နေ့မှာတော့ သူများတွေထက် အမှတ်အများကြီးသာနေ အောင် လုပ်ရလိမ့်မယ်”

ဖေဖေသည် ဦးကျော်ငွေကို အကဲခတ်နေခဲ့ပါသည်။

ပြည့်လွှဲမှာ အခုမှ သက်ပြင်းကို ရဲရဲချချလာသည်။ ဦးကျော်ငွေ ဟာ မျှင်နဲ့ ပြည့်လွှဲ အကြောင်း သိသွားပြီးတော့များ လာတား မြစ်သလားရယ်လို့ ကြုံတွေးပြီး ပူပန်နေလိုက်ရတာ။ အခုမှ အသက်ရှူ ချောင်တော့တယ်။

“ဒီအကြောင်းပြောဖို့ မင်း ငါ့အိမ်ကို တကူးတကတောင် လာသလား”

ဖေဖေအသံမှာ မယုံကြည်မှုသံသယတွေ ပါနေသည်။

“မင်း ဆိုင်မှာ အလုပ်ရှိနေချိန် ဖုန်းဆက်ပြောရင် သေသေ ချာချာလည်း ပြောလို့မရဘူး။ အခုလို မျက်နှာချင်းဆိုင် လာမတွေ့ဘဲ ပြောပြန်ရင် မင်းက ငါ့ကို အထင်လွဲဦး မယ် ...။”

“မင်းနဲ့ငါ ပြိုင်တာက ပြိုင်တာပဲ၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ကြည့်မရတာက ကြည့်မရတာပဲ။ ဒါပေမဲ့

ငါက ဘာမဟုတ်တဲ့ မာနလေးနဲ့တော့ မင်းတို့ဆိုင်နာမည် ထိခိုက်သွားတာမျိုး မဖြစ်စေချင်ဘူးလေ ...

“မင်းက ငါ့ကို မာနထားပြီး ဝင်မပြိုင်လိုက်ရင် မင်းတို့ဆိုင်ဟာ သူများတွေ ထင်ကြေးပေးသလို နံပါတ်တစ် ဆိုတဲ့နေရာမှာ ရပ်မပြနိုင်ခဲ့ရင် ဘယ်နှယ် လုပ်မလဲ နေမင်း ...

“အဲဒီအတွက် ငါ့ဆွေးနွေးချင်လို့ တမင် ရောက် လာတာပါ။ ငါတို့ကုမ္ပဏီကြီးတွေစုပြီး ငါတို့တင်သွင်းတဲ့ အလှကုန်ပစ္စည်းတွေ၊ ဆံပင်နဲ့ဆိုင်ရာ ကိရိယာတွေ ကြော်ငြာ ချင်လို့ Sponser ပေးတာလည်း တစ်နည်း ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းတို့ကို အသုံးချတာတော့ မဟုတ်ဘူး။ မင်းတို့က မင်းတို့ဘာသာ ရုပ်တည်နိုင်ပြီးသားပါ။ ငါတို့က လုပ်ငန်း သဘောအရ ကြော်ငြာချင်တာပါ။ ပြီးတော့ နိုင်ငံတကာ မှာလည်း လုပ်နေကျ ပွဲမျိုးမို့ လုပ်ကြည့်ကြတာလည်း ပါတယ်”

ဖေဖေသည် ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ နံရံမှာ မှန်ပေါင် သွင်းပြီး ချိပ်ထားသော သူ ဟက်ခွဲသည့် ကျောင်းက ဒီပလွိုမာ

www.burmeseclassic.com

ဘွဲ့ စာရွက်ရယ်၊ အတော်ဆုံး ကျောင်းသားဆု စလွယ်ကြီးဖြင့်
ဓာတ်ပုံအရိုက်ခံထားသော သူ့ပုံရယ်ကို ငေးကြည့်နေသည်။

ဦးကျော်ငွေဟာ ထင်သလောက်လည်း မဆိုးပါဘူး။
ထင်သလောက်လည်း မာနမကြီးပါဘူး။ သူ့မာနကို သူချပြီး
သူ့ကို မဖိတ်ခေါ်ခဲ့တဲ့အိမ်ကို လာရဲတယ်။ စကားကမ်းလှမ်းရဲတယ်
ဆိုတာဟာ သူ့လိပ်ပြာသူ လုံလို့ပဲပေါ့။

တစ်ဖက်နဲ့ တစ်ဖက် ဖွင့်မပြောဘဲ အထင်တွေနဲ့
ရမ်းသမ်းပြီး မုန်းကြ၊ ပြိုင်ကြ၊ မနာလိုကြ၊ အထင်သေးကြ၊ ရှုတ်
ချကြနဲ့။

အမှန်တကယ်မှာတော့ ဘာမှကို ကြီးကြီးမားမား
ပြဿနာ မရှိခဲ့ဘူးပါဘဲ ခပ်တန်းတန်းဖြစ်ပြီး သူစိမ်းဆန်ဆန်
ဆက်ဆံသွားမိကြတာပါ။

ပြည့်လျှံသည် သူ့ ငယ်စဉ်ကတော့ ဘာမှ မဝေဖန်
မသုံးသပ်ခဲ့မိပေမဲ့ ဒီအရွယ်ကျတော့ အားလုံးကို ခွဲခြားစိတ်ဖြာ
လို့ ရသွားပါသည်။

“ငါဟာ Title တစ်ခုရမှ ရပ်တည်လို့ရတဲ့ ‘အဆင့်လား
ကျော်ငွေ’

“မင်း စိတ်ထဲမှာ အဲဒီလို မထားပါနဲ့။”

“မင်းတို့လုပ်တဲ့ပုံက ငါတို့ ဝင်မပြိုင်ရင်လည်း မပြိုင်ရဲလို့ဘဲ
လို့ ထင်ကြရအောင် လုပ်တယ်လေ၊ ဒါကြောင့် ကြည်ဖြူ
က သူ့သဘောနဲ့သူ ငါ့နာမည်ကို ယူသုံးပြီး ဝင်လာတာပဲ၊
မင်း သိတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ကြည်ဖြူက ကျန်းမာရေး သိပ်ကောင်း
တာမှ မဟုတ်တာ၊ တကယ်ဆို သူ ငြိမ်နေသင့်တယ်၊
သားကိုလည်း မဆွယ်သင့်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ငါ့စကားဆိုရင်
နားမထောင်ချင်တော့ ...”

“မကြည်ဖြူ တွေးတာ မှန်ပါတယ်ကွာ၊ မင်းသာ ဝင်ပြိုင်ဖို့
စိတ်မွှေးလိုက်ပါ နေမင်း။ မင်းကို ငါ စိတ်ထဲမှာ မာန
ကြီးလို့ မတည်ပေမဲ့၊ အေး ... အဲဒါတော့ အမှန်အတိုင်း
ပြောတာနော်၊ မင်းကို မတည်ပေမဲ့ ငယ်ငယ်က ပေါင်းလာ
ဖူးတဲ့ သူငယ်ချင်းမို့ ခင်လည်း ခင်နေတယ်၊ ငါ စေတနာနဲ့
အကြံပေးတာပါ ...

“ဪ ... ဒါနဲ့ မကြည်ဖြူက နေမကောင်းဘူးဆို
တော့ ဘာရောဂါ ဖြစ်နေလို့လဲ”

ဖေဖေ ဖြေလိုက်မည်ဟုထင်ပြီး ပြည့်လျှံကို ဦးကျော်ငွေ ကြည့်မေးပေမဲ့ ပြည့်လျှံ မဖြေလိုက်ပါ။ ဖေဖေက အတန်ကြာ တွေးနေပြီးမှ ...

“သူ CA breast လို့ ပြောတယ်။ အခုတော့ လှီးထုတ်ပြီး ပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ဆေးသောက်တယ်၊ ဓာတ်ကင်ရတယ်လေ”
“ဟုတ်လား”

ဦးကျော်ငွေ အသံမှာ အံ့ဩမှုနဲ့ အမှန်ပင် စိတ်မကောင်းသွားခြင်း အရိပ်အမြွက်တွေပါ ခံစားလို့ ရသွားပါသည်။

ဦးကျော်ငွေ နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်သွားသည်အထိ ဖေဖေဟာ သူ အဲဒီပြိုင်ပွဲကို ဝင်မယ်၊ မဝင်ဘူးရယ်လို့ တိကျစွာ ပြန်မဖြေခဲ့ပါ။

သူတို့ချင်း ရောက်တတ်ရာရာ ဟိုဟိုဒီဒီ တချို့ ပြောကြရင်း (သို့သော် ဟန်ဆောင်ပြီးရယ်မှုတွေပါသော) နောက်ဆယ်မိနစ်လောက် အချိန်ဖြုန်းပြီးမှ ဦးကျော်ငွေ ပြန်သွားပါသည်။

ဦးကျော်ငွေ ပြန်သွားပေမဲ့ ဖေဖေက ဒီအကြောင်း အရာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြည့်လျှံကို ဘာမှလဲ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြောဆိုခဲ့ခြင်း မရှိပါ။

ပြည့်လျှံကသာ မနေနိုင်၊ မထိုင်နိုင် ဖြစ်ပြီး မျှင်ဆီ တိတ်တဆိတ် ခိုးပြီး ဖုန်းဆက်ပြောလိုက်မိပါသည်။

မျှင်လည်း အံ့ဩပြီး နားထောင်နေသည်။

“တော်ပါသေးရဲ့ကွာ၊ ကိုယ်က အဘိုးကြီး မျှင်နဲ့ ကိုယ်ရည်းစားဖြစ်နေတာ သိသွားလို့ လာခဲ့တယ် ထင်တာ၊ ချွေးတောင်ပြန်တယ်၊ ကြောက်လို့”

မျှင်က တဟားဟား ရယ်နေသည်။

“အဘိုးကြီးနစ်ယောက် ထ၊မဖိုက်ကြတာဘဲ ကံကောင်း”
“သူတို့ ဖိုက်ကြရင် ကိုယ် ဘယ်သူ့ဘက်မှ မပါပါဘူး၊ စိတ်ချ”

“မျှင်ဖေဖေက အပြင်ပန်းသာ ဘာဖြစ်တယ် ညာဖြစ်တယ်နဲ့ ဒေါသကြီးတတ်တာပါ၊ သူ တကယ်စိတ်ရင်းကတော့ ကောင်းပါတယ်၊ အခုလည်း သူ တကယ်ပဲ စိတ်ပါလို့ သူနဲ့ မျက်နှာကြောမတည့်တဲ့ သူငယ်ချင်းဟောင်းဆီ သူ မာနတွေချပြီး ရောက်လာတာပေါ့”

“အေးကွာ... ကိုယ် ဒါကို လက်ခံပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မျှင် သွားမမေးနဲ့နော်။ သူက မျှင်တို့ သိစေချင်ပါ့မလား၊ စသိ

www.burmeseclassic.com

ဘူး။ သူ ဘာမှမပြောရင် သွားမမေးနဲ့နော်၊ သူ့ခိုးလုပ်တာ သိတယ်ဆိုရင် ရှက်သွားဦးမယ်”

“အဲမယ် ... အဲဒီလောက် မအံ့ပါဘူးနော်၊ မမေးပါဘူး စိတ်ချ။ ကဲ ... သားပြည့် အိပ်တော့၊ မနက်ကျ ဆိုင်ဖွင့် ရဦးမယ်၊ ပင်ပန်းနေမယ်နော် ... ဝှတ်နိုက်”

မျှင်က နှုတ်ဆက်ပြီး ဖုန်း အရင်ချပါသည်။ အင်း ဒီတိုင်းသာဆိုရင် မျှင်တို့ရဲ့ အချစ်ရေးက သိပ်တော့လည်း ဝိုင်းရံခံရမှာ မရှိလှပါဘူးလေ။ ဖေဖေက ဦးနေမင်းကို နှိမ်ချင်ပေမဲ့ ဝိုင်းရံပြီး မုန်းနေတာမျိုးလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ မျှင်ဖေဖေက စိတ် ရှင် ပါတယ် သားပြည့်ရယ်။ သားပြည့် ဖေဖေကသာ ပိုပြီး မာန ကြီးတာပါ။

“မေမေ့ မော်ဒယ်လ် ရှာပြီးပြီလား”

ပြည့်လျှံက ဆံပင်တုတွေကို ပြီးသင်ပုံသွင်းရင်း ဆေးလိက်ပါသည်။ ဒီနေ့ မေမေ ဆိုင်ကို ရောက်လာသည်။ ဖေဖေကလည်း အရင်ကလောက် မျက်နှာကြီး မသုန်မှုန်တော့ဘဲ...

“မကြည့်ဖြူ သားနဲ့ စကားပြောစရာ ငွေ့ငွေ့စရာရှိရင် ဒီဧည့်ခန်းမှာပဲ ထိုင်ပြီး ပြောပါ၊ ရပါတယ်”

ဟု မပြောစဘူး ပြောလာရာ မေမေသည် ဖေဖေ စကားတစ်ခွန်းတည်းနဲ့ပဲ ဒီဆိုင်ကြီး၏ ဧည့်ခန်းမှာ ထိုင်ဖို့ စိတ်ကူး နှစ်နေလေပြီ။

ဒီနေ့ ဆိုင်က ခါတိုင်းထက်စာလျှင် အလုပ်ပါးသဖြင့် ပြည့်လျှံမှာလည်း ကြိုတင်ချိန်းဆို အပျိုမင့်ယူထားသူ ဆက်တိုက်

www.burmeseclassic.com

ရှိမနေ။ တစ်ယောက်ပြီးလျှင် နောက်တစ်ယောက်လာဖို့ ကြားမှာ တစ်နာရီနီးပါးပင် နားခွင့်ရ၏။ တချို့ရက်တွေမှာတော့လည်း ထိုင်ပင်မထိုင်ရအောင် အလုပ်တွေ ဆက်နေတာမျိုးလည်း ရှိတတ် သလို ဒီနေ့လို အလုပ်ခပ်ပါးပါးသာရှိသော ရက်မျိုးလည်း ရှိတတ် ပါသည်။

“မော်ဒယ်လ်ဆိုတာ ဘယ်လိုအသက်အရွယ်မျိုးမဆို သုံးရင် ရပါတယ်။ အဓိကက ရုပ်ရည်သင့်တင့်ရမယ်၊ personality မှာ သူများကိုသုံးပြုဖို့ပါပဲ။ မေမေက အဲဒီအတွက်နဲ့ မော်ဒယ်လ်လုပ်နေတဲ့ ကောင်မလေးတွေလည်း ခေါ်ဖို့ မစဉ်းစားမိသေးဘူး။ သာမန်အရပ်သူထဲကပဲ ကိုယ့်စိတ်ကူး ဖက်ရှင်နဲ့ ကိုက်မဲ့ ရုပ်မျိုး လိုက်ကြည့်ထားတယ်။ ပြီးတော့ အားလုံး အလှဆုံးတွေ လုပ်ပြချိန်မှာ ကိုယ် လုပ်ပြတာလေး ကလည်း လှရုံတင်မကဘူး။ ထူးလည်းထူးခြားရဦးမယ်လေ”

“မေမေ ဘာများ လုပ်မှာပါလိမ့်”

“မေမေအကြောင်း စိစစ်ဝင်စားမနေပါနဲ့၊ သားပြည် ဘာသာ ကိုယ့်ဘက်က perfectဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ထားဦး၊ ပွဲစေခွင့် မေမေ အရင်ပြိုင်ရမယ်၊ မေမေက နည်းနည်း သာတယ်”

ကိုယ့်လူကိုယ် ခေါ်လာရမှာ။ ကိုယ် စိတ်ကူးထားတဲ့ပုံစံနဲ့ လိုက်မဲ့ လူကို ရှာလာရပဲ။ သားအလှည့်ကျ နည်းနည်း ခက်လိမ့်မယ်၊ သူတို့ မဲနှိုက်ခိုင်းရင် ကျတဲ့လူကို ဆံပင်ညှပ် ပုံသွင်း၊ မျက်နှာမှာပြင်စရာရှိတာ ပြင်ပေးရမှာလေ။ ကိုယ်က ဘယ်လိုလူမျိုးကို မဲကျမှန်း မသိနိုင်ဘူး၊ ဒီတော့ ကြီးစားရ မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေ”

မေမေက သူမ၏ ဆံပင်ကျိုးတို့ကဲ့တဲ ကျန်သည်တို့ ကြည့်ကောင်းအောင် ဆံပင်တုလှလှလေး စွပ်ထားရုံမက မိတ်ကပ် နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေးတို့နှင့်မို့ ဘယ်လိုမှ ကင်ဆာဖြစ်နေသူတစ်ဦးဟု မထင်ရ။ မေမေသည် ဖေဖေလိုပင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လှအောင် တော့ တော်တော်လေး ကရုစိုက်တတ်သည်။

မေမေသည် ဖေဖေလွမ်းမိုးမှုကို မခံနိုင်လွန်း၍ ခွဲရပါသည် ဆိုသော်လည်း တကယ်တမ်းမှာတော့ သံယောဇဉ် သိပ်ပြတ်ပုံမရ။ အခုလည်း အလုပ်တောက်လျှောက် လုပ်လျက် ပြည့်လျှံတို့သားအမိကို စိတ်ဝင်စားဟန် မပြသော ဖေဖေကို မကြာခဏ ခိုးကြည့်နေလေသည်။

ဖေဖေနဲ့ မေမေကို ကြည့်ပြီး ပြည့်လျှံဟာ အချစ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းအရာကို တွေးနေမိသည်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တကယ်ချစ်ရုံနဲ့ မပြီးဘူး၊ နားလည်မှု အပြန်အလှန် အရေးပေးမှု ဆိုတဲ့ အကြောင်းအရာကလည်း အချစ်မှာ အင်မတန်မှ လိုအပ်တဲ့ အရာတွေပဲ။

ဖေဖေက မေမေကို ချစ်တယ်၊ သို့သော် မေမေ ဝါသနာကို နားလည်မှု မရှိဘူး။ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အခွင့်အရေး နဲ့ လုပ်ပိုင်ခွင့်တွေကို အရေးမပေးချင်ခဲ့ဘူး။

မေမေကလည်း ဖေဖေကို ချစ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေက သူမအပေါ်ချစ်ပြီး လွမ်းမိုးချုပ်ကိုင်လွန်းတာကို ဒဏ် မခံနိုင်ခဲ့ဘူး။

အဲဒါကြောင့် သူတို့ သိပ်ချစ်ကြရက်နဲ့ ပျော်ရွှင်သာ ယာတဲ့ အိမ်ထောင်တစ်ခုကို မြဲအောင် မထူထောင်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့် အချစ်ဆိုတာဟာ သူ တစ်ခုတည်းရှိရုံနဲ့ လူနှစ်ယောက် ပေါင်းစည်းတည်ဆောက်ကြရမဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကိုတော့ တည်မြဲ သာယာအောင် မလုပ်နိုင်ဘူး။

တစ်ရက်ရက်ကျရင် မျှင့်ကို ဖေဖေနဲ့မေမေအကြောင်း ပြောပြပြီး ငါတို့ အလှည့်ကြရင် ဆောင်ရန် ရှောင်ရန် ဘာတွေ ဆိုတာ ပြောပြတိုင်ပင်ရဦးမယ်။

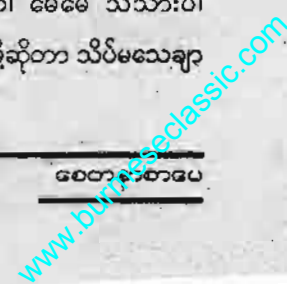
“သားပြည့် အဖေက ပြိုင်ပွဲရက်ကိစ္စ ဘာတဲ့လဲ”

မေမေက ဖေဖေ မကြားနိုင်မှန်း သိပေမဲ့ ဒီစကားကို တိုးတိုးလေး ကပ်မေးပါသည်။

“ကိုကျော်ငွေဘက်က မဆိုးပါဘူး၊ အိမ်ထိတောင် ရောက် လာပြီး ပြောတယ်နော်”

မေမေကိုလည်း ဦးကျော်ငွေ ရောက်လာကြောင်း ပြည့်လျှံပဲ ပြောပြထားခဲ့ပါသည်။ နောက်မို့ မေမေ ဘာမှ သိမှာ မဟုတ်။

“ဖေဖေကတော့ မေမေ သိတဲ့အတိုင်း ဂျစ်ကြီးဗျ။ ခုထိ ဘာမှလဲ ဝင်မပါဘူး၊ ပြောလည်း မပြောဘူး။ သားကိုပဲ နင်းကန်ဖိဟောက်ပြီး ကြီးစားခိုင်းနေတယ်၊ ပြိုင်ရင်လည်း နံပါတ်တစ် နေရာကလွဲရင် ဘယ်နေရာမှ မရချင်ဘူး ဆိုပြီး အတင်းတွန်းအားပေးနေတယ်၊ မေမေ သိသားပဲ၊ သူ့အား ဝင်မပါဘဲနဲ့ သားတို့ ‘တစ်’ရဖို့ဆိုတာ သိပ်မသေချာ ဘူး”

“ဟုတ်တယ်”

“အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“ပြိုင်မဲ့ရက်တွေ ကျရင်တော့ သူ့ လာကြည့်မယ် မဟုတ်လား”

“အဲဒါလည်း ဘာမှမပြောဘူး”

“ဒါပေမဲ့ သူ လာကြည့်မှာပါ။ နှစ်ရက်စလုံးမှာ ရတဲ့ အခြေအနေကို ကြည့်ပြီး သူ စိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခုကိုတော့ ဆုံးဖြတ်ဖြစ်မှာပါ”

“မျှင့်ကိုလည်း သားက ကြွားထားတယ်၊ ဖေဖေ ဝင်ပြိုင်လိမ့်မယ်လို့၊ မျှင်က ဖေဖေသတင်းကို ကြွားထားတော့ ဖေဖေ ဝင်ပြိုင်ရင် ဘယ်လို လက်စွမ်းပြမလဲဆိုတာ အရမ်းမြင်ချင်နေတယ်”

“သားပြည့်နော်၊ ပြောမရဘူး။ အဲဒီ ကောင်မလေးကို ရအောင်ကြိုက်လိုက်သေးတယ်”

“သားတို့ တကယ်ချစ်ကြတာပါ မေမေရယ်”

ပြည့်လျှံက မေမေ့ကို ပြောပြနေရင်းမှ မျှင့်ကိုပါ ရောပြီး သတိရနေလေသည်။ မျှင်နဲ့ မဆုံရတာတောင် ကြာပြီ။

မျှင်ပြောတော့ ပြိုင်ပွဲရက်တွေရောက်မှ တွေ့ကြတာပေါ့တဲ့။ ပြီးတော့ မျှင့်ကိုလည်း အလှပန်တီးရှင်တစ်စုက အကူအညီ တောင်းထားတာနဲ့ မျှင်ဟာလည်း အလှပြင်ခံမဲ့ မော်ဒယ်တစ်ဦး အနေနဲ့ ဝင်ပါဖို့ ရှိတယ်တဲ့။

“တကယ်တော့ မျှင်က အန်တီကြည့်ဖြူ ပြင်တာကိုပဲ ခံချင်တာပါ။ ဒါပေမဲ့ သားပြည့်တို့ဘက်က လိုလိုလားလားမှ မခေါ်တာလေ”

ဟူရှ်လည်း ဒေါသကလေးစွက်ပြီး ပြောပြသေးသည်။ အဲဒီ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူ မေမေ့ကို ပြောကြည့်သေးသည်။ သို့သော် မေမေက လက်မခံပါ။

“ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ကိုကျော်ငွေက ဘယ်လောက် ပြောပြောသူ့သမီး မေမေတို့ဘက် ဘယ်လောက်ပါပါ မေမေ မသုံးပါဘူး၊ မေမေစိတ်ကူးထဲက ဒီဇိုင်းနဲ့ မျှင်နဲ့ သိပ်မကိုက်ဘူး သားပြည့်”

“မေမေ့ စိတ်ကူးက ဘာလဲ”

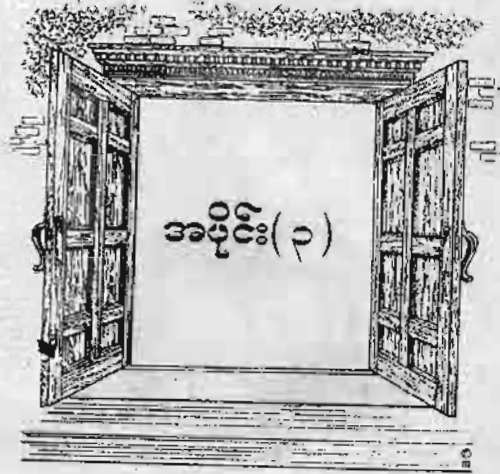
“မပြောဘူးကွယ်၊ စိတ်ကူးဆိုတာက တစ်ရက်နဲ့တစ်ရက် တူမှ မတူတာ။ မေမေ့မှာ ရှိထားတဲ့စိတ်ကူးကို အတည် မယူချင်သေးဘူး။ ဒါကြောင့် ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောသေးဘူး”

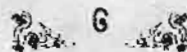
www.burmeseclassic.com

ပြည့်လျှံမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပိုပြီး ပညာတိုးအောင်
 လေ့ကျင့်သည့်အနေနှင့် အရင်ကလို အပျင်းထူတာမျိုး၊ ကလေး
 ရိုက်တာမျိုးပင် သိပ်မလုပ်ဖြစ်တော့ဘဲ သူ့အလုပ်မရှိရင်တောင်
 ဖေဖေ ညှပ်ပေးနေလျှင် ဘေးက ဝင်မှတ်နေတတ်သည်။ ဂြိုဟ်တု
 စလောင်းမှလာသော ဖက်ရှင်ပြိုင်ပွဲ ပြပွဲများမှ မော်ဒယ်လ်ယောက်ျား
 တို့၏ ဆံပင်ပုံတွေကို မှတ်သည်။ ဖေဖေ စုဆောင်းရှာဖွေထား
 သော စာအုပ်တွေ အရင်ကတော့ ပျင်းပြီး သိပ်မဖတ်ဖြစ်ပေမဲ့
 အခုတော့ အချိန်ရတိုင်း ဖတ်ဖြစ်လာသည်။

ဘယ်ယောက်ျားပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ချစ်သူ မိန်းမတစ်
 ယောက်ရဲ့ ရှေ့မှာ သူတို့ ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စနဲ့ အရည်
 အချင်းတွေကို ပြချင်တာကတော့ အမှန်ပဲ။ ဒါကြောင့် ပြည့်လျှံ
 လည်း ယောက်ျားတို့ထဲက သာမန်ထက် ပိုမထူးခြားလှသော
 ယောက်ျားတစ်ယောက်ပီပီ မျှင့်ရှေ့မှာ အရည်အချင်းပြဖို့ ကြိုးစား
 ပြင်ဆင်နေခဲ့ပါသည်။

ဦးကျော်ငွေ၏ ဆေးလ်ဗားရှိုင်း အလှကုန်ပစ္စည်း ကုမ္ပဏီနှင့် တခြားကုမ္ပဏီကြီးလေးခု စုပေါင်းပြုလုပ်သော “နှစ်ဆယ့် တစ်ရာစု၏ အတော်ဆုံး အကောင်းဆုံး ပညာရှင်” ရှာဖွေပွဲကို ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ ကျင်းပသော ရက်တစ်ရက်ကို ရောက်လာခဲ့ ပါသည်။

တခြားကုမ္ပဏီကြီး လေးခုတွင် အလှကုန်ပစ္စည်း ကုမ္ပဏီတစ်ခု၊ အဝတ်အစားအထည်အလိပ် တင်သွင်းရာ ကုမ္ပဏီ တစ်ခု၊ ဖိနပ် လက်ကိုင်အိတ် ဦးထုပ် စသည်များ တင်သွင်းရာ

www.burmeseclassic.com

ကုမ္ပဏီတစ်ခုနှင့် အလှပြင်ဆိုင်သုံးပစ္စည်းများ ဥပမာအားဖြင့် ခေါင်းလျှော်သောစင်၊ ဟံယားဒရိုင်ရာ၊ ဆံပင်ပေါင်းတင်စက်၊ ကောက်စက်၊ ဖြောင့်စက် စသည်များ တင်သွင်းသော ကုမ္ပဏီတစ်ခု ပါဝင်ရာ အဲဒီ ကုမ္ပဏီကြီးများ၏ ပံ့ပိုးပေးသော ပစ္စည်းများနှင့်ပင် ပြိုင်ပွဲဝင်လျှင် သုံးပြုရမှာဖြစ်သည်။

ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပရာနေရာက ဦးကျော်ငွေ ကိုယ်ပိုင် အသစ်ဖွင့်လှစ်ပြီးခါစ ဆေးလ်ဗားရှင်းအမည်ရှိ ဟိုတယ်ကြီးရဲ့ ခန်းမကျယ်ကြီးမှာပဲ ဖြစ်ပါသည်။

ခန်းမကျယ် (Ball Room)ကြီးထဲမှာ လာကြည့်သူတွေ ထိုင်ဖို့ ခုံများကို ခန်းမကျယ်ကြီး၏ ဘေးတွေမှာ ကပ်ချထားလိုက်ပြီး အလယ်ပြင်ကျယ်နေရာကြီး တစ်ခုလုံးမှာတော့ ပြိုင်ပွဲဝင်သူတွေအတွက် သတ်မှတ်ပေးထားသည်။

ကိုယ်ပိုင် မှန်တင်ခုံတစ်လုံး စီပေးထားရာ ခန်းမကျယ်ကြီး၏ အလယ်မှာ အလှပြင်မှန်တင်ခုံ အလုံးနှစ်ဆယ်လောက် အတန်းလိုက် စီပြီးချထားပြီးသား။

အဲဒီ အလှပြင်မှန်တင်ခုံတွေမှာတော့ အလှပြင်ပစ္စည်းအစုံအလင်က ထည့်ပေးပြီးသား ဘာမှ တောင်းစရာကိုမလို။

အစုံအလင် ပြည့်စုံလှပါသည်။ အလှပြင်မှန်တင်ခုံတိုင်းမှာ မီးသီးကြီးတွေလည်း ပါပါသည်။ ပထမဆုံးရက်မှာ အမျိုးသမီးမော်ဒယ်လ်များကို ပြင်ဆင်ဝတ်စားပြုရမဲ့ နေ့ဖြစ်သည်။ မျှင်က မော်ဒယ်လ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ပါ ရမှာဖြစ်၍ ပြည့်လျှံက မေမေ့ကို လာအားပေးတာရော မျှင်ကို လာကြည့်တာရောလုပ်ဖို့ အစောကြီး နေရာလာဦးထားပါသည်။

“အထည်အလိပ်နဲ့ လက်ကိုင်အိတ် ဖဲနပ် ကုမ္ပဏီဆီမှာ ဘယ်ဒီဇိုင်း ဘယ်အထည် ဘယ်နုကိုက် လိုချင်တယ် တင်ပြလိုက်ရဲ့ပဲ။ သူတို့မေမေဆီ နှစ်ရက်ကြိုပြီး လာပို့ပေးထားပြီးပြီ၊ ဒီတော့ ကိုယ်ဆင်ချင်တဲ့ ဒီဇိုင်းကို ထွင်ထားရဲ့ပဲ။ ကိုယ့်ရဲ့ မော်ဒယ်လ်ကို မိတ်ကပ် ပြင်ဆင်ထုံးဖွဲ့ပြီးတာနဲ့ ကိုယ့်ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းကို ဝတ်စားပေး လိုက်ရဲ့ပဲပေါ့။ သူတို့လုပ်ပုံကိုင်ပုံက နိုင်ငံခြားအဆင့်မီပြီး တော်တော်လည်း တိကျပါတယ်”

မေမေ ပြောပြထားပြီးဖြစ်၍ ပြည့်လျှံကတော့ မေမေဘယ်လို မော်ဒယ်လ်မျိုးကို ခေါ်လာခဲ့မှာလဲ ဟုသာ တွေးကြည့်ရုံပင်။ မျှင်ကလည်း ဖုန်းထဲမှာ ပြောပြသေးသည်။

“မျှင့်ကို ပြင်ပေးမဲ့ မာမိတွေက အရမ်းစေ့စပ်တာပဲ။ မျှင့် အသားရောင်နဲ့ ဘယ်အဝတ် အလိုက်ဆုံးဖြစ်မလဲ၊ ဘယ်လို မိတ်ကပ် ဘယ်လိုဆံပင်က အထူးခြားဆုံး ဖြစ်မလဲဆိုတာ အကြိမ်ကြိမ် လေ့ကျင့်ကြတယ်။ သူတို့ အရမ်းတော်တာပဲ သားပြည့်ရယ်။ မျှင့်ဖြင့် ကိုယ့်ပုံကိုယ် နေ့တိုင်း မှန်ထဲမှာ မြင်ရပြီး တော်ကြာ ရှေးခေတ်က နန်းတွင်းမင်းသမီး ဖြစ် သွားလိုက်၊ တော်ကြာ ပုဂံခေတ် ရောက်သွားလိုက်၊ တော်ကြာ ကျေးတောသူဖြစ်လိုက်၊ တော်ကြာ ခေတ်လွန် သိပ္ပံကားတွေထဲက လူပုံစံဖြစ်လိုက်နဲ့ အံ့ဩနေရတယ်”

မျှင့်ကိုရော ဒီနေ့ သူ့ရဲ့ မာမိအုပ်စုက ဘယ်လိုပုံဟာ အလိုက်ဖက်ဆုံးပါပဲလို့ အတည်ပြုလိုက်ပြီး ပြင်ဆင်ပေးမှာပါလိမ့်။

ပြည့်လျှံ ပွဲကြည့်သူနေရာမှာ အစောကြီး ရောက်နေ ခဲ့ပေမဲ့ မထင်မှတ်ထားသော ဖေဖေကတော့ ပြိုင်ပွဲစခါနီး သုံးမိနစ် လောက် အလိုမှ ခန်းမထဲ ရောက်လာသည်။

ဖေဖေကိုတော့ KINGS ဟူသော အမည်၏ သက်ဆိုင် သူမှန်း သိလေရာ ပြည့်လျှံ အတွက် ပေးထားသော ခံတန်းမှာပင် တာဝန်ရှိသူတွေက တလေးတစား လာပြနေရာချပေးပါသည်။

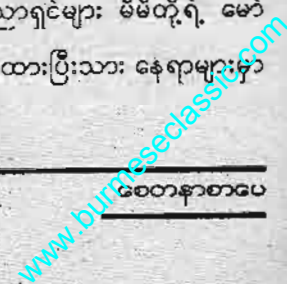
“ဖေဖေ မလာဖြစ်ဘူး ထင်လို့ သား စောင့်မခေါ်တာပါ”
“မကြည်ဖြူ ဘာလုပ်ပြမလဲ ငါ သိချင်တာနဲ့။”

ဖေဖေက အဲဒီလောက်ပဲ ပြောကာ အကဲဖြတ်တွေ ထိုင်သော စားပွဲတွေဆီရော၊ ခန်းမကြီး အလယ်က အလှပြင် မှန်တင်ခုံများဆီရော လာကြည့်လေ့လာကြသော လူပရိသတ်ကို ရော လိုက်အကဲခတ်နေပါသည်။

စင်မြင့်ထက်မှာတော့ အလှဆင်ပန်းအိုးများ၊ ပန်းခြင်း များနှင့်အတူ ဆုဖလားသုံးခုကလည်း အစီအရီ။ ပထမရသူမှာ ‘ငွေကျပ်တစ်သိန်းခွဲ ၊ ဒုတိယတစ်သိန်း၊ တတိယ ငါးသောင်းဟု ကြေညာထားပါသည်။

အမှန်တကယ်တော့ အဲဒီ ငွေကြေးကို မက်လွန်းလို့ လာပြိုင်ကြတာ မဟုတ်ဘဲ ကိုယ့်ပညာကိုယ် ကြွားဝါကြလို၍ လာပြိုင်ကြသူတွေချည်း ဖြစ်ပါသည်။

“ပထမဦးဆုံးနေ့ ပြိုင်ပွဲအစီအစဉ်စတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အလှပြင်ဆင်ဖန်တီးကြသူ ပညာရှင်များ မိမိတို့ရဲ့ မော်ဒယ်လ်များနှင့်အတူ သတ်မှတ်ထားပြီးသား နေရာများမှာ နေရာယူနိုင်ကြပါပြီ”

အခမ်းအနားမှူး၊ အမျိုးသမီးခပ်ချောချောကလည်း

ပွဲတွေမှာ အခမ်းအနားမှူး လုပ်ပေးနေကြ နာမည်ကြီးတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်လေသည်။

မော်ဒယ်လ်များက မျက်နှာပြောင်တလင်းခါလျက်

အပြင်က မိုးကာသားလို့ ဝတ်ရုံကြီးတွေ ညီတူခြံကာ သူမတို့ ၏ အလှဖန်တီးရှင် ဒီဇိုင်းနာများနှင့် ထွက်လာချိန်တွင် ခန်းမတစ်ခုလုံး မီးရောင်တွေ မှိန်ပေးထားပါသည်။ အလှပြင်မှန်တင်ခဲ့တွေမှာသာ မီးရောင်လင်းလင်းလက်လက် ဖွင့်ပေးထားသည်။ ပွဲကြည့်ပရိသတ် ၏ အာရုံမှာ အလယ်တွင် စီတန်းလျှောက်လာကြသော လူအုပ်စု ဆီမှာ စုပြုံကျရောက်လျက်။

“မေမေလည်း ရောက်မလာသေးဘူး”

ပြည့်လျှံ စိတ်မောမောနှင့် ရေရွတ်လိုက်မိ၏။

အားလုံး ကိုယ်နေရာကိုယ် ယူပြီးချိန်တွင် မီးတွေ ပြန်လင်းပေး လိုက်သည်။

မေမေအတွက် သတ်မှတ်ထားပြီးသား နေရာမှာ ပူလွတ်နေသည်။ ကလေးရင် ကျန်တဲ့နေရာတွေမှာ အပြည့်ဖြစ်နေပြီ။

“ပြိုင်ပွဲစရန် သုံးမိနစ်မျှသာ လိုပါတော့တယ်ရှင်”

အခမ်းအနားမှူး၊ အမျိုးသမီး၏ ကြေညာသံနဲ့အတူ

ခန်းမကျယ်၏ အပေါက်ဝမှာ ရပ်လိုက်သော လူရိပ်ကြောင့် အားလုံး ထိုအပေါက်ဝသို့ အာရုံရောက်သွားပါသည်။

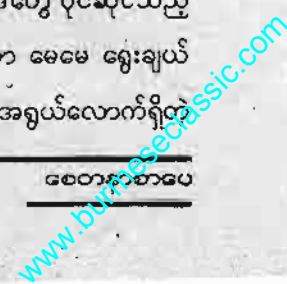
“ဟယ်”

လူအားလုံး၏ အာမေဇိုတ်သံမှာ တညီတည်း ထွက် ပေါ်လာခဲ့သည်။ ပြီးတော့ တီးတိုးသံများ ဆူညံကုန်တော့၏။ မျှင်တောင် သူမ၏ နေရာကလေးမှ လည်ပင်းဆန့်ကြည့်လိုက်၊ ပြည့်လျှံဆီ ကြည့်လိုက် ဖြစ်နေတဲ့အထိ။

မေမေ ...။

ပြည့်လျှံကတော့ KINGSအမည်ဆိုင်ဘုတ်ချထားရာ ခုံတန်းကို ပြီးပြီးလေး လှမ်းမော့ကြည့်သည့် မေမေကို စိုးရိမ်တ ကြီး ကြည့်နေခဲ့ပါသည်။

မေမေ ဘာလုပ်လိုက်တာလဲ။ ဘယ်သူ့ကို ခေါ်လာ တာလဲ ကြည့်ပါဦးလေ။ တကယ့် ချောပေ၊ လှပေ၊ ဆွဲဆောင်မှု ရှိပေ၊ နုနယ်ပျိုမြစ်လွန်းပါပေဟူသော ဂုဏ်ပုဒ်တွေ ပိုင်ဆိုင်သည့် မော်ဒယ်လ်မိန်းကလေး အသီးသီးတို့ ကြားမှာ မေမေ ရွေးချယ် ခေါ်လာတဲ့ မော်ဒယ်လ်က အသက်ခုနစ်ဆယ် အရွယ်လောက်ရှိတဲ့

ဆံပင်တွေ တစ်ခေါင်းလုံးနီးပါး ပွေးပွေးဖြူနေပြီဖြစ်သော အဘွား အိုကြီးတစ်ယောက်တဲ့။

အဘွားအိုကြီးပေမဲ့ ရုပ်ရည်ကတော့ ငယ်ငယ်က တော်တော်ကို ချောမောခဲ့ပုံရပါရဲ့။ အသားအရေတွေကတော့ ခပ်ဝင်းဝင်းကလေး စိုပြည်နေပြီး အရပ်မနိမ့်မမြင့်။ ခါးလည်း မကိုင်းသေး အရွယ်နဲ့အသက် ယှဉ်ရင် အရွယ်တင်ပုံရပါရဲ့လေ။

“KINGSအဖွဲ့မှ ပြိုင်ပွဲဝင်သူ မကြည့်ဖြူမှ မော်ဒယ်လ် ဒေါ်နန်းအိ အသက်ခုနစ်ဆယ်နဲ့အတူ ရောက်လာပါပြီရှင်။ အားလုံးလည်း လှစုံပါပြီ။ ပြိုင်ပွဲ စပါတော့မယ်၊ ပြိုင်ပွဲ စချိန်မှစပြီး ဆံပင်မိတ်ကပ်ပြင်ဆင်ချိန် စုစုပေါင်း လေးဆယ့်ငါးမိနစ် ပေးပါတယ်။ လေးဆယ့်ငါးမိနစ် တင်းတင်းပြည့် တာနဲ့ အချိန်စေ့ကြောင်း ဘဲလ်သံ မြဲပြီး ပြိုင်ပွဲဝင်ခြင်း ရပ်ပါမယ် ...

ပြီးတာနဲ့ မိမိတို့အတွက် သတ်မှတ်ပေးထားသော အဝတ်လဲခန်းလေးများမှာ မိမိတို့ရဲ့ မော်ဒယ်လ်ကို ဝတ်စား ဆင်ယင်ပေးရပါမယ်။ ဝတ်စားဆင်ယင်ချိန် ဆယ့်ငါးမိနစ် ဖြစ်ပါတယ် ...

ဆယ့်ငါးမိနစ်ပြီးတာနဲ့ စင်မြင့်အလယ်က လျှောက် လမ်းမှာ မော်ဒယ်လ်များ တန်းစီရပ်ပြရပါမယ်။ အကဲဖြတ် များက အမှတ်ပေး ဆုံးဖြတ်ပြီး ချတ်ချင်းပဲ ဒီနေ့ရဲ့ ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ နေ့ရံတွေကို ကြေညာပါမယ်”

အခမ်းအနားမှူး အမျိုးသမီးကလည်း မေမေ့ကိုအံ့သြ စွာ တစ်ချက်ကြည့်ရင်း သူမ ကြေညာစရာရှိသည်များကို ဆက်တိုက် ကြေညာလိုက်ပါသည်။

“အခုချိန်မှစပြီး ပြိုင်ပွဲစတင်ပါပြီရှင်”

ပြိုင်ပွဲစတင်ခြင်း ဘဲလ်သံ အကြားမှာ အလှပြင် ဆင်သူများ ကတ်ကြေး၊ ကလစ်၊ ဆံညှပ်၊ ဘီး၊ ဟံယားစပရေး၊ ဟံယားဒရိုင်ရာများဖြင့် စတင်အလုပ်ရုံပုံကုန်တော့သည်။ သူတို့ အားလုံးမှာ ကျွမ်းကျင်လှသူ၊ အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်လှသူ၊ ပညာရှင်များ ဖြစ်လေရာ မျက်နှာပြောင်တလင်းခါ ဆံပင်ပုံ သာမန်နှင့် မော်ဒယ်လ်များ၏ ရုပ်ရည်မှာ ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်း တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ပုံပေါ်လှပ ထင်ရှားလာပါသည်။

မြှင့်ကိုတော့ သူမ၏ အလှဖန်တီးရှင်က ဘီအေဆံထုံး ဟက်ဟက်ကြီး ထုံးပေးကာ မျက်နှာကိုတော့ ခေတ်မီပညာတတ်

အဆင့်မြင့်မြင့် မာနကြီးကြီးဖြစ်သည့် စစ်ကြိုခေတ်က မိန်းကလေး
ပုံစံ ပြင်ပေးနေတာ တွေ့ရပါသည်။

တချို့ကတော့ ခေတ်သစ် မြန်မာသတို့သမီးလေး
အသွင် ပြင်ဆင်ထုံးဖွဲ့။

တချို့ကတော့ တရုတ်၊ ဂျပန်၊ ကိုရီးယား၊ အိန္ဒိယ၊
ယိုးဒယား စသည့် အာရှတိုက်နိုင်ငံများမှ အမျိုးသမီးငယ်လေးများ
ပုံစံ ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့ ပြင်ဆင်သူက ပြင်လို့။

တချို့ကတော့ ဘိုလိုဝတ်ပြီး မင်္ဂလာဆောင်အသွင်
ပြင်ထားသလို။

တချို့ကတော့ ကျေးတောသူလေးအသွင် ပြင်ထား
ပေးကြတာလည်း တွေ့ရပါသည်။

မေမေ ဒေါ်ကြာဖြူကတော့ စိတ်တည်ငြိမ်အေးဆေး
စွာပင် သူမ ခေါ်လာသော အဘွား ဒေါ်နန်းအိ၏ မီးခိုးရောင်
ဆံကေသာများကို လုံးလုံးကြီး နက်မှောင်သွားအောင်လည်း
ဆေးမဆိုးပေးပါ။ အရှိကို အရှိအတိုင်း အသက်အရွယ်ကြီးရင့်
ခြင်း၏ ပြယုဂ် ဆံပင်တို့ကို သေသပ်ပြီး ဣန္ဒြေရသည့် ဆံထုံး
လေးတစ်ခု ထုံးပေးနေပါသည်။

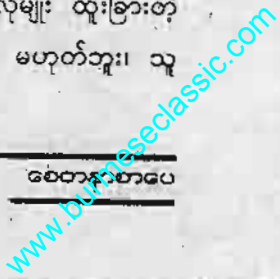

အဘွား ဒေါ်နန်းအိ၏ ပါးရေတွန့်နေသော မျက်နှာ
ပြင်ကိုလည်း ကျက်သရေရှိသော မိတ်ကပ်ပြင်ဆင်ကားဟန် ပုံစံ
ဖြင့် ခြယ်သနေသည်။ နှုတ်ခမ်းဆိုးဆေး အရောင်ကအစ ရွေးပဲ
ရွေးချယ်တတ်လွန်းသည်။ အရောင်က တောက်လည်းမတောက်
ဖျော့လည်းမဖျော့။ တကယ့်အသားရောင်မျိုး။ ဆံထုံးပေါ်မှာတော့
အဖြူရောင် နှင်းဆီပွင့်လေးများဖြင့်သာ ပန်ဆင်ထားပေးပါသည်။

ကြည့်ရင်းနဲ့ ပရိသတ်ရဲ့ အာရုံဟာ အသက်အရွယ်
ငယ်ငယ်ချောချော မော်ဒယ်လ်လေးများထံမှာ ရှိမနေတော့။
ဒေါ်ကြည်ဖြူ၏ အစွမ်းအစဖြင့် ချစ်ခင်နှစ်လိုဖွယ် လေးစားဖွယ်
အသွင် ပုံပေါ်လာသော အဘွားဒေါ်နန်းအိ၏ ရုပ်သွင်ကို အာရုံ
စိုက်လာကြတော့လေသည်။

ဖေဖေက ...

“မကြည်ဖြူ လုပ်တာ မှန်တယ်၊ သူဟာ တကယ်တော့
သိပ်တော်တဲ့ မိန်းမပါ။ ဒါကို ဖေဖေက နားလည်မပေး
ခဲ့ဘဲ သူ့ကို လွမ်းမိုးချုပ်ကိုင်ခဲ့မိတယ်၊ သူ့သာ ဖေဖေ
အရိပ်အောက်မှာ ဆက်နေခဲ့ရင် အခုလိုမျိုး ထူးခြားတဲ့
စိတ်ကူးဉာဏ်မျိုး ရှိတောင် ရှိလာမှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ
အရမ်းတော်ပါတယ်”

ဟု တည်ငြိမ်စွာ ဝန်ခံပါသည်။

“မေမေ နံပါတ်တစ်ခုတော့ ချိတ်မှာပါ”

“မဟုတ်ဘူး၊ သူ ဒီနေ့ အမှတ်အများဆုံးနဲ့ ပထမနေရာကို ဝင်သွားလိမ့်မယ်”

ဖေဖေကတော့ ယုံကြည်စိတ်ချစွာပင် ခပ်ရဲရဲ ပြောသည်။

ထိုအချိန်တွင် အချိန်စေ့ဘဲလ်သ် မြည်လာပါသည်။

“အားလုံးပဲ အချိန်စေ့ပါပြီရှင်၊ လက်ထဲမှာ ရှိနေပြီသား ပစ္စည်းတွေကို အလှပြင်မှန်တင်ခဲ့တွေပေါ့ ပြန်ချလိုက်ကြဖို့ သတိပေးပါရစေရှင်”

အခမ်းအနားမှူး၊ အမျိုးသမီး ပြောစရာပင် မလို။ အားလုံးဟာ ပညာရှင်များပီပီ သတ်မှတ်ပေးထားသော လေးဆယ့်ငါးမိနစ် အတွင်းမှာပင် မိတ်ကပ်ပြင်ဆင်ခြယ်သခြင်း၊ ဆံပင်ပြင်ဆင်ထုံးဖွဲ့ခြင်းတို့ကို ပြီးစီးအောင် လုပ်ပြီးနေခဲ့ပြီ။

“သတ်မှတ်ပေးထားသော ယာယီဖွဲ့ပေးထားသည့် အခန်းငယ်များမှာ ပြိုင်ပွဲဝင်သူတွေရဲ့ အမည်ချိတ်ထားပေးပါတယ်။ မိမိအမည်ရှိရာ အခန်းမှာဝင်ပြီး မော်ဒယ်လ်များကို အဝတ်

အစားဆင်ယင်ပေးနိုင်ပါပြီ၊ ဆယ့်ငါးမိနစ်ပြည့်ရင် ဘဲလ်တီးပေးပါမယ်”

ခန်းမကျယ်ကြီး၏ ထောင့်တစ်နေရာမှာတော့ ယာယီဖိုင်ဘာပြားများဖြင့် ကာရံဖွဲ့စည်းပေးထားသည့် အဝတ်လဲခန်းပုံစံလေးထောင့်အခန်းငယ်လေးတွေ ရှိနေသည်။

မော်ဒယ်လ်အားလုံး သူတို့၏ အလှဖန်တီးရှင် ဒီဇိုင်းနာများနှင့် ကိုယ့်အဝတ်လဲခန်း ကိုယ် ဝင်သွားပါသည်။

မေမေက အဘွား ဒေါ်နန်းအိကို ဖြည်းညင်းစွာ အေးအေးဆေးဆေး စောင့်၍ တွဲခေါ်ပြီး သူမအတွက် သတ်မှတ်ထားသည့် အဝတ်လဲခန်းထဲကို နောက်ဆုံးမှ ဝင်သွားပါသည်။

ဆယ့်ငါးမိနစ် ဆိုသော အချိန်ဟာ မေမေအတွက် တော့ လုံလောက်မှာပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ မေမေက ရိုးရိုးသာမန်အဘွားတစ်ယောက်ကို ဝတ်စားပြင်ဆင်ပေးရမှာလေ။ သူတို့သမီးဝတ်စုံ ဘာညာ စဉ်းစားထားသူတွေသာ ထော်တော်ကို အချိန်မလောက်မငှ ဖြစ်မှာပင်။

အချိန်စေ့ ဘဲလ်တီးသံ အကြားမှာ အဝတ်လဲခန်းအပြင်ကို အသီးသီး ထွက်လာကြပါသည်။

“မော်ဒယ်လ်များ စင်မြင့်လျှောက်လမ်းမှာ ရပ်ပြပေးဖို့ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်ရှင်”

မျှင်သည် ဘီအေဆံထုံး၊ စစ်ကြိုခေတ်ရင်ဖုံးလက်ရှည် ပွပွ၊ အင်္ကျီအဝါနု၊ ဖဲသားအပွင့်လုံချည်ရှည် (ထိုလုံချည်၏အောက် အနားစမှာတော့ ဇာပွင့်လေးတွေ ကွပ်ထားသည်)နှင့် ကတ္တီပါ ပုံတော်ဖိနပ် အနက်ရောင်ခပ်ထူထူကို ဝတ်ဆင်ထားပါသည်။

မေမေသာ အပြတ်အသတ် ထူးခြားတာမျိုး မလုပ် ပြခဲ့ဘူးဆိုလျှင် ဒီပွဲမှာ မျှင်ရဲ့ အလှဖန်တီးရှင် ဒီဇိုင်းနာရဲ့ ပြင် ဆင်မှုလောက် ဘယ်သူမှ မမီဘူးဟု ထင်စရာ။

မျှင်က ခပ်ကြောကြော ခပ်မော့မော့ မျက်နှာကလေး ချိုလျက် စင်မြင့်ထက်မှာ နေရာယူတော့ လက်ခုပ်တီးသံ၊ လက် ခေါက်မှုတ်သံတွေ ဆူညံသွားပါသည်။

“ငွေချည်မျှင် ဖြစ်ပါတယ်ရှင်၊ အလှဖန်တီးသူ ဒီဇိုင်းနာက တော့ ဘေဘီနှင့်အဖွဲ့ (အိပ်မက်ကမ္ဘာ ဗျူးတီးဆလွန်း)ကပဲ ဖြစ်ပါတယ် ...

ခင်ထိပ်ထား ဖြစ်ပါတယ်၊ အလှဖန်တီးသူ ဒီဇိုင်းနာ ကတော့ ကိုနု (ကိုနု ဗျူးတီးဝေါလ်)ပဲ ဖြစ်ပါတယ် ...

မြစောသာ ဖြစ်ပါတယ်၊ အလှဖန်တီးသူ ဒီဇိုင်းနာက တော့ ချစ်ချစ်နှင့်သမီးများ (ချစ်ချစ်အလှပြင်ဆိုင်) ပဲ ဖြစ်ပါတယ် ...

အဘွားဒေါ်နန်းအိ ဖြစ်ပါတယ်၊ အလှဖန်တီးသူ ဒီဇိုင်းနာကတော့ မကြည်ဖြူ (KINGS GROUP)မှ ဖြစ်ပါ တယ်ရှင် ...

ရတနာမေ ဖြစ်ပါတယ်”

အခမ်းအနားမျိုး အမျိုးသမီးက စင်မြင့်ထက်သို့ တက်လာကြပြီး မတ်တတ်ရပ် နေရာယူနေကြသော မော်ဒယ်လ် များ၏ အမည်နဲ့တကွ အလှပြင်ဆင် ဖန်တီးသူ ဒီဇိုင်းနာ၏ အမည်နှင့် ဆိုင်နာမည်ပါ တွဲရက်ဆက်တိုက် ကြေညာနေပါသည်။

အဘွားဒေါ်နန်းအိသည် ဆင်စွယ်ရောင် ရင်ဖုံးအင်္ကျီ လက်ရှည်ရိုးရိုးနှင့် ခရမ်းရင့်ရင့်ရောင် ချည်သားပေါ်တွင် နှင်းဆီ အဖြူဖြူများ ကြိထားသည့် ချိတ်ဆင်ရှင်းရှင်း ဝတ်ကာ ပဝါအဖြူ နှင့် လက်ကိုင်အိတ် နဲ့သာရောင်နှင့်။ မော်ဒယ်လ်တွေလို ကိုယ်ဟန် ကြွကြွ မလျှောက်။ ခါးထောက်ပြီး ကြွားကြွားလေး ရပ်မပြပါဘဲ လူကြီးပီသစွာပင် လက်ကိုင်အိတ်လေးကိုင်ပြီး ဖြည်းညင်းစွာ

လျှောက်လမ်းတစ်လျှောက် လျှောက်လာသည်။ သူမ ရပ်ရမည့် နေရာရောက်လျှင် အေးအေးသက်သာစွာပင် ရပ်ပြီးပြုံးလျက် အားလုံးကို ခေ့ကြည့်ပါသည်။

ကိုယ့်အဘွားတစ်ယောက်လိုလို၊ ကိုယ့်မိခင်လိုလို၊ ကိုယ့်ရဲ့ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးလိုလို၊ အဘွားကို ကြည့်မိသူတိုင်း ရင်ထဲတွင် ခံစားချက်တစ်မျိုး ဝင်သွားရစေသော အပြင်အဆင်။ ဝတ်စားဆင်ယင်မှု ဣန္ဒြေနှင့်မို့ ငယ်ရွယ်ချောမော လှပလျက် တောက်ပ ကြားဝင်နေသူ မိန်းကလေးများ အလယ်မှာ ထင်းထင်းကြီး မြင်သာထင်သာ နေရတော့လေသည်။

ဪ ... မေမေရယ်။ ဘယ်လိုများ ရှာတွေ့လာတာလဲ။ ဒါကြောင့် မေမေ ပြောတာကိုး။ ပြိုင်ပွဲဆိုတာ လှပမှုတွေ ပြရုံမကဘူး၊ ထူးခြားမှုတစ်ခုခုကိုလည်း ပြသနိုင်ရမယ်တဲ့။ မှန်လိုက်တာဗျာ။

အကဲဖြတ်ခိုင်းများဆီမှ တစ်ယောက်ချင်းရဲ့ အမှတ်ရရှိမှုကို ကတ်ပြားလေးတွေ ထောင်ပြပေးပါသည်။

ဥပမာ ကိုနု၏ အလှပြင်ဆိုင်အုပ်စုအတွက်ဆိုလျှင်

အခမ်းအနားမှူးက ...

“မိတ်ကပ်ဆံပင်နှင့် ဒီဇိုင်းနာကိုနု၏ ရမှတ်များကို အကဲဖြတ်များမှ ကြေညာပါမယ်”

ဟု ဆိုလိုက်လျှင် အကဲဖြတ် ငါးဦးတို့ထဲမှ တစ်ဦးချင်းစီက ဘယ်လောက် အမှတ်ပေးကြောင်း ကတ်ပြားဖြူများတွင် ရေးထားသော ရမှတ်တွေကို အားလုံး မြင်သာအောင် ရေးပြပြီး ထောင်ပြပါသည်။ ထိုနေရာကို အားကောင်းသော ဆလိုက်မီးမောင်းကြီးကလည်း အသေအချာ ထိုးပြသည်။ ရမှတ်များမှာ အမျိုးမျိုးဖြစ်သည်။ အကဲဖြတ်တစ်ဦးက ဆယ်မှတ်ပေးခွင့်ရှိရာ တစ်ဦးစီ ထောင်ပြသော အမှတ်ငါးမျိုးကို ပေါင်းပြီးလျှင် အခမ်းအနားမှူးကပဲ ...

“ကိုနု ဗျူတီဂေါလ်မှ ရမှတ် နှစ်ဆယ်ကိုးမှတ် ဖြစ်ပါတယ်”

ဟူ၍လည်းကောင်း ...

“ချစ်ချစ် အလှပြင်ဆိုင်မှ ရမှတ်သုံးဆယ် ဖြစ်ပါတယ်”

ဟူ၍လည်းကောင်း တစ်ဦးချင်းစီ အတွက် ကြေညာပြန်သည်။

“အိပ်မက်ကမ္ဘာဗျူးတီးဆလွန်းမှ ဘောဘီနဲ့အဖွဲ့ ရမှတ် လေးဆယ် ဖြစ်ပါတယ်”

မျှင့်အလှည့်တွင် ရမှတ်က ဘယ်သူမှ မရသေးသော အမှတ်ဖြစ်ရာ လက်ခုပ်သံများ ဆူညံသွားပါသည်။

“မကြည်ဖြူအဓိက ပြိုင်ရမှာက အဲဒီအဖွဲ့နဲ့ပဲ၊ သူတို့လည်း တော်တော်လေး လက်ရာကောင်းတယ် သား”

ဖေဖေက အဘွားဒေါ်နန်းအိထံ မီးမောင်းထိုးပြီး အကဲဖြတ်များထံမှ ရမှတ်များ အသီးသီး ထောင်ပြနေစဉ်မှာပင် စိုးရိမ်သလို အသံနဲ့ ပြောလိုက်သည်။

နောက်ဆုံးအကဲဖြတ် ဒိုင်ထံမှ အမှတ်မှာ ပရိသတ်များ အံ့အားသင့်သွားရစေသော အမှတ်မျိုး ဖြစ်နေပါသည်။

အကဲဖြတ်များမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဆယ်မှတ်အပြည့် မပေးခဲ့ပေမဲ့ ထိုအကဲဖြတ် လူကြီးကတော့ သူ ပေးသည့်ဆယ်မှတ်အပြည့်ကို ပြီးရွှင်စွာ ထောင်ပြလိုက်လျှင် ပရိသတ်ထံမှ ...

“ဟေ့”

ခနဲ အသံများနှင့်အတူ အခမ်းအနားမှူးမှ ကြေညာသည်။

သံ။

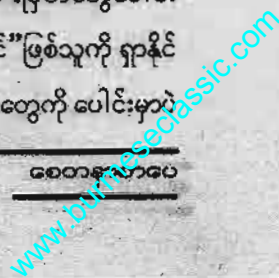
“KINGS GROUP မှ ပြိုင်ပွဲဝင်သူ မကြည်ဖြူ ရမှတ် ဆယ်ခြောက်မှတ် ဖြစ်ပါတယ်ရှင်”

ကျန်တဲ့ အကဲဖြတ်လေးယောက်တို့က တူညီစွာပင် ပေးမှတ် ကိုးမှတ်တွေ ဖြစ်နေကတည်းက မေမေအမှတ်ဟာ သာ နုလေရာ နောက်ဆုံးအကဲဖြတ်ထံမှ အမှတ်ဆယ်မှတ်ဟာ မေမေကို နေ့ရဲ့ အမြင့်ဆုံး အမှတ်အဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်တော့သည်။

“ပထမဦးဆုံးနေ့ ပြိုင်ပွဲမှာတော့ မကြည်ဖြူရဲ့ KINGS မှ ပြိုင်ပွဲဝင်မော်ဒယ်လ် အဘွား ဒေါ်နန်းအိနဲ့အတူ ပြိုင်ပွဲ ဝင်ခဲ့ရာ အမှတ်ပေါင်း လေးဆယ့်ခြောက်မှတ်ဖြင့် နံပါတ် တစ်နေရာမှာ ရှိနေပါတယ်”

အခမ်းအနားမှူး၏ ကြေညာသံအဆုံးတွင် လက်ခုပ် သံများနဲ့အတူ မေမေဟာ အဘွားဒေါ်နန်းအိနှင့်အတူ တွဲပြီး မှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံ၊ သတင်းဓာတ်ပုံတွေ အရိုက်ခံနေရတော့ သည်။

“ဒုတိယရက် ပြိုင်ပွဲကိုတော့ နောက်တစ်ရက်ခြားဖြစ်သော ကြာသပတေးနေ့မှာ နံနက်ကိုးနာရီမှာ စတင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်၊ ပြိုင်ပွဲသုံးခုစလုံး သုံးရက်စလုံးမှာ ရမှတ်တွေပေါင်း မှသာလျှင် “နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစုပညာရှင်”ဖြစ်သူကို ရာနိုင် မှာဖြစ်ပါတယ်။ ပြိုင်ပွဲသုံးခုစလုံးရဲ့ ရမှတ်တွေကို ပေါင်းမှာပဲ

ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နောက်လာမဲ့ရက် နှစ်ရက်မှာလည်း အမြင့်ဆုံးအမှတ်ရဖို့ အားလုံး ကြိုးစားခွင့် ရှိပါသေးတယ်ရှင်”

အခမ်းအနားမျိုး အမျိုးသမီးက စကားလုံး ကြွယ်ဝစွာ သုံးလျက် ပြိုင်ပွဲအကြောင်း ဆက်ကြေညာနေချိန်တွင် ပရိသတ်ကတော့ ခန်းမထဲမှ တရွေ့ရွေ့ ထွက်စပြုနေပြီ။

“သားပြည့် ... သားပြည့်”

ပြည့်လျှံက မေမေအနား သွားမလို ခြေလှမ်းစဉ် ပေပေကတော့ ခန်းမအဝဆီ ဦးတည်နေပြီ။ ထိုအချိန်တွင် မျှင်က ပြည့်လျှံ အနား ရောက်လာတာ ဖြစ်ပါသည်။

“အန်တိုကို မျှင်ပါ ကွန်ကရက်ကျူလီတ် လုပ်ချင်လို့”

“မျှင်တို့ စက္ကင်းနေရာမှာ ရှိနေတာလည်း ကိုယ် ဂုဏ်ယူပါတယ်။ မျှင် အလှပနတ်တီးရှင်တွေကလည်း အရမ်း တော်တာပဲနော်”

“ဟုတ်တယ်။ သူတို့က အခုခေတ် မင်္ဂလာဆောင်တွေမှာ ဖက်ရှင်ရှိုးတွေမှာ နာမည်ကြီးနေတဲ့ ဒီဇိုင်းနာတွေလည်း ပါတယ်လေ။ ဒါပေမဲ့ အန်တိုကတော့ အရမ်း စိတ်ကူး

ကောင်းပြီး ပြင်တတ်တယ်။ အဲဒီ စိတ်ကူးကို ဘယ်သူမှ မရကြတော့ အပြတ်အသတ် နိုင်သွားတာပေါ့။”

မျှင်သည် မေမေပါးကို နမ်းပြီးတော့ ဂုဏ်ပြုပါသည်။ တစ်နေရာမှာတော့ ဦးကျော်ငွေက အေးဆေးစွာ လက်ပိုက်ပြီး ထိုင်ကြည့်နေခဲ့၏။ သူ့သမီးနဲ့ ဒီဘက်မိသားစုရဲ့ ဆက်ဆံရေးကို လေ့လာအကဲခတ်နေပုံရသည်။

မျှင်အဖေလည်း ကြည့်နေလေရာ ပြည့်လျှံနဲ့ မျှင်မှာ အလွမ်းမသယ်နိုင်။ အကြာကြီး စကားပြောချင်ပေမဲ့ မပြောရ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သာမန်သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေတွေလိုပဲ စကားအနည်းငယ်ပြောပြီး ကိုယ့်နေရာကိုယ် ပြန်လာကြပါသည်။

ပြည့်လျှံ မေမေကို ကားနဲ့ တင်ခေါ်ပြီး အိမ်ပြန်ပို့ချိန်တွင် မေမေက အကြောင်းစုံ ပြောပြပါသည်။

“အမေ ဒေါ်နန်းအိကို မေမေ ဆေးရုံတက်ရတုန်းက အသိဖြစ်လာတာလေ။ သူ့မှာ သူ သိပ်ချစ်ရတဲ့ မေမေနဲ့ ရွယ်တူသမီးတစ်ယောက် ရှိခဲ့တယ်။ မေမေနဲ့ အခန်းချင်ကပ်ရက်မှာ ဆေးရုံအတူတက်။ အတူခွဲခွဲကြည့်ကွပ်ပဲ။”

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမဲ့ ဒေါ်နန်းအိရဲ့ သမီးကတော့ ကျန်းမာရေးလည်း သိပ်မကောင်းခဲ့တာမို့ ခွဲစိတ်ပြီးတော့ အဖျားဝင်ပြီး ဆုံးသွားခဲ့တယ်။ ဒေါ်နန်းအိက သမီးစိတ်နဲ့ အရမ်းကြေကွဲနေခဲ့တာလေ။ ဆေးရုံက ဆင်းပြီးတာတောင် မေမေတို့ အဆက်အသွယ်မပြတ် သွားလာ ပြောဆို နေထိုင်ကြရင်း ခင်မင်ရင်းနှီးနေကြတာပေါ့။ မေမေကိုလည်း သူ့သမီးနေရာအစားထိုးပြီး အရမ်းတွယ်တာ သွားရှာတယ် ...

ဒါကြောင့် မေမေကို ကူညီရာလည်းရောက်အောင် အဘွားအိုကြီးတန်မဲ့ ဒီပြိုင်ပွဲထဲ ခေါ်သုံးတာကို မညည်းမညူ စိတ်ပါလက်ပါ ဝင်လာခဲ့တာပေါ့။”

ပြည့်လျှံကတော့ မေမေကို စိတ်လှုပ်ရှားစွာပင် ...
“သားအလှည့်ကျရင် မိဘတွေရဲ့ ခြေဖျားကိုတောင် မမိမှာ စိုးရိမ်နေမိတယ်”

“မေမေကတော့ သားကို အရမ်းကြီး မထင်ပေမဲ့ တစ်နှစ်၊ သုံး နေရာထဲက တစ်ခုခုတော့ ရနိုင်မှာပါ ဆိုတာ သိကိုသိနေတယ်။ ဘာနံပါတ်မှ မချိတ်တာထက် စာရင်တစ်ခုခု ချိတ်ရင်တော့ ဂုဏ်ရှိတာပေါ့ သားပြည့်ရယ်”

အိမ်ရောက်တော့ မေမေဟာ ဒီနေ့ပင်ပန်းရတဲ့ ဒဏ်ရော၊ စိတ်လှုပ်ရှားရတာရော ပေါင်းပြီး အိပ်ရာထဲ ပစ်လှဲကာ အိပ်သွားတော့လေသည်။ မေမေ အိပ်ပျော်သွားမှ ပြည့်လျှံလည်း သူ့အိမ်သူ ပြန်လာဖြစ်တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ပြည့်လျှံ ပြိုင်ရမည့်နေ့တွင် ဖေဖေက ပြိုင်ရမည့် သူထက်ပင် စိတ်လှုပ်ရှားကာ အစောကြီး နီးနေတော့သည်။

ဆိုင်လည်း ပြိုင်ပွဲလုပ်တာနှင့် တစ်ပတ်လောက် ပိတ်ထားပါသည်။ ပြိုင်ပွဲကျင်းပရာ အချိန်မတိုင်ခင် ဆယ့်ငါး မိနစ်လောက်အလိုမှာ သူတို့သားအဖ ရောက်သွားသည်။

မျှင်က သူမမခင်အနီးမှာ ထိုင်နေရာမှ ပြည့်လျှံတို့ကို မြင်တော့ တိတ်တိတ်ခိုးပြီး ပြုံးပြလိုက်၊ လက်ပြလိုက် လုပ်နေသည်။

မေမေကား အစောကြီးပင် ကြိုရောက်နေပြီး သတ်မှတ်ထားသော ပရီသတ်ခုံတန်းနေရာမှာပင် ထိုင်နေနှင့်သည်။

“သားပြည့် စိတ်ငြိမ်ငြိမ်ထားနော်။ ယောက်ျားမော်ဒယ်လ် ကို ညှပ်ရမှာဆိုတော့ သား လုပ်နေကျ အလုပ်တစ်ခုပါပဲ။

ဆိုင်မှာကြိုနေကျအတိုင်း စိတ်ထဲထားပြီးလုပ်၊ ဘာမှ စိုးရိမ် မနေနဲ့။”

မေမေက တတွတ်တွတ် မှာသည်။

“ဘယ်လိုရုပ်ရည်မျိုးပဲလာလာ ဘယ်လိုအသားရောင်ပဲ လာလာ ဘယ်အရွယ်ပဲလာလာ မင်း မျက်စိထဲမှာ စိတ်တိုင်း အကျဆုံး ပုံကိုသာ ညှပ်ပေတော့။ မုတ်ဆိတ်မွေး ပါးဖြိုင်း မွေးပါရင်လည်း ပြင်သာပေးလိုက်၊ ဘာမှ တွေဝေမနေနဲ့၊ ကဲ ... သွား ... မင်းနေရာ မင်းသွားနေ ...

“အညှပ်ခံမဲ့လူတွေက သူတို့ဘာသာ မဲနှိုက်လာပြီး ဘယ်ခုကို သွားပါဆိုတဲ့ မဲလိပ်အရ သူတို့ဘာသာ ရှာပြီး သွားမှာပဲ”

ဒီနေ့ ပြိုင်ပွဲမှာ ဆံပင်ညှပ်သူတွေက မဲနှိုက်စရာ မလို။

အညှပ်ခံမည့် မော်ဒယ်လ်ယောက်ျားသား အရွယ် ပေါင်းစုံတို့ကသာ အကဲဖြတ်များရှေ့မှာ ချထားသည့် ငွေဖလားကြီး ထဲမှ မဲလိပ်တို့ကို တစ်ယောက်တစ်လိပ်စီ နှိုက်ရမည်။

မဲလိပ်တွင် ဥပမာ ...

“အလှပြင်ခုံနံပါတ်ငါးကို သွားပါ”

ဟု ပါလျှင် အစီအရီ ချထားသော အလှပြင်မှန် တင်ခုံများမှ နံပါတ်ငါး ချိတ်ထားသည့် ခုံကိုသာ သူတို့ ဘာသာ သွားရုံပင်။

ပြည့်လျှံ၏ အလှပြင်မှန်တင်ခုံ နံပါတ်ကတော့ မေမေနဲ့ အတူတူ ပေးထားပြီးသား နံပါတ်တစ်ဆယ် ဖြစ်ပါသည်။

“ဖြိုင်ပွဲ စပါတော့မယ်၊ မော်ဒယ်လ်များ မိမိ မဲကျရာ ခုံများမှာ အာလုံး ရောက်ပြီဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြုပါမယ်”

အခမ်းအနားမှူး အမျိုးသမီး၏ ကြေညာသံနှင့်အတူ ပြည့်လျှံထံသို့ ရောက်လာသူမှာ ဆံပင်ရှည် ပျော့ပျော့နက်နက်များ ကို မိန်းကလေးတွေလိုပဲ သားရေကွင်းဖြင့် နောက်မှာ စုစည်းပြီး ပိုနီတေးလ် စည်းထားသည့် အရွယ်ခပ်လတ်လတ် သာမန်ရုပ်ရည်နဲ့ အမျိုးသားတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

ထိုသူက ဘာဒီခိုင်းမှန်း မသိ။ စတီးဆွဲကြိုး၊ စတီး ဟန်းချိန်းတွေ ဝတ်ထားပြီး ပါးမြိုင်းမွေးရိပ်ရိပ်တို့ကို ထားထား သေးသည်။

“မင်္ဂလာပါ ညီလေး”

ဆံပင်အညှပ်ခဲမည့် လူက ပြည့်လျှံကို ပြီးခွင့်စွာ

နှုတ်ဆက်နေသေးသည်။

“ထိုင်ယျ အစ်ကို၊ နာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ”

“စွန်ရဲ”

“ခင်ဗျာ”

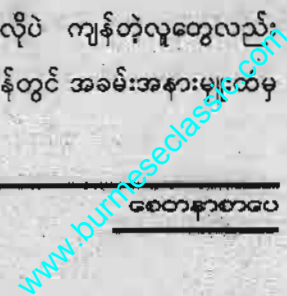
“အစ်ကို့နာမည် စွန်ရဲကွ”

“ဪ ... ဪ”

“ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းပါကွာ၊ လူကြီးက ဒီပွဲမှာ ဆံပင်ဝင်အညှပ် ခံရမယ်ဆိုတာနဲ့ အနှစ်နှစ် အလလက သထားတဲ့ ဆံပင် ရှည်လေးကို အဆုံးခံရတော့မယ်လေ၊ ဒါပေမဲ့ ကိစ္စမရှိပါ ဘူး၊ ဆံပင်အညှပ်ခဲခဲ ဘောနက်စ် ပေးမယ်ဆိုလို့ ဟဲ ဟဲ”

“စိတ်ချပါ၊ အစ်ကိုရုပ် အခုထက် ပိုချောသွားအောင် ကျွန်တော် လုပ်ပေးမှာပါ၊ ဘာမှ မပူနဲ့။”

ပြည့်လျှံနှင့် ထိုသူတို့လိုပဲ ကျန်တဲ့လူတွေလည်း အချင်းချင်း စကားပြော မိတ်ဖွဲ့နေချိန်တွင် အခမ်းအနားမှူးထံမှ ကြေညာသံ ထွက်လာပါသည်။

“ဖြိုင်ပွဲစပါပြီရှင်၊ အခုချိန်ကစပြီး မော်ဒယ်လ်များကို ဆံပင်ညှပ်ပေးနိုင်ပါပြီ။ နာရီဝက် အချိန်အတွင်းမှာ ဆံပင် ညှပ်၊ ပုံသွင်း အပြီးလုပ်ရမှာပါ”

ကတ်ကြေးသံ တချပ်ချပ်၊ ဆံညှပ်ကိရိယာ အမျိုးမျိုး သုံးသံ၊ ဟံယားစပရေးဖျန်းသံ၊ ဟံယားဒရိုင်ယာသံတို့သာ ကြီးစိုး လျက် ခန်းမတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေပါသည်။

ပြည့်လျှံသည် သူ၏ မော်ဒယ်လ်ကို ခေတ်လည်းမီ၊ ရိုးသားပုံလည်းရပြီး ဆွဲဆောင်မှု ရှိမည့် ဆံပင်ပုံစံမျိုး ဖန်တီး ပေးပါသည်။

ထိုသူကား ဘယ်လောက်ပဲ စတီးဆွဲကြိုး လက် ကောက်ရှိရှိ သူ့ကို မြင်လိုက်တာနဲ့ ရိုးသားပြီး လူရည်လူသွေး မည့်လှသူ ပုံစံမှန်း သိသာနေမှ ဖြစ်မည်။

ထိုသူက သူ့ကိုယ်သူ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းဟု ဆိုလာ လေရာ ဝန်ထမ်းလူရွယ်တစ်ယောက်ပုံ ပေါ်ဖို့ အရေးကြီးသည်။ မင်းသားတွေ အဆိုတော်တွေလို သိပ်ပြီး ပျံ့နေအောင် ဈေးနေ လှနေစရာ မလို။ ကြည့်ကောင်းရမည်။ ယောက်ျား ပီသရမည်။ အဲဒီပုံမျိုးသာ ညှပ်သင့်ပါသည်။

“ပါးမြိုင်းမွေးကို ကြိုက်လို့ထားတာလား အစ်ကို”

“အေး”

“ဒါဖြင့် ကြည့်ကောင်းအောင် ကျွန်တော် ပုံသွင်းမယ် နော်”

“ရတယ်၊ သွင်းလေ”

ပြည့်လျှံသည် ထိုသူ ခွင့်ပြုချက်ရတာနဲ့ ခပ်ရိပ်ရိပ်နဲ့ မညီလည်း မညီသော နားသယ်စပ်မှ ဆင်းလာသည့် ပါးမြိုင်းမွေး ရိပ်ရိပ်တို့ကို ကြည့်ကောင်းပြီး ရုပ်ရည်ရှင်းသွားမည့် ပုံစံမျိုး ရိတ်သင်ပုံသွင်းပေးလိုက်ပါသည်။

ဆံပင်တိုတို့ကို နက်ပြောင်နေအောင် ပုံသွင်းပြီးလျှင် ကိုစွန်ရဲမှာ မှန်ထဲတွင် ပေါ်လာသည့် သူ့မျက်နှာသူ ဘေးတိုက် ကြည့်လိုက်၊ မော့ကြည့်လိုက်၊ ငုံ့ကြည့်လိုက်၊ တည့်တည့်ကပ် ကြည့်လိုက်ဖြင့် သဘောကျနေစဉ် အချိန်စေ့ဘဲလံသံ မြည်လာ သည်။

ပြည့်လျှံက ကိုစွန်ရဲ၏ ဆံပင်တွေကို လက်ကလေး ဖြင့် ဖိကာ ဖိကာ ပုံကျစေရင်း ဘီးကို မှန်တင်ခုံပေါ် အသာတင် လိုက်ပါသည်။

မျှင့်ကို မော့ကြည့်တော့ မျှင့်ကလည်း သဘောကျဟန်ဖြင့် လက်မဆောင်ပြပြီး ပြုံးနေသည်။

ဖြိုင်ပွဲခန်းမကြီးတစ်ခုလုံးမှာ ယောက်ျားကြီးကြီးငယ်ငယ်နှင့် ဆယ်နှစ်သားအရွယ် ကလေးကအစ ဆံပင်ပုံစံအမျိုးမျိုးတို့နဲ့ ဖြစ်နေတော့၏။

အကဲဖြတ်များက ဒီနေ့တော့ မော်ဒယ်လုပ်ပေးသော အမျိုးသားများကို စင်မြင့်ပေါ် မတတ်ခိုင်းတော့ဘဲ အလှပြင်မှန်တင်ခုံများမှာသာ ထိုင်နေစေသည်။ အကဲဖြတ် ငါးယောက်တို့က ဆင်းလာပြီး တစ်ယောက်ချင်းစီကို လိုက်ကြည့်ပါသည်။

ပြည့်လျှံတို့ ဆံပင်ညှပ်သူတွေကတော့ ကိုယ့်မော်ဒယ်လ်နား ကိုယ်ရပ်နေရုံပင်။ ဖေဖေနဲ့ မေမေက ဆုတစ်ခုချိတ်ရန် သေချာတယ် ဆိုသော မျက်နှာနှင့် ပြည့်လျှံကို လှမ်းအပေးပါသည်။

“ဒုတိယရက် ဖြိုင်ပွဲမှာ အမှတ်အများဆုံးနဲ့ ဗိုလ်စွဲသူတော့ ဘောဘီနဲ့အဖွဲ့(အိပ်မက်ကမ္ဘာဗျူးတီးဆလွန်း)မှ ပြေးပါတယ်”

လက်ခုပ်သံတွေ ဆူညံသွားပါသည်။ မျှင့်ကို ပထမရက်က ပြင်ပေးသော အဖွဲ့မှာ ဒီနေ့တော့ အသက်ငါးဆယ်အရွယ် ဦးလေးကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ ဆံပင်ပုံကို ညှပ်ရသည်။ ထိုဦးလေးကြီးက လေဖြတ်ပြီးမှ ပြန်ကောင်းသွားတဲ့ ပုံဖြစ်ရာ မျက်နှာတစ်ခြမ်းက အနည်းငယ် ရွဲ့တဲ့လည်း ဖြစ်နေသည်။ ဆံပင်ကလည်း ထိပ်ပြောင်တော့မလို ပါးလွန်းလှသည်။

သွားတွေကလည်း အပြည့်မရှိ။ သွားတုအံကပ်လည်း မတပ်။ ပြောသံကြားရတာတော့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှ သန့်ရှင်းရေးအလုပ်သမား ဦးလေးကြီး ဟူ၍ပင်။

ထို ဦးလေးကြီးကို မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ဆံပင်ပုံစံ သေသေသပ်သပ်နှင့် ထိုသူ့မျက်နှာနဲ့ အလိုက်ဖက်ဆုံးကို ပြုပြင်ပေးလိုက်နိုင်သဖြင့် ရုပ်ရည်က တော်တော်ကို ထူးခြားစွာ ပေါ်ထွက်သွားပါသည်။ လေဖြတ်ထားသူ၊ သွားအပြည့် မရှိသူ တစ်ဦးပေမဲ့ ဆံပင်ပုံစံနဲ့ မျက်နှာက လိုက်ဖက်လွန်းလှ၍ ဘောဘီနဲ့အဖွဲ့ဟာ ပထမနေရာ တကယ်ပဲ ရသင့်ပါသည်ဟု အားလုံးက တညီတညွတ်တည်း ထောက်ခံကြသည်။

ဒုတိယနေရာ ကြေညာတော့လည်း ပြည့်လျှံနာမည် မပါ။ ပြည့်လျှံသည် သူ့မော်ဒယ် သူကြည့်ကာ ရင်တခုန့်ခုန့်။

မျှင့် ရှေ့မှာ ဆုတစ်ခုမှ မချိတ်လိုက်တော့ အရှက် ရပြီပဲ။ ဦးကျော်ငွေကဆို ပိုပြီးတော့တောင် အထင်သေးဦးတော့ မယ်။

ပြည့်လျှံသည် စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်တွေ ဗလောင်ဆူနေလေ ရာ တတိယနေရာ ကြေညာသံကိုပင် ကောင်းကောင်းမကြားလိုက်။

လက်ခုပ်သံများနှင့်အတူ ပြည့်လျှံရဲ့ မော်ဒယ်လ်ကို စွန့်ရက ဝမ်းသာအားရ ထခုန်ပြီးလျှင် ...

“ညီလေး မင်းတို့ရဲ့ KINGS က ဒီနေ့ တတိယနေရာ ဝင်တယ်ကွ၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ ငါမော်ဒယ်လ်လုပ်ပေး ရကျိုး၊ သျှောင်တစ်လုံး အဆုံးခံကျိုး နပ်တယ်၊ မင်း ဆု တစ်ခုတော့ ချိတ်တယ်ကွ”

“ဟာ ... ဟုတ်လား”

ပြည့်လျှံ ဖေဖေနဲ့ မေမေကို အရင်လှမ်းကြည့်၏။ ဖေဖေက သိပ်ပြီး ကျေနပ်ဟန်မပြပေမဲ့ဖြိုးပြီး တစ်ခုခုကို တွေးနေ သလိုပင်။ မေမေက သား ပြည့်လျှံအနား ဆင်းလာရပ်ပြီး...

“ဒီလောက်ချိတ်တာ တော်သေးတာပေါ့ သားပြည့်ရယ်၊ လူပေါင်းနှစ်ဆယ် ပြိုင်တဲ့အထဲမှာ ကိုယ်က ထိပ်ဆုံး သုံး နေရာမှာ ရှိတယ်ဆိုတော့ မဆိုးပါဘူး”

“ပထမနဲ့ တတိယနဲ့ အရမ်းကွာနေပြီ မေမေ။ နောက်ဆုံး တစ်ရက်မှာ ပထမလည်း ရကိုရရမယ်၊ အမှတ်လည်း သူများထက် အပြတ်အသတ် ဖြစ်ရမယ်၊ အဲဒါမှ သားတို့ ဆိုင်က နံပါတ်တစ် ဆိုတဲ့ နေရာမှာ ရပ်နိုင်မှာနော်”

“သားအဖေ ဒီအတိုင်း မနေပါဘူး၊ သူလည်း နေ့တိုင်း လာကြည့်ရင်းနဲ့ စိတ်ပါရင် ပါလာမှာပေါ့လေ”

“နောက်ဆုံးတစ်ရက်ပြိုင်ပွဲက ဒီနေ့ပြီးရင် နောက်သုံးရက် အကြာမှာတဲ့ မေမေ”

“သုံးရက်ဆိုတဲ့အချိန်က အများကြီးပါ မပူပါနဲ့”

မေမေက ပြည့်လျှံရဲ့ ပူပန်မှုတွေကို ပြောပျောက်သွား အောင် အားပေးနေပါသည်။

မျှင့်သည် ဦးကျော်ငွေ အလစ်မှာ အနားရောက်လာ သည်။ မေမေ့ကို တွေ့တော့ အရင်နှုတ်ဆက်သည်။

“အန်တီ နေကောင်းလား”

“အေး ... ဒီလိုပါပဲကွယ်၊ ဆေးတွေတော့ မပြတ်သောက်
နေရလို့ လူလည်း ခေါင်းတုံးဖြစ်တော့မယ်လေ”

“သားပြည့်ကို လာအားပေးတာပါ”

မေမေက မျှင့်အခေါ်ကို အံ့သြသလို စူးစမ်းနေသည်။

ပြည့်လျှံဟု မခေါ်ဘဲ မေမေခေါ်သလိုမျိုး သားပြည့်ဟု လိုက်ခေါ်
သည်ကိုလည်း မေမေ သတိထားမိဟန်တူသည်။

“စိတ်ဓာတ်ကျနေတာကွာ”

“ဪ ... ဘာဖြစ်လဲ၊ ပြိုင်ပွဲတစ်ခုမှာ ဘာဆုမှ မချိတ်တာ
ထက်စာရင် ထိပ်ဆုံးတစ်နေရာမှာ ရှိတာက တော်သေးတာ
ပေါ့၊ သားပြည့် ညှပ်ပေးတဲ့ပုံက ကောင်းပါတယ်၊ ဘောဘီတို့
က တအားကြီး တော်နေတော့ သားပြည့် လက်ရာက
ဘယ်ယှဉ်နိုင်မလဲလေ”

“ဒုတိယရတဲ့ သူလေးနဲ့အဖွဲ့က မနေ့ကဆို နံပါတ်လေး
နေရာမှာ ရှိတာနော်”

“သူတို့ ညှပ်ပေးရတဲ့ ကောင်လေးက ငယ်လည်းငယ်၊
ရုပ်လည်းချောတာကိုး။ ကဲပါ သားပြည့်ရယ်။ နောက်သုံး
ရက်ကြာရင် တစ်ပွဲကျန်ပါသေးတယ်၊ အဲဒီပွဲကမှ အရမ်း

ထူးဆန်းပြီး အရမ်းကြည့်ကောင်းမှာပါ။ စိတ်ကူးယဉ်ပုံစံတွေ
ပြင်ပြရမှာ။ အဲဒါ ဘယ်သူပြိုင်မှာလဲ၊ အန်ကယ် ပြိုင်မှာလား၊
အန်တီပဲလား”

မေမေက သေချာသောအသံဖြင့် ဖြေလိုက်ပါသည်။

“ဦးနေမင်းပဲ ဝင်ပြိုင်လိမ့်မှာပါကွယ်”

ပြည့်လျှံသည် ဖေဖေဆီ ဘာသံမှ မကြားရသေးဘဲ
မေမေက မျှင့်ရှေ့မှာပင် အတပ်ပြောရဲလိုက်ခြင်းအတွက် တအံ့
တဩ ငေးနေမိခဲ့ပါသည်။

“ဟုတ်တယ် ... ဖေဖေ ဝင်ပြိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးပြီ သား၊ ဒါပေမဲ့ ကြည်ဖြူကို ဘာမှမပြောရသေးပါဘူး၊ သူ ဘယ်လို လုပ် ကြိုသိလဲဆိုတော့ အေးလေ သူက ဖေဖေ မျက်နှာက အမူအရာ ဘယ်လိုဆိုတာ အကဲခတ်တဟံနေတယ် ဆိုတော့ ဖေဖေ ဘာမှ အသိမပေးခင် သူ ပြောရတာပဲ”

ပြည့်လုံသည် ဖေဖေ သွားထုတ်ယူလာသော အထည် အလိပ်ကုမ္ပဏီမှ အထည်များကို မြင်မှပဲ ဖေဖေ ဝင်ပါတော့မည်ဟု ယုံရုံသွားတာ ဖြစ်ပါသည်။

နောက်ဆုံးရက်ပြိုင်ပွဲအတွက် လိုအပ်မည့် အထည် အလိပ်၊ ဖိနပ်၊ လက်ကိုင်အိတ် စသည်များကိုလည်း ကုမ္ပဏီများကပဲ ပြိုင်ပွဲဝင်သူတွေကို ကြိုထုတ်ပေးထားပါသည်။ မိမိဘာသာ ဒီဇိုင်းထွင် လာရုံ ပြိုင်ပွဲရောက်မှ ကိုယ့်မော်ဒယ်လ် ကိုယ်ဆင်ရုံပင်။

“ဖေဖေ မော်ဒယ်လ်က ဘယ်သူလဲ”

“မကြည်ဖြူ ပဲပေါ့”

“ခင်ဗျာ”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ သုံးရက်လောက်လို့မှ အပန်းတကြီး ဘယ်မော်ဒယ်လ်ကို လိုက်ရှာလို့ရမလဲ၊ အားလုံးက သူများ ဦးပြီးသား ရက်ချိတ်ပြီးသားတွေ၊ ပြီးတော့ ကိုယ်နဲ့ခင်တဲ့ လူပဲ အကူအညီတောင်းရမှာ။ ဘယ်လိုပုံစံ ဆင်ပါမယ်ဆိုတာ ပြောဆို ဆွေးနွေးရဦးမှာ။ ပြီးတော့ ဖေဖေ စဉ်းစားထားတဲ့ ပုံစံမျိုးဆိုလည်း ဘယ်သူကမှ ဟန်ပြပေးချင်မနေ မထင် ဘူး”

“မေမေ့ကို ပြောပြီးပြီလား”

“အခုပဲ ... ဖေဖေ သူ့အိမ်ကို သွားပြောမလို့၊ ဖေဖေ လာမဲ့အကြောင်း ဖုန်းဆက်လိုက်တယ်”

အင်း ... မေမေတော့ တော်တော်ကို အံ့သြပြီး စိတ် လှုပ်ရှားနေတော့မလား။ ဖေဖေ သူ့ဆီ ဘာအကြောင်းကြောင့် တစ်ခါမှ မလာစဘူး၊ လာတဲ့အကြောင်းရင်းကိုများ သိရင် ပိုပြီးတော့ တောင် အံ့သြဦးမယ်။

www.burmeseclassic.com

ဖေဖေနဲ့မေမေ လမ်းခွဲကြပြီးတဲ့ ဆယ်နှစ်တာကာလမှာ ဒီတစ်ချိန်သာ ဖေဖေဟာ မေမေ့ကို သွားတွေ့ပြီး ကောင်းကောင်းမွန်မွန် စကားပြောမှာပဲဖြစ်သည်။ ပြည့်လျှံမှာ သားတစ်ယောက်ပီပီ ကျေနပ်စွာ တွေးနေမိပါသည်။

ဖေဖေက တော်တော်ကြီးကို စိတ်ပြောင်းသွားတယ်ပဲဆိုရမည်။ ပြည့်လျှံ ပြိုင်ပွဲမှာ အမှတ်အရလည်း နည်းသလို တာတိယနေရာ ချိတ်တာလည်း အစဖော်ပြီး မဆူ။ ဘာမှ မပြော။

အရင်ကဆို ဆိုင်မှာ လာပြင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ပုံစံကိုကအစ ပြည့်လျှံကို အပြစ်မရှိ အပြစ်ရှာပြီး ဆူသလားထင်ရအောင် ဆူဟောက် ကြိမ်းမောင်းနေတတ်တာ။

“ကဲ ... ဖေဖေ သွားလိုက်ဦးမယ်”

“ဖေဖေ ဘာစိတ်ကူးထားလဲဟင်”

“မင်းအမေတောင်မှ သူ့စိတ်ကူးကို သူကလွဲရင် ဘယ်သူ့ကိုမှ အသိမပေးခဲ့တာ။ ဖေဖေလည်း မင်းကို အသိပေးလို့ မဖြစ်ဘူးကွ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဖေဖေ”

“မင်းက ငွေချည်မျှင် ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို မျက်နှာလို မျက်နှာရ ပြောလိုက်ရင် ဟိုကောင်မလေးကလည်း ပါးစပ်မလုံရင် သူပြင်တဲ့ အခြောက်အုပ်စု ကြိုသိသွားရင် ငါတို့ တစ်ပန်းရှုံးသွားလိမ့်မယ်”

“မပြောပါဘူး ဖေဖေရယ်”

“ဟေ့ကောင် တော်ကွာ၊ ငါ မပြောချင်တာ အတင်းလာမေးမနေနဲ့၊ သိချိန်တန်ရင် သိမှာပေါ့”

ပြည့်လျှံသည် ဖေဖေ မျက်နှာ ဒီနေ့လောက် ရွှင်ပြီး ပြုံးနေတာမျိုး မမြင်ဘူး၍ သူလည်း အသာတိတ်ပြီး ငြိမ်ကြည့်နေလိုက်ရပါသည်။

ဖေဖေ ကားနှင့် ထွက်သွားသောအခါ ပြည့်လျှံ တစ်ယောက်တည်း ဆိုင်မှာ နိုင်နင်းစွာ အလုပ်တွေ ဆက်လုပ်နေရုံပင်။ ဆိုင်မှာက ပြည့်လျှံ (သို့မဟုတ်) ဦးနေမင်း မရှိလျှင်တောင် လာပြင်ဆင်သူတွေ စိတ်တိုင်းကျ ကျေနပ်လောက်အောင် လုပ်ပေးနိုင်သည့် သူတို့သားအဖ လက်ရာကို မိသော အလုပ်လုပ်သူများစွာလည်း ရှိပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ဆိုင်မှာ အလုပ်လုပ်သူ တွေကတော့ သူတို့ KINGS ရဲ့ ပြိုင်ပွဲသတင်းအကြောင်း တပြောပြောနှင့် နောက်ဆုံးရက်ပြိုင်ပွဲကိုတော့ ရင်တမမနဲ့ စောင့်ကြည့်လျက် ရှိနေသည်။

ဦးနေမင်းသည် ဒေါ်ကြည်ဖြူ နေထိုင်ရာ-တိုက်ခန်းသို့ ရောက်လျှင် တိုက်ခန်းလှေကားထစ်တွေကို နင်းတက်ရင်း သူတို့ အကြောင်းတွေကို ပြန်တွေးလာမိပါသည်။

သူတို့ချင်း တကယ်ချစ်လို့ လက်ထပ်ယူခဲ့ကြပေမဲ့ သူကလည်း သူ့စိတ်ကူး သူ့အတွေးအခေါ်တွေကို မပြင်ခဲ့နိုင်။ ကြည်ဖြူကလည်း ထက်မြက်သော မိန်းမတစ်ယောက်ပီပီ အိမ်တွင်းအောင်းပြီး ယောက်ျားရှာသမျှ စုမဲ့ဆောင်းမဲ့ ခပ်အေးအေးနေပြီး ကလေးတွေသာ တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် မွေးမဲ့ မိန်းမမျိုးလည်း မဟုတ်ခဲ့လေရာ သူတို့ချင်းက အတွေးအခေါ်တွေ ဘယ်လိုမှကို ညှိမရခဲ့။

သူကလည်း သူ့ကိုယ်သူ အမှန်။ ကြည်ဖြူကလည်း သူမကိုယ်သူမ အမှန်လို့ ထင်ပြီး အတ္တတွေ မလျှော့နိုင်ခဲ့ကြတာမို့ မထင်မှတ်ဘဲ လမ်းခွဲလိုက်ရတာ။ သားကတော့ အဲဒီဆယ်နှစ်ကျော် အရွယ်လေးနဲ့ မိခင်ဖခင်ကွဲကြတာကို ဘယ်လောက်များ နာကျင်ခံကြကွဲရှာမလဲ။

အခုမှ သားပြည့်လျှံ အတွက် သူ့ကိုယ်ချင်းစာတွေ မိကာ သားကို သနားလာမိသည်။ သားဟာ သူ သိပ်ဝါသနာမပါလှတဲ့ ဒီဆံပင်ညှပ်ပညာကိုတောင် ဖခင်အလိုကျ လိုက်လျောပြီး သင်ခဲ့ရှာတယ်။ ဒီအလှပြင်ဆရာလောကထဲ၊ ဒီခိုင်နာလောကထဲ ဝင်ခဲ့ရှာတာ။ တကယ်တော့ သူဟာ လူငယ်လေးတစ်ယောက်ပီပီ ဘာတွေများ စွန့်စားပြီး လုပ်ချင်ခဲ့မလဲ။ ဦးနေမင်းဟာ သူတစ်ခါမှ မတွေးကြည့်ခဲ့ပေးသော ပြည့်လျှံ၏ ဝါသနာနဲ့ စိတ်ကူးတွေကို မှန်းဆမိသည်။

ဦးနေမင်း တက်သွားရာ နှစ်ထပ်သို့ ရောက်လျှင် အခန်းတံခါးက ကြို့ဖွင့်ထားတာ တွေ့ရသည်။

အိမ်ဖော် ကောင်မလေးမှာ ဦးနေမင်း အရိပ် တံခါးဝမှာ ပေါ်လာလျှင်ပဲ ချက်ချင်းပင် အပြင်သံပန်းတံခါးကို တွန်းဖွင့်ပေးပါသည်။

“ဦးဦး လာမယ်ဆိုလို့ အန်တီဖြူက ဝရန်တာမှ ထွက်ကြည့် ခိုင်းထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကားရပ်ရပ်ချင်း သမီးတွေလို့ တံခါးကြို့ဖွင့်ထားတာပါ။”

“ဧည့် ... ဒေး ... ဒေး။”

www.burmeseclassic.com

“အန်တီဖြူ ဧည့်ခန်းမှာပါ”

“ကောင်းပြီ”

အိမ်ဖော်ကောင်မလေးပေမဲ့ ကြည်ဖြူက ခေါ်ယူမွှေး

စားထားကြောင်းလည်း သတင်းကြားထားပါသည်။ မွှေးစားသမီးဟု
ပြောလိုရသော ကောင်မလေးက ကံယားပြည့်နယ်ဘက်မှဟု သိရ
သည်။ ရုပ်ရည်သင့်တင့်ရုံလေးနဲ့ အသားမဖြူမညို အပြောအဆို
လည်း ကြည်ဖြူဆီမှာ အနေကြာ၍ သင်ပေးထားခြင်းကြောင့်
သင့်ကျေးပြေဖြစ်တာလည်း တွေ့ရသည်။

“ကိုနေမင်း ဘာသောက်မလဲ”

“သံပရာရည်ပဲ လုပ်ပါ။ မချိုမချဉ်လေးပေါ့”

“ဆိုင်မှာ သားပြည့်တစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့ရောပေါ့”

“တပည့်တွေလည်း ငါ့လက်ရာကို မိပါတယ်။ ခုဏထွက်
လာတာဆိုတော့ ဒီအချိန်အတွက် အပျိုင့်မင့်နီတွေ မယူထား
ခဲ့ပါဘူး။ ရုတ်တရက် အပျိုင့်မင့်နီမလုပ်ဘဲလာတဲ့ လူလည်း၊
သားနဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကြည်ဖြူ နေကောင်းရဲ့လား”

“ဒီလိုပါပဲ။ အထဲမှာ ကင်ဆာအမြစ် ကျန်မကျန် ဓာတ်မှန်
ရိုက်ကြည့်ရဦးမယ်တဲ့။ ရင်သားကင်ဆာအတွက် ရိုက်တဲ့

ဓာတ်မှန်တစ်မျိုးပဲ၊ ကျွန်မလည်း သိပ်မခေါ်တတ်ဘူး၊
ဆရာဝန်တွေပြောတာ သိပ်လည်း မမှတ်မိဘူး”

“ဆံပင်ကရော”

“ဆံပင်ကလား ဒီမှာ ကြည့်၊ ရှင်မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ”

ဒေါ်ကြည်ဖြူက သူမ၏ ခင်ပွန်းဟောင်းကိုတော့
မြင်စေလိုဟန်ဖြင့် ခေါင်းပေါ်မှ ဆံပင်တုကို အသာချွတ်ပြလိုက်
ပါသည်။

ဦးနေမင်း အံ့သြပြီး ပါးစပ်အဟောင်းသားတောင်
ဖြစ်သွားတော့မလို့ ငေးသွားပါသည်။ ကြည်ဖြူက အသက်လေး
ဆယ်ကျော် ငါးဆယ်နားနီးပေမဲ့ ဆံပင် သိပ်မဖြူသေးကြောင်း
ဦးနေမင်း အရင်က သတိထားမိခဲ့သည်။ ပြီးတော့ ဆံပင်လည်း
နက်ပြီး ထူလှသူပင်။ ယခုတော့ ဆံပင်တွေက ပါးလှုပ်နေကာ
ဆံပင်တို ကုပ်ဝဲလေး တဖင်ညှပ်ပစ်ပုံရသည်။ ပြီးတော့
ဆံပင်တွေလည်း တော်တော်ကို ဖြူပြီး ခြောက်သယောင်းနေ
သည်။

“ဆေးဒဏ်တွေလေ”

“ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေကွာ”

“ဪ ... ဒါတော့ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ၊ အရင်ဘဝက ဝင့်ကြွေးပါလာလို့ ဒီဘဝမှာ ခံရတယ်ပဲ မှတ်ပါတယ်၊ အသက်ကြီးမှ လှလည်းမလှချင်တော့ပါဘူးလေ။ လူမြင် တင့်တယ်အောင်သာ ဆံပင်တုကို စွပ်ထားရတာ”

“အေးလေ ... အဲဒါက အရေးမကြီးပါဘူး၊ အရေးကြီးတာ က ရောဂါသက်သာဖို့ပဲ မဟုတ်လား။”

မွေးစားသမီး အိမ်ဖော်မလေး ဖြစ်သော သီသီက

ဦးနေမင်းထံ သံပုရာရည်ခွက်ကို ရှိကျိုးစွာ ကမ်းပေးနေ၍ စကား ပြတ်သွားပါသည်။

“ဒါနဲ့ ကိုနေမင်း ဘာကိစ္စ တိုင်ပင်ချင်လို့ လာတာလဲ”

“ဪ ... ဟုတ်တယ်၊ တိုင်ပင်စရာရှိလို့။”

“ဘာများပါလိမ့်”

“ငါ နောက်ဆုံးရက်ကို ဝင်ပြိုင်ပေးမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ”

ဒေါ်ကြည်ဖြူက မသူးဆန်းဟန်ဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပါ

သည်။

“တစ်သက်လုံး နာမည်တစ်လုံးကို ထိန်းလာတာ။ ကျော်ငွေ လုပ်တဲ့ ပြိုင်ပွဲကို မဝင်တာနဲ့ဘဲ နာမည်ထိခိုက်ရမှာ စိုးရိမ်

တယ်။ အခု အခြေအနေမှာဆို မင်းက ပထမ၊ သားက တတိယနေရာ ရထားတာ၊ နောက်ဆုံးရက်မှာလည်း ပထမ နေရာကို ရရုံမကဘူး။ အမှတ်က တအားကို ပြတ်နေမှ နိုင်ဖို့ သေချာတယ်၊ သားရတဲ့ အမှတ်က သိပ်နည်းနေတယ် လေ၊ အဲဒီနေ့ပြိုင်ပွဲတုန်းက သူ့အောက်က လူတွေက သူ့ လောက် အမှတ်မရလို့သာ သူ နံပါတ်တစ်ခု ချိတ်သွား တာ”

“အဲဒါ ကျွန်မလည်း သိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကလေး အားငယ် သွားမှာစိုးတော့ မပြောတော့ပါဘူးလေ၊ သားလည်း ကြီးစား တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ သိတယ်၊ သားက ဒီအလုပ်ကို ဝါသနာ မပါဘူး ကိုနေမင်း။ ကျွန်မ ဒီလိုပြောလို့ ရှင် သားကို စိတ်ဆိုးမနေနဲ့။ သူ့အဖေ အလိုကိုလိုက်ပြီးတော့သာ ဒီအလုပ် ဝင်ရတာလို့ ထင်တယ်။ လူဆိုတာ ကိုယ်ဝါသနာ မပါတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်နေရရင် ဒီထက်ပိုပြီး တိုးတက်ဖို့ ဘယ်လိုမှ တီထွင်ကြံဆနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးလေ။ ဒီတော့ သူ နံပါတ်တစ် ဆိုတဲ့ နေရာကို မရခဲ့တာ အဆန်းမဟုတ် ပါဘူး။”

အင်း ... ကြည်ဖြူကမှ သားရဲ့ စိတ်ကို ပိုနားလည် သေးတယ်။ ဒါတောင် သူက သားနဲ့အတူ နေခွင့်ရခဲ့တာ မဟုတ် ဘူး။

“သား ဘာလုပ်ချင်မယ် ထင်လဲ”

“ကျွန်မ မသိဘူး။ ရှင်ပဲ အသေအချာ ပြန်မေးပါ။ သူ လုပ်ချင်တာကိုပဲ လုပ်ခွင့်ပေးရင် ပေးလိုက်ပါ။ ကျွန်မ အတင်းမတိုက်တွန်းပါဘူး။ ရှင်သဘောပါ။”

“ငါလည်း အခုမှ အဲဒါကို တွေးမိလာတယ်။ စိတ်ချပါ။ ဒီပွဲပြီးရင် သားကို ဗန်ကောက်မှာ ကျောင်းသွားနေခိုင်းမဲ့ ကိစ္စ သူနဲ့ ပြန်ဆွေးနွေးကြည့်လိုက်ဦးမယ်။ သူ ဒီပညာရပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မတတ်ချင်ရင်လည်း တခြားဘာသာရပ် သွားတက်ချင်လည်း တက်ပေါ့။ ငါ ခွင့်ပြုတော့မယ်”

“အဲဒီလို ကြားရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာ ကိုနေမင်းရယ်”

“ဪ ... ငါ ဝင်ပြိုင်မဲ့ရက်အကြောင်း ပြောရဦးမယ်”

“ပြောပါဦးရှင်”

ဦးနေမင်းက သူ့လက်ထဲတွင် ခေါက်လိပ်ပြီး ကိုင် လာသော ကတ်ထူအဖြူပြားကို ဖြန့်လိုက်ပါသည်။ ဦးနေမင်း

ကိုယ်တိုင် ပုံဖော်ဒီဇိုင်းဆွဲထားသော ဖက်ရှင်ဝတ်စုံတစ်ခု၏ ပုံပင်။ အရောင်အသွေးမျိုးစုံ၊ အတိုင်းအထွာ စကေးမျိုးစုံပါ ထည့်သွင်း ရေးဆွဲထားပါသည်။

“အဲဒီရက်ပြိုင်ပွဲက အပြင်လောကမှ လူတွေ မဝတ်ကြဘဲ စိတ်ကူးယဉ် ဖက်ရှင်တစ်မျိုးအနေနဲ့ ထွင်ပြတဲ့ ပြင်သစ် က ဖက်ရှင်ပြိုင်ပွဲတွေလိုမျိုး လုပ်ပြရမှာဆိုတော့ ငါ ဒီပုံကို စိတ်ကူးရမိတယ်”

“ကောင်းသားပဲ၊ ဒါနဲ့ မော်ဒယ်လ်ကရော”

“မင်းပေါ့”

“ရှင် ... ဘယ်လို”

“ငါ ဒီအချိန်မှ ဝင်ပြိုင်ဖို့ စိတ်ကူး ရတာဆိုတော့ ဘယ် မော်ဒယ်လ်မှလည်း အပန်းတကြီး သေလည်း မသေချာ ဘဲ လိုက်မရှာချင်တော့ဘူး။ ပြီးတော့ ဒီပုံကို ထွင်ကတည်းက မင်းပဲ ဖြစ်မယ်ဆိုပြီး စိတ်ကူးနဲ့ ထွင်လိုက်တာလေ။ ဒီမှာ ကြည့်၊ ငါ မင်း ဆံပင်တွေ ကျွတ်နေမှန်းတော့ သားပြောလို သိထားတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ငါ ပြင်မဲ့ဆံပင်ပုံကြောင့် သူတို့ ဆံပင်ထိခိုက်မှာလား ဘာလား ပြောကြပြီး ညည်းညူ၊

www.burmeseclassic.com

ကြမဲ့ မော်ဒယ်လ်တွေကို မစဉ်းစားတော့ဘဲ မင်းဆံပင်ကို ပဲ ပြင်မယ်လို့ ခေါင်းထဲမှာ တစ်ခါတည်း ပေါ်လာတာပဲ”

“ဆံပင်တွေက ကျွဲနေတာနော်”

“ဒီမှာကြည့် ခေါင်းပုံစံကို ငါ အဲဒီပုံလုပ်ရင် ဆံပင်ကျဲတာပါ တာ သိပ်မသိသာတော့ဘူး။ ရိတ်သင့်တဲ့ နေရာပါ ရိတ်ပြီး ပုံသွင်းရမှာ မော်ဒယ်လ်သာဆိုရင် သူ့ဆံပင် ဘယ်ကွက်ကွား အရိတ်ခံမလဲ”

“ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒီပြိုင်ပွဲက ရုပ်လည်း သိပ်ပြစရာမလိုတော့ ကျွန်မပဲ မော်ဒယ်လ် ဖြစ်ပါပြီ၊ ဟုတ်ပြီလား။”

“အေး ... ဒါဖြင့် ငါ ကိုယ်တိုင်း ယူသွားမယ်၊ နှစ်ရက်ပဲ ကျန်တော့တာ၊ နှစ်ရက်အပြီး ထွင်ရမယ်”

“သားပြည့် သိပြီးပြီလား။”

“မော်ဒယ်လ်ကို မင်းပဲ လုပ်မယ် ဆိုတာတော့ သိပြီးပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ ဝင်မယ်ဆိုတာ သူ့ကို မပြောထား ဘူး။”

ဒေါ်ကြည်ဖြူက စိတ်ချမ်းသာစွာ ရယ်မောရင်း ...

“ဘာဖြစ်လို့လဲရှင်”

“ဒီကောင်က ကြွားလည်းကြွားချင်။ သူ့ရည်းစားကို မျက်နှာ လို့ မျက်နှာရ လုပ်ချင်ပြီး ဖုန်းလှမ်းဆက်ပြောရင် သတင်း တွေ ပေါက်ကြားသွားမှာကွ”

ဒေါ်ကြည်ဖြူက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ထောက်ခံ ပါသည်။

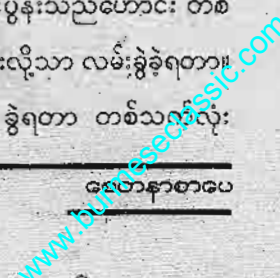
“သူ့ရည်းစားကို ပြင်တဲ့ အလှပြင်အုပ်စု”

“ဘေဘီနဲ့အဖွဲ့ပါ၊ နာမည်ကြီးတွေလေ ကိုနေမင်းရဲ့”

“အေး ... အဲဒီဘေဘီနဲ့အဖွဲ့က သိပ်တော်နေတော့ သူတို့ နိုင်သွားမှာ လန့်နေရတယ်၊ သူ့ရည်းစားက နှုတ်မလိုဘဲ သွားပြောမှ ကိုယ့်စိတ်ကူးကို ပြန်အခိုးခံရဦးမယ်”

ဒေါ်ကြည်ဖြူသည် အစကတော့ စိတ်မပါသလို စိတ်မဝင်စားသလို ဖြစ်နေခဲ့သော ဦးနေမင်း တစ်ယောက် အခုမှ ဒီပွဲကို နိုင်လိုစိတ် သဲကြီးမဲကြီး ဖြစ်နေသည်ကို ကျေနပ်စွာ ကြည့်နေခဲ့ပါသည်။

သူဟာ ကိုယ်ချစ်ခဲ့ရတဲ့ ခင်ပွန်းသည်ဟောင်း တစ် ယောက်။ သူ့လွှမ်းမိုးမှုဒဏ်ကို မခံနိုင်လွန်းလို့သာ လမ်းခွဲခဲ့ရတာ။ သူမ စိတ်နှလုံးထဲမှာတော့ လူချင်းသာ ခွဲရတာ တစ်သက်လုံး

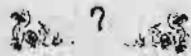

ချစ်မြတ်နိုးနေခဲ့တာလဲ အမှန်ပါပင်။ ဒါကြောင့်လည်း သူ့မျက်နှာ
ရိပ် မျက်နှာကဲကို ခုထိ ကောင်းစွာ ဖတ်နေနိုင်ခဲ့သေးတာပေါ့။

မသေခင် အသက်ရှင်ခွင့်ရတဲ့ အချိန်လေးအတွင်းမှာ
ခင်ပွန်းသည် စိတ်ချမ်းသာအောင် သူ လုပ်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုကို
ပါရမီ ဖြည့်ခွင့်ရသည့်အတွက် အင်မတန်မှ ပီတိဖြစ်နေရပါသည်။

ဘယ်လောက် စိတ်ချမ်းမြေ့စရာကောင်းလိုက်သလဲ။
မိသားစုသုံးဦးစလုံးရဲ့ အထိမ်းအမှတ် သမိုင်းမှတ်တိုင်လေးတစ်ခု
ကို စိုက်ထူခဲ့ရတော့မှာပဲ။

နောက်ဆုံးရက် ပြိုင်ပွဲကား ပို၍ပင် လူပရိသတ်များ
ပြားနေပါသည်။ မဂ္ဂဇင်းကျာနယ်များတွင် သတင်းရေးမည့်သူများ၊
ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတင်မည့်သူများသာမက ဦးကျော်ငွေတို့ ကုမ္ပဏီ
များအုပ်စုမှ အသစ်ထုတ်ဝေမည့် 21st Century Fashion(တွမ်တီး
ဖတ်စ်စင်ကျူရီ ဖက်ရှင်)နစ်ဆယ့်တစ်ရာစုဖက်ရှင် ဟူသော မဂ္ဂဇင်း
အသစ်ကြီးတွင်ဖော်ပြရန် ဓာတ်ပုံများ ရိုက်မည့်သူ စသဖြင့်သာမက
မော်ဒယ်လ်၊ အဆိုတော်၊ မင်းသမီး၊ မင်းသား စသည်တို့ကိုလည်း

www.burmeseclassic.com

ဖိတ်ထား၍သော်လည်းကောင်း၊ သူတို့ဘာသာ စိတ်ဝင်စားကြ၍
သော်လည်းကောင်း၊ လာရောက် ကြည့်ရှုအားပေးသူတွေနှင့် ခန်းမ
ကျယ်၏ နေ့သည်ခုံတန်းတွေမှာ ပြည့်နှက်နေပါသည်။

ပြည့်လျှံတို့၏ KINGSမှ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များပါ
အကုန်ရောက်လာပြီး သူတို့ရဲ့ ပိုင်ရှင်၊ အလုပ်ရှင် ဆရာဖြစ်သူ
ဦးနေမင်းကို လာအားပေးဖို့ ရောက်လာလေရာ KINGS အတွက်
ပေးထားသော နေရာမှာ လူတွေအပြည့် ဖြစ်နေပါသည်။ ဒီနေ့
ဆိုင်လည်း ပိတ်ထားရာ အလုပ်အားလပ်နေကြပေမဲ့ မိမိရဲ့ ကိုယ်
ရေးကိုယ်တာများကို လုပ်ဖို့ စိတ်မကူးကြဘဲ ကိုယ့်ဆိုင်က ဆရာ
တွေရဲ့ ပြိုင်ပွဲကို လာအားပေးကြသော ဆိုင်ပေါင်းစုံမှ ဝန်ထမ်း
တွေလည်း အများအပြား ကိုယ့်ဆိုင်ဝတ်စုံ ကိုယ်စီတွေနဲ့ တွေ့ရပါ
သည်။

ပြိုင်ပွဲ စတင်တော့မည်ဆိုသောအခါ ထုံးစံအတိုင်း
အခမ်းအနားမှူး၊ အမျိုးသမီးက စပြီး ကြေညာပါသည်။

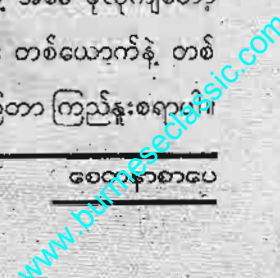
“တတိယရက်လည်းဖြစ်သော နောက်ဆုံးပြိုင်ပွဲရက်လည်း
ဖြစ်သော ပြိုင်ပွဲကြီးကို စတင်ရန် သုံးမိနစ်မျှသာ လိုပါတော့
တယ်ရှင် ...

“ပြိုင်ပွဲဝင်ကြမည့် ဒီဇိုင်နာများအားလုံး မိမိအတွက်
သတ်မှတ်ထားပြီးသား နေရာများမှာ နေရာယူနိုင်ကြပါပြီ”

အလှဖန်တီးသူ ဒီဇိုင်နာများ ကိုယ့်မော်ဒယ်ကိုယ်စီ
ဖြင့် စီတန်းထွက်လာကြသောအခါ လက်ခုပ်တီး အားပေးသံတွေ
ဆူညံသွားပါသည်။

ဖေဖေနဲ့ မေမေ ထွက်လာသောအခါ ဦးကျော်ဇွေက
အံ့ဩသလို မျက်ခုံးပင့်သွားပေမဲ့ ပြုံးရွှင်စွာပင် လက်ခုပ်တီးအားပေး
လိုက်ကြောင်း ပြည့်လျှံ တွေ့လိုက်ရပါသည်။

မျှင်သည် ကိုယ့်အုပ်စုနဲ့ကိုယ် နေရာယူထားပြီးတာ
တောင် ပြည့်လျှံတို့ရဲ့ KINGS နေရာမှာ ဘယ်သူ ဝင်လာမလဲလို့
လည်ပင်းတလိမိလိမ် ကြည့်မိပါသည်။ အန်ကယ်လ် ဦးနေမင်း
အလှပြင် မှန်တင်ခုံမှာ ဝင်ရပ်လိုက်သလို အန်တီဒေါ်ကြည်ဖြူက
လည်း မှန်တင်ခုံရဲ့ ဘိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်လျှင် မျှင် ရင်ထဲ
ကြည့်နူးသလို ငေးသွားပါသည်။ ကြည့်စမ်းပါဦး။ နှစ်ပေါင်းများ
စွာ လမ်းခွဲထားပြီးတဲ့ သားပြည်ရဲ့ အဖေနဲ့ အမေ ခုလိုကျတော့
လည်း အလုပ်တစ်ခုကို အတူတူတွဲလုပ်ပြီး တစ်ယောက်နဲ့ တစ်
ယောက် ပါရမီ ဖြည့်ပေးဖို့ အသင့်ဖြစ်နေကြတာ ကြည့်နူးစရာပေါ့။

မျှင် ပြည့်လျှံဆီ လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင် ပြည့်လျှံကလည်း မျှင်ကို ခေါင်းအသာညိတ်ပြပြီး ဘာကို လက်မထောင်ပြမှန်း မသိ။ သို့သော် သူ့လည်း မိဘနှစ်ပါး အဆင်ပြေပြေနဲ့ အတူတွဲတွေ့ရတာကို ဝမ်းသာနေပုံရပါရဲ့ဟု မျှင် နားလည်လို့ ရသွားပါသည်။

“ပြိုင်ပွဲ စတင်ပါပြီရှင်၊ ဆံပင်မိတ်ကပ် ပြင်ဆင်ချိန် လေးဆယ့်ငါးမိနစ် ဖြစ်ပါတယ်ရှင်။ အချိန်စေ့ရင် ဘဲလ်တီး ပါ့မယ်။ အားလုံး ကံကောင်းပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်ရှင်”

အခမ်းအနားမှူး၏ ကြေညာသံအဆုံးတွင် မျှင်လည်း စတင်၍ မိတ်ကပ်လိမ်းခံရခြင်း၊ ဆံပင်ကို ကော်တွေ့ဖျန်း ပုံသွင်းခံရခြင်းဖြင့် မှန်ထဲမှာ ပေါ်လာမည့် အရိပ်ထဲ နစ်မျောသွားပါသည်။

“ဟဲ့ ဘေဘီ။ ကိုနေမင်းကြီး သူ့မိန်းမကို ပြင်ပေးတယ်တော့”

“အိုအေ မကြည့်ဖြူက ကင်ဆာဖြစ်လို့ပဲ ဆံပင်ပါးနေတယ် သတင်းကြားထားတာ၊ သူ ဘာပုံများ ဆံပင်ကို လုပ်ပြလို့ ရမှာတဲ့တုံး။ စိတ်ပူမနေပါနဲ့။”

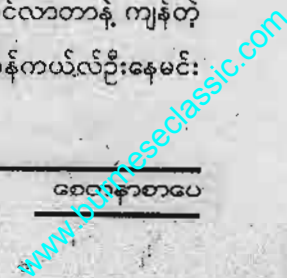
“ဟုတ်တယ်၊ မိတ်ကပ်တင်မက ဆံပင်ပုံပါ အဆန်းတကျယ် လုပ်ရမှာ ကိုနေမင်းက အခုမှ စိတ်ကူးပေါက်ပြီး ဝင်လာတော့ မော်ဒယ်လ် ရှာမရဘူး ထင်ပါရဲ့။ ဒါနဲ့ပဲ သူ့မိန်းမ ဆွဲခေါ်လာတယ်ထင်တယ်”

“နေပါဦး၊ သူတို့က ကွဲနေကြတယ်ဆို”
“ကွဲပေမဲ့ အရေးကြီးတော့လည်း သွေးကပြန်နီးတဲ့သဘော ဖြစ်မှာပေါ့ ...

“ဟဲ့ ... ဆံပင် ... ဆံပင် ... ဒရိုင်ယာနဲ့ စွတ်မှုတ် မနေနဲ့ ကျွမ်းသွားမယ်”

မျှင်သည် သူမကို ပြင်ဆင်ပေးသော ဘေဘီတို့အုပ်စု ပြင်လည်းပြင်၊ ဦးနေမင်းတို့ကိုလည်း တကြည့်ကြည့် အတင်း တပြောပြော လုပ်နေသဖြင့် သူတို့ ပြောတာ နားထောင်ပြီး ရယ်ချင်နေပါသည်။

အင်း ... ဦးနေမင်းဟာ Beautician (ဗျူတစ်ရှင်) လောကမှာ တော်တော်ကို ဆရာကြီးပဲ၊ သူ ဝင်လာတာနဲ့ ကျန်တဲ့ အုပ်စုတွေ လန့်ဖျား ဖျားကုန်ကြပြီ။ အန်ကယ်လ်ဦးနေမင်း ဘယ်လိုပုံများ ပြင်ပြမှာပါလိမ့်။

ဒီနေ့ပွဲက စိတ်ကူးအထူးအဆန်းတွေကို ကိုယ့်ရဲ့
မိတ်ကပ်ဆံပင်ပညာ၊ အချုပ်အလုပ်ပညာနဲ့ ပြပြီး ပြိုင်ရမဲ့ပွဲပဲ။

မျှင်သည် မျက်စိမှိတ်ပေးစရာရှိ မှိတ်လိုက်၊ ခေါင်းငဲ့
ခေါင်းငဲ့စရာရှိ ငဲ့လိုက် ငဲ့လိုက်နှင့် အလှပြင်ခံနေရင်း ဟိုတွေ့
ဒီတွေ့ လုပ်နေခဲ့ရာ ကြာလို့ကြာမှန်းပင် မသိလိုက်။

အခမ်းအနားမျိုး၏ ဘဲလ်နီပိသံနဲ့ အတူ ...

“လေးဆယ့်ငါးမိနစ် ပြည့်ပါပြီရှင်”

ဟူသော ကြေညာသံကပါ တစ်ပြိုင်နက်တည်း
ထွက်ပေါ်လာတော့မှ ပြင်လို့ ပြီးပြီဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

မျှင်သည် မှန်ထဲမှာ မြင်ရတဲ့ ကိုယ့်ပုံကိုယ်ထက်
အန်တီဒေါ်ကြည်ဖြူပုံကို မြင်ချင်လှ၍ လှမ်းကြည့်လိုက်ပါသည်။

ဟယ် ...။

မျှင် အံ့အားသင့်သွားပါသည်။ အန်တီဒေါ်ကြည်ဖြူ
ဆံပင်ပါးတွေကိုပဲ အရှိအတိုင်း ပုံသွင်းထားရုံခဏ ကွက်ပြီး
ရိတ်ထားလိုက်သော ဦးရေနေရာတွေမှာပါ မိတ်ကပ်အရောင်စုံ
အလှခြယ်လို့။ ဒေါ်ကြည်ဖြူ မျက်နှာက မိတ်ကပ်ကစာစ်မျိုးလည်း
ဖြစ်နေကာ ဒေါ်ကြည်ဖြူ ရုပ်ဟုပင် မထင်ရသလို ပြင်ဆင်ပုံမျိုး
ဖြစ်နေပါသည်။

မျှင်ကသာ ဆံပင်တု အမြင့်ကြီးနဲ့ ကိုယ့်ရုပ်ကိုယ်
တွေ့ ထွက်နေသေးတာလေ။ အဲဒါ ဘာပုံလုပ်ထားတာပါလိမ့်။
ဦးနေမင်းကတော့ သူ့လက်ရာသူ ကျေနပ်အားရသလိုနဲ့ ဝေးနေ
သည်။ ပြည့်လျှံကလည်း တအံ့တဩ ဝေးနေသည်။ ဒေါ်ကြည်ဖြူ
ကလည်း မှန်ထဲက သူမရဲ့ ရုပ်ပုံကို အဝေးသား စိုက်ကြည့်နေလေ
သည်။

“ပြိုင်ပွဲဝင်သူများ အားယုံ့ မိမိတို့ရဲ့ အဝတ်လဲခန်းများဆီ
သွားနိုင်ပါပြီရှင်၊ အဝတ်လဲပြင်ဆင်ချိန် မိနစ်နှစ်ဆယ်
ပေးပါတယ်ရှင်”

ဟာယီ ပြင်ဆင်ဖို့ စည်းပေးထားသော အဝတ်လဲခန်း
များဆီ ပြိုင်ပွဲဝင်သူများ ဝင်သွားနေချိန်တွင် ခန်းမအပြင်မှာတော့
သိချင်းဖွင့်ပေးထားရုံကလွဲလျှင် ဘာဖျော်ဖြေမှုမှ မစသေးပါ။

ဒီနေ့ နောက်ဆုံးရက်မှာ ပြိုင်ပွဲပြီးလျှင် ဆုကြေညာ
ပြီးလျှင် ဆုပေးပြီးလျှင် မျှင် ဖေဖေ၏ ဆေးလ်ဗားရှိုင်းဟိုတယ်မှာ
ဖွင့်ထားသော ဆေးလ်ဗားရှိုင်းရက်စတော့ရင့်၏ ပင်တိုင်တီးဝိုင်း
အဖွဲ့၊ ပင်တိုင်ဒီဇိုင်းတီးသူနှင့် ပင်တိုင်အဆိုတော်သစ်များ၏
ဖျော်ဖြေရေးလည်း ရှိပါသည်။ တခြား မိတ်ပေးထားသော အဆို
တော်တချို့လည်း လာဆိုပါမည်။

မိနစ်နှစ်ဆယ် ပြည့်သောအခါ ဘဲလံတီးသံ ကြားရပါသည်။ ဘောဘီတို့လည်း မျှင်ကို စိတ်တိုင်းကျ ဝတ်ဆင်ပေးပြီး ဖြစ်၍ သူတို့ လက်ရာ သူတို့ အကျေနပ်ကြီး ကျေနပ်နေတော့လေသည်။

“မျှင် ကြည့်ပါဦးအေ၊ ညည်း ဘယ်လောက်လှသွားလဲ၊ ကျုပ်တို့ ပထမရရင် ညည်းကို အမှတ်တရ လက်ဆောင်ပေးထားဦးမှာ”

မျှင်သည် ဘောဘီ၏ အပြောကို သဘောကျပြီး ပြုံးနေပါသည်။

“ရပါတယ်၊ မျှင်က မာမိတို့ကို ကူညီတာပါ။ အဲဒီလိုဝင်ပါရတာကို စိတ်လှုပ်ရှားပြီး ပျော်နေတာလေ”

“ညည်း မော်ဒယ်လ် လုပ်ဖို့ ကောင်းတယ်”

“မျှင် ဝါသနာမပါပါဘူး၊ မာမိတို့ကိုတော့ မျှင် ခင်လို ကူညီတာပါ။ မျှင် မေမေနဲ့ မျှင်က မာမိတို့ဆီမှာ လာပြင်နေကျမို့ ကိုယ်မိတ်ဆွေရင်းတွေကို ကူညီတဲ့သဘောပါ”

“ကဲ ... ကဲ ... အဆင်သင့်ပြင်ထား၊ နာမည်ကြေညာတာနဲ့ ကျုပ်က အရင်ထွက်သွားပြီး ညည်းကို ခေါ်ထုတ်ပြရမှာ။ ညည်းက စင်ပေါ်မှာ အလှပြရမှာ”

ဒီနေ့ ပြိုင်ပွဲကျတော့ အခမ်းအနားမှူးက ဘယ်သူ ဘယ်ဝါနဲ့ အဖွဲ့ဖြစ်ပါတယ်ဟု ကြေညာလျှင် အရင်ဆုံး အလှဖန်တီးသူက စင်မြင့် မိုက်ခရိုဖုန်းဆီ သွားရမည်။ သူက အရင် သူ့ရဲ့ စိတ်ကူးကို ပြောရင်း သူ့မော်ဒယ်လ်၏ အမည်ကို ကြေညာကာ ခေါ်ပြရပါမည်။

ပထမရက်ပွဲလို စင်ပေါ်မှာ အားလုံး ရပ်နေစရာ မလို။ ကိုယ့်အလှည့်ပြီးရင် ဆင်းသွားရုံပင်။

“ဘောဘီနဲ့အဖွဲ့ သရုပ်ပြရန် အလှည့်ကျပါပြီရှင်”

ဟူသော ကြေညာသံကြားလျှင် ဘောဘီ စင်ပေါ်ရှိ မိုက်ခရိုဖုန်းဆီသို့ သွားပါသည်။

“မင်္ဂလာပါရှင်၊ ဘောဘီတို့ ဒီနေ့ ပြသမဲ့ ဖက်ရှင်ကတော့ အီဂျစ်ဘုရင်တွေခေတ်က ရှိခဲ့တဲ့ အကြောင်းအရာ တစ်ခုပါ။ အီဂျစ်မင်းသမီး (သို့မဟုတ်) ဘုရင်မတစ်ပါးရဲ့ ရွှေအတိနဲ့ ထုဆစ်ထားတဲ့ ရုပ်တုလေးတစ်ခုကို ပြမှာဖြစ်ပါတယ် ...

“မော်ဒယ်လ်ကတော့ ငွေချည်မျှင် ဖြစ်ပါတယ်။ ကြည့်ရှုအကဲဖြတ်ကြပါလို့”

မျှင် ဖြည်းညင်းစွာ ခပ်တည်တည် မျက်လုံး ဝါးစနေ ရာတည်း တည့်တည့်စိုက်ကြည့်ပြီး စင်မြင့်တစ်လျှောက် လျှောက် လာသောအခါ လက်ခုပ်သံတွေ အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် ဖြစ်သွားပါ သည်။

မျှင်သည် ငွေချည်မျှင် ဖြစ်နေပေမဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး ကို ရွှေရောင် လွမ်းနေသည်။ မျှင် ဆံပင်တွေကိုလည်း ပုံသွင်း ဆံပင်တုတ်ပြီး အိဂျစ်ပြည်က ဘုရင်မတွေလို ဆံပင်အမြင့်ကြီး လုပ်ထားကာ ဆံပင်နက်တို့ဟာ ရွှေရောင်အမှုန်လေးတွေ တလက် လက် ထနေတော့တာ။

မျှင် မျက်နှာက မိတ်ကပ်ကာ အိဂျစ်အမျိုးသမီး ရုပ်ထွက်နေပေမဲ့ အဲဒီ မိတ်ကပ်ပင်လျှင် ရွှေရောင်တောက်နေ သည်။

မျှင်ကို ဝတ်ဆင်ပေးသော လက်ပြတ်အိဂျစ်ဘုရင်မ ဝတ်စုံသည်လည်း ရွှေရောင်၊ အဝတ်လွှတ်နေရာ အသားနေရာ တွေမှာလည်း မျှင် တစ်ကိုယ်လုံး ရွှေရောင် ထွက်နေပါသည်။

မျှင် ထွက်လာလိုက်တာနဲ့ မီးရောင်အောက်မှာ ရွှေ ရောင် လင်းလက်သွားပါသည်။

ပြည့်လျှ မင်လျှင် ဘောဘီတို့အဖွဲ့၏လက်ရာကို မချီးကျူးဘဲ မအံ့ဩဘဲ မနေနိုင်တော့။ လက်ခုပ်တီးပြီး အားပေး မိပါသည်။

“ဘောဘီနဲ့အဖွဲ့က ရမှတ် လေးဆယ့်ခြောက်မှတ် ဖြစ်ပါ တယ်”

အမှတ်ကိုပါ တစ်ပြိုင်တည်း ကြေညာရာ အမှတ် ငါးဆယ်မှာ လေးဆယ့်ခြောက်မှတ် ရသွားသော အဖွဲ့မို့ သူတို့ အားလုံး မျက်နှာမဲတွေ ပြုံးဆင်းသွားကြသည်။

အဖွဲ့တွေကလည်း တင်ပြပုံ အစုံအလင်ပင်။ ကိုနု ဗျူးတီးဝေါ့လို့မှ တင်ဆက်ပုံမှာ ...

“မိုးရာသီ မြင်ကွင်းတစ်ခုပါ။ တိမ်တွေကြားက မိုးနတ်သမီး လေးရဲ့ မိုးရွာသွန်းပုံကို ခင်ထိပ်ထားကပဲ သရုပ်ပြပေးပါ မယ်”

ခင်ထိပ်ထားသည် ဆံပင်တွေပေါ်မှာတော့ တိမ်စိုင့် တိမ်မျှင်တွေနဲ့ မိုးစက်မိုးသီးများနဲ့ ဖြစ်နေသည်။ ခင်ထိပ်ထား၏ မျက်နှာမှာ ကောင်းကင်ပြာနဲ့ တိမ်ညိုညို အရိပ်မျိုး ခြယ်ထားသလို ဝတ်စုံကလည်း တိမ်စိုင့်တွေလိုပဲ ခပ်လွင့်လွင့်၊ သူမ၏ လက်ချောင်း ဖျား၊ မေးဖျား၊ နားရွက်ဖျားတွေမှာတော့ ရေစက်ကလေးတွေ သီးနေသလို ပုံစံ ဖန်တီးပေးထားသည်။

ကိုနဲ့ရဲ့ လက်ရာကလည်း မဆိုးလှ။

ချစ်ချစ် အလှပြင်ဆိုင်ကတော့ နွေရာသီ ပုံစံမျိုး

ပြင်ပြပါသည်။

Heart(အသည်းနှလုံး အလှပြင်ဆိုင်)မှ နီဂရိုးမတစ် ယောက်လို့ပဲ တစ်ကိုယ်လုံး မည်းနေအောင် ပြင်ပြပြီး၊ ဆံပင် တွေကတော့ ကျစ်ဆံမြီး သေးသေးလေးတွေ မွှစ်လို့။

စသဖြင့် ဆိုင်ပေါင်းနှစ်ဆယ် ဝင်ပြိုင်ရာ ပုံစံတွေက တစ်ယောက်လာတစ်မျိုးနဲ့ တအံ့တဩ ငေးကြရပါသည်။ အားလုံး ကလည်း လက်ရာမြောက်စွာ ပြသကြသည်။

နောက်ဆုံး နံပါတ်နှစ်ဆယ်နေရာမှာကျမှ KINGS ရဲ့ အလှည့်ရောက်ပါသည်။

ပြိုင်ပွဲမှာ ပြသရမဲ့အလှည့်များကိုလည်း မဲစနစ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရာ ဒီနေ့တော့ နံပါတ်နှစ်ဆယ် ဖြစ်သွား၍ နောက်ဆုံးမှ ပြသခွင့်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပထမဆုံးပြတဲ့ ဆိုင်က (၁) ပန်းကမ္ဘာ၊ (၂) နောက်မှ ဘောဘီနဲ့အဖွဲ့၊ (၃) ကိုနု ဗျူးတီးဝေါလ်၊ (၄) ချစ်ချစ် အလှပြင်

ဆိုင်၊ (၅) Heartအလှပြင်ဆိုင်၊ (၆) Princess(ပရင့်ဆက်) ဗျူးတီး ဆလွန်း၊ (၇) ခိုင်ညီအစ်မများ အလှပြင်ဆိုင် (၈) ကျော် ဗျူးတီး ပါလာ၊ (၉) မာမိညွန့်နှင့် သမီးများ၊ (၁၀) ဖက်ရှင်ကွင်း အလှပြင် ဆိုင်၊ (၁၁) ချစ်သမီး ဗျူးတီးရိပ်မြို့၊ (၁၂) လှလွန်းသူ အလှပြင်ဆိုင်၊ (၁၃) ညှို့စံအိမ်အလှဂေဟာ၊ (၁၄) ပန်းမျိုးတစ်ရာ ဗျူးတီးဟောက်စ်၊ (၁၅) နွေမိုးဆောင်း လှရိပ်မြို့၊ (၁၆) စကြာဝဠာ အလှကမ္ဘာ၊ (၁၇) မယ်မြန်မာဗျူးတီးဆလွန်း၊ (၁၈) မာမိဆွေနှင့်အဖွဲ့၊ (၁၉) မိတ်ကပ် ဆံပင် စန္ဒာနှင့် ဒီဇိုင်းနာ မူယာ၊ ပြီးတော့မှ (၂၀) KINGS GROUP ဟူ၍ အစဉ်အလိုက် ပြသရပါသည်။

“KINGS မှ ဦးနေမင်း ဖြစ်ပါတယ်ရှင်”

ဖေဖေ စင်ပေါ်တက်သွားသောအခါ လက်ခုပ်သံများ နဲ့အတူ အားလုံးရဲ့ တီးတိုးပြောသံများ ကြားရပါသည်။ ဟဲ့ ... သူ မပြိုင်ဘူးဆို အခု ပြိုင်နေပါလား၊ မော်ဒယ်လ်က ကြည်ဖြူနော်၊ သူတို့ ပြန်ပေါင်းသွားပြီလား။ ပြည့်လျှံက စကားသံတွေကို နားထောင်ပြီး ရယ်ချင်နေပါသည်။ ဖေဖေ ဘာများ ထွင်ပြမလဲ သူလည်း သိချင်လှပြီ။

“မော်ဒယ်လ် မကြည်ဖြူပါ။ ငှက်သွင်ပျံကြွမတတ်သော် ဆိုတဲ့ စာသားတစ်ခုနဲ့ ရှေးခေတ်က ရှေးဖွဲ့ ထားတဲ့ ကဗျာ တစ်ပုဒ်ရဲ့ သရုပ်ပြပုံဖော်မှုပါ”

စင်မြင့်မှာ မီးတွေအရင်မှိန်ကျသွားပါသည်။ လျှောက်

လမ်းတည့်တည့်ဆီမှ အရောင်အသွေးစုံလှသော ငှက်ကြီးတစ်ကောင် လျှောက်လှမ်းပြီး တက်လာသလို ပုံရိပ်တစ်ခုခုက တရွေ့ရွေ့ မီးများဖြုန်းခနဲ လင်းသွားလျှင် ဒေါ်ကြည်ဖြူကို မမြင်ရဘဲ ငှက်ကြီးတစ်ကောင် ရပ်နေသည့်အလား ကိုယ်ဟန်ပြုမှု တစ်ခုကို စတွေ့လိုက်ရလေသည်။

ဒေါ်ကြည်ဖြူက သူမ၏ မျက်နှာကို ငိုက်ချထားရာ ဦးခေါင်းထက်မှ ဖုံးသွင်းအမောက်လုပ်ထားသော ငှက်အမောက် သဏ္ဍာန် ရောင်စုံဆံပင်နှင့် ကွက်ကျားရိပ်ထားသော ဦးရေတိုမှ ငှက်ခေါင်းပုံသဏ္ဍာန် ဆေးခြယ်ထားခြင်းကို အသေအချာ မြင်အောင် ပြသထားသလိုမျိုး ဟန်ပြထားပါသည်။

ပရိသတ်က ဟယ်ခနဲ ငေးနေကြစဉ်မှာ အသံက မတိုးလွန်း မကျယ်လွန်းသော အာမေဗိုတ်သံတချို့နှင့်။

စေတနာစာပေ

ဒေါ်ကြည်ဖြူကလည်း ဦးနေမင်းနဲ့ တိုင်ပင်ထားသည့် အတိုင်း ငှက်တစ်ကောင် အတောင်တွေချကာ မြေပြင်မှာ ရပ်နေသည့်ဟန်အတိုင်း ငြိမ်သက်စွာ နေနေပါသည်။

ငှက်အတောင်များမှာ ပခုံးမှာ လက်ဖဝါးထိ တစ်လျှောက်လုံး ဖုံးနေသည့် ငှက်မွှေးငှက်တောင်သဏ္ဍာန် အင်္ကျီလက်ရှည်ကြီး ဖြစ်နေရာ ငှက်တစ်ကောင်နှင့် တူလွန်းလှ၏။

စက္ကန့်သုံးဆယ်မျှ သူမ ငြိမ်နေပြီးသောအခါမှ တောင်ပံများကို ဖြန့်သည်သဏ္ဍာန် ငှက်တစ်ကောင် ထပ်တော့မည့် သဏ္ဍာန်ဖြင့် ကိုယ်ကို ကုန်းထားရာမှ ခေါင်းကိုမော့၍ တစ်ကိုယ်လုံး မတ်မတ်ရပ်လျက် လက်နှစ်ဖက်ကို ဘေးသို့ ကားလိုက်လျှင် ပရိသတ်များ ဟေးခနဲ အော်ဟစ်ကာ လက်ခုပ်သံတွေ ဆူညံသွားရပါသည်။

တကယ့် ငှက်ကြီးအလား တစ်ကိုယ်လုံးကို ဝတ်ဆင်ထားသည့် အဝတ်ဒီဇိုင်းမှာ အရောင်အသွေး လှပစုံလင်လှလျက် ရိုးရိုးအထည်များနှင့်ပင် ငှက်မွှေးတွေလို ဆင်ယင်ချုပ်ထားခြင်း၊ အဝတ်လွတ်ရာ လည်ပင်း၊ ခြေသလုံး၊ ခြေကျင်းဝတ်၊ ခြေဖဝါးတွေမှာပါ ငှက်တစ်ကောင်လိုပဲ မိတ်ကပ်လိမ်းခြယ်ပေးထားခြင်း၊

စေတနာစာပေ

တဖန် ဒေါ်ကြည်ဖြူ၏ မျက်နှာမိတ်ကပ်သည်လည်း ဒေါ်ကြည်ဖြူ ဟုပင် မထင်တော့ဘဲ ငှက်မတစ်ကောင်လိုပဲ လိမ်း ခြယ်ထားခြင်း။

ထို့အပြင် သရုပ်ပြဟန်မှာလည်း လူတွေအားလုံးရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ငှက်တစ်ကောင်၊ အတောင်ချ ရုပ်နားနေရာမှ ဖြန်းခနဲ မြေပြင်ပေါ်မှ ထပျံတော့မလို အားယူလိုက်သည်ဟု ထင်သွားစေခြင်း။

စသည်သော အချက်အလက်များကြောင့် လက်ခုပ်သံ၊ လက်ခေါက်မှုတ်သံတွေကား ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရ၊ ဓာတ်ပုံကင်မရာမီးရောင်များ တလက်လက် ဖြစ်လျက် ခန်းမတစ်ခုလုံး အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် ဖြစ်ကုန်တော့လေသည်။

ပြည့်လျှံတို့ ကင်းစံဘုပ်စုကြီး တစ်ခုလုံးကား ခုံမှာပင် ထိုင်နေလို့ မရတော့ဘဲ မတ်တတ်ရပ်ကာ လက်ခုပ်တီးမိကြတော့သည်။

“ဟေး ... ဒါမှ ငါတို့ ဆရာကွ”

“ဘော့စ်ကတော့ ပညာပြလိုက်ပြီ”

“ဦးနေမင်းကြီးရဲ့ ပညာက ဒါ အစပဲ ရှိသေးတယ်နော်”

လူသံတွေ၊ လက်ခုပ်သံတွေ ဆူညံလွန်းလှချိန်တွင် အခမ်းအနားမှူးမှ ...

“အားလုံးပဲ ငြိမ်ပေးပါရှင်၊ ကျေးဇူးပြု၍ ငြိမ်ပေးပါရှင်။ အကဲဖြတ်များမှ အမှတ်စာရင်း ကြေညာတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ KINGSမှ ဦးနေမင်း ရမှတ်များကို ကြေညာရန် အသင့်ဖြစ်နေပါပြီရှင်”

ဟူသော ကြေညာသံကြောင့် အသံများ တစ်စတစ်စ ကျဲပါး တိတ်ဆိတ်သွားပါသည်။ အကဲဖြတ် ငါးယောက်တို့မှ လူပရိသတ်ဘက် ဝေကြည့်ပြီး တစ်ယောက်ချင်းစီမှ အမှတ်ထောင်ပြပါသည်။ နောက်ဆုံး အကဲဖြတ်မှ အမှတ်ထောင်ပြအပြီးတွင် လူပရိသတ်ရဲ့ ဟေးခနဲ အော်သံနှင့်အတူ ...

“ဦးနေမင်းမှ ရမှတ် လေးဆယ့်ကိုးမှတ် ဖြစ်ပါတယ်ရှင်၊ ဒီနေ့ရဲ့ ပထမနေရာကို KINGSမှ ရရှိသွားပါတယ်”

ဟု အခမ်းအနားမှူး၏ ကြေညာသံကပါ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။

“အားလုံးရဲ့ အဆုံးအဖြတ်အရ ‘နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစုရဲ့ အကောင်းဆုံး အတော်ဆုံး၊ အအောင်မြင်ဆုံး အလှဖန်ဆင်းရှင်နှင့် ဖက်ရှင်ဒီဇိုင်းနာ’ ဆုကို ဦးနေမင်း၏ ကင်းစံဂရု(ပ်)မှ ရရှိပါတယ် ...”

“ဒုတိယဆုကို ဘာဘီနဲ့အဖွဲ့မှ ရရှိပါတယ် ...
တတိယဆုကိုတော့ ကိုနု ဗျူးတီးဝေါလ်မှ ရရှိလိုက်
ပါတယ်ရှင် ...

ဒီနေ့ပဲ ဆုဖလားနဲ့တကွ ငွေကြေးဆုငွေကို ကုမ္ပဏီ
များအသင်း အဖွဲ့ဝင် ဦးကျော်ငွေ (ဆေးလ်စားရှိုင်းကုမ္ပဏီ)
မှ ချီးမြှင့်ပေးပါမယ်၊ ဆုချီးမြှင့်ပြီးတာနဲ့ ဆေးလ်စားရှိုင်း
တေးဂီတအဖွဲ့ ဒီဂျေအဖွဲ့နဲ့အတူ ဖျော်ဖြေရေး စတင်ပေး
ပါမယ် ...

ကြွရောက် အားပေးကြည့်ရှုကြတဲ့ ပရိသတ်အပေါင်း
ကို အားလုံးရဲ့ ကိုယ်စား ကျွန်မအခမ်းအနားမှူး ဒေါ်ပတ္တမြား
မေမှ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောကြားပါရစေ ...

“အားလုံးပဲ မင်္ဂလာအပေါင်းနဲ့ ခညောင်းသော
နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစုကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်ပါစေလို့ပဲ ဆုမွန်ကောင်း
များ တောင်းလိုက်ပါတယ်ရှင်”

ထို့နောက်မှာ ဆုပေးပွဲအစီအစဉ်ကို ချက်ချင်း စတင်

ပါသည်။

စေတနာစာပေ

ဦးကျော်ငွေက စင်မြင့်ထက်တွင် ရုပ်စောင့်နေစဉ်
သူ့နံဘေးမှာတော့ ဆုဖလားကြီး ကိုင်ပေးထားသော မိန်းမလှ
လေးတစ်ယောက်၊ လှပသော ပန်းစည်းကြီးနဲ့တကွ ဆုကြေးငွေ
ထည့်သည့် စာအိတ်ကိုပါ ပူးတွဲကိုင်ပေးထားသော မိန်းမလှလေး
တစ်ယောက်တို့ကပါ အသင့်ရပ်နေပါသည်။

ကင်းစံအုပ်စုမှ ဆုယူရန်ကြေညာသောအခါ ဦးနေမင်း
တက်သွားပါသည်။

ဦးကျော်ငွေနှင့် ဦးနေမင်းတို့ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်
လိုက်ကြသည်။

“ကွန်ကရက်ကျူးလေးရင်း နေမင်း”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကျော်ငွေ”

“ဒီဆုကို မင်းပဲ ရထိုက်တယ်ဆိုတာ ငါ အစတည်းက
ကြိုသိပြီးသားပါ”

“အဲဒီပညာကို အထင်မကြီးရင်နေပါ၊ အထင်တော့ မသေးနဲ့
ပေါ့”

သူတို့ချင်း စကားခပ်အုပ်အုပ် ပြောပြီးလျှင် ဦးနေမင်း
လက်ထဲသို့ ဆုဖလားကြီး ရောက်လာသည်။ ဆုဖလားကြီးက

စေတနာစာပေ

တစ်ဖက်၊ လှပသော ပန်းစည်းကြီးက တစ်ဖက်နှင့် ဦးနေမင်း
ခေတ္တမျှ ဓာတ်ပုံအရိုက်ခံပြီးလျှင် စင်ပေါ်မှ ဆင်းလာပါသည်။

စင်အောက်မှာတော့ ဦးနေမင်းနှင့် ငှက်ဝတ်စုံ ငှက်
အပြင်အဆင် ရှိနေသော ဒေါ်ကြည်ဖြူတို့ကို အင်တာဗျူးမည့်သူ၊
ဓာတ်ပုံရိုက်မည့်သူများ တန်းစီစောင့်နေလေသည်။

ပြည့်လျှင်က မျှင်နဲ့ စကားပြောချင်သေး၍ တကြည့်
ကြည့် လုပ်နေရပေမဲ့ မျှင်နဲ့ သူ့ရဲ့ အလှဖန်တီးရှင် အဖွဲ့လည်း
အင်တာဗျူးခြင်း၊ ဓာတ်ပုံရိုက်ခြင်းများထဲမှ တိုးထွက်လို့ မရလေ
ရာ နောက်ဆုံးတော့ ပြည့်လျှင် လက်လျှော့ပြီး အသာရပ်ကြည့်နေ
ရတော့သည်။

“သားပြည့် ပြန်ကြရအောင်၊ မေမေ ခေါင်းမူးလာပြီ”

“ဟာ ... ဟုတ်ကဲ့ မေမေ”

ပြည့်လျှင် မေမေကို တွဲပြီး ကားဆီ ခေါ်သွားလျှင်
ဖေဖေကပါ နောက်ကနေ စိုးရိမ်တကြီး ပြေးလိုက်လာခဲ့သည်။

“သားပြည့်လားဟင်”

မျှင်က ဖုန်းထဲမှာပင် ခပ်တိုးတိုးအသံနဲ့ မေးလိုက်
ရာ ပြည့်လျှင်အတွက် ထူးဆန်းနေသည်။

“ဘာလဲ မျှင်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အခြေအနေ မကောင်းဘူး သားပြည့်ရေ”

“ပြောပါဦး”

“ဖေဖေလေ မျှင်တို့ အကြောင်း သိသွားတယ်၊ အဲဒါ
သောင်းကျန်းနေပြီ၊ ပြီးတော့ မျှင်ကို သားပြည့်နဲ့ လုံးဝ
အဆက်အသွယ် ဖြတ်ခိုင်းလိုက်တယ်”

“ဘယ်လို ဖြစ်ရတာလဲကွာ၊ သူပဲ ကြည့်တော့မလိုလို့နဲ့။
နောက်ပြီး ကိုယ်တို့အကြောင်းကိုရော ဘယ်လိုသိသွားတာ
လဲ”

www.burmeseclassic.com

“ဘယ်လို သိသွားလဲတော့ မျှင် မသိဘူး၊ ဖေဖေက မျှင်ကို သားပြည့် ချစ်တယ် ဆိုတာကို မယုံလို့ ဒေါသဖြစ်ပြီး ကြိမ်းနေတာ။ သားပြည့်က အဖေစကား နားထောင်ပြီး”

ပြည့်လျှံ စိတ်ရှုပ်ရှုပ်ဖြင့် မျှင် စကားပင် မဆုံးခင် ဖြတ်ပြောလိုက်တော့သည်။

“မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုယ် မျှင်ကို ချစ်တဲ့ ကိစ္စမှာ လူကြီးတွေနဲ့ဘာမှ မပတ်သက်ဘူး။ သူတို့ဘာသာ ဘာမဟုတ်တာလေးနဲ့ အခဲမကြေ ဖြစ်နေနေ ကိုယ်တို့က သတ်သတ်စီ ဘာမှကို မဆိုင်ဘူး”

မျှင် သက်ပြင်းချလိုက်သံ ကြားရသည်။ မျှင် တော်တော် စိတ်ညစ်နေမှာပဲ။ ဦးကျော်ငွေက ရူးများရူးနေသလားမသိဘူး။ သူပဲ ဖေဖေ ဝင်မပြိုင်မှာစိုးလို့ အတင်း လာဒေါ်။ ပြီးတော့ သူပဲ ဒီအာဇာနည်စာစုကို မကြည့်မလင်ဖြစ်နဲ့ ဘယ်လိုကြီးပါလိမ့်။

သူ့သဘောက သူ့ကို အောက်ကျိုခံ မပေါင်းဘဲ မာနကြီးကြီးနဲ့ တင်းမာပြလို မကျေမနပ် ဖြစ်နေတာများလား။ သူ့ကို အောက်ကျခံရအောင် ငါတို့ မိသားစုက သူ့လုပ်စာနဲ့ လုပ်ကိုင်စားသောက်နေတာမှ မဟုတ်တာ။

“သားပြည့်ဆီ ဖုန်းဆက်ချင်တာ ခိုးဆက်ရတယ်။ ဖေဖေက အဆက်အသွယ် လုပ်တာသိရင် ချက်ချင်း ယောက်ျားပေးစားပစ်မယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်ထားတယ်”

“မျှင်ကို အင်္ဂလန်မှာ ကျောင်းသွားနေခိုင်းမလို့ဆို”

“လိမ်လိမ်မာမာနေမှ ဝိုက်မယ်တဲ့၊ သားပြည့်နဲ့ ဆက်ရည်းစား ဖြစ်နေတယ်ဆိုရင် ခုချက်ချင်းပဲ ယောက်ျားပေးစားလိုက်မယ်တဲ့လေ”

“မျှင်က နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ် ငယ်ငယ်လေးပဲ ရှိသေးတာ”

“မျှင်တော့ အဲဒီလိုသာဆိုရင် ငြိမ်ခံမနေပါဘူး။ ထွက်ပြေးမှာပဲ၊ မျှင် မချစ်တဲ့လူကို မယူနိုင်ဘူး”

ပြည့်လျှံသည် ဒီလိုကြားလိုက်ရတော့ သူ့မှာ မေးစရာ ရသွားသလိုဖြင့် ...

“ဒါဖြင့် ချစ်တဲ့သူ ဆိုရင်ရော အသက်နှစ်ဆယ့်တစ်နှစ်ပဲ ရှိသေးလည်း ယူမှာပဲလား”

ဟု ကမန်းကတန်း မေးလိုက်မိပါသည်။

“ဘာလို့ မေးနေတာလဲ၊ သိသားနဲ့”

“ဒါဖြင့် စိတ်ပူမနေနဲ့။ မျှင်အဖေကြီး စိစဉ်လိုကတော့ ကိုယ် ခုချက်ချင်း လာခိုးပြီပဲမှတ်”

“ဟော ... ဟော ... အပြင်မှာ ဖေဖေအသံ ကြားတယ် သားပြည့်။ မျှင် ဖုန်းချလိုက်မယ်နော်၊ မျှင်ဆီလည်း ဖုန်း မဆက်နဲ့။ မျှင်ပဲ သားပြည့်ကို ဆက်မယ်။ လစ်ရင် အပြင် ထွက်ပြီး သားပြည့်ဆီ လာတွေ့မယ်နော်”

“စိတ်ချ၊ ကိုယ် ဆိုင်မှာ အမြဲတမ်း ရှိနေမှာပါ”

မျှင်ဆီက ဖုန်းချသံကြားရမှ ပြည့်လျှံလည်း ဖုန်းချ လိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့ အခြေအနေကို တွေးပြီး ရင်မောသွား ပြန်သည်။

ဖေဖေက သူ့ကို လှမ်းကြည့်ပြီး အကဲခတ် နေပါ သည်။ ဖေဖေ သိသွားမှာလား၊ သိသွားရင်ရော ဖေဖေ ဘယ်လို ဖြစ်သွားမလဲ။ အံ့မာ ဒီကောင်ကုများ ငါ့သားကို သူ့သမီးနဲ့ သဘောမတူရအောင် ငါတို့က ဘာဖြစ်နေလို့လဲ။ ဘယ်လောက် အဆင့်အတန်း ကွာနေလို့လဲ။ ရှင်ဘုရင်သမီးနဲ့ သူတောင်းစား လောက်မှမကွာတာ ဆိုပြီး ပိုဒေါသတွေဖြစ်၊ မာနတွေကြီးပြီး ပြည့်လျှံကိုပါ မျှင်နဲ့ အဆက်အသွယ် မလုပ်ဖို့ တားမှအခက်။

အင်း ... လူကြီးတွေကလည်း ဘာမဟုတ်တာလေးနဲ့ မာနချင်း ပြိုင်လို့မဆုံးဘူး။

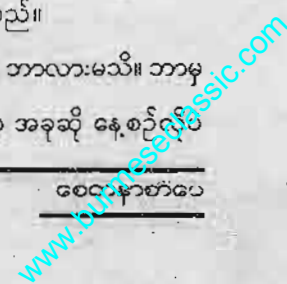
ပြိုင်ပွဲပြီးရင် အားလုံးပြေလည်ကုန်ပြီး အခြေအနေ ကောင်းမယ် ထင်ခဲ့တာ မှားပြီ။ ဒီပြိုင်ပွဲကြောင့်တော့ ဖေဖေနဲ့ မေမေ တော်တော်ကို ပြေလည်သွားတာတော့ အမှန်ပဲ။

အခုဆို ဖေဖေကတောင် ...

“လူကြီးတွေဖြစ်မှ ကလေးကလားဆန်ပြီး ပြန်အတူတူနေ ချင်တယ်ရယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူးလေ။ ဒါပေမဲ့ ကြည်ဖြူ လည်း ရောဂါနဲ့ တစ်သက်လုံး တစ်ယောက်တည်း ဆွေမရှိ မျိုးမရှိလည်း ဖြစ်နေတယ်ဆိုတော့ မိသားစု သိုက်သိုက်ဝန်း ဝန်း ပြန်နေကြဖို့သင့်တယ်၊ လိုအပ်ရင် သားက ချက်ချင်း ကူညီနိုင်တာပေါ့။ နောက်မို့ အကူအညီလိုရင် သားကို ခေါ်နေရတာက သိပ်အဆင်မပြေဘူး မဟုတ်လား။ ဒီတော့ မင်း ငါတို့နဲ့ပဲ လာနေသင့်တယ်”

ဟု မေမေ့ကို ပြောထားပါသည်။

မေမေကသာ ရှက်နေတာလား၊ ဘာလားမသိ။ ဘာမှ အကြောင်းမပြန်သေးတာပါ။ ဖေဖေကတော့ အခုဆို နေ့စဉ်လိုပဲ

ဆိုင်ပိတ်ပြီးတာနဲ့ ပြည့်လျှံနဲ့ အတူတူ မေမေဆီ အမြဲတမ်း တစ်ခေါက်တော့ ဝင်ကြည့်ဖြစ်ပါသည်။

ပြည့်လျှံကိုလည်း ...

“မင်း ဒီပညာကို သိပ်ဝါသနာမပါရင် ဗန်ကောက်မှာ ကျောင်းသွားနေဖို့ကိစ္စကို ဖျက်လိုက်ပြီး တခြားပညာရပ်နဲ့ ပတ်သက် ပြီး စိတ်ဝင်စားတာ တစ်ခုခု ရွေးတက်ပါလား။”

ဟူ၍ ထူးထူးခြားခြား အခွင့်အရေးတွေ ပေးပြီး ပြောလာပါသည်။ ပြည့်လျှံကသာ လက်မခံဘဲ ...

“ဒီပညာရပ်ကို ဝါသနာတော့ မပါပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့် မိဘနှစ်ပါးစလုံးက ဒီပညာနဲ့ ပွဲလယ်တင်ခဲ့တာ ဆိုတော့ မိဘအမွေအနှစ်ပညာအဖြစ် တတ်အောင်တော့ သင်ပို့မယ် ...”

“ဒါပေမဲ့ ဖေဖေ သားကို အခွင့်အရေး တစ်ခုတော့ ပေးမလား မသိဘူး။ သား စီးပွားရေးလည်း လုပ်ချင်တယ်။ သား လုပ်ချင်တာက စီးပွားရေး လုပ်ငန်းပဲ။ အဲဒါ သိပ် လုပ်ကြည့်ချင်တယ်။ ချမ်းသာ ချင်လို့တော့ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဝင်စားလို့။ ဝါသနာပါလို့ပါ။”

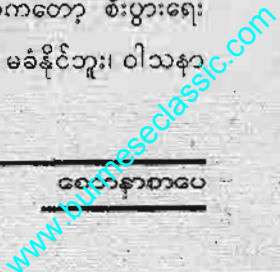
“မင်းက ဘာစီးပွားရေးလုပ်ချင်တာလဲ”

“စဉ်းစားမိတာတော့ မိဘကလည်း အလှပြင်ပညာတို့ ဒီဇိုင်းနာတို့ အလုပ်တွေနဲ့ ရပ်တည်နေပြီး၊ သားကိုယ်တိုင်လည်း ဒါတွေ ဆက်လုပ်ဦးမယ် ဆိုတော့ ဒီလုပ်ငန်းနဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့ စီးပွားရေးမျိုးပေါ့။ ဥပမာ အလှကုန်ပစ္စည်းတွေ၊ ဆံပင်ပြင်တဲ့ပစ္စည်းတွေ၊ Body Beauty ကစားတဲ့ ကိရိယာတွေ၊ နိုင်ငံခြားက အင်္ကျီအဝတ်အစား မျိုးစုံတွေ တင်ရောင်းနိုင်တဲ့ စတိုးဆိုင်အကြီးကြီးပါ။ ဒီဆိုင်နဲ့အတူ တွဲဖွင့်ချင်တာမျိုးပေါ့။”

“မင်းဟာက အရင်းအနှီးတော့ ကြီးမယ်၊ ဖေဖေ မလုပ်ပေးနိုင်လို့တော့ မဟုတ်ဘူး။ လုပ်ကြည့်ရင်တော့ ရပါတယ်။ အဆောက်အအုံတစ်ခုကို ငှား၊ အောက်ထပ်တစ်ထပ်လုံး စတိုးဆိုင်ကြီးလုပ်၊ အပေါ်ထပ်က အလှပြင်ဆိုင်ပေါ့။ အဲဒါမျိုး မင်း လုပ်ချင်တာ မဟုတ်လား။”

“ဖေဖေ သိနေသားပဲ”

“မင်း နိုင်ငံရင် လုပ်ပေါ့။ ဖေဖေကတော့ စီးပွားရေး အမြင်လည်း မရှိဘူး။ စိတ်ရှုပ်လည်း မခံနိုင်ဘူး။ ဝါသနာလည်း မပါဘူး။”

ဖေဖေဆီက ခွင့်ပြုချက်ရလျှင် ပြည့်လျှံမှာ စိတ်ဓာတ်
တွေ တက်ကြွလျက် စိမ့်ကိန်းတွေပင် စဆွဲနေပြီ။ အဆက်အသွယ်
တွေလည်း စလုပ်နေပြီ။ သူ့ဘက်က ဒီလိုကြိုးစားနေချိန်မှာ
မျှင့်အဖေကြီးက သူ့နဲ့ဆိုရင်တော့ သူ့သမီးကို သဘောမတူနိုင်ပါ
ဘူး။ ဒါဘာဖြစ်နေရာ သူ့မှာ ဒီကိစ္စကလည်း တစ်မှောင့်ဖြစ်နေ
ရပါသည်။

သူ ဖြစ်ချင်တာက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေမှာ အောင်
မြင်အောင် လုပ်ပြီးမှ မျှင့်ကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် တောင်းယူ
လက်ထပ်ချင်တာပါ။

သို့ပေမဲ့ ဦးကျော်ငွေကတော့ ဘယ်လို အချိန်မှာပဲ
ဖြစ်ဖြစ် မျှင့်နဲ့ သူ့ကို သဘောမတူနိုင်ပါဘူး ဆိုနေတော့လည်း
မျှင့်ကို သူများနဲ့ မပေးစားခင် သူ မြန်မြန်ခိုးပြေးမှပဲ ဖြစ်တော့မယ်
မျှင့်ရယ်။

တို့နှစ်ယောက် ပေါင်းကြရဖို့ ဒီတစ်နည်းပဲ ရှိတော့
တယ် မျှင့်ရယ်။

မျှင့် ဆိုင်ကို ရောက်လာချိန်တွင် ပြည့်လျှံမှာ
လူတစ်ယောက်ကို ဆံပင်ညှပ်ပေးနေလက်စ ဖြစ်နေသည်။

ဖုန်းလည်းမဆက်ဘဲ မျှင့် ရောက်လာပေမဲ့ ပြည့်လျှံ
ကတော့ ဆိုင်ဖွင့်ရက်တွေကို ဆိုင်မှာ အမြဲရှိနေသူဖို့ မျှင့် တွေ့ဖို့
သေချာမှန်း သူမဘာသာ ယုံကြည်လျက် ဆိုင်တံခါးကို တွန်းဖွင့်
လာခဲ့သည်။

ပြည့်လျှံသည် မျှင့်ကို လှမ်းကြည့်ပြီး ...
“ခဏလေး ထိုင်စောင့်နော် မျှင့်”

ဟု တစ်ခွန်းပြောလိုက်ပေမဲ့ ဒီလူက အခုမှ ဆံပင်
စညှပ်ခါစ၊ ဆံပင်လည်း ပုံသွင်းဦးမှာ အခုခေတ် လူငယ်တွေကြား

www.burmeseclassic.com

မှာ ခေတ်စားနေတဲ့ ပါးမြိုင်းမွေးလှလှ နှုတ်ခမ်းမွေးလှလှလေးတွေလည်း ပုံပော်ဦးမှာ စသဖြင့် အစီအစဉ်များကိုတွေးပြီး တော်တော်ကြာဦးမယ် ဆိုတာ သူ့ဘာသာ သိနေသည်။

မျှင် မျက်နှာလည်း မရွှင်လှဘူး။ ဘာပြဿနာများ ဖြစ်လာသလဲ မျှင်။ အဖေနဲ့ အဆင်မပြေဘူးလား။ ဒါမှမဟုတ် အဖေ မသိအောင် လာပြီး ခိုးတွေ့ရလို့ ထိတ်လန့်နေတာလား။ အရမ်းတွေ့ချင်ချိန်၊ အရမ်း စကားပြောချင်နေချိန် ခံစားချက်တွေ ရင်ဖွင့်နေချိန်မှာ ရောက်ရောက်ချင်း စကားတွေ ပြောခွင့်မရလို့ များ စိတ်ပျက်နေပြီလား။

မျှင်နဲ့ ပြည့်လျှံရဲ့ ရည်းစားဘဝကလည်း သိပ်ပြီး အပြင်မှာ ဆုံတွေ့ရချိန်၊ ကြည်နူးချိန်က သိပ်တောင် မရှိလိုက်ပါ။ ပြည့်လျှံလည်း အချိန်ပြည့် အလုပ်နဲ့ မအားမလပ် ဖြစ်နေခဲ့လေရာ ဖုန်းထဲမှာပဲ စကားပြောခဲ့ရတာ များပါသည်။

အခုလည်း ရည်းစားဖြစ်ရတာဖြင့် ဘာမှ မကြာသေး။ စကတည်းကိုက အဖေတွေက မတည့်ခဲ့ကြတာမို့ အခုလည်း ဒီပြဿနာနဲ့ ဆက်နွယ်ပြီး ကလေးချင်းကို သဘောမတူဘူး ဘာသာ ပြောလာလေပြီ။

မျှင်သည် ထိုင်နေရပေမဲ့ ပြည့်လျှံကိုပဲ မျက်ခြည်မပြတ် လိုက်ကြည့်နေကာ လူက ဂနာလည်းမငြိမ်။ ဖင်တကြွကြွနာရီ တကြည့်ကြည့်။ ဆိုင်ပြင်ဘက်ကို တကြည့်ကြည့် ဖြစ်နေပါသည်။ ဦးနေမင်းကလည်း သတိထားမိလာပြီး သားနဲ့ကောင်မလေးတို့ ဘာပြဿနာများ ကြုံနေသလဲဟု တွေးမိပြီး သိချင်လာသည်။

ပြည့်လျှံ၏ အလုပ်က မျှင် ရောက်ပြီး နာရီဝက်လောက်ကြာမှာပဲ ပြီးသွားတော့သည်။ ပြည့်လျှံသည် အလုပ်ပြီးပြီးချင်း မျှင် အနား သွားထိုင်လိုက်ပါသည်။

“မျှင် ကော်ဖီသောက်မလား။”

“မျှင် စကားပြောဖို့ သိပ်တောင် အချိန်မရတော့ဘူး သားပြည့်ရယ်၊ ဖေဖေ မျှင်ကို အခု အရမ်းချုပ်ချယ်ပြီး အပြင်သွားတာတွေ၊ ကျူရှင်၊ ဈေးသွားချင်တာတွေက အစ သူပဲ လိုက်ပို့ပေးနေတော့တာ။ မျှင် သူ အလုပ်ကိစ္စနဲ့ အပြင်ထွက်တုန်း သားပြည့်ဆီ ပြေးလာရတယ်။ ဖေဖေက အပြင်လည်း သိပ်ကြာကြာ သွားမှာ မဟုတ်ဘူး။ နိုင်ခဏနေရင် ပြန်မှ ဖြစ်တော့မယ်”

“ဘာဖြစ်လို့ အခုမှ အရမ်းပိုဆိုးလာတာလဲ”

“အဲဒါ မျှင် မသိဘူး။ မျှင်ကို စေ့စပ်ပေးတော့မယ်လို့ မေမေဆီက သိရတယ်။ ဖေဖေက မျှင်ကို ဘာမှ အသိမပေးဘူး။ သူ့ဘာသာ ကျိတ်စီစဉ်နေတယ်”

“မျှင် မေမေကရော ဘာမှ မတားဘူးလား”

“မေမေလား။ သားပြည့် မသိဘူးနော်။ မေမေက သိပ်အေးတာ။ တစ်သက်လုံး အိမ်ထဲမှာ ချက်ပြုတ်စားပြီး ယောက်ျားစကားပဲ နားထောင်နေတတ်တဲ့သူမျိုး။ အန်တီကြည်ဖြူလို မထက်ဘူး။ ဖေဖေစကားကိုလည်း အကျိုးသင့်အကြောင်း သင့် ဝင်ဆွေးနွေးတာကလွဲရင် သိပ်မကန့်ကွက်တတ်ဘူး။ သူ့ယောက်ျား လုပ်ရာ မှန်တယ်ပဲ ယူဆတတ်တယ် ...

မိဘချင်း အထူးသဖြင့် အဖေတွေချင်း တည့်မှ မတည့်ဘဲ သမီးရယ်။ ဒီတော့ သမီး အဖေ စီစဉ်တာပဲ နာခံလိုက်ပါတဲ့။ အဲဒါဆိုရင် သမီးတစ်သက်လုံး စိတ်ချမ်းသာရမယ်တဲ့။ နောက်ဆုံးတော့ အဲဒီလေသံပဲ ထွက်လာပြီး မျှင်ကို သူပါဝင်ပြီး နားချတော့တာပဲ”

“ဒါဆို အိမ်က ခိုးထွက်လာတော့ မျှင်မေမေ သိသွားလား”

“အို ... မေမေလည်း ဘယ်သိပါ့မလဲ။ သိရင် ဒီတောင် မရောက်လာဘူး။ မေမေလည်း ဖေဖေဘက်သား ဖြစ်နေပြီ။ မျှင်ဘက်မှာ မောင်မောင်းကလွဲရင် ဘယ်သူမှ မရှိဘူး”

“ငွေမောင်းကတော့ ကိုယ့်ကို ကြည့်သေးတယ်ပေါ့”

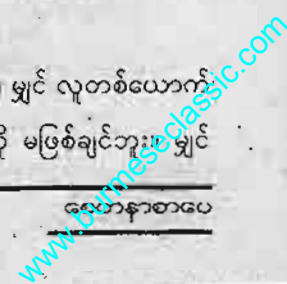
“မောင်မောင်းက ဘယ်သူ့ဘက်မှကို မပါတာ။ ဒါပေမဲ့ အစ်မကို ကြောက်တော့ မျှင် ခိုင်းရင် လုပ်ပေးတဲ့သဘောပဲ။ ပြန်လည်း မတိုင်ဘူး။ မတိုင်အောင်လည်း မျှင်က လာဘ်ထိုးရတယ်လေ”

ပြည့်လျှံသည် မျှင် မျက်နှာလေး ညှိုးနေကာ ပြည့်လျှံကို အားကိုးတကြီး ပြောနေသည်ကို ကရုဏာသက်လျက် မျှင်ကို အားပေးနှစ်သိမ့်စွာ ထွေးပွေ့လိုက်ချင်လာသည်။ သို့သော် ဆိုင်ထဲမှာမို့ မျှင်ကို လက်ချောင်းထိပ်လေးတွေ ထိကိုင်ရုံက လွဲရင် မျက်လုံးတွေနဲ့သာ အားပေးနေရပါသည်။

“သားပြည့် ... အဲဒါ မျှင် ဘာလုပ်ရမလဲဟင်”

“ဘယ်တော့ စေ့စပ်ရမှာလဲ”

“နောက်အပတ်ထဲမှာလို့ ပြောတယ်။ မျှင် လူတစ်ယောက်နဲ့ စေ့စပ်ထားရတယ် ဆိုတာကြီးကို မဖြစ်ချင်ဘူး။ မျှင်

စိတ်ညစ်တယ်၊ မျှင်က သားပြည်အတွက် ဘာအစွန်းအထင်း မှ မရှိတဲ့ မိန်းကလေးပဲ ဖြစ်ချင်တယ်”

“ကိုယ်က အဲဒါတွေ ခေါင်းထဲ မထည့်ပါဘူး၊ မျှင်ရယ်၊ မျှင်ကို ကိုယ် တကယ်ချစ်တာပဲ၊ ဘာလို့ အဲဒီလို တွေး တော့မလဲ။ စေ့စပ်ပြီးသား မိန်းကလေးကို ယူရလည်း ကိုယ် ဘယ်လိုမှ စိတ်ထဲမှာ မခံစားရပါဘူး။ မျှင်ရဲ့ အရင် ဦးဆုံး ချစ်သူဟာ ကိုယ်ပဲဆိုတာ သိနေတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ မျှင် အဲဒီလူနဲ့ စေ့စပ်တဲ့အထိ မဖြစ်ချင်ရင်လဲ”

ပြည့်လျှံသည် ခေါင်းထဲမှာ နောက်ဆုံးပေါ်လာသည့် အဖြေကိုသာ ထုတ်ပြောလိုက်ရတော့လေသည်။ ဒီတစ်နည်းပဲ ဖြေရှင်းစရာ ရှိတော့တယ် မျှင်။

“ကိုယ်၊ မျှင်ကို လာခိုးမယ်”

“ဖြစ်ပါ့မလား”

“ဖြစ်ပါတယ်၊ အခုပဲ ခိုးပြီး ထွက်ပြေးချင်တာ။ ဒါပေမဲ့ မလွယ်ဘူး၊ မျှင် သိတယ် မဟုတ်လား၊ ကိုယ့် ဘိုးတော် ကြီးကလဲ ကိုယ်တို့ကို Check နေတာတွေ၊ ကိုယ် မျှင်နဲ့ အပြင်ထွက် လိုက်သွားပြီး မျှင်ကားပေါ် တက်လို့ မဖြစ်ဘူး။”

ဖေဖေက ဘယ်သွားမလဲ မေးကိုမေးမှာလေ၊ ပြီးတော့ ကိုယ် မျှင်ကို ခိုးပြေးရမှာမို့ ကိုယ့်ကားနဲ့ကိုယ်ပဲ သွားမှဖြစ် မယ်၊ တော်ကြာ မျှင် အဖေကြီးက သူ့သမီးကိုရော သူ့ ကားကိုရော ခိုးပါတယ်လို့ စွပ်စွဲမှ ကိုယ် တောင်ကျွန် ဦးမယ်”

မျှင်က ဖေဖေကိုလည်း မယုံရဲလေရာ သားပြည် စကားအတွက် ဘာမှ စောဒက မတက်ဘဲ ယုံယုံလေးသာ ပြီးခဲ့ ပါသည်။

“မျှင် နောက်နှစ်ရက်ကြာရင် ကိုယ် ည ခုနစ်နာရီကျော် လောက်ကစပြီး မျှင်တို့ ခြံနားမှာ ရောက်နေမယ်၊ မျှင် အဆင်ပြေတဲ့အချိန် ထွက်လာခဲ့ပါ၊ တစ်ညလုံးပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ် စောင့်မယ်နော်”

“မျှင် ရင်တုန်တယ်၊ ကြောက်တယ် သားပြည်ရယ်”

“နောက်နှစ်ရက်လို့ ဘာလို့ ချိန်းလဲဆိုတော့ ဒီနေ့ ကိုယ် လုံးဝ မအားဘူး မျှင်။ အလုပ်တွေ ဆက်တိုက်ပဲ။ ညထိ ရှိတယ်၊ ညဘက်ပွဲတစ်ခုမှာ သတို့သားရော သတို့သား အရန်တွေရော ကိုယ်တို့ဆိုင်က ပြင်ပေးဖို့ တာဝန်ယူပြီးသား”

ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ကတိပေးပြီးမှ အလုပ်ကိစ္စကို မဖျက်ချင်ဘူး ...

“မနက်ဖြန်ကတော့ အားတယ်။ ဒါပေမဲ့ မေမေ ကင်ဆာအတွက် ဆေးထပ်စစ်ဖို့ လုပ်ရမှာ။ ကိုယ် လိုက်ဖို့ ပေးရမယ် မျှင်။ ဆရာဝန်က ဒီတိုင်းစမ်းကြည့်တော့ ကင်ဆာ အကျိတ် ထပ်တွေ့နေတယ်ထင်လို့ ဓာတ်မှန် ထပ်ရိုက် ကြည့်ရမယ် ...

“ဒါကြောင့် သန်ဘက်ခါ ညဘက်ကို ရွေးလိုက်တာ ပဲ။ မျှင် နားလည်ပါနော်။ နောက်မို့ ကိုယ် ဒီနေ့ညပဲ ချက်ချင်း လာခိုးချင်ပါတယ်”

မျှင်သည် ပြည့်လျှံကို မျက်လုံးရွဲကြီးတွေဖြင့် ပြန် ကြည့်ပါသည်။

“မျှင် နားလည်ပါတယ်”

“ကျေးဇူးပဲ မျှင်ရယ်”

“မျှင် ပြန်မှ ဖြစ်တော့မယ်။ ဖေဖေ ပြန်မရောက်ခင် မျှင် ပြန်မှ၊ မေမေ မေးရင် တစ်ခုခု လိမ်ပြောဖို့ ဘယ်လိုလိမ် ရမှန်းတောင် မသိဘူး”

“မျှင် အမေ ယုံမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုခုတော့ ပြော ရမှာပေါ့”

“ကဲ ... မျှင် ပြန်ပြီနော်။ မျှင် ရအောင် ထွက်လာခဲ့ပါ့မယ်။ သားပြည့်သာ စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ စောင့်ပါနော်”

ပြည့်လျှံက ချစ်သူကို အားပေးသလို လက်ချောင်း လေးတွေကို ညှစ်လိုက်ရင်း ခေါင်းညိတ်ပြုပါသည်။

“မျှင် မထွက်လာမချင်း မိုးလင်းတဲ့အထိ စောင့်မယ်။ မျှင် မှတ်ပုံတင် ယူလာခဲ့ဖို့ မမေ့နဲ့။ အဲဒါက အရေးကြီး တယ်။ ဘာအဝတ်အစားမှ မသယ်နိုင်ရင်နေ ရတယ်။ အရေး ကြီးတာက မျှင်ရယ် မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားရယ် သိလား”

ပြည့်လျှံ အထပ်ထပ် မှာသမျှကို မျှင် နာခံလျက် ဆိုင်တံခါးဝဆီ လျှောက်လာခဲ့လေသည်။ ဒီအချိန်ကစပြီး မျှင်ရော ပြည့်လျှံပါ ရင်ခုန်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားနေရပြီ။

www.burmeseclassic.com

“ဘုရားရေ ... ကောင်မလေးကို ခိုးရမယ် ဟုတ်လား သားပြည့်။ ကြည့်ကျွန်လည်း လုပ်ပါကွယ်၊ ကိုကျော်ငွေ က သဘောမတူပါဘူး၊ ပြောထားတာ ရအောင် ခွဲနေပါဦး မယ်၊ အဲဒီအခါ သားပဲ ခံစားရမှာ။ မျှင်ကလေးကိုလည်း မေမေ ချစ်တော့ ချစ်ပါတယ်၊ သူလေးက ငါ့သားအပေါ် တကယ် ချစ်မှန်းလည်း မေမေ သိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူ့ အဖေ စိတ်ကို မယုံရဘူးလေ”

ပြည့်လျှံသည် မနေနိုင်၊ မထိုင်နိုင် မေမေကို ပြောမိ ပြီးမှ သူ့ဘာသာ နောင်တရနေပါသည်။ မေမေက စိုးရိမ်တကြီး တားမြစ်တော့မလို ပြောတာဖြစ်သည်။

“ဦးကျော်ငွေကတော့ သဘောမတူဘူး ပြောပေမဲ့ အကယ်၍ မျှင်က သားနဲ့ လိုက်လာပြီးရင်တော့ သူ့ဘက်သူ အရှက်ကွဲ ခံပြီး ပြန်ခွဲမှာ မဟုတ်ပါဘူး”

“အေးလေ၊ အဲဒီတစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့၊ သူ့မိန်းမ မွန်မွန် ကလည်း အေးလွန်းပြီး ယောက်ျားကို မှီခိုလွန်းပါတယ်၊ တကယ်ဆို သမီးကိစ္စ မအေပဲ စိစဉ်ရမှာ၊ ဖအေက ဝင်ပါ နေတော့ မဟုတ်သေးပါဘူးလေ၊ ဒီကိစ္စ သားအဖေ သိပြီး ပြီလား”

ပြည့်လျှံ ခေါင်းခါပါသည်။

“ဖေဖေကို မပြောရဲဘူး မေမေ”

မေမေက ဒါကိုတော့ ထောက်ခံသလို ခေါင်းညိတ် လိုက်ရင်း ...

“ဟုတ်ပါ့ ကိုမာနနေမင်းကြီးကလည်း တစ်မှောင်။ အစ တည်းက ကျော်ငွေ ဘာပြောပြော၊ ဘာလုပ်လုပ် သူ့ကို

နှိမ်တယ်ချည်း ထင်နေတာဆိုတော့ သူ့သမီးနဲ့ သဘောမတူ ခံရတယ်ဆိုရင် ဆွေ့ ဆွေ့ ခုန်ပြီး၊ သူကလည်း သားပြည့်ကို တခြားမိန်းကလေးနဲ့ ကောက်ပေးစားပစ်လိုက်မဲ့လူမျိုး”

ပြည့်လျှံ ရယ်မောမိပါသည်။ မေမေပါ လိုက်ရယ် ကံ ပြည့်လျှံကို ငယ်ထိပ်လေးတစ်ချက်ဖိ အားပေးလိုက်သည်။

“အေးပေါ့လေ၊ သွားခိုးလည်း ကြည့်ကျက်သွားပေါ့၊ တော် ကြာ ဦးကျော်ငွေ ကြိုသိပြီး စောင့်ဖမ်းတာ ခံရဦးမယ်၊ ကောင်မလေးကို ခိုးပြီးရင် ဘယ်မှ သွားမနေနဲ့။ မေမေ ဆိပ်လော။ မေမေဆီမှာ နေတာ အလုံခြုံဆုံးပဲ။ ကိုကျော်ငွေ တစ်ခုခု လုပ်ရင်လည်း မေမေ ပင်တောင်းပန် ပြောဆို ဖျောင်းဖျလို့ရတာပေါ့၊ ဟုတ်ပြီလား။ မေမေစကားကို သေသေချာချာ နားထောင်နော်”

မေမေ ဒီလိုပြောမှပဲ ပြည့်လျှံ ရင်ထဲက အလုံးကြီး ကာံ စိတ်အေးရတော့လေသည်။

သူ့ဘက်မှာ မေမေတည်းဟူသော အားကိုးစရာတစ်ခု သရာ စိတ်အားတက်ရပါသည်။ လူဆိုတာ ဘယ်အရွယ်ပဲရောက် ဘက် အခက်အခဲတွေ၊ ဒုက္ခတွေ ကြုံလာရင် ကူညီဖြေရှင်းပေး

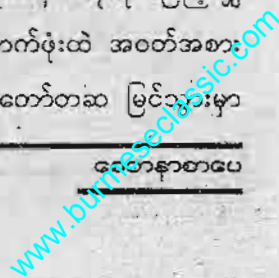

သူဟာ ကိုယ့်မိဘနှစ်ပါး (ဒါမှမဟုတ်) ကိုယ့် မိဘနှစ်ပါးထဲက တစ်ဦးဦး ဖြစ်နေတဲ့အခါ တခြားလူဆီကရတဲ့ အကူအညီထက် ပိုပြီး ယုံကြည်စိတ်ချ အားကိုးမိတယ်ဆိုတာ တကယ်ပါပဲလား။ ပြည့်လျှံလည်း ဒီအရွယ်ကြီး ဖြစ်နေပေမဲ့ မေမေက အကူအညီ ပေးမယ် ဆိုတော့လည်း အားကိုးစိတ်တော့ ဖြစ်သွားခဲ့ပါသည်။

အဲဒီတစ်ရက်ပြီး နောက်တစ်ရက် ရောက်တော့ ပြည့်လျှံသည် ထိုနေ့တစ်နေ့ကုန်ကို ဂနာမငြိမ့်စွာပင် ဖြတ်သန်း ရသည်။

မနက်လင်းကတည်းက နာရီကိုပဲ တကြည့်ကြည့် လုပ်၊ ထလိုက်ထိုင်လိုက်၊ ကိုယ့်ဖောက်သည် ဆံပင်ညှပ်သူလာရင် ဆံပင်ညှပ် ပြင်ဆင်ပေးရင်းနဲ့တောင် နာရီကို ကြည့်လိုကြည့်မိနဲ့။

ည ခုနစ်နာရီ ဆိုတဲ့ အချိန်ကို ရောက်ဖို့ဆိုတာ တကယ် တကယ်တော့ တော်တော်ကြာကြာ ဖြတ်သန်းရတာပါ လား။ အချိန်တွေက ကုန်ပဲကုန်ခဲလှသလိုလို။ ဒီနေ့မှပဲ ဖေဖေက လည်း သူ့ကို ပိုပြီး တကြည့်ကြည့် လုပ်နေသလိုလို။ ပြည့်လျှံ မှာ သူ မောင်းနေကျ စူပါဆလွန်း နောက်ဖုံးထဲ အဝတ်အစား အိတ်တစ်ခု ခိုးထည့်ထားရာ ဖေဖေ မတော်တဆ မြင်သွားမှာ

ကြောက်လို့ကြောက်။ ဖေဖေမှာ သူ မောင်းနေကျ လိမ္မာတက်လေး
ရှိပြီး အလုပ်လာချိန်မှာတော့ တစ်ခါတစ်ရံ သားအဖ အတူတူ
တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ ကားကို ယူပြီး လာတတ်တာလည်း ရှိသည်။
တစ်ခါတစ်ရံတော့လည်း ကိုယ့်ကား ကိုယ်ယူပြီး ကိုယ်လာချင်
တဲ့အချိန်ကျမှ အိမ်က ထွက်လာတာလည်း ရှိသည်။

ဆိုင်ဖွင့်ချိန် မနက်ကိုးနာရီမှာတော့ သူတို့ သားအဖ
ရောက်ရောက်၊ မရောက်ရောက် ဆိုင်မှာ စောင့်အိပ်ပြီး၊ ညဘက်
သန့်ရှင်းရေးလည်း လုပ်ရသော အစောင့်ကောင်လေးက ဖွင့်ထား
တတ်ပါသည်။ ကျန်တဲ့ ဆိုင်ကဝန်ထမ်းတွေကတော့ ကိုးနာရီဆို
ဆိုင်ကို ရောက်ရပါသည်။

ဒီနေ့တော့ ဖေဖေက သူ့ကားနဲ့သူ လာသဖြင့်
အဲဒီ တစ်ခုမှာတော့ ပြည့်လျှံ စိတ်အေးသွားရပါသည်။ ညနေ
ငါးနာရီ ဆိုင်ပိတ်လျှင် ဖေဖေက များသောအားဖြင့် ချက်ချင်း
မပြန်သေးဘဲ ဆိုင်ကိစ္စတွေ ဆက်စစ်ဆေးတတ်စမြဲ။ ပြည့်လျှံက
သာ လူငယ်ပီပီ အလုပ်ပြီးတာနဲ့ အိမ်တန်းပြန်တတ်ပါသည်။
ဒါကြောင့် ဒီနေ့တော့ ဖေဖေ အိမ်မပြန်ခင် ပြည့်လျှံ သူ့ကားနဲ့သူ
အိမ်ပြန် ရှေ့မိုးချိုး၊ စားသောက်ပြီးတာနဲ့ ချက်ချင်း အိမ်က

မြန်မြန်ပြန်ထွက်ရမည်။ ဖေဖေ ပြန်ရောက်မလာခင် ထွက်နိုင်လျှင်
အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ ဒါမှ သူ့ကို မမေးမစမ်းနိုင်မှာ။ ဖေဖေ
သိအောင် စာတော့ ရေးပြမထားခဲ့တော့ပါ။ ပြည့်လျှံ ညဉ့်နက်
လို့မှ အိမ်ပြန်မရောက်လာရင် ဖေဖေက မေ့မေ့ဆီတော့ ဖုန်းဆက်
မေးမှာပဲ။ အဲဒီကျမှ သိရင်သိတော့ပေါ့။

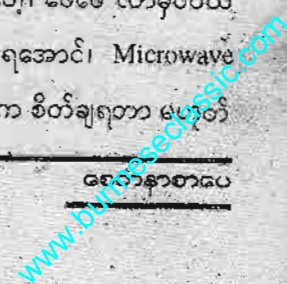
ညနေ ငါးနာရီထိုးတာနဲ့ ပြည့်လျှံ ရင်ထဲ ဒိန်းခနဲ
အသံကျယ်ကြီး မြည်သွားသလို ခံစားရပါသည်။

ဖေဖေက ဆိုင်ပိတ်ပြီးလျှင် ...

“စာရင်းစစ်စရာရှိသေးတယ်၊ သား ပြန်ရင်ပြန်နင့်”

ဟု ပြောနေကျအတိုင်း ပြောနေလျှင် ပြည့်လျှံက
မဟုတ်တာ ခိုးလုပ်မည့်သူပီပီ ငါ့ကို ရိပ်မိလို့များ တမင်ပြောသလား
ဟု တွေးကြောက်နေသေးသည်။

“ညနေစာ ထမင်းပဲ ချက်ရင်ချက်ထားလိုက်၊ မနက်က
ဘာဟင်းမှ မစီစဉ်ဖြစ်ခဲ့ဘူးဆိုတော့ ဖေဖေ အပြင်က ဟင်း
ဝယ်လာခဲ့တော့မယ်။ တရုတ်စာပေါ့၊ ဖေဖေ လာမှပဲဝယ်
လာမယ်၊ ဒါမှ ပူပူနွေးနွေး စားရအောင်၊ Microwave
(မိုက်ခရိုဝေ့ဖ်)နဲ့ နွေးလို့ရပေမဲ့ မီးက စိတ်ချရတာ မဟုတ်

ဘူး၊ ပျက်နေရင် ဘာမှ သုံးလို့မရဘူး။ ကဲ ... မင်း သွားရင် သွားတော့”

“ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ”

ဖေဖေဆီက ခွင့်ပြုချက်ရတာနဲ့ ပြည့်လျှံဟာ ဇောင်း

ထဲက လွတ်လိုက်သော မြင်းတစ်ကောင်လိုပဲ။

အခုကျတော့လည်း အချိန်တွေက အကုန်မြန်လိုက်

တာဟု ရေရွတ်ပြီး နာရီတကြည့်ကြည့်နဲ့ အိမ်ကို ကားပြန်မောင်း၊

ရေမိုးချိုး၊ ပြီးတော့ ချက်ချင်း အပြင်ပြန်ထွက်။ အဲဒီအချိန်မှာ

ညနေ ခြောက်နာရီကျော်လေးပဲ ရှိပေမဲ့ ပြည့်လျှံက စိတ်စောပြီး၊

မျှင် အိမ်ကြီးရှိတဲ့ လမ်းထဲကို မဝင်သေးဘဲ လမ်းမကျယ်ကြီးမှာ

သွားကြိုရပ်ပြီး စောင့်နေတော့လေသည်။

မျှင် တစ်ယောက်ကလည်း အိမ်မှာ ပြည့်လျှံ လိုပဲ

အချိန်တွေကို ဖြတ်သန်းလွန်မြောက်လို့ကောင်းဆဲ။

မေမေ အခန်းတံခါးဘဲလ်ကို တီးလိုက်ချိန်တွင် မနက်သုံးနာရီ ကျော်နေလေပြီ။ မျှင်က စိတ်လှုပ်ရှားမှု ခုထိ မပျောက်သေး။ ပြည့်လျှံ လက်မောင်းကို အားကိုးတကြီး မှီတွဲရပ် နေပြီး၊ မေမေကိုလည်း ရင်ဆိုင်ရမှာ ရွံ့လျက် ပြည့်လျှံ ပန်းနောက်မှာ ခပ်ကွယ်ကွယ် ရပ်နေပါသည်။

ဘဲလ်နိပ်သံ ကြားကြားချင်းပဲ မေမေ အခန်းတံခါး

ကြီးက ဖြုန်းခနဲ ပွင့်သွားပါသည်။ ဟင် ... ဖေဖေ။

ပြည့်လျှံ လန့်ပြီး နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်

လိုက်မိပါသည်။ ဖေဖေနောက်မှာ မေမေက ပေါ်လာပြီး ...

“သားပြည့် ... လာ အထဲဝင်”

ဟု လှမ်းခေါ်လေသည်။

မျှင်သည် ဖေဖေကိုပါ ရင်ဆိုင်လိုက်ရတော့၊ ပိုပြီး အားပေးသွားဟန်ဖြင့် ပြည့်လျှံ၏ လက်မောင်းတွေကို၊ ပို၍ တင်းကျပ်စွာ တွယ်ဖက်ထားတော့သည်။

“မင်း အဖေ ညကိုးနာရီတည်းက ရောက်ပြီး စောင့်နေတယ်”

မေမေက တိုးတိုးကပ်ပြောသည်။ ဖေဖေက ခုထိ စကားမပြောသေး။ မျက်နှာတည်ကြီးနဲ့ သွားထိုင်နေသည်။

ပြည့်လျှံသည် ဖေဖေကိုတော့ တောင်းပန်ဖို့သည် သည်ဟု တွေးမိပြီး၊ ဖေဖေ ထိုင်နေသော ဆိုဖာဆက်တီရှေ့က ကြမ်းပြင်မှာ သွားထိုင်ချလိုက်ပါသည်။ မျှင်ကလည်း မီးရထားတို့ လေးလိုပဲ ခေါင်းတွဲသွားရာနောက် ပါသကဲ့သို့၊ တတန်းတန်း ပါလာပြီး ပြည့်လျှံ ထိုင်သလို လိုက်ထိုင်ပါသည်။

“ဖေဖေ သားကို စိတ်ဆိုးရင်ဆိုးပါ၊ ခွင့်မလွှတ်ချင်လည်း ခွင့်မလွှတ်ပါနဲ့၊ သား အမှားတော့ မလုပ်ပေမဲ့ ဖေဖေ မကြိုက်ကားကို လုပ်ခဲ့မိတဲ့အတွက် တောင်းပန်ပါတယ်။ သား မျှင်ကို သိပ်ချစ်လို့ မခွင့်နိုင်လို့ ခိုးပြေးလာတာပဲ”

“ကျော်ငွေက သဘောမတူဘူးကွ”

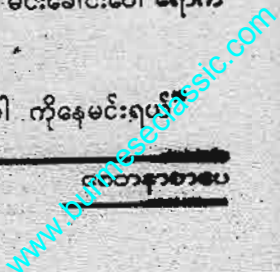
မျှင်သည် သူမ ဖေဖေ နာမည်ကို ကြားရလျှင် တုန်ခိုက်သွားပြီး၊ မျက်ရည်တွေ တစ်ပေါက်ပေါက် ကျလာလေသည်။

“မငိုနဲ့ သမီး။ မငိုပါနဲ့။ ဦးနေမင်းက သမီးကို အော်တာ မဟုတ်ပါဘူး”

“မျှင်က ... မျှင်က ... သားပြည့်ကို မခွင့်နိုင်လို့ပါရှင်။ မျှင်တို့ ပေါင်းရဖို့က ဒီတစ်နည်းပဲ ရှိတော့တာမို့ မျှင် သားပြည့် နောက်ကို လိုက်လာတာပါ၊ မျှင်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ”

“ကလေးတွေ ကိစ္စကို ငါဘာမှ အပြစ်မပြောဘူး။ အေး ဒါပေမဲ့ ကျော်ငွေ ရောက်လာရင်သာ ဖြစ်အောင် ဖြေရှင်းကြ။ ငါ သူနဲ့စကားမပြောပေးနိုင်ဘူး။ မကြည်ဖြူ ... မင်းလည်း ကိုယ့်ရောဂါကြီး တစ်ဖက်နဲ့ တယ်စိတ်ရှုပ်ခဲရတာပဲ၊ တကယ်ဆို သူတို့ဘာသာ ခိုးပြေးပြီး ဘယ်ရောက်ရောက် လွှတ်ပေးလိုက်ရမှာကို။ အခုတော့ လက်ခံထားတယ်။ အေး ... လက်ခံထားရင် ပြဿနာက မင်းခေါင်းပေါ် ရောက်လာပြီပဲမှတ်”

“သားတို့ကို ကျွန်မ စိတ်မချလို့ပါ ကိုနေမင်းရယ်”

ထိုအချိန်မှာပဲ ဒေါ်ကြည်ဖြူ အိမ်ခန်းမှ ဖုန်းမြည် လာပါသည်။ မနက်သုံးနာရီကျော်မှာ လာသော ဖုန်းကို သူတို့ အားလုံး စိတ်လှုပ်ရှား တုန်လှုပ်စွာပင် လှမ်းကြည့်နေမိကြ သည်။

ဦးနေမင်း ထသွားပါသည်။ Cordless ဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်၏။

“ဟဲ့လို”

“နေမင်းလား”

“ဟုတ်တယ်”

“ငါ လောလောဆယ် ရှာတွေ့တာ၊ မကြည်ဖြူ ဖုန်းနံပါတ် ဖြစ်နေလို့ ဆက်လိုက်တာပဲ”

“ဘာကိစ္စလဲ”

“ငါ့သမီး ငွေချည်မျှင်ကို မင်း၊ သား ခိုးပြေးသွားတယ်၊ အဲဒါ ငါ စုံစမ်းချင်လို့ပဲ”

“ဟုတ်တယ်”

“မင်း သိတယ်လား”

“သိတာပေါ့၊ ဒါကြောင့် ငါ ဒီမှာ လာစောင့်နေတာပဲ”

“အေး ... ငါကတော့ ငါ့သမီးလေး ငယ်လည်းငယ်သေး တော့၊ အိမ်ထောင်ချမှပစ်ရက်ဘူးလို့တောင် တွေးနေတာ။ ခုတော့ သူက ငါ့သဘောမတူတဲ့လူကို ယူဖို့ မိဘကိုတောင် ပုန်ကန်ပြီး ထွက်သွားရဲတယ်၊ တောက် ...

“သမီးမိုက်။ ငါ မရရအောင် ခွဲပစ်မယ်၊ ဖအေက တော့ ချစ်လွန်းလို့ အလိုလိုက် လိုက်ရတာ”

“နေစမ်းပါဦး၊ မင်းက ငါ့သားနဲ့ သဘောမတူပါဘူး ပြောရအောင် ငါ့သားက ဘာဖြစ်နေလို့လဲ။ ကလေးကချေမို့ လို့ ဆေးသမား အရက်သမား ပညာမတတ်တဲ့ ကောင်မို့လို့ မင်းသဘောမတူဘူး အော်နေရင် ငါ ခံနိုင်ပါတယ်။ အခု တော့ မင်းက ငါ့သား အလုပ်နဲ့အကိုင်နဲ့ ပညာလည်း တတ်ရဲ့နဲ့ သဘောမတူပါဘူးဆိုတော့ ဘာသဘောလဲကွ၊ လူလူချင်း သဘောမတူရအောင်”

“ဟေ့ကောင် ငါ့သမီးအတွက် လက်တွဲသင့်တဲ့ အဖော်ဟာ မင်း၊ သားထက် သာရမယ်၊ စီးပွားရှာနိုင်ရမယ် ဒါပဲ။ ငါက သာမန်လူနဲ့တော့ ဒီအတိုင်းကြီး ဇွတ်မှိတ် သဘော မတူနိုင်ဘူး ...

www.burmeseclassic.com

“ငါ့သမီးကွ၊ ငါ့သမီး။ ကျော်ငွေ့သမီး။ ကျော်ငွေ့
သမီးဟာ ဘာမဟုတ်တဲ့ သာမန်ကာလျှံကာ အလုပ်လုပ်
စားတဲ့ ယောက်ျားမျိုးနဲ့ မထိုက်တန်ဘူး”

“အေး ... မင်းကသာ မထိုက်တန်ဘူးပြောနေ။ မင်းသမီး
က အခု ငါ့သားနောက်တောင် ကောက်ကောက်ပါလာပြီ။
ကြည့်ဖြူ။ အိမ်ပေါ်တောင် စိတ်ချလက်ချ ခြေချနေပြီ။
ကဲ ... မင်း ဘာပြောနိုင်သေးလဲ”

“ဘာကွ ... ဘာ ... ဘာ”

“ငွေ့ချည်မျှင်ဟာ ငါတို့ ပိုင်နက်ထဲ ရောက်နေပြီ။ အဲဒါဟာ
ဒီလူနဲ့ ဒီလူ ထိုက်တန်လို့ပေါ့။ မထိုက်တန်ရင် သူဟာ
ဘာအကြောင်းနဲ့မှ ဒီဘက်ပိုင်နက်ထဲကို ရောက်လာစရာ
အကြောင်း မရှိဘူး”

“ဒါပေမဲ့ သူ ဘယ်ပဲရောက်ရောက် ငါ့သမီးပဲ၊ ငါ ပိုင်
တယ်၊ ငါ ပြန်လာခေါ်မယ်”

“မင်း ခေါ်ချင်တိုင်းခေါ်လို့ ရမယ် ထင်လား၊ ငါ မင်းကို
တံခါးဖွင့်ပေးမှ မင်း ဒီအိမ်ထဲရောက်မှာ ကျော်ငွေ့၊ အဲဒါ
ကို စဉ်းစားပါဦး”

“ဪ ဒီလိုလား။ ဒါဆိုလည်း ငါက သက်ဆိုင်ရာ
လူကြီးတွေ ခေါ်လာပြီး တံခါးဖွင့် ရှာခိုင်းရုံပေါ့။ မင်း၊
သားနဲ့ ငါ့သမီး ခုလေးတင် ခိုးပြေးသွားတာပါ။ သူတို့မှာ
ဘာစာချုပ်စာတမ်းမှ မရှိဘူး။ ဘာမှ တရားမဝင်သေးဘူး။
ဒီတော့ ငါ့သမီးကို ငါ ပိုင်သေးတယ်၊ ငါ ပြန်ခေါ်ခွင့်
ရှိတယ်။ လက်ခံထားတဲ့ လူ့အုပ်စုကိုတောင် သွေးဆောင်
ဖြားယောင်းမှု၊ ပြန်ပေးဆွဲမှုတွေနဲ့ တရားစွဲလို့ ရတယ်ကွ၊
ကျော်ငွေ့ကွ၊ ကျော်ငွေ့။ ဘာမဆို ဖြစ်အောင် လုပ်လို့ရတယ်
ဆိုတာ မင်း သိထားပါ နေမင်း”

ဦးနေမင်း တွေဝေသွားပါသည်။ ဖုန်းထဲက စကား
အနိုင်လုနေခဲ့သော်လည်း သူ့စိတ်ထဲမှာ ကျော်ငွေ့ တကယ် လာခဲ့
မှာကို စိုးရိမ်နေခဲ့ပါသည်။

သားတို့ကို ကြည့်လိုက်တော့ မျက်နှာငယ်လေး
တွေနဲ့နော်။ ခုပဲ ထပြီးထွက်ပြေးတော့မလို ဖြစ်နေတာ။ ဒေါ်ကြည်ဖြူ
ကပဲ စိတ်ရှုပ်လျက် မျက်နှာအိုကျလျက် ဦးနေမင်းဆီ စိုးရိမ်
တကြီး လှမ်းကြည့်နေလေသည်။

တစ်ဖက်မှ ဖုန်းချသွားသံ ကြားလိုက်မှ ဦးနေမင်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားပါသည်။ သူ့ဆီက ဘာတုံ့ပြန်သံမှ မရတော့သောအခါမှာ ဦးကျော်ငွေ သူ့ဘာသာ ဖုန်းချပြီး ဒီကို ထွက်လာဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီထင်သည်။

ဘယ်လို လုပ်ရပါ့မလဲ၊ သားတို့ကို တစ်နေရာရာ ထွက်သွားခိုင်းရမလား။ ဒါမှမဟုတ် ဒီအတိုင်း ရင်ဆိုင်ခိုင်းရ မလား။ ကျော်ငွေကိုပဲ ဖျောင်းဖျာပြောဆို နားချရမလား။

တကယ်ဆို ဒီမှာ ရှိတယ်ဆိုတာ မပြောလိုက်သင့် ဘူး။ စကားနိုင်လုရင်းက လွှတ်ခနဲ ထွက်သွားတာ၊ မထူးတော့ ပါဘူးလေဆိုပြီး ဆက်ပြောနေရတာ။ အမှန်တော့ သူ မသိတာကို မသိအောင် နေရမှာ၊ ငါ့ကိုက မှားသွားတာပါ။

ဦးနေမင်း မျက်နှာမသာမယာဖြင့် ဒီဘက် ပြန်လှည့် လာလျှင် ဒေါ်ကြည်ဖြူက အရင်စမေးပါသည်။

“ကိုကျော်ငွေက ဘာတဲ့လဲ”

“သူ ... သူ ... အိမ်က ထွက်လာလောက်ပြီ”

“ဟင်”

“ဒီကိုလာလိမ့်မယ်”

မျှင်သည် ဝမ်းပန်းတနည်းဖြင့် ...

“မျှင်ကို လာခေါ်ပြီလား၊ မျှင် ပြန်မလိုက်ချင်ဘူး။ မျှင် သားပြည့်ကို ချစ်လွန်းလို့ သူ့နောက်ကို မျက်စိမှိတ်လိုက် လာရတာပါ အန်ကယ်လ်ရယ်”

ဟု ငိုကြွေးချက်မဖြင့် ပြောလိုက်ပါသည်။

“ဟာ ... ဒီလိုနေလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ လာ ... လာ ... အခုထွက်ပြေးရင် လွတ်သေးတယ် မျှင်။ လာ ... သွားရ အောင်”

“ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်၊ သားတို့ သွားတော့။ ကိုကျော်ငွေ လာရင် မေမေ ပြောလိုက်မယ်၊ ကလေးတွေ ကြောက်ပြီး ထွက်ပြေးသွားပြီလို့ ပြောလိုက်ပါ့မယ်”

ဒေါ်ကြည်ဖြူ ဦးနေမင်းကိုလည်း အပြစ်တင်လိုဟန်

ကြည့်ကာ ...

“ကိုနေမင်းကလည်းလေ ဒီမှာ ရှိတာကို ဘာလို့ ပြောလိုက် ရတာလဲရှင်။ ခက်တော့တာပဲ။ သားတို့က ဒီလောက် တောင်းပန်ရက်ကြားက ရှင်ကပါ စိတ်ကြီးနေပြန်ပြီ”

www.burmeseclassic.com

ဦးနေမင်းသည် သူ့ခေါင်းထဲမှာ ကျော်ငွေကို နိုင်အောင်ဘယ်လို ပြန်ပြောရမလဲဘဲ တွေးနေရာ ဒေါ်ကြည်ဖြူ စကားကို မတုံ့ပြန်အားပါ။

“ကဲ ... သားတို့ သွားတော့၊ သားပြည့် ရော့ ... ရော့၊ ပိုက်ဆံယူသွားဦး”

မေမေက ပိုက်ဆံတစ်ထပ် ထုတ်ပေးရာ ပြည့်လျှံလှမ်းယူလိုက်စဉ်မှာ ဦးနေမင်းက ...

“နေဦး ငါ ပြောစရာရှိတယ်”

ဟု အသံအကြာကြီး တိတ်နေရာမှ စကားစလိုက်ပါသည်။

“သမီး ငွေချည်မျှင်၊ သမီးတို့ ဒီလို လျှောက်ပြေးနေရတာလဲ၊ စိတ်ပင်ပန်းတယ်၊ အဆင်လည်း မပြေဘူး။ ဒီတော့ သမီးအဖေ သမီးတို့ကို လုံးဝ မခွဲနိုင်အောင် တစ်ခုခု ပြောပေးလို့ရမလား”

မျှင် မျက်လုံးလေး ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ် လုပ်ပြီး နားထောင်ပါသည်။ ပြည့်လျှံက မျှင်ကို အားပေးသလို လက်ကလေး ဖျစ်ညှစ်လိုက်၏။

“ဘာ ... ဘာများလဲ အန်ကယ်လ်၊ ဘာမြောပေးရမှာလဲ။ ဘယ်လိုစကားမျိုးက ဖေဖေ မျှင်တို့ကို လုံးဝမခွဲတော့အောင် ပြောလို့ရမှာလဲ”

ဦးနေမင်းက အနိုင်ရသူတစ်ယောက်လိုပဲ ပြုံးနေပါသည်။ သူ အကြံပေးလိုက်သော စကားတစ်ခွန်းကို သူ့ဘာသာ ကျေနပ်လို့မဆုံးဖြတ်နေသည်။

ပြည့်လျှံ၊ မျှင်နှင့် ဒေါ်ကြည်ဖြူတို့ကတော့ ဦးနေမင်းခေါင်းထဲက ထွက်လာသော အကြံကို အံ့ဩလျက် ငေးကြောင်ကြည့်နေကြပါသည်။

မျှင်က ဆုံးဖြတ်ရခက်သလိုမျိုး တွေဝေနေစဉ်မှာ တံခါးဘဲလ်သံအကျယ်ကြီးက သူတို့ရဲ့ တိတ်ဆိတ်မှုကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီး တပ်လှန့်လိုက်တော့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

ဦးကျော်ငွေသည် ငွေချည်မျှင် စကားတစ်ခွန်းကြောင့် 'ဘာ' ခနဲ တစ်ခွန်းသာ အော်လိုက်နိုင်တော့သည်။ သူ့ မျက်နှာပြင်သည် အရှက်ကြီး ရှက်သွားသော လူတစ်ယောက် ပီသစွာ နိမြန်းအေးခဲနေခဲ့သည်။

“တယ် ... ငါရိုက်လိုက်ရ၊ မိုက်လိုက်တဲ့ သမီး၊ ခွေးမ နင့်ကို မွေးရလို့ ငါပါ ခွေးဖြစ်တဲ့သဘောပဲ”

ဦးကျော်ငွေသည် လက်သာရွယ်သော်လည်း တကယ်တော့ သူဟာ သမီးကို ချစ်လွန်းသူမို့ မျက်နှာလေး အသင့်မော့ပြီး အရိုက်ခံရန် အဆင်သင့်နေပေးနေသည်ကို မြင်လျှင် ဘယ်လိုမှ မရိုက်ရက်တော့ပေ။ ငယ်ငယ်လေးတည်းက လက်ဖျားနဲ့တောင် မတို့ရက်ခဲ့တဲ့ သမီး။ မအေရိုက်ရင်တောင် စိတ်တိုပြီး၊ သမီးဘက်က

ဝင်ပါတဲ့ အေတစ်ယောက်ပီပီ ဒီသမီးကို အသားနာအောင် ဘယ်ရိုက်ရက်ပါ့မလဲ။ သမီး ဘယ်လောက် အမှားလုပ်လုပ် ရိုက်နှက်ပြီးတော့ မဆုံးမရက်တော့ပါ။

ဦးကျော်ငွေသည် ဦးနေမင်း၏ အနိုင်ရဟန်ဖြင့် မထိတထိ ပြုံးနေသော မျက်နှာကို တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ကာ၊ ထိုအိမ်မှ ချာခနဲ လှည့်ထွက်လိုက်ပါသည်။

အိမ်ခန်းတံခါးဝမှာ ရပ်လိုက်ပြီးမှ နောက်ကို ပြန်မလှည့်ကြည့်တော့ဘဲ ...

“အေး ... ကောင်းပြီ။ ဒါဆိုလည်း မနက်ဖြန်ကျရင် ငါ သမီးကို ပြန်လာအပ်ပါ။ ငါ့ကိုယ်တိုင် တရားသူကြီး ခေါ်ထားပေးမယ်၊ ငါ့ရှေ့မှာပဲ လက်မှတ်ထိုးပြီး လက်ထပ်ကြ”

ဟု ပြောလိုက်ပြီးတာနဲ့ သူ့ခြေလှမ်းတွေ တစ်လှမ်းချင်း လှေကားထစ်များကို နင်း၍ စိတ်ဓာတ်ကျစွာ ဆင်းလာခဲ့တော့လေသည်။

ထောက် ... အဲဒါပြောတာပေါ့။ သမီး မွေးရတာကိုယ့်ဘက်က ရှုံးတာချည်းပဲ။ ဦးကျော်ငွေသည် မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ “ဖေဖေ” ဟု ပြေးဖက်ကာ ပြောလိုက်သော သမီးရဲ့ စကားတွေ

ကို ပြန်ကြားယောင်မိကာ ဘယ်သူ့ကို သတ်ပစ်ချင်မှန်းမသိ၊
ဘယ်သူ့ကို ဒေါသဖြစ်ရမှန်း မသိ။

ရှက်ကလည်းရှက်။ ဒေါသကလည်းထွက်။ ဒီတစ်
သက် ငါဟာ နေမင်းကို ဘယ်လိုမှ ပြန်အနိုင်ယူလို့ မရတော့
ဘူး။

“သမီးမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီ”ဆိုတဲ့ စကားက ကြည့်
စမ်း ... ဘယ်လောက် ရှက်စရာကောင်းလိုက်တဲ့ အရှုံးလဲ။

ချစ်သူနှစ်ဦး မဝေးကြရဖို့ဆိုရင် သတ္တိတွေရှိဖို့ လိုတယ်။

နားလည်မှုတွေလည်း လိုအပ်တယ်။

စိတ်ချင်း ညီဖို့လည်း အရေးကြီးတယ်။

ဒါပေမဲ့ ...

အရေးကြီးဆုံးကတော့ ...

စစ်မှန်ရက်စိုင်းတဲ့ နှလုံးသားထဲက

ချစ်ခြင်းမေတ္တာတစ်ခု ခိုင်ခိုင်မာမာ တည်ရှိနေဖို့ပေါ့။

မဝေးကြရဖို့ ...

အချစ်ရှိမှ ဖြစ်မယ်နော်။

(နေမင်းပြည့်လျှံ နဲ့ ငွေချည်ဖျင်)

ဂွင်မိုး
(ဆေးတက္ကသိုလ်)
4th Nov, Saturday
2003.